

Ψήφιστοι ήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

τέως καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῷ ἐν Ἱδακλείῳ Γυμνασίῳ)

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Μόνη ἔγκεκριμένη κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐνεκριθή
αὗθις κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 27966 (28 Σεπτεμβρίου 1917) ποιο-
ποίησιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τιμᾶται μετὰ τοῦ
βιβλιοσήμου . . . . . Δρχ. 3.20

[Βιβλιόσημον 0,65]

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

1917

18355

Σποντίζο Σπόντιζο ΖΑΚΥΝΘΟΣ
Κειλιαμάρτσιο Μαχαρέζο ΟΡ ΕΙΚΟΠΟΣ
Ν. ΖΑΚΥΝΘΟΣ
Κερτες Κερτες Αγρ. Κερτες
Αγρ. Μαραθώνα.

16

II

E

A

Νο 1 Στροφαδε

ΚΡΗΤΗ

1 : 1.740.000.

ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΠΕΔΑ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

(τέως καθηγητού τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῷ ἐν Ἡρακλείῳ Γυμνασίῳ)

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Ἡ μόνη ἐγκεκριμένῃ κατὰ τὸν νόμον ΓΣΑ'
διὰ τὴν τετραετίαν 1913 – 1917

Διάταξις του Δημοπομον Δρ. 0,65
παιδιών, και μετ τον Βιβλιοσήμου Δρ. 3,20
παιδ, και χρονολ. έγχοττης αποφέσ. 112
28 Σεπτεμβρίου 1917

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

1917

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

(Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν κ. κ. Κοιτῶν. — Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως
ἀριθ. 92, 9 Μαΐου 1913).

Ἡ γραμματικὴ τοῦ κ. Στ. Γρηγορίου συντεταγμένη μεθοδι-
κώτατα εἶναι ἔργον ἀπλοῦν, σαφὲς καὶ ἄμα πλῆρες.

Οἱ κανόνες διατυποῦνται, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν νόμον, συν-
τόμως καὶ εὐληπτως συμπληρούμενοι διὰ καλῶν παραδειγμάτων
καὶ πολυαρίθμων ἀπλῶν ἀσκήσεων (λ. χ. σελ. 22 περὶ τοῦ θηλυ-
κοῦ τῶν οὐσιαστικῶν, σελ. 39 περὶ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομά-
των, σελ. 45 περὶ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν συνθέτων ὀνομάτων,
περὶ κτητικῶν καὶ δεικτικῶν ἐπιθέτων κλπ.). Ἐπίσης ἐν σελ. 96
εἶναι πολὺ καλὴ ἡ παράγραφος περὶ τῆς λέξεως mille: πολὺ κα-
λοὶ οἱ πίνακες περὶ τῆς χρήσεως τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν
(σελ. 115—117) πολὺ καλαὶ αἱ ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν συζυγιῶν (σελ.
170, 178—180), τὰ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, τὰ περὶ
τῆς συντάξεως τοῦ δήματος κλπ. . . . .

Συμπέρασμα.— «Πασῶν τῶν ὑποβληθεισῶν γραμματικῶν ἡ
γραμματικὴ τοῦ κ. Γρηγορίου ὑπερέχει διὰ τὸ εὐμέθοδον καὶ εὐ-
ληπτον αὐτῆς.» . . . . .

Καλίνας Γ. Γιαννακόπουλος

ΟΙ ΚΡΙΤΑΙ

Ch. Ανεζου Πρόεδρος

N. N. Σαρίπολος

Θεοκ. Α. Καραβέλας

Πάντα τὰ ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως καὶ
τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐκδότου.

Τύποις Π. Α. Πετράκου — Σοφοκλέους 7 (Στοά Πάππου).

ΛΗΓΗ ΤΟΥ LES PARTIES DU DISCOURS

Τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ εἰσὶ δέκα:

1. Τὸ ἄρθρον (article),
2. Τὸ οὐσιαστικὸν (substantif),
3. Τὸ ἐπίθετον (adjectif),
4. Ἡ ἀντωνυμία (pronom),
5. Τὸ ρῆμα (verbe),
6. Ἡ μετοχὴ (participe),
7. Τὸ ἐπίρρημα (adverbe),
8. Ἡ πρόθεσις (préposition),
9. Ὁ σύγδεσμος (conjonction),
10. Τὸ ἐπιφώνημα (interjection).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ (ARTICLE)

ΜΑΘΗΜΑ 1.

Περὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἀρθρου.

1. Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον εἶναι: *le*¹ διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος, *la* διὰ τὸ θηλυκὸν γένος, *καὶ les*¹ διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν². π. χ.

le père = ὁ πατήρ
la mère = ἡ μήτηρ
les pères = οἱ πατέρες
les mères = αἱ μητέρες.

Σημ. 1. Πρόφερε: *le* = *leu*, *les* = *lé*.

Σημ. 2. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ἔχουσι δύο μόνον γένη: τὸ ἀρσενικὸν γένος καὶ τὸ θηλυκόν.

2. Ἐν τῷ ἑγικῷ ἀριθμῷ πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήσεως η ἡ ψιλοῦ τὸ φωνῆσεν τοῦ δριστικοῦ ἀρθρου (1e, 1a) ἐκθλίζεται :

l'homme (le homme) = ὁ ἄνθρωπος
 l'enfant (le enfant) = τὸ παιδίον
 l'église (la église) = ἡ ἐκκλησία
 l'histoire (la histoire) = ἡ ἱστορία

3. Δὲν ὑπάρχουσι πτωτικαὶ καταλήξεις εἰς τὴν Γαλλικήν. Πρὸς σχηματισμὸν τῆς γενικῆς πτώσεως οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν πρόθεσιν de=ἐκ, πρὸς σχηματισμὸν δὲ τῆς δοτικῆς τὴν πρόθεσιν à=εἰς.

οὐν. καὶ αἰτ.	l' homme	la femme = ἡ γυνὴ
γενικὴ	de l'homme	de la femme
δοτικὴ	à l'homme	à la femme
οὐν. καὶ αἰτ.	l'enfant	
γενικὴ	de l'enfant	
δοτικὴ	à l'enfant.	

Σημ. Ἡ αἰτιατικὴ πτῶσις εἶναι πάντοτε δμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν ἐν τῇ Γαλλικῇ.

4. Εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν πρὸ τῶν ἀρσεγικῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου η ἡ δασέος τὸ δριστικὸν ἀρθρον συγαρεῖται μετὰ τῶν προθέσεων de καὶ à, ἔχομεν δὲ οὕτω:

de le = du   à le = au

Ἐπικὸς ἀριθμός.

οὐν. καὶ αἰτ.	le frère = ὁ ἀδελφός
γενικὴ	du frère
δοτικὴ	au frère
οὐν. καὶ αἰτ.	le héros = ὁ ἥρως
γενικὴ	du héros
δοτικὴ	au héros

5. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν πάντοτε τὸ ἀρθρον les συγαρεῖται μετὰ τῶν προθέσεων de καὶ à.

Ἐχομεν δὲ οὕτω :

de les = des   à les = aux.

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

δύομ. καὶ αἱτ.	les femmes	les enfants
γενικὴ	des femmes	des enfants
δοτικὴ	aux femmes	aux enfants
δύομ. καὶ αἱτ.	les pères	les héros
γενικὴ	des pères	des héros
δοτικὴ	aux pères	aux héros

ΑΣΚΗΣΙΣ

Les enfants ont les plumes.— L'ami a le livre.— La nuit est le temps du repos.— Le sommeil est l'image de la mort.— Le soleil est à l'horizon.— Je donne le crayon à l'enfant. Le lis est l'emblème de l'innocence.— Voilà le chien de l'oncle.— Les cloches du village appellent (*καλοῦσι*) les paysans à l'église.

Λεξικόν.

ἡ γραφής	= la plume	ὁ χρόνος	= le temps
ἡ ἐργασία	= le travail	ὁ φίλος	= l'ami
τὸ βιβλίον	= le livre	ὁ ἄρτος	= le pain
ἡ ἡμέρα	= le jour	ἡ πηγὴ	= la source
ἡ εὐτυχία	= le bonheur	ὁ κύων	= le chien

Θέμα.

Τὸ παιδίον ἔχει τὴν γραφίδα.— Ο φίλος ἔχει τὸ βιβλίον.— Η ἡμέρα εἶναι ὁ χρόνος τῆς ἐργασίας.— Η ἐργασία εἶναι ἡ πηγὴ τῆς εὐτυχίας.— Δότε (donnez) τὸν ἄρτον εἰς τὸν πατέρα.— Ο κύων εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἀνθρώπου.— Δότε τὸ βιβλίον εἰς τὴν μητέρα.

ΜΑΘΗΜΑ 2.

Πότε τὸ δριστικὸν ἀρθρὸν παραλείπεται.

Πότε τὸ δριστικὸν ἀρθρὸν ἐπαναλαμβάνεται.

6. Τὸ δριστικὸν ἀρθρὸν παραλείπεται:

1. Πρὸ τῶν κυρίων δυομάτων πόλεων καὶ προσώπων π. χ.

όνομ. καὶ αἰτιατ.	Jean = δὲ Ἰωάννης
γενικὴ	de Jean
δοτικὴ	à Jean
όνομ. καὶ αἰτιατ.	Patras = Πάτραι
γενικὴ	de Patras
δοτικὴ	à Patras

Παρατήρησις 1. — Ήρός τῶν κυρίων όνομάτων προσώπων για πρόθεσις παραλείπεται, δσάκις πρόκειται περὶ διευθύνσεως: il demeure rue Euripide = κατοικεῖ ἐν ὁδῷ (όδῳ) Εὐριπίδου.

Παρατήρησις 2. — Τὰ όνόματα ἡπείρων, χωρῶν, ποταμῶν καὶ ὄρεων δέχονται τὸ ἀρθρον:

L' Europe = ἡ Εὐρώπη.	La France = ἡ Γαλλία
L' Angleterre = ἡ Ἀγγλία.	Le Nil = δὲ Νεῖλος.
La Seine = δὲ Σηκουάνας.	Les Alpes = αἱ Ἀλπεις
Les Indes = αἱ Ἰνδαὶ.	L' Égypte = ἡ Αἴγυπτος
Le Danube = δὲ Δούναβις.	L' Olympe = δὲ Ολυμπος

Λέγονται ἐν τούτοις :

Προκειμένου περὶ μοναρχῶν, πρεσβευτῶν κλπ.

Le roi de Prusse = δὲ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας

L'ambassadeur de Russie = δὲ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας
ἐπὶ χωρῶν εὑρωπαϊκῶν.

Ἐγῷ ἐπὶ χωρῶν μὴ εὑρωπαϊκῶν:

L'empereur de la Chine = δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας.

L'ambassadeur du Brésil = δὲ πρεσβευτὴς τῆς Βραζιλίας.
(ἔξαιρο. roi de Perse, roi d'Égypte).

Λέγονται ἐπίσης :

La soie d'Italie = ἡ μέταξα τῆς Ἰταλίας (ιταλικὴ μέταξα)

Les vins de France = οἱ οἶνοι τῆς Γαλλίας (γαλλικοὶ οἶνοι) κλπ.,
τῶν κυρίων τούτων όνομάτων μετὰ τῶν προθέσεων ἐπεχόντων
θέσιν ἐπιθέτου.

Ἐξαιρέσεις.—Ἐξαιροῦνται ἐν τούτοις καὶ λαμβάνονται ἀρθρον:
α' τὰ κύρια όνόματα Ἰταλῶν τιγων ἵψιγράφων καὶ ποιητῶν π. χ.

Le Titien = δὲ Τιτιανός. L'Arioste = δὲ Ἀριοστός.

β' τὰ κύρια ὄνόματα πόλεών τινων·

le Pirée = δ Πειραιεύς, la Canée = Τὰ Χανία, le Caire = τὸ Κάιρον, la Mecque = ἡ Μέκκα κλπ.

γ' τὰ δηγλοῦντα ἔργα τέχνης κύρια ὄνόματα·

Le Moïse de Michel¹ - Ange

Ο Μωϋσῆς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου.

La Joconde de Leonard de Vinci = ἡ Γιοκόνδα τοῦ...

Τὸ δριστικὸν ἀρθρον παραλείπεται ἐπίσης:

2. Εἰς τὰς παροιμίας καὶ τὰ γνωμικά:

Pauvreté n'est pas vice = Ἡ πτωχεία δὲν είναι ἐλάττωμα.

Plus fait douceur que violence = περισσότερα κατορθοῖ τις διὰ τῆς ἡπιότητος ἢ διὰ τῆς βίας.

Contentement passe richesse = Ἡ αὐτάρκεια ὑπερβαίνει τὸν πλοῦτον.

3. Εἰς τινας ἴδιωτισμούς:

avoir faim = πεινᾶν

avoir pitié = οἰκτίρειν

avoir soif = διψᾶν

avoir honte = αἰσχύνεσθαι

avoir soin = φροντίζειν

prendre part = λαμβάνειν μέρος

avoir peur = φοβεῖσθαι

faire attention = προσέχειν

demander pardon = αἰτεῖν συγγνώμην.

Σημ. 1. Εἰς τὰς ἐπιγραφάς, ἀπαριθμήσεις καὶ κλητικὰς προσφωνήσεις τὸ ἄρθρον παραλείπεται (ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν).

Maison à louer = οἰκία πρὸς ἐγοικίασιν.

Hommes, enfants, vieillards, tous voulaient le voir = Αγθρωποι, παιδία, γέροντες, πάντες ήθελον νὰ τὸν ἴδωσι.

Enfants, vous devez travailler = Παιδία, δψείλετε νὰ ἔργαξησθε.

Σημ. 2. Πρὸ τῆς λέξεως Dieu = δ Θεὸς οὐδέποτε τίθεται ἄρθρον (les dieux = οἱ θεοὶ τῶν ἀρχαίων). Λέγουσιν ἐν τούτοις le bon Dieu = δ καλὸς Θεός.

7. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἑκάστου οὐσιαστικοῦ (ἐν φ τοῦτο δεν συμβαίγει παρ’ ἥμεν πάντοτε): Les enfants, les femmes, les vieillards sont en sûreté (εἰσὶν ἐν ἀσφαλείᾳ)..

Λέγεται ἐν τούτοις :

L'École des Arts et Métiers = Ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπαγγελμάτων.

L'École des ponts et chaussées = Ἡ σχολὴ τῶν γεφυροποιῶν.

¹ Σημ. Πρόφερε : Mickel.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Monsieur Georges compte (σκοπεύει) rester deux années à Paris pour bien apprendre le français.— Madame Hélène fera (θὰ κάμη) un petit voyage jusqu'à Athènes.— On peut aller (δύναται τις νὰ ὑπάγῃ) du Pirée à Larisse en chemin-de-fer.

Les villes principales de l'Europe sont: Paris capitale de la France, Berlin capitale de l'Allemagne, Vienne capitale de l'Autriche-Hongrie, Rome capitale de l'Italie, S^t (saint) Pétersbourg capitale de la Russie, Londres capitale de l'Angleterre.— Les vins de France sont renommés.— La reine d'Angleterre se trouve (εὑρίσκεται) en France.— Voici mon adresse:

Monsieur André Muller, professeur. Rue Hermès, le Pirée.

Λεξιλόγιον.

ἡ ὁδὸς	= la rue	οἱ γονεῖς	= les parents
ἡ Κωνσταντινούπολις	= Constantinople	ἡ πρωτεύουσα	= la capitale
ὁ κῆπος	= le jardin	ὁ Νικόλαος	= Nicolas
ἡ ἀδελφὴ	= la sœur	ἡ Κρήτη	= la Crète

Θέμα.

Ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωάννου εἶναι εἰς τὸν κῆπον.— Οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου εὑρίσκονται (se trouvent) εἰς Κωνταντίνούπολιν.— Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀνδρέου ἀνεχώρησεν (est partie) διὰ (pour) τὸν Πειραιᾶ.— Τὰ Χανιά εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Κρήτης.— Ἡ Ἰταλία εἶναι ὁ κῆπος τῆς Εὐρώπης.— Τὸ Κάϊρον εὑρίσκεται (se trouve) πλησίον (près) τοῦ Νείλου.— Παιδία, ύμνετε (louez) τὸν Θεόν.— Ὁ Γεώργιος κατοικεῖ (demeure) ἐν ὁδῷ (ὁδὸς) Εὐριπίδου.

ΜΑΘΗΜΑ 3.

Περὶ τοῦ ἀριστον ἀρθρον.

8. Τὸ ἀριστον ἀρθρον εἶναι υπο—τὶς διὰ τὸ ἀρσενικόν, υπε—
τὶς, μία διὰ τὸ θηλυκόν, καὶ des¹—τινὲς διὰ τὸν πληθυντικὸν
ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

¹ Πρόφερε: des = de.

un enfant = παιδίον τι, des enfants = παιδία τινά.
 une fille = κόρη τις, des filles = κοράσιά τινα.

9. Ὁ γενικὸς κανόν (§ 3) περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πλαγίων πτώσεων ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸ ἀόριστον ἄρθρον π. χ.

δν. καὶ αἵτ.	un homme	des hommes
γενικὴ	d'un homme	d' ¹ hommes
δοτικὴ	à un homme	à des hommes
δν. καὶ αἵτ.	une femme	des femmes
γενικὴ	d'une femme	de ¹ femmes
δοτικὴ	à une femme	à des femmes

10. Πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποκειμένων εἰς μερισμὸν τὸ ἀόριστον ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ μεριστικοῦ καλουμένου ἄρθρου (article partitif). εἶγαι δὲ τοῦτο :

Eἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμόν.

Πρὸ μὲν τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων οὐσιαστικῶν :
 du, διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος, de la, διὰ τὸ θηλυκὸν γένος.
 Πρὸ δὲ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων οὐσιαστικῶν :

de l' δι' ἀμφότερα τὰ γένη.
 donnez-moi du pain = δότε μοι ἄρτον
 donnez-moi de la viande = δότε μοι κρέας
 j'ai de l'argent = ἔχω χρήματα
 donnez-moi de l'eau = δότε μοι ὕδωρ.

Παρατήρησις. — Τὰ εἰς μερισμὸν ὑποκείμενα οὐσιαστικὰ δέχονται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον, μόνον δσάκις λαμβάνεται μέρος ἐκ τοῦ ὅλου, δπότε ἐκφέρονται ἀνάρθρως εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

donnez-moi le pain = δότε μοι τὸν ἄρτον
 donnez-moi le papier = δότε μοι τὸν χάρτην
 donnez-moi du papier = δότε μοι χάρτην.

¹ Πᾶσα γενικὴ ἀνάρθρως ἐκφερομένη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκφέρεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ γαλλικῇ, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω (§ 13), διὰ μόνης τῆς προθέσεως de (λέγεται: d'un homme = ἀνθρώπου, d'une femme = γυναικός).

ΑΣΚΗΣΙΣ

L'amour de la patrie est un devoir et une vertu.—Dans les jardins il y a (ὑπάρχουσι) des arbres, des fruits et des fleurs. — J'ai envoyé (ἔστειλα) Jacques au marché pour acheter du pain, du sucre, du café, du fromage et des pommes. — L'ouvrier qui mange (τρώγει) de la viande peut (δύναται) travailler davantage. — Un pauvre vous supplie (σκετεύει), Monsieur, de lui donner (γὰ τῷ δώσῃτε) de l'argent pour acheter du pain à ses enfants (εἰς τὰ τέκνα του). — Tous les matins (πᾶσαν πρωΐαν) je prends (λαμβάνω, πίνω) du lait.

Λεξιλόγιον.

ἡ γραφὶς = la plume
 ἡ μελάνη = l'encre
 ἡ τάξις = la classe
 τὸ ἄνθος = la fleur
 il y a = ὑπάρχει, ὑπάρχουσι

τὸ θρανίον = le banc
 ἡ τράπεζα = la table
 τὸ μελανοδοχεῖον = l'encrier
 ἡ γραμματικὴ = la grammaire
 τὸ ἀναγνωσματάριον = le livre de lecture

Θέμα.

”Αγθρωπός τις εἶγαι εἰς τὸν κῆπον.—”Εχω ἐν ἀναγγωσματάριον καὶ μίαν γραμματικήν.—’Ιδοὺ ἄρτος.—’Ιδοὺ ὁ ἄρτος.—’Ιδοὺ χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη.—Εἰς (dans) τὰς τάξεις ὑπάρχουσι θρανία, τράπεζαι καὶ μελανοδοχεῖα. — ’Αγδρέα, δός μοι (donne-moi) ὅδωρ· διψῶ. — ’Ιωάννη, δός μοι χρήματα διὰ γὰ ἀγοράσω (pour acheter) ἄνθη. — Δότε αὐτῷ (lui) ἄρτον· πειγά.

ΜΑΘΗΜΑ 4.

**Πότε τὸ μεριστικὸν ἀρθρον: du, de l', de la καὶ τὸ ἀδριστον
des ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς προθέσεως de δσάκις τοῦ οὐσιαστικοῦ προη-**

γεῖται ἐπίθετον π.χ. je mange du pain, ἐνῷ je mange de bon pain = τρώγω καλὸν ἄρτον.

Donne-moi de la viande, ἐνῷ j'ai de bon viande = εχω καλὸν κρέας.

De petites villes ont parfois de beaux monuments =
Μικραὶ πόλεις ἔχουσιν ἐγίστε (καλὰ) ὠραῖα μνημεῖα.

Ἐν τούτοις θέτουσι δι, de la, des πρὸ τοῦ ἐπιθέτου.

α') Ὁσάκις τὸ οὐσιαστικὸν ἀκολουθεῖται ὑπὸ προσδιορισμοῦ
ὑπάρχοντος ἐν τῇ φράσει ἡ ἔξυπακουομένου :

J'ai encore de l'excellent papier que j'ai acheté = "Εχω
ἀκόμη ἐκ τοῦ ἐξαιρέτου χάρτου, δι γράφασα.

Donnez-nous du meilleur vin (que vous ayez) = Δότε μας
ἐκ τοῦ καλυτέρου οἴγου (δι εἶναι δυγατὸν νὰ ἔχητε).

β') Ὁσάκις τὸ ἐπιθετον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀποτελεῖ σύ-
θετον λέξιν :

Des bons mots = εὐφυολογίαι. Des jeunes gens = νεανίαι.

Des honnêtes gens = τίμιοι ἀνθρώποι. Des petits maîtres
= κομψοὶ γέοι, καλλωπισταί.

γ') Ὁσάκις θέλουσι νὰ ἐπισύρωσι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ὑπὸ^{τοῦ} ἐπιθέτου ἐκφραζομένης λόιότητος.

Mozart et Rossini c'est là de la vraie musique = Ὁ Μό-
ζαρτ καὶ ὁ Ροσίνι ίδοι ἀληθής μουσική.

C'est du vrai marbre = Εἴναι (ἀληθὲς) πραγματικὸν μάρμαρον.

Voilà du bon pain = Ιδοὺ καλὸς ἄρτος. *26*

13. Πᾶσα γενικὴ ἀνάρθρως ἐκφερομένη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μετα-
φράζεται ἐν τῇ γαλλικῇ διὰ τῆς προθέσεως de.

(Πρβλ. Μάθημα 3, Σημ. 2).

Un morceau de viande = τεμάχιον κρέατος καὶ οὐχί: un
morceau de la viande.

Un verre d'eau = ποτήριον ὕδατος, καὶ οὐχί: un verre de l'eau.

Une ocque de beurre = μία δκᾶ βουτύρου, καὶ οὐχί: une
ocque du beurre.

Une pièce d'argent = (τεμάχιον ἀργύρου) ἀργυροῦν γόμισμα
καὶ οὐχί: une pièce de l'argent.

Un petit nombre d'écoliers = μικρὸς ἀριθμὸς μαθητῶν, ἐνῷ
le petit nombre des écoliers = ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν.

Une multitude d'hommes = πλῆθος ἀνθρώπων, ἐνῷ la mul-
titude des hommes = τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων.

'Επίσης: la plupart des hommes = τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Voilà de beau papier, d'excellentes plumes et de bonne encre.—La France produit (*παράγει*) de bons vins. L'Angleterre fabrique (*κατασκευάζει*) d'excellente bière.—L'indulgence des grands-papas, l'étourderie des jeunes gens et la vanité des petits-maîtres sont proverbiales (*παροιμιώδεις*).—Donnez-moi de bonne viande.—Donnez-nous de meilleur vin.—Donnez-nous du meilleur vin.—J'ai acheté (*ήγόρασα*) une bouteille de vin et une oque de sucre.—Un grand nombre d'écoliers jouent (*παλίουσι*) dans la cour du Lycée.—La plupart des élèves sont studieux.—Tous les matins je prends (*λαμβάνω*) une tasse de thé.

Λεξιλόγιον.

δύσκολος(ον)=difficile
ἀληθής=vrai
εύκολος=facile
ἡ πλατεῖα=la place
ὁ πτωχός=le pauvre
ἡ πρᾶξις=l'(a)action

καλὸς=bon
καλὴ=bonne
τὸ φύλλον=la feuille
ἄλλα=mais
ἡ θύρα=la porte
πλῆθος=une foule

Θέμα.

Είναι δύσκολον νὰ ἔχῃ τις (d'avoir) ἀληθεῖς φίλους.—Είναι εύκολον νὰ λέγῃ τις (de dire) εὐφυολογίας, ἀλλὰ δύσκολον νὰ κάμνῃ (de faire) καλὰς πράξεις.—Ίδου καλὴ μουσική.—Δότε μοι ποτήριον υδατος.—Δότε μοι φύλλον χάρτου.—Ήγόρασα (j'ai acheté) μίαν δκαν κρέατος.—Πλήθος ἀνθρώπων εἰσὶν εἰς (sur) τὴν πλατεῖαν.—Δότε ἐν τεμάχιον ἄρτου εἰς τὸν πτωχόν, δστις (qui) εἶναι εἰς τὴν θύραν.

ΜΑΘΗΜΑ 5.

Πότε τὸ μεριστικὸν ἀρθρον *du, de, la, de l'* καὶ τὸ ἀόριστον *des ἀντικαθίστανται* υπὸ τῆς προθέσεως *de* (Συγέχεια).

14. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον *du, de, la, de l'* καὶ τὸ ἀόριστον *des ἀντικαθίστανται* υπὸ τῆς προθέσεως *de* μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα.

beaucoup de livres=πολλὰ βιβλία, un peu d'eau=όλιγον ύδωρ
tant d'argent=tόσα χρήματα, trop de pain=πολὺς ἄρτος.

Παρατήρησις. — Έν τούτοις λέγομεν: beaucoup des livres que vous avez achetés sont sans valeur littéraire πολλὰ τῶν βιβλίων, ἀτινα ἔχετε ἀγοράσει, εἰσὶν ἀγεν φιλολογικῆς ἀξίας, διότι ή λέξις livres ἀκολουθεῖται ὑπὸ προσδιορισμοῦ.

Ἐπίσης λέγουσι:

Bien des gens se trompent=πολλοὶ ἀγνοῶποι ἀπατῶνται,
διότι τὸ ποσοτικὸν ἐπίρρημα bien ἔξαιρεῖται δεχόμενον τὸ ἄρθρον κατόπιν αὐτοῦ· λέγεται ἐν τούτοις:
bien d'autres=πολλοὶ ἄλλοι, ἀντὶ bien des autres (Ακαδημία).

15. Επὶ ἀρνήσεως τὸ μεριστικὸν ἄρθρον καὶ τὸ ἀόριστον ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς προθέσεως de:

je ne ferai pas de dépenses=δὲν θὰ κάμω ἔξοδα.

je n'ai pas d'argent=δὲν ἔχω χρήματα.

je ne bois pas de vin=δὲν πίγω οἶνον.

Παρατήρησις. — Οσάκις ἐν τούτοις τὸ εἰς μερισμὸν ὑποκείμενον οὐσιαστικὸν ἀκολουθεῖται ὑπὸ προσδιορισμοῦ, τὸ μεριστικὸν καὶ τὸ ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς προθέσεως de, καίτοι ὑπάρχει ἀρνησις, τῆς φράσεως ἔχούσης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔνγοικη θετική.

je ne ferai pas de dépenses inutiles=δηλαδή: θὰ κάμω μὲν ἔξοδα, ταῦτα ὅμως δὲν θὰ είναι ἀνωφελῆ.

Je n'ai pas de l'argent pour le dépenser follement=δηλαδή: ἔχω μὲν χρήματα, ἀλλ' οὐχὶ διὰ νὰ τὰ ἔξοδεύσω ἀνοήτως.

ΑΣΚΗΣΙΣ

J'ai assez d'argent.—Jean boit (πίνει) beaucoup d'eau en mangeant (τρώγων).—Georges fait (κάμνει) peu de fautes en parlant (διμλῶν) le français.—Ce (οὗτος) chasseur a tué (ἔφόγευσε) bien des oiseaux.—Je n'ai pas d'argent sur moi.—Je suis inquiet parce que je ne recois pas (δὲν λαμβάνω) de lettres de mes parents (ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου).—Je n'ai jamais fait (δὲν ἔχω ποτὲ κάμει) des fautes grossières.

Θέμα.

Ἐχω ἵκαγὸν (assez) ἀρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον (beurre). Δὲν ἔχω γραφίδα (plume) διὰ νὰ γράψω (poût écrire). Ὑπάρχουσιν δλίγα δένδρα εἰς (dans) τὸν κῆπον. Ἐχω πολλὰς εἰδήσεις νὰ σᾶς ἀναγγείλω (à vous annoncer). Δὲν ἔχω κονδυλομάχαιρον (canif). Αὔριον (demain) δὲν ἔχω ἐργασίαν. Δὲν γράψω ποτὲ (je n'écris jamais) ἐπιστολὰς μακροσκελεῖς (μακροσκελής=prolixe).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΠΕΡΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ (DU NOM OU SUBSTANTIF)

ΜΑΘΗΜΑ 6.

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

16. Κανὼν γενικός. Τὸ θηλυκὸν γένος σχηματίζεται εἰς τὴν γαλλικὴν τῇ προσθήκῃ ἐνὸς ε εἰς τὸ ἀρσενικόν π. χ.

Marchand=εμπόρος marchande, marquis=μαρκήσιος marquise, ami=φίλος amie, mendiant=ἐπαλήης mendiente.

Ἐξαιρέσεις.

17. Τὰ λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς er τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς ère.

Jardinier=κηπουρὸς jardinière, étranger=ξένος étrangère, portier=θυρωρὸς portière, berger=ποιμὴν bergère, épicier=παντοπώλης épicière, laitier=γαλακτοπώλης laitière.

18. Δαμδάνουσιν ε εἰς τὸ θηλυκὸν μετὰ διπλασιασμοῦ τοῦ τελικοῦ συμφώνου τὰ λήγοντα εἰς en καὶ on:

gardien=φύλαξ gardienne, lion=λέων, lionne, musicien=μουσικὸς musicienne, chrétien=χριστιανὸς chrétienne, baron=βαρῶνος baronne.

Διπλασιάζουσιν ἐπίσης τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ αἱ λέξεις:

paysan=χωρικὸς paysanne, chat=γαλῆ chatte.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ:

Le mendiant se porte (φέρεται, μεταβαλγεῖ) aux endroits fréquentés. — Le portier introduit (εἰσάγει) les étrangers dans la maison.—Le jardinier apporte (χομίζει) le matin ses fruits (...αὗτοῦ) au marché.

Le chrétien doit (διέλει) faire (γὰ κάμνη) tous les jours sa prière.—J'ai fait la connaissance (έκαμον τὴν γνωριμίαν) de Monsieur Legrand (θηλ. Madame L...) musicien de grand talent.

Λεξιλόγιον.

ὁ μάγειρος = le cuisinier
τὸ δεῖπνον = le souper

τὸ γεῦμα = le diner
τὸ πρόβατον = le mouton.

Θέμα.

‘Ηγόρασα (j'ai acheté) ζάχαριν παρὰ (chez μετ' αἰτιατικῆς) τῇ παντοπώλιδι.—Χωρικός τις σᾶς ζητεῖ (vous demande), κύριε.—‘Η μαγείρισσα παρασκευάζει (prépare) καθ' ἐκάστην (tous les jours) τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνον.—‘Η γαλακτοπώλις πωλεῖ (vend) γάλα.—‘Η ποιμενὶς φυλάττει (garde) τὰ πρόβατα.—‘Η γείτων τῆς κυρίας Ἐλένης μετακομίζεται (déménage).—Δύναται τις νὰ ιδῃ (peut-on voir) τὴν κυρίαν βαρώνην;

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἐξαιρέσεις (συνέχεια).

19. Τὰ λήγοντα εἰς ε ἀρσενικὰ οὐσιαστικὰ (εἴκοσι περίπου τὸν ἀριθμὸν) μεταβάλλουσι τοῦτο εἰς esse εἰς τὸ θηλυκόν.

prince = πρίγκιψ princess = κύριος maître = maîtresse, prophète = προφήτης prophétesse.

Παρατήρησις. Αἱ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς προερχόμεναι λέξεις καὶ λήγουσαι εἰς —logue καὶ εἰς —graphe στεροῦνται θηλυκοῦ γένους ἐν τῇ γαλλικῇ π. χ. philologie, logographie.

20. α) Τὰ εἰς teur λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὰ τρέπουσι τοῦτο εἰς trice εἰς τὸ θηλυκόν.

Fondatice = ἰδρυτὴς fondatrice, lectrice = ἀναγνώστη lectrice, bienfaiteur = εὐεργέτης bienfaitrice, protecteur = προστάτης protectrice.

Παρατήρησις. Ἐξαιροῦνται τὰ εἰς teur λήγοντα οὐσιαστικὰ τὰ ἀπ' εὐθείας ἐκ ρημάτων παραγόμενα :

Porteur = κομιστής (portant) porteuse, menteur = ψεύστης (mentant) menteuse, chanteur = ἀοιδός (chantant) chanteuse, (cantatrice = ἐπὶ μεγάλης ἀοιδοῦ).

Λέγεται ἐν τούτοις :

Inventeur = ἐφευρετής (inventant) inventrice.

Persécuteur = διώκτης (persécutant) persécutrice.

20. 6) Τὰ εἰς eur λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὰ μετα-
βάλλουσι τοῦτο εἰς euse εἰς τὸ θηλυκόν.

Parleur = πολυλόγος parleuse, voyageur = ταξιδιώτης
voyageuse, moissonneur = θεριστής moissonneuse.

Ἐξαιροῦνται τὰ οὐσιαστικά :

Vengeur = ἐκδικητής vengeresse, chanteur = γόης, μά-
γος enchanteresse, pêcheur = ἀμαρτωλός pêcheresse (ἐν ψ
pêcheur = ἀλιεὺς pêcheuse) ambassadeur = πρεσβευτής am-
bassadrice, empereur = αὐτοκράτωρ impératrice.

Σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν ἀνωμάλως τὰ ἐπόμενα οὐσιαστικά :

Duc = δούξ duchesse, loup = λύκος louve, époux = σύ-
ζυγος épouse,¹ Juif = Ἰουδαῖος Juive,¹ veuf = χήρος veuve.¹

ΜΕΡΟΣ Γ'.

21. Μικρὸς ἀριθμὸς οὐσιαστικῶν σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν
κατ' ἴδιον τρόπον.

Gouverneur = διοικητής gouvernante, roi = βασιλεὺς reine,
héros = ἥρως héroïne, perroquet = ψιττακός perouche, dindon
= διάγος dinde, mulet = ἡμίονος mule, taureau = ταῦρος taure,
compagnon = σύντροφος compagne.

22. Οὖσιαστικά τινα (τριάκοντα περίπου τὸν ἀριθμὸν) ἔχουσι
θηλυκὸν τελείως διαφέρον τοῦ ἀρσενικοῦ :

le père = ὁ πατὴρ la mère = ὁ πατὴρ la sœur
l'homme = ὁ ἄνὴρ la femme l'oncle = ὁ θεῖος la tante
le coq = ὁ ἀλέκτωρ la poule le bouc = ὁ τράγος la chèvre
le cheval = ὁ ἵππος la jument le bœuf = ὁ βοῦς la vache
le cerf = τὸ ἄρρεν τῆς ἐλάφου la biche.

¹ (πρβλ. καὶ 56, 57).

23. Οὐσιαστικά τινα δηλοῦντα ἐπαγγέλματα, συνήθως ὑπὸ ἀγρῶν ἔξασκούμενα, δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸ θηλυκόν: *médecin* = *Ιατρός*, *professeur* = *καθηγητής*, *photographe* = *φωτογράφος*, *avocat* = *δικηγόρος*, *amateur* = *ἐρασιτέχνης*, *auteur* = *συγγραφεὺς*, *peintre* = *ζωγράφος*, *soldat* = *στρατιώτης κτλ.*

Προτάσσεται δ' αὐτῶν συνήθως πρός σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ ἡ λέξις *femme*.

Une femme poète, ἀλλὰ καὶ poëtesse, une femme auteur κτλ.

Σημ. Ὁνόματά τινα καίτοι γένους θηλυκοῦ ἀποδίδονται εἰς ἄνδρας.
la pratique = δ' *πελάτης*.   *la sentinelle* = δ' *φρουρός*.
la basse = δ' *βαθύφωνος*.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου ἀρσενικοῦ:

Je connais (*γνωρίζω*) très bien *la maîtresse* de cette maison. — *La fondatrice* d'un hôpital est *une bienfaitrice* de l'humanité. — On voyait (*ἔδειπέ τις*) à gauche (*ἀριστερόθεν*) *de l'impératrice de Russie l'ambassadrice de France*.

La vache, la jument, la chèvre, la poule et la dinde sont des animaux domestiques.

La marchande doit (*ἀφείλει*) recevoir poliment ses pratiques.

J'ai fait la connaissance (*ἔχω κάμει τὴν γνωριμίαν*) d'une jeune amateur photographe.

ΑΞΙΩΓΙΟΝ.

ἡ ἐπιστολὴ	= <i>la lettre</i>	τὸ ταξίδιον	= <i>le voyage</i>
ὁ σῖτος	= <i>le blé</i>	ὁ κίνδυνος	= <i>le péril</i>

Θέμα.

Γνωρίζετε (connaissez-vous) τὴν κομίστριαν τῆς ἐπιστολῆς; — Ἡ πριγκίπισσα Ιουλία κάμνει (fait) τὸ ταξίδιον τῆς Εὐρώπης. — Ἐκαμψ τὴν γνωριμίαν (j'ai fait la connaissance) τῆς δεσποινίδος Girard ἀναγνωστρίας τῆς κυρίας δουκίσσης. — Ἡ μήτηρ, ἡ θεία, ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ ἀγεψιὰ τοῦ κ. Γεωργίου ἀνεχώρησαν

(sont parties) διὰ τὰς Ἀθήνας. — Αἱ θερίστριαι θερίζουσι τὸν σῖτον (fauchent...). — Ἡ βασίλισσα ἀντεμετώπισε (affronta) τὸν κίνδυνον ὡς (comme) ἡρωῖς.

ΜΑΘΗΜΑ 7.

Διγενῆ οὐσιαστικά.

ΜΕΡΟΣ Α'.

24. Τὰ οὐσιαστικά :

Amour = ἔρως, ἀγάπη, délice = ἥδονή, orgue = ὄργανον (μουσικὸν)

εἶναι γένους ἀρσενικοῦ εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικόν.

Un délice enivrant = μεθυστικὴ ἥδονή, un amour innocent = ἀθῷος ἔρως, un grand orgue.

De grandes délices = μεγάλαι ἥδοναί, des amours innocentes = ἀθῷοι ἔρωτες, de grandes orgues.

25. Οεύvre.

Εἶναι πάντοτε γένους θηλυκοῦ :

Les œuvres immortelles de Sophocle = τὰ ἀθάνατα ἔργα τοῦ Σοφοκλέους.

Ἐν τούτοις λέγεται : Le second œuvre de Mozart = τὸ δεύτερον ἔργον τοῦ Μόζαρτ, τῆς λέξεως œuvre οὗσης ἐνταῦθα γένους ἀρσενικοῦ ὡς δηλούσης σύνολον μουσικῶν συγθέσεων.

26. Foudre = κεραυγός.

Εἶναι γένους θηλυκοῦ :

La foudre tombe d'ordinaire sur les lieux élevés = ὁ κεραυνὸς πίπτει συνήθως ἐπὶ τῷ ύψῳ τόπῳ.

Λέγεται ἐν τούτοις : un foudre de guerre (μέγας πολεμιστής), κεραυνὸς πολέμου.

Un foudre d'éloquence (δεινὸς ῥήτωρ) κεραυνὸς εὐγλωττίας.

Un foudre peint, κεραυνὸς ἔζωγραφημένος.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἡ λέξις foudre λαμβάνεται μεταφορικῶς.

27. Chose=πρᾶγμα.

Εἶναι γένους θηλυκοῦ:

C'est une chose vraiment curieuse. = Εἶναι πρᾶγμα ἀληθινός περίεργον.

Εἶναι ἐν τούτοις γένους ἀρσενικοῦ:

α') Εἰς τὴν ἔκφρασιν quelque chose=κάτι τι, πρᾶγμά τι.

Il y a dans la vertu quelque chose d'attrayant=Ἔπάρχει τὸ ἐλκυστικὸν ἐν τῇ ἀρετῇ.

β') Εἰς τὴν ἔκφρασιν autre chose, ὅσακις λαμβάνεται αὕτη σε ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ δήματος.

J'ai autre chose de curieux à raconter, ᾧχω ἔτερον (πρᾶγμα) ερίεργον νὰ διηγηθῶ· ἐν φ:

Il s'agit d'une autre chose=πρόκειται περὶ ἄλλου πράγματος.

28. Aigle=ἀετός.

Εἶναι γένους θηλυκοῦ:

α') Ὁσάκις δηλοῖ εἰδικῶς τὸ θῆλυ.

L'aigle est pleine de tendresse pour ses aiglons=ὁ ἀετὸς ἐν πλήρῃ τρυφερότητος διὰ τοὺς ἀετιδεῖς του.

β') Ὁσάκις δηλοῖ στρατιωτικὴν σημαῖαν.

Les aigles romaines=αἱ ῥωμαϊκαὶ σημαῖαι.

Εἶναι γένους ἀρσενικοῦ εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Un aigle fort=ἀετὸς ἵσχυρὸς (aigle=ἀετὸς γενικῶς).

Cet homme est un aigle=ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος εἶναι ἀετὸς περέχει τῶν ἄλλων).

L'aigle blanc de Pologne=ὁ λευκὸς ἀετὸς τῆς Πολωνίας (ταράσημον).

ΑΣΚΗΣΙΣ

L'amour maternel est infini.—On goûte (ἀπολαμβάνει τις) un pur délice dans la pratique de la vertu.—Les delices de la campagne sont supérieures à celles (ἀπὸ τά...) de la ville.—On voit (βλέπει τις) sur des monnaies un aigle tenant (κρατοῦντα) un foudre dans ses serres (εἰς τοὺς ὄνυχάς του).—J'ai à vous annoncer des choses vraiment curieuses.—J'ai vu et admiré (ἀνέγνωσα καὶ ἐθαύμασα) les belles œuvres de Sophocle.—C'est (τοῦτο εἶναι) une œuvre de maître.—Le premier ministre d'Italie reçut (ἔλαβε) des mains de l'Empereur la décoration de l'aigle noir.

Λεξιλόγιον.

Ωραῖος=beau, θηλ. belle	ἡ δύσις=l'occident
ἡ μητρόπολις=la cathédrale	ὁ ὁράωρος=l'orateur.
ἡ ἴκανότης=le talent	τὸ ἀλεξικέραυνον=le paratonnerre
οἰκοδόμημα=un édifice	θαρρούλεος=courageux
μεγάλη ἴκανότης=un grand talent	ὑπερήφανος=fier
ἡ ἔξασκησις=la pratique	συγκινητικός(όν)=touchant
ἡ ἐλεημοσύνη=la charité	

Θέμα.

‘Ωραῖα ὅργανα (μουσικὰ) κοσμοῦσι (ornent) τὰς περισσοτέρας (τὸ πλεῖστον) τῶν μητροπόλεων τῆς δύσεως.—Εἰς μέγας δήτωρ (κεραυνὸς εὐγλωττίας) εἶναι δήτωρ μεγάλης ἴκανότητος.—Τὰ ἀλεξικέραυνα προφυλάττουσι (préservent) τὰ οἰκοδομήματα ἐκ τοῦ κεραυνοῦ.—Ο δετὸς εἶναι ύπερήφανος καὶ θαρραλέος.—Ὑπάρχει τι τὸ συγκινητικὸν ἐν τῇ (dans μετ' αἰτ.) ἔξασκήσει τῆς ἐλεημοσύνης.

ΜΕΡΟΣ Β'.

29. *Gens*=ἄγθρωποι, εἰναι γένους ἀρσενικοῦ.

Heureux sont tous les gens laborieux.

Εὐτυχεῖς εἰσι πάντες οἱ ἐργατικοὶ ἄγθρωποι.

Ἐν τούτοις, ὁσάκις τῆς λέξεως ταύτης προηγεῖται ἀμέσως ἐπίθετον, ἔχον διάφορον κατάληξιν διὰ τὰ δύο γένη, τίθεται τοῦτο εἰς τὸ θηλυκόν, ὡς καὶ πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐπίθετα, ἐὰν υπάρχωσι τοιαῦτα.

certaines gens=ἄγθρωποι τιγες.

toutes les bonnes gens=πάντες οἱ καλοὶ ἄγθρωποι
(toutes=πληθ. θηλυκοῦ, ἀρσ. tout=πᾶς, πληθ. tous).

Σημ. Λέγεται : Tous les honnêtes gens=πάντες οἱ τίμιοι ἄνθρωποι. De bons et honnêtes gens=καλοὶ καὶ τίμιοι ἄνθρωποι (tous, bons γένους ἀρσενικοῦ), διότι τὸ ἐπίθετον honnête ἔχει τὴν αὐτὴν κατάληξιν διὰ τὰ δύο γένη. Ἐπίσης λέγουσι tous les gens, διότι τὸ tous δὲν προηγεῖται ἀμέσως τῆς λέξεως gens.

Παρατήρησις. Τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀγαφερόμενα εἰς τὰς ἐκφράσεις gens des lettres = ἄγθρωποι τῶν γραμμάτων, gens d'épée = στρατιωτικοί, gens de robe=δικαστικοί καὶ τὰς παρομοίας, τίθενται πάντοτε εἰς τὸ ἀρσενικόν : les vrais gens des lettres = οἱ ἀληθεῖς ἄγθρωποι τῶν γραμμάτων.

30. Pâque=πάσχα, ἔορτὴ τῶν Ἐδραίων, εἶναι γένους θηλυκοῦ λαμβάνει πάντοτε τὸ ἄρθρον καὶ γράφεται μὲν μικρὸν γράμμα.

Les Juifs célèbrent la pâque en mémoire de leur sortie d'Égypte=οἱ Ἐδραῖοι ἔορτάζουσι τὸ πάσχα εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἔόδου αὐτῶν ἐκ τῆς Αἴγυπτου.

Pâque ή Pâques=Πάσχα, ἔορτὴ τῶν χριστιανῶν, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ καὶ δὲν λαμβάνει τὸ ἄρθρον:

À Pâques prochain=tὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὰς ἐκφράσεις:

Pâques fleuries=Κυριακὴ τῶν Βαΐων, Pâques closes=Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, faire de bonnes Pâques=μεταλαμβάνειν κατὰ τὸ Πάσχα, Pâques εἶναι γένους θηλυκοῦ (καὶ ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ).

31. Οὐσιαστικά τινα μεταβάλλοντα γένος μεταβάλλουσι συνάμα καὶ ἔννοιαν.

Un aide=βοηθός, une aide=βοήθεια, un hymne=ὕμνος (πολεμικός), une hymne=ὕμνος (θρησκευτικός), un couple=ἄνδρογυνον, une couple=ζευγός, un enfant=παιδίον, une enfant=κόρη, un enseigne=σημαιοφόρος, une enseigne=ἐπιγραφή, le forêt=tὸ τρύπανον, la forêt=tὸ δάσος, le garde=δ φύλαξ, la garde=ἡ φρουρά, le livre=tὸ βιβλίον, la livre=ἡ λίτρα, le manche=ἡ λαβὴ (ἐργαλείου), la manche=χειρὶς (φορέμικτος), le mémoire=tὸ διόρμημα, la mémoire=ἡ μνήμη, le mode=δ τρόπος, la mode=δ συρμός, le mousse=δ ναυτόπαις, la mousse=tὸ βρύον, un période=ἡ ἀκμή, la période=ἡ περίοδος, le poêle¹=ἡ θερμάστρα, la poêle=tὸ τηγάνιον, le poste=ἡ θέσις, la poste=tὸ ταχυδρομεῖον, un somme=ὕπνος βραχὺς, la somme=ποσὸν χρημάτων, un souris=μειδίαμα, la souris=δ ποντικός, un tour=γῦρος, στροφή, la tour=δ πύργος, le trompette=δ σαλπιγκτής, la trompette=ἡ σάλπιγξ, le vase=tὸ δοχεῖον, la vase=ἡ λύκη.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Les vrais honnêtes gens avouent (διμολογοῦσι) leurs défauts.— Il n'y a pas de sots métiers; il n'y a que de *sottes* gens. Les *vraies* gens de guerre ne perdent (δὲν χάνουσι) ja-

¹ Πρόφερε: poale.

mais leur sang froid. — Tous les braves gens sont charitables. — Pâques est tardif cette année. — Pâque est la plus grande fête des chrétiens. — (Notre Seigneur) Jésus Christ fit (*ἔκαμε*) *la pâque* avec ses disciples (*μὲ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ*). — J'ai préparé (*ἔχω προπαρασκευάσει*) un couple de pigeons pour notre déjeuner (*διὰ τὸ πρόγευμα ἡμῶν*). — Le vrai soldat ne quitte (*ἐγκαταλείπει*) jamais son poste.

Λεξιλόγιον.

Καλὸς	= bon (θηλ. bonne)	ἡ ἀλήθεια	= la vérité
εύτυχῆς	= heureux	έορτὴ	= la fête
μακρὰν	= loin	φρόνιμος	= sage
σπανίως	= rarement	ἔτος	= an
μοδίστα	= une modiste	ὁάπτης	= un tailleur.

Θέμα.

Πάγτες οἱ καλοὶ ἄγθρωποι ἀγαπῶσι (aiment) τὴν ἀλήθειαν. — Οἱ ἀληθεῖς ἄγθρωποι τῶν γραμμάτων εἰσὶ σπαγίως εὔτυχεῖς. — Ιδοὺ καλοὶ ἄγθρωποι. — Οἱ Ἰωάννης θὰ εἰναι δέκα ἑτῶν (θὰ *ἔχῃ*=aura δέκα ἔτη) τὸ προσεχὲς Πάσχα. — Οἱ Ἐβραῖοι ἐώρταζον (célébraient) τὸ πάσχα μετ' ἐπισημότητος (avec solennité). — Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα πλησιάζουσι (approchent). — Τὸ ταχυδρομεῖον εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐδῶ (d'ici). — Αἱ κάμωμεν (faisons) ἔνα γῦρον ἐγτὸς (dans μετ' αἰτ.) τῆς πόλεως. — Ἐχω καλὴν μνήμην. — Αἱ μοδίσται καὶ οἱ ράπται ἀκολουθοῦσι (suivent) τὸν παρισιγὸν συρμὸν (τὸν συρμὸν τῶν Παρισίων). — Ηἱ Ἰωάννα εἰναι κόρη πολὺ (bien) φρόνιμος.

ΜΑΘΗΜΑ 8.

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

32. *Karῶν γενικός*. Σχηματίζεται ἐν τῇ Γαλλικῇ δι πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν τῇ προσθήκῃ ἐνδὸς σ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνικοῦ : Le père, les pères, la table, les tables, le livre, les livres.

Ἐξαιρέσεις.

33. Άλλον μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς *s*, *x*, *z*.

un bras, des bras = βραχίων, un prix, des prix = βραβείον, le nez, les nez = ἡ δέκα, le mois, les mois = ὁ μήν.

34. Λαμβάνονται *x* εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀντὶ *s*:

α') Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς *eau*, *eu*, *au*.

Le tableau = ὁ πίναξ les tableaux, le lieu = ὁ τόπος les lieux, le noyau = ὁ πυρὴν les noyaux.

β') Ἐπτὰ οὐσιαστικὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς *ou*, τὰ ἔξης:

Bijou = κόσμημα, caillou = χάλιξ, genou = γόνυ, hibou = γλαυξ, chou = κράμβη, joujou = ἄθυρμα, pou = φθείρ.

Σημείωσις. Τὰ λοιπὰ εἰς οὐ λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα.

Un sou = σολδίον, δύοιδος (πεντάλεπτον) des sous,

verrou = σύρτης (μάνδαλος) des verrous,

un clou = καρφίον des clous.

35. Τρέπονται εἰς αὐτὰ τὴν κατάλγησιν τοῦ ἔνικοῦ

α') Τὰ εἰς *al* λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν οὐσιαστικά.

Animal = ζῷον animaux, cheval = ἵππος chevaux.

Ἐν τούτοις δύοματά τινα εἰς *al* ἐξαιροῦνται ἀκολουθοῦντα τὸν γενικὸν κανόνα.

Un bal = χορὸς des bals, un carnaval = ἀπόκρεως des carnavaux, un chacal = θῶς des chacals.

β') Τὰ εἰς *ail* λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν οὐσιαστικά.

Travail = ἔργασία travaux.

Ἐν τούτοις δύοματά τινα εἰς *ail* ἐξαιροῦνται ἀκολουθοῦντα τὸν γενικὸν κανόνα: un rail = σιδηροδρομικὴ γραμμὴ des rails, un gouvernail = πηδάλιον des gouvernails, un détail = λεπτομέρεια des détails, un éventail = φτιζόιον des éventails, l'ail = τὸ σκόροδον les ails (ὁ πληθυντικὸς αὐλχ δὲν εἶναι πλέον ἐν χρήσει).

36. Αἱ φύσει ἀμετάβλητοι λέξεις οὐσιαστικῶς εἰλημμέναι οὐδέποτε λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Les comment, les oui, le non. Avec des *si* on mettrait Paris dans une bouteille = μὲ τὰ ἐάν θὰ ἔθετέ τις τοὺς Παρι-

σίους ἐντὸς φιάλης (δηλ. αἱ πολλαὶ ὑποθέσεις ἄγουσιν εἰς παράλογα συμπεράσματα.

37. Τὰ οὐσιαστικὰ *aïeul* (πάππος) καὶ *ciel* (οὐρανός) ἔχουσι διπλοῦν πληθυντικόν.

Aïeuls = οἱ ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς πάπποι, *aieux* = οἱ πρόγονοι, *ciels* = (ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας) οὐρανὸς κλίνης, θόλος λατομεῖον, κλῖμα, *cieux* = οὐρανοί.

38. Ἀνωμάλως σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τὰ οὐσιαστικά:

Oeil, *yeux* = δρυθαλμός, *bétail*, *béstiaux* = κτήνη (σύνολον κτηνῶν).

39. Ὁγόματά τινα δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν ἐνικόν: *Les alentours*, *les environs* = τὰ πέριξ, *les annales* = τὰ χρονικά, *les funerailles* = ἡ κηδεία, *les légumes* = τὰ λαχανικά, *les entrailles* = τὰ ἐντόσθια, *les fiançailles* = οἱ ἀρραβώνες, *les frais* = ἡ δαπάνη, *les moeurs* = τὰ ἥθη, *les pleurs* = τὰ δάκρυα, *les vivres* = τὰ τρόφιμα, *les ténèbres* = τὸ σκότος κτλ.

40. Οὐσιαστικά τινα μεταβάλλουσι σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν: *le ciseau* = ἡ σμήλη, *les ciseaux* = τὸ ϕυλιόιον, *la lunette* = τὸ τηλεσκόπιον, *les lunettes* = τὰ δίοπτρα, *la troupe* = ὁ δμιλος, ἡ δμάς, *les troupes* = τὰ στρατεύματα.

ΑΣΚΗΣΙΣ

α) Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικόν:

1. *Le travail de la jeunesse prépare* (προπαρασκευάζει πληθ. préparent) *le succès de l'avenir*.

2. *Le jour, le mois, l'année se perdent* (ἀπόλλυνται) *dans l'abîme de l'éternité*.

3. *L'entral est très utile en été*.

4. *L'hibou habite* (κατοικεῖ, πληθ. habitent) *dans un trou*.

5. *Dieu règne* (βασιλεύει) *dans le ciel*.

β) Θέσατε τὴν λέξιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως:

un abus = κατάχρησις, *aïeul* = πάππος, un décès = θάνατος, un fou = τρελλός, un oeil = δρυθαλμός, oui = μάλιστα, un pays = χώρα, peu = δλίγον.

Le nombre des ..... a beaucoup augmenté (ηὕξησε), pendant l'épidémie. Il'y a plus de ..... que des sages. Il a vo-

yagé (ἔχει ταξιδεύσει) dans tous les ..... Il y a des ..... dans tous les temps. Ses deux ..... assistaient (παρευρίσκοντο) à son mariage. Les..... sont le miroir de l'âme. Plusieurs..... font (κάμησαν) un beaucoup. Les..... ne sont pas toujours sincères.

Αεξιλόγιον.

Τὸ μαχαίριον=le couteau
τὸ κονδυλομάχαιρον=le canif
τὸ κεφάλαιον=le capital

τὸ μέταλλον=le métal
ὁ τόκος=l'intérêt
ὁ καλλιεργητής=le cultivateur.

Θέμα.

‘Ο ἄγθρωπος ἔχει δύο δφθαλμούς.—‘Ο λέων εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν ζώων.—Τὸ ἕτος ἔχει δώδεκα (douze) μῆνας.—Τὰ κεφάλαια ἀποφέρουσι (rapportent) τόκους.

‘Ο ἀδελφὸς τοῦ Γεωργίου ἔχει τρία (trois) μαχαίρια καὶ δύο (deux) κονδυλομάχαιρα. — Οἱ χωρικοὶ ἀγαπῶσι (aiment) πολὺ τὰ σκόρδα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται (annoncent) τὴν δόξην τοῦ Θεοῦ.

‘Ο χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρός εἰσι μέταλλα πολύτιμα (précieux). Αἱ γλαῦκες εἰσι ζῷα ὡφέλιμα (utiles) εἰς τοὺς καλλιεργητάς.

ΜΑΘΗΜΑ 9.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

41. Εἰς τὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ τὸ οὐσιαστικὸν καὶ τὸ ἐπίθετον δύνανται μόνον νὰ λά�ωσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ αἱ ἄλλαι λέξεις: ὁρμα, ἐπίρρημα, πρόθεσις, μέγουσι πάντοτε ἀμετάβλητοι.

Παραδείγματα.

α) Σύνθετα οὐσιαστικὰ ἐκ δύο οὐσιαστικῶν: un chou-fleur=ἀνθοκράμβη, des choux-fleurs, un chef-lieu=πρωτεύουσα, des chefs-lieux.

β) Σύνθετα οὐσιαστικὰ ἐξ ἑνὸς ἐπιθέτου καὶ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ: un coffre-fort=χρηματοκιβώτιον, des coffres-forts, une petite-fille=έγγονή, des petites-filles.

γ) Σύνθετα ούσιαστικά ἐκ όγηματος ή ἐπιρρήματος ή προθέσεως καὶ ἐξ ούσιαστικοῦ: un passe-port = διαβατήριον, des passe ports, un essuie main = τὸ χειρόμακτρον, des essuie-mains, un avant-coureur = πρόδρομος, des avant-coureurs.

Ἐπίσης: un passe-partout = ἀντικλείδιον, des passe-partout.

Σημείωσις. Un garde-côte = ἀκταιωρός, des gardes-côtes (garde-gardien) un garde-fou = περιτείχισμα εἰς τὰ πλάγια γεφύρας, des gardes-fous (ἔγμ. garder).

42. Εἰς τὰ σύνθετα ούσιαστικά, τὰ ἀποτελούμενα ἐκ δύο ούσιαστικῶν ἡγωμένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un arc-en ciel = οὐράνιον τόξον, des arcs-en-ciel, un chef d'œuvre = ἀριστούργημα, des chefs-d'œuvre, l'eau-de vie = οἰνόπνευμα, les eaux-de vie.

Σημείωσις. Γράφεται ἐπίσης: des Hôtels-Dieu (ἐν. un hôtel-Dieu = νοσοκομεῖον), des timbres-poste (ἐν. un timbre-poste = γραμματόσημον): des hôtels-Dieu = des hôtels-de - Dieu, des timbres-poste = des timbres de la poste.

43. Ἀριθμός τις συγθέτων ούσιαστικῶν μένει ἀμετάβλητος εἰς τὸν πληθυντικόν:

un ἢ des terre-plein = πρόχωμα.

» » coq-à-l'âne = ἀσυνάρτητος λόγος.

» » pied-à-terre = κατάλυμα (προσωρινόν).

» » tête-à-tête = συγέντειξις κατ' ἴδιαν.

» » abat-jour = (παντζούρια).

» » porte-monnaie = βαλλάγτιον.

Σημείωσις. Γράφεται: un grand-père = πάππος, des grands-pères, ἐν ὃ une grand' mère = μάμη, des grand' mères, une grand' rue = μεγάλη ὁδός, des grand' rues.

44. Τὰ σύνθετα ούσιαστικά, τὰ γραφόμενα ἐν μιᾷ λέξει, ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα (33) περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ: un portemanteau = κρεμάθρα ἴματίων, des portemanteaux.

Κατ' ἔξαίρεσιν ἐν τούτοις ἔχομεν: un gentilhomme = εὐπατρίδης, des gentilshommes, un bonhomme = καλοκάγαθος (εὐήθης), des bonshommes.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικόν: un avant-propos = πρόλογος, des ...., un garde-manger = δψιθήκη, des ...., un vice précédent = ἀντιπρόεδρος, des ...., un petit fils = ἐγγονός, des ...., un aide-de-camp = ὑπασπιστής, des ...., un réveille (ρῆμ.) - matin = ἐγερτήριον (ώρολόγιον), des ...., un sourd - muet = κωφάλαλος, des ...., un serre (ρῆμ.) - tête = κεκρύφαλος (τσεμπέρι), des ...., un cure (ρῆμ.) - dent = ὁδοντογλυφίς, des ...., un porte (ρῆμ.) - plume = κονδύλοφόρος, des ...., *La dame - Jeanne est une très grosse bouteille.* *L'hirondelle est l'avant-coureur du printemps.* *Un coq-à-l'âne est un discours sans liaison.*

Δεξιλόγιον.

Τροχίλος = un oiseau-mouche	ἡ φύσις = la nature
ἀετός = un cerf-volant	ἡ ἀταξία = le désordre
ἡ ἀμέλεια = la négligence	ἡ δυστυχία = la misère
ἡ ίκανότης = l'habileté	πόρος ζωῆς = gagne-pain
ἀλληλογραφία = une correspondance.	

Θέμα.

Οἱ τροχίλοι εἰναι τὰ κοσμήματα τῆς φύσεως.—Ἡ ἀταξία καὶ ἡ ἀμέλεια εἰναι οἱ πρόδρομοι τῆς δυστυχίας.—Ἡ ίκανότης καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ἐργασίας εἰναι οἱ καλύτεροι (les meilleurs) πόροι ζωῆς.—Τὰ γραμματόσημα διευκολύνουσι (facilitent) τὴν ἀλληλογραφίαν.—Αἱ εἰκόνες (πίνακες) τοῦ Μιχαήλ - Αγγέλου (Michel-Ange) εἰσὶν ἀριστουργήματα.—Τὰ μικρὰ παιδία ἀγαπῶσιν γὰ πετῶσιν (aiment à lancer) ἀετούς.

ΜΑΘΗΜΑ 10.

Πληθυντικὸς τῶν ξενικῶν οὐσιαστικῶν καὶ κυρίων δνομάτων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ξενικὰ οὐσιαστικά.

45. Τὰ ἔκ ξένων γλωσσῶν εἰλημμένα οὐσιαστικὰ λαμβάνουσι εἰς τὸν πληθυντικόν: un album = λεύκωμα, des albums, un opéra = μελόδραμα, des opéras, un numéro = ἀριθμός, des numéros, un zéro = μηδέν, des zéros.

46. Εξαιροῦνται καὶ μένουσιν ἀμετάβλητοι εἰς τὸν πληθυντικὸν
αἱ ἐπόμεναι λέξεις: un pater = κυριακὴ προσευχὴ (πάτερ ἡμῶν)
des pater, un ex-voto = ἀφιέρωμα, des ex-voto, un post-scriptum
(πρφ. post-scriptum) = ὑστερόγραφον, des post-scriptum.

47. Διατηροῦσιν εἰς τὴν γαλλικὴν τὸν πληθυντικόν, δγ ἔχουσιν
ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐξ ής ἐλήφθησαν, αἱ ἐπόμεναι λέξεις:

cicerone=διδηγὸς (περιηγητὴς) dilettante=έρασιτέχνης
ciceroni . dilettanti.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Kύρια δνόματα.

48. Τὰ κύρια δνόματα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν. Les deux Corneille sont nés à Rouen = Οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεννήθησαν εἰς Ρουένην. J'ai trois Télemagne dans ma bibliothèque = ἔχω τρεῖς Τηλεμάχους (βιβλία) ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μου.

49. Τὰ κύρια δνόματα ἐν τούτοις μεταβάλλονται καὶ λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ :

α') "Οταν σημαίνωσιν οὐχὶ αὐτὰ τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ὅμοια πρὸς αὐτά. Les Démosthènes sont rares, δηλ. ρήτορες, ώς ὁ Δημοσθένης, εἰσὶ σπάνιοι.

β') "Οταν δηλῶσι μεγάλας οἰκογενείας:

Les Bourbons = οἱ Βουρβῶνοι, les Horaces = οἱ Ὁράτιοι, les Gracques = οἱ Γράκχοι.

γ') "Οταν σημαίνωσιν δγόματα χωρῶν:

Les deux Guinées = Αἱ δύο Γουινέαι, les deux Amériques = αἱ δύο Ἀμερικαῖ, les Indes = αἱ Ἰγδεῖαι.

δ') "Οταν τέλος τὰ κύρια δνόματα δηλῶσιν οὐχὶ αὐτὰ τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Le Louvre possède plusieurs Raphaëls = Τὸ Λούβρον κέκτηται πλειστα ἔργα τοῦ Ραφαήλου.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Ces opéras ont obtenu (ἔτυχον...) les bravos du parterre (τῶν θεατῶν). Les zéros bien placés ont une grande valeur.

Les ex-voto sont des tableaux, des figures ou objets que (τὰ ὄποια) les chrétiens suspendent (κρεμῶσι) dans les églises devant les images des saints.

Les Ariostes et les Newtons sont plus rares que les Césars et les Aléandres.

Les ciceroni guident (όδηγοῦσι) les étrangers dans les grandes villes de l'Europe.

Les trois Guyanes sont: la Guyane française, la Guyane anglaise et la Guyane hollandaise.

Αεξιλόγιον.

Tὸ μουσεῖον	= le musée	πλούσιος	= riche
ὁ καπνὸς	= le tabac	ἐπιφανῆς	= illustre
ὁ ποιητὴς	= le poète	τὸ Βατικανὸν	= le Vatican
ἡ μουσικὴ	= la musique	ὁ βάμβαξ	= le coton
ἡ ἀρχαιότης	= l'antiquité	τὸ πέπερι	= le poivre

Θέμα.

Ηγόρασκ δύο λευκώματα. — Τὰ μουσεῖα τοῦ Βατικανοῦ εἰσι πλούσια εἰς (en) ἔργα τοῦ Ραφαήλου (μία λέξις). — Οἱ Βίκτωρες Ούγκω (Victor Hugo) καὶ οἱ Λαμπρτίνοι (Lamartine) εἰσι σπάνιοι. — Οἱ δύο Ρακίναι (Racine) καὶ οἱ δύο Κορνηλίοι (Corneille) διπήρεξαν (furent) ποιηταὶ ἐπιφαγεῖς.

Οἱ ἑρασιτέχναι ἀγαπῶσι (aiment) τὴν μουσικήν.

Αἱ δύο Γουινέαι (Guinée) παράγουσι (produisent) βάμβακα, καπνόν, πέπερι.

Συμπλήρωμα τοῦ οὐσιαστικοῦ (*Complément du nom*). Καλοῦσι συμπλήρωμα οὐσιαστικοῦ πᾶσαν λέξιν συμπληροῦσσαν τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων: de, pour, à, en κτλ. π. χ. Le chant de l'alouette, un fauteil à roulettes, un verre d'eau, un verre à eau.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΟΥ (ADJECTIF)

ADJECTIFS QUALIFICATIFS

ΜΑΘΗΜΑ 11.

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθετῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

50. *Kανὼν γενικός.* Τὰ ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τῇ προσθήκῃ ἐνὸς ε εἰς τὸ ἀρσενικόν.

grand = μέγας
grande

vrai = ἀληθής
vraie

* Εξαιρέσεις.

51. Τὰ λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς ε μέγουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν.

un homme juste = ἀγήρ δίκαιος
une femme juste = . . .

52. Τὰ εἰς er λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν εἰς ère : léger, légère = ἐλαφρός, fier, fière = ὑπερήφανος.

53. Τὰ εἰς gne λήγοντα εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετα λαμβάνουσιν ε εἰς τὸ θηλυκόν :

Aigu = ὁξύς, aiguë.¹

54. Τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς el, eil—en, on—et, ot—s διπλασιάζουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν γράμμα προσλαμβάνοντα συγάμα καὶ τὸ e.

Mortel, mortelle = θανάσιμος, pareil,¹ pareille = παρόμοιος.

Ancien, ancienne = ἀρχαῖος, bon, bonne = καλός.

Muet, muette = ἄφωνος, sot, sotte = ἀνόητος.

Gros, grosse = χονδρός, gras, grasse = παχύς, bas, basse = χαμηλός, épais, épaisse = πυκνός.

* Εξαιρεσίς.

Τὰ ἐπίθετα :

Complet = πλήρης   concret = συγκεκριμένος   discret = ἔχεμνθος
Inquiet = ἀνήσυχος   secret = μυστικός

* Εχουσι θηλυκόν :

Complète, concrète, discrète, inquiète, secrète.

55. Τὰ ἐπίθετα :

Beau = ὡραῖος   mou = μαλακός   nouveau = νέος
Vieux = γέρων   fou = τρελλός

ἔχουσι καὶ δεύτερον τύπον εἰς τὸ ἀρσενικὸν πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήντος ή h ἢ ἀφώνου : bel, nouvel, mol,

¹ Τὰ διαλυτικὰ σημεῖα τίθενται εἰς τὸ θηλυκὸν χάριν τῆς προφορᾶς.

² Δέγουσιν ἐπίσης gentil, gentille = εὐχαριστία.

fol, vieil σχηματίζουσι δὲ τὸ θηλυκὸν αὐτῶν ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου τύπου διὰ διπλασιασμοῦ τοῦ τελικοῦ συμφώνου (πρόλ. προηγούμενον κανόνα).

Un beau jardin	= ὁραιος κῆπος
Un vieux tableau	= ἀρχαιος πίναξ
Un vieil habit	= παλαιόν ἔνδυμα
Un bel arbre	= ὡραιον δένδρον
Une belle promenade	= ὁραιος περίπατος
Une vieille légende	= παλαιός θρύλος

Σημείωσις. Τὸ ἐπίθετον jumeau ἔχει θηλυκὸν jumelle (δίδυμος).

ΑΣΚΗΣΙΣ

* **Αντικαταστήσατε τὸ ὑποκείμενον διὰ τῆς ἐν παρενθέσει λέξεως.**

Σημείωσις. Ὁπως ἐν τῷ ἑλληνικῷ, οὕτω καὶ ἐν τῷ γιλλικῷ τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, δι προσδιορίζει, τιθέμενον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν, δισάκις ἀναφέρεται εἰς δύο οὐσιαστικὰ (ἴδε καν. 71, 7.).

Le soleil (la terre) est rond. — L'univers (la mer) est vaste. — Le vrai ami (l'amitié) est toujours discret. — Notre pauvre oncle (tante) est bien vieux. Un mauvais livre (lecture) est mortel pour le coeur.

Θέσατε τὴν λέξιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἔγγονα τῆς φράσεως.

Fertile = γόνιμος	fraternel = ἀδελφικὸς
Beau, inquiet, net = εὐχρινής	muet jumeau = δίδυμος
La terre est	La nature est . . . .
Il est important d'avoir une écriture	

Une bonne mère est toujours . . . . pour ses enfants.
Il y a entre ces deux hommes une amitié . . . . La paresse et la pauvreté sont sœurs . . . . Les grandes douleurs sont . . . .

ΑΞΙΩΜΑΤΑ.

ἡ ὁδὸς	= la rue	ἡ κοιτίς	= le berceau
ἡ συνείδησις	= la conscience	ἡ σκέψις	= la pensée
κακός	= mauvais	δι πολιτισμός	= la civilisation
ἀρχαιος	= ancien	πατρικός	= paternel
στενός	= étroit	ἡ ἀγαθότης	= la bonté
ἡ ἐποχὴ	= la saison	παράδειγμα	= un exemple

Θέμα.

‘Η οδός είνε στενή.— ‘Ιδού είς (un) ώραῖος ἀνθρωπος.— Μία (une) κκακή πρᾶξις καθιστᾶ (rend) τὸν ἀνθρωπον ἀνήσυχον.— ‘Η ἀρχαὶ Ἐλλὰς ὑπῆρξεν (fut) η κοιτίς του πολιτισμοῦ.— ‘Η ἀγαθότης του Θεοῦ είναι μεγάλη.— ‘Η ἀδελφὴ του Ἰωάννου είναι τρελλή.— ‘Η ἀγελάς είναι παχεῖα.— ‘Η πατρικὴ οἰκία είναι πολὺ (bien) παλαιά.— ‘Η μικρὰ Ἰωάννα (Jeanne) είναι ἀνόητος.— Τὸ θέρος είναι η ώραια ἐποχὴ του ἔτους.— Τὰ καλὰ παραδείγματα γεγνῶσι (δίδουσι = donnent) καλὰς σκέψεις.

ΜΕΡΟΣ Β'.

56. Τὰ εἰς *f* λήγοντα ἐπίθετα μεταβάλλουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ *f* εἰς *ve*.

neuf = καινουργής	naïf = ἀπλοϊκός	actif = δραστήριος
neuve	naïve	active

57. Τὰ εἰς *x* λήγοντα ἐπίθετα μεταβάλλουσι τοῦτο εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς *se*.

précieux = πολύτιμος	jaloux = ζηλότυπος	actif = εύτυχής
précieuse	jalouse	active

‘Εξαίρεσις. Τὰ ἐπίθετα: doux=γλυκύς, faux=ψευδής, roux = πυρρόθριξ ἔχουσι θηλυκόν, : douce, fausse, rousse.

58. Τὰ εἰς *eur* λήγοντα ἐπίθετα τρέπουσι τοῦτο εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς *euse*. Τὰ εἰς *teur* τρέπουσι τοῦτο εἰς *trice* (ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον):

trompeur = ἀπατηλὸς	consolateur = παρήγορος
trompeuse	consolatrice.

59. Τὰ εἰς *érieur* λήγόντα ἐπίθετα, δπως καὶ τὰ ἐπίθετα *majeur* = μεῖζων (ώς καὶ ἐνῆλιξ), *mineur* = ἐλάσσων (ώς καὶ ἀνῆλιξ) καὶ *meilleur* = καλύτερος, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸν γενικὸν κανόνα (§ 50). *Supérieur* = ἀγώτερος, *Supérieure*, *meilleur*, *meilleure*.

60. Τὰ ἐπόμενα οὐσιαστικὰ ἔχουσιν ἵδιον θηλυκόν:

1) *blanc* (λευκὸς) *blanche*, *franc* (ελλικρινῆς) *franche*, *sec* (ξηρὸς) *sèche*, *rais* (δροσερὸς) *fraîche*.

- 2) *public* (δημόσιος) *publique*, *caduc* (γεγηρακώς) *caduque*,
turc (τούρκος) *turque*, *grec* ("Ελλην) *grecque*.
 3) *bénin* (πρᾶος) *bénigne*, *mauvais* (πονηρός) *maligne*.
 4) *coi* (ἄφωνος) *coite*, *favori* (εὔνοούμενος) *favorite*.
 5) *long* (μακρός) *longue*, *tiers* (τρίτος) *tierce*.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὴν λέξιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως: *Supérieur*, *frais*, *public*, *blanc*, *meilleur*, *grec*, *malin* (κακοήθης).

La langue est la ..... et la pire (τὸ χειρότερον) des choses. La chose n'est pas secrète; elle est ..... Les fièvres (γεγ. θηλ.) ..... sont souvent mortelles. Ces marchandises sont d'une qualité ..... L'eau de la source est ..... Ce vieillard a une belle barbe ..... L'histoire ..... est pleine d'intérêt.

ΑΞΙΩΔΥΙΟΝ.

Τὸ ξαρ	= le printemps	ἡ θερμοκρασία	= la température
ὅ χειμῶν	= l'hiver	ὁ καύσων	= la chaleur
ὑπερβολικός	= excessif	πολυάριθμος	= nombreux
ἡ ἐλπὶς	= l'espérance	ἡ εἰδησις	= la nouvelle
ἡ ἄλωσις	= la prise	πρᾶξις	= une action
ἐνίστε	= parfois	ἄνθρωπος (πρόσωπον)	= une personne
ἀρμονικός	= harmonieux		

Θέμα.

Κατὰ τὸ (αὐ) ἔχρ ἡ θερμοκρασία εἶναι ἡπία (doux). Κατὰ τὸν (επ) χειμῶν αἱ νύκτες εἰσὶ μικραί. Κατὰ τὸ (επ) θέρος ὁ καύσων εἶναι ὑπερβολικός. Ἐν (ὰ) Σμύρνῃ ὑπάρχουσι πολυάριθμοι Ἑλληνικαὶ(2) σχολαὶ(1). Ἡ εἰδησις τῆς ἀλώσεως τῆς Μέκκας εἶναι φευδῆς. Αἱ ἐλπίδες εἰσὶν ἐνίστε ἀπατηλαί. Οἱ πονηροὶ(2) ἄνθρωποι(1) εἰσὶ σπανίλιας (rarement) ἀξιαγάπητοι. Αἱ καλαὶ πράξεις καθιστῶσι (rendent) τὴν ζωὴν εύτυχη. Ἡ Ἑλληνικὴ(2) γλῶσσα(1) εἶναι ὡραῖα, πλουσία, ἀρμονική.

ΜΑΘΗΜΑ 12.

Σχηματισμὸς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἐπιθέτων.

61. Κανὼν γενικός. Ό πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ ἐνὸς σ εἰς τὸν ἐνικόν.

Une grande maison = μεγάλη οἰκία de grandes maisons
 Un homme savant = ἀνθρωπος σοφὸς des hommes savants

*Εξαιρέσεις.

62. Μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ λήγοντα εἰς
 s καὶ x ἐπίθετα.

Un fruit doux = καρπὸς γλυκὺς des fruits doux
 Un gros chien = χονδρὸς κύων de gros chiens
 Laborieux = ἐργατικὸς laborieux.

63. Λαμβάνουσι x εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ εἰς eau λήγοντα
 ἐπίθετα.

Beau = ώραῖος beaux, nouveau = νέος nouveaux.

64. Μεταβάλλουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ εἰς αὐχ τὴν κατάληξιν
 αὗτῶν τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς al.

Égal = ἴσος égaux moral = ἡθικὸς moraux

*Εξαιρέσεις. Τὰ ἐπίθετα: banal (χοιγός), fatal (μοιραῖος), glacial (παγετώδης), natal (γενέθλιος) naval (ναυτικός), frugal (λεπτός), δλίγον εὔχρηστα εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, λαμβάνουσιν s εἰς τὸν πληθυντικὸν συμφώνως πρὸς τὸν γενικὸν κανόνα
 fatals, glacials κτλ.

Παρατήρησις 1. Τὰ εἰς en καὶ ou λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόγα:

Bleu = κυανοῦς bleus mou = μικλακὸς mous
 (Ἐν τούτοις Hébreu = Ἐδραῖος ἔχει πληθυντικὸν Hébreux).

Παρατήρησις 2. Τὸ ἐπίθετον tout = πᾶς σχηματίζει ἀνωμάλως τὸν πληθυντικὸν αὐτοῦ: tous

tous les hommes = πάγτες οἱ ἀνθρωποι,
 (de tous les hommes = πάγτων τῶν ἀνθρώπων, à tous les
 hommes — . . . .)

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὴν λέξιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως:

frugal, filial, laborieux, nouveaux

distract = ἀπρόσεκτος obéissant = εὐπειθής.

Les enfants sont légers et . . . Georges a pour ses

maîtres (διὰ τοὺς διδασκάλους του) des sentiments . . . Tout le monde aime (ἀγαπᾷ) les écoliers dociles et . . . Les repas . . . sont salutaires. Les . . . venus sont toujours les mieux reçus (οἱ κάλιον γενόμενοι δεκτοί).

2. Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν

Le jeu est agréable à l' écolier

L' enfant vicieux est semblable à un arbre stérile

Un vieil ami est un trésor précieux et toujours nouveau.

Λεξιλόγιον.

γεγονός = un événement

στίχος = un vers

όκνηρος = paresseux

κακός = mauvais

ἡ ζωὴ = la vie

οὖς = une oreille

πρόληψις = un préjugé

ἔθνικός = national

τὸ πνεῦμα = l'esprit

μαθητής (μικρᾶς τάξεως) = écolier.

~~#~~ **Θέμα.**

Πάντες οἱ ἄγθρωποι εἰσὶν ἵστοι ἐνώπιον (devant μετ' αἰτ.) τοῦ Θεοῦ. — Υπάρχουσιν ἐν τῇ ζωῇ (dans μετ' αἰτ.) γεγονότα μοιραῖα. — Οἱ ώραιοι στίχοι θέλγουσι (charment) τὸ πνεῦμα καὶ τὸ οὖς. — Τὰ δικυνῆρά (2) παιδία (1) εἰσὶν κακοὶ μαθηταί. — Υπάρχουσι συχνάκις ἐν τινι (dans μετ' αἰτ.) χώρᾳ ἔθνικαί (2) προλήφεις (1).

~~#~~ **ΜΑΘΗΜΑ 13.**

Βαθμοὶ παραθέσεως (degrés de signification)

A' Σχηματισμὸς συγκριτικοῦ (comparatif).

65. Τὸ συγκριτικὸν ἐν τῇ Γαλλικῇ σχηματίζεται:

α') Διὰ τοῦ ἐπιρρήματος plus = μᾶλλον, τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου πρὸς δήλωσιν ὑπεροχῆς.

La rose est plus belle que la violette

Tὸ ρόδον εἶναι ώραιότερον τῆς βιολέττας.

β') Διὰ τοῦ ἐπιρρήματος moins = διιγώτερον, τιθεμένου ἐπεσης πρὸ τοῦ ἐπιθέτου πρὸς δήλωσιν μειώσεως.

La violette est moins belle que la rose

Ἡ βιολέττα εἶναι διιγώτερον ώραιά τοῦ ρόδου.

γ') Διὰ τοῦ ἐπιρρήματος aussi = ώσαύτως, τόσον, τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου πρὸς δῆλωσιν λιστητος.

La tulipe est aussi belle que la rose
Τὸ λείριον εἶναι τόσον ὥρατον, ὅσον καὶ τὸ ῥόδον.

Σημ. Ως εὐκόλως παρατηρεῖ τις εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἔκφρέρεται πάντοτε διὰ τοῦ συνδέσμου que.

B' Σχηματισμὸς τοῦ ὑπερθετικοῦ (superlatif).

66. Τὸ ὑπερθετικὸν σχηματίζεται εἰς τὴν γαλλικὴν κατὰ δύο τρόπους:

α') Διὰ τῶν ἐπιρρημάτων très ή fort (λίαν), τιθεμένων πρὸ τοῦ ἐπιθέτου:

la rose est une très belle fleur = Τὸ ῥόδον εἶναι ὥραιότατον ἄνθος⁽¹⁾.

β') Διὰ τῶν ἐπιρρημάτων plus ή moins, συγοδευομένων πάγιτοτε ὑπὸ τοῦ ἀρθρου καὶ τιθεμένων ἐπίσης πρὸ τοῦ ἐπιθέτου.

la rose est la plus belle des fleurs = τὸ ῥόδον εἶναι τὸ ὥραιότατον τῶν ἀνθέων⁽²⁾.

Παρατήρησις. Εἰς τὸ πρῶτον⁽¹⁾ παράδειγμα τὸ ἐπίρρημα très δηλοῖ ὅτι τὸ ῥόδον εἶναι ὥρατον αὐτὸν καθ' ἔαυτὸν καὶ οὐχὶ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα ἄνθη. Εἰς τὸ δεύτερον παράδειγμα⁽²⁾ τὸ ἐπίρρημα la plus δηλοῖ ὅτι τὸ ῥόδον εἶναι τὸ ὥραιότατον τῶν ἀνθέων· ὅθεν γίνεται σύγκρισις τοῦ ῥόδου πρὸς τὰ ἄλλα ἄνθη. Δι' ὃ η μὲν πρώτη μορφὴ τοῦ ὑπερθετικοῦ καλεῖται ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν (superlatif absolu), η δὲ δευτέρα μορφή: σχετικὸν ὑπερθετικὸν (superlatif relatif).

67. Τὰ ἐπίθετα bon (καλός), mauvais (κακός), petit (μικρὸς) ἔχουσιν ἴδιον συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν:

bon.

συγκρ. meilleur (καὶ οὐδέποτε: plus bon).

ὑπερθ. le meilleur θηλ. la meilleure.

mauvais.

συγκρ. pire (ἄλλα καὶ plus mauvais).

ὑπερθ. le (la) pire (le plus (moins) mauvais, la... mauvaise).

petit.

συγχρ. moins petit.

ὑπερθ. le (la) moins petit.

la plus petite.

68. Ἐπίθετά τινα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ ἔνεκα τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

éminentissime = ἔξοχώτατος,   sérenissime = γαληγότατος
savantissime = πάνσοφος (σχηματισθέντα ἐκ τοῦ θετικοῦ τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως issime) extrême = ἔσχατος, minime = ἐλάχιστος, intime = στεγώτατος (φίλος).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε τὰς ἔπομένας φράσεις:

La richesse est moins précieuse que la santé. L'honneur au noble cœur est plus cher que la vie (Corneille). La charité est une très belle vertu. Le Nil est le plus grand des fleuves de l'Afrique. Le temps est meilleur qu'il n'était (ἢ σον ἦτο) hier. L'âne est aussi patient que le cheval est fier. C'est (οὗτος εἰναι) le meilleur homme du monde.

Λεξιλόγιον.

ζῶν=vivant

πλούσιος=riche

δρόμος (τρέξιμον)=la course

ἐλέφας=un éléphant

ἔργα τέχνης=œuvres d'art

ἀραβικός=arabe

μόλυβδος=le plomb

εὐρωπαϊκός=européen

σίδηρος=le fer.

Θέμα.

Τὸ μεγαλύτερον (gros) τῶν ζώντων⁽²⁾ ζώντων⁽¹⁾ εἰναι ὁ ἐλέφας.
— Ἡ Ἰταλία εἰναι ἡ χώρα τῆς Εὐρώπης ἡ πλουσιωτέρα εἰς (en) ἔργα τέχνης. Ὁ ἀραβικός⁽²⁾ ἵππος⁽¹⁾ εἰναι ἐλαφρότερος εἰς τὸν δρόμον. Εἰς τὸ (au) Κάιρον δ χειμῶν εἰναι ἡ ώραιοτέρα ἐποχὴ (la saison) τοῦ ἔτους. Δότε καλύτερον οἶνον. Ὁ μόλυβδος εἰναι ἡττον ὠφέλιμος ἢ δ σίδηρος. Δι' (pour) ἔνα "Ελληνα ἡ γαλλικὴ⁽²⁾ γλῶσσα⁽¹⁾ εἰναι ὠφελιμωτέρα ἢ πᾶσα ἄλλη Εὐρωπαϊκὴ⁽²⁾ γλῶσσα⁽¹⁾. Ὁ χρυσὸς εἰνε τόσον ὠφέλιμος, δσον δ ἀργυρος.

ΜΑΘΗΜΑ 14.

Θέσις τοῦ ἐπιθέτου καὶ συμφωνία αὐτοῦ πρὸς τὸ οὐσιαστικόν.

A' Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

69. Εἰγαι δύσκολον νὰ καθορισθῇ διὰ κκνόνων ή θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἐν τῇ γαλλικῇ. Ἐν τούτοις τὸ ἐπίθετον τίθεται ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ γαλλικῇ μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, τὸ δποῖον προσδιορίζει.

un enfant sage = φρόνιμον παιδίον.

un homme généreux = μεγαλόψυχος ἀνθρωπος.

une femme admirable = γυνὴ θαυμαστή.

des cheveux blancs = λευκὰ τρίχες.

Δέγεται ἐν τούτοις: un petit enfant, la grande fenêtre, une vieille habitude = παλαιὰ συγήθεια κτλ.

70. Ἐκφράσεις τινές, συγκείμεναι ἐξ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλουσιν ἔννοιαν ἀγαλόγως τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου.

un bonhomme = ἀπλοῦς ἀνθρωπος (βλάξ).

un homme bon = καλὸς ἀνθρωπος.

un brave homme = χρηστὸς ἀνθρωπος.

un homme brave = γενναῖος ἀνθρωπος.

un grand homme = μέγας ἀνθρωπος.

un homme grand = ὑψηλὸς ἀνθρωπος.

un honnête homme = τίμιος ἀνθρωπος.

un homme honnête = εὐγενὴς τοὺς τρόπους.

un pauvre enfant = ταλαίπωρον παιδίον (δυστυχές).

un enfant pauvre = πτωχὸν παιδίον.

La dernière année = τὸ τελευταῖον ἔτος.

L'année dernière = τὸ παρελθόν ἔτος.

B' Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.

71. *Κανὼν γενικός:* Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, τὸ δποῖον προσδιορίζει.

un homme instruit (πεπαιδευμένος) des hommes instruits.

une femme instruite des femmes instruites.

72. Όσάκις τὸ ἐπίθετον ἀναφέρεται εἰς δύο οὐσιαστικὰ, τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικόν.

L'oncle et le neveu intelligents (εὑφεῖς).

Τὸ ἐπίθετον intelligents εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, διότι καὶ τὰ οὐσιαστικά, εἰς & ἀναφέρεται, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

La tante et la nièce intelligentes.

Τὸ ἐπίθετον intelligentes εἶναι γένους θηλυκοῦ, διότι καὶ τὰ ἐπίθετα, εἰς & ἀναφέρεται, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

Le neveu et la nièce sont intelligents.

Τὸ ἐπίθετον intelligents εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, διότι τὰ οὐσιαστικά, εἰς & ἀναφέρεται, εἶναι γένους διαφόρου (τὸ δὲ ἀρσενικόν εἶναι πάντοτε ἐπικρατέστερον τοῦ θηλυκοῦ).

73. Όσάκις τὸ ἐπίθετον ἀναφέρεται εἰς δύο οὐσιαστικά, συγδεόμενα διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ συγδέσμου οὐ (ἢ), συμφωνεῖ πάντοτε πρὸς τὸ τελευταῖον οὐσιαστικόν.

un livre ou une brochure nouvelle
βιβλίον ἢ φυλλάδιον (συγγραμμάτιον) νέον.

74. Δὲν μεταβάλλονται ἐν τῇ γαλλικῇ:

α') Ἐπίθετά τινα, ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα· τοιαῦτά εἰσι τὰ ἐπόμενα:

cher = ἀκριβός   clair = καθαρός   droit = εὐθὺς
bon = καλός   faux = ψευδής κτλ.

Εἰς τὰς ἐκφράσεις:

voir clair = βλέπειν καθαρῶς
frapper fort = κτυπᾶν δυνατά
sentir bon = ἀναδίδειν καλὴν δσμὴν
raisonner juste = συλλογίζεσθαι δρθῶς κτλ.

Παρατήρησις. Ἐπίθετόν τι ἐπέχει θέσιν ἐπιρρήματος εἰς τὴν γαλλικήν, διάκινος μεταφράζεται δι' ἐπιρρήματος εἰς τὴν Ἑλληνικήν. οὕτως εἰς τὸ παράδειγμα: ces fruits coûtent cher = οἱ καρποὶ οὗτοι τιμῶνται ἀκριβά, ἡ λέξις cher ἐπέχει θέσιν ἐπιρρήματος, ἐν ᾧ εἰς τὸ παράδειγμα: ces (οὗτοι) fruits (καρποί) sont (εἶναι) chers (ἀκριβοί), τὸ chers εἶναι ἐπίθετον, διὰ τοῦτο δὲ καὶ μεταβάλλεται.

β') Τὰ ἐπιθετικῶς λαμβάνόμενα οὐσιαστικὰ τὰ δηλωτικὰ χρώματος.

des étoffes marron = ὑφασμα καστανοῦ χρώματος.

Παρατήρησις. Τὰ ἐπίθετα, τὰ δηλωτικὰ χρώματος, μεταβάλλονται ἐν τῇ γαλλικῇ.

Des cheveux chatains = κόμη καστανή.

Des habits bleus = ἐνδύματα κυανοῦ χρώματος.

Γράφεται ἐν τούτοις: des yeux bleu foncé = ὀφθαλμοὶ κυανοῦ βχθέος χρώματος.

Des cheveux chatain clair = κόμη καστανοῦ ἀγοικτοῦ χρώματος.

Διότι δύο ἐπίθετα δηλωτικὰ χρώματος, ὡν τὸ πρῶτον προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ δευτέρου, μένουσι πάντοτε ἀμετάβλητα.

75. Δύο ἐπίθετα, ἀποτελοῦντα ἔτερον σύνθετον, μεταβάλλονται, ἐὰν ἀμφότερα ἀναφέρωνται εἰς τὸ αὐτὸν οὐσιαστικόν.

Des enfants aveugles-nés = παιδία ἐκ γενετῆς τυφλά.

Des oranges aigres-douces = πορτοκάλια γλυκόξεινα.

Ἐν τούτοις, ἐὰν τὸ πρῶτον τῶν δύο τούτων ἐπιθέτων, τῶν ἀποτελούντων τὸ σύνθετον ἐπίθετον, λαμβάνηται ἐπιρρηματικῶς (διότε καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δι' ἐπιρρήματος μεταφράζεται), τὸ δεύτερον μόνον ἐπίθετον μεταβάλλεται:

Des enfants nouveau-nés

Παιδία γεννηθέντα (γεννηθέντα).

Des enfants léger-vêtus = παιδία ἐλαφρῶς ἐγδεδυμένα.

Παρατήρησις. Τὸ ἐπίθετον nouveau = γέος δὲν θεωρεῖται εἰλημμένον ἐπιρρηματικῶς εἰς τὰς ἐκφράσεις:

Les nouveaux mariés = οἱ νεόνυμφοι.

Les nouveaux venus = οἱ νεωστὶ ἀφιχθέντες.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὴν λέξιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως.

1) bleu, délicieux = θελκτικός, haut, petit, limpide = (διαυγής), enchanter = (μαγευτικός) pur.

J'aime = ἀγαπῶ, le ciel . . . , l'air . . . , les . . . montagnes, les . . . oiseaux chantres . . . de la na-

ture, les eaux . . . qui murmurent (*κελαρύζουσι*) tout bas à travers des sites . . . .

2) dernier, blanc, voisin (*γειτονικός*), bonhomme, pauvre, petit, léger-vêtu.

On peut être (*δύναται τις νὰ είγαι*) un homme bon sans être pour cela (*χωρὶς νὰ είγαι κανεὶς ἔγεκα τούτου*) un . . . .

En été les enfants sont . . . .

Les roses . . . . sentent = (*ἀναδίδουσι*) bon.

L'année . . . . un . . . . enfant de cinq (*πέντε*) ans, fut trouvé (*εὑρέθη*) noyé dans la citerne du jardin . . . .

Λεξιλόγιον.

Θνητὸς	= mortel	Ταυτία	= ruban
Κνανοῦν ἀνοικτὸν	= bleu clair	Τὸ παράθυρον	= la fenêtre
Ἄνοικτὸς	= ouvert	Πορτοκάλιον	= orange
Ἡ πρωΐα	= la matinée	Σταφυλὴ	= raisin
		Ἀκριβὸς	= cher

Θέμα.

Ο Γεώργιος καὶ ὁ Ἰωάννης εἰσὶν ἐργατικοί. — Ολοι οἱ ἀνθρωποί εἰσι θηγητοί. — Αγθρωποι, γυναικες, παιδία, ὅλοι εἰσὶν ἐν ἀσφαλείᾳ (en sûreté). — Ἡγόρασα δύο ταινίας κυανοῦ ἀγοικτοῦ χρώματος καὶ μίαν ζώγηγη χρώματος πορτοκαλλίου. — Ἡ θύρα καὶ τὰ παράθυρα τοῦ κυρίου Γεωργίου μένουσι (restent) ἀγοικτὰ καθ' (pendant) δληγ τὴν πρωΐαν. — Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον (au mois de Juillet) αἱ σταφυλαὶ είγαι ἀκόμη ἀκριβεῖαι.

ΜΑΘΗΜΑ 15.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς συμφωνίας ἐπιμέτων τινῶν.

76. Nu = γυμνός. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο μένει ἀμετάβλητον, ὅταν προτάσσηται τοῦ οὐσιαστικοῦ:

Nu-pieds = γυμνόπαις   Nu tête = ἀσκεπής
μεταβάλλεται δέ, ὅταν ἐπιτάσσηται τῷ οὐσιαστικῷ, πρὸς ὃ συμφωνεῖ κατὰ γέρος καὶ ἀριθμόν: Les pieds nus, la tête nue.

77. Demi = ἥμισυς: Τὸ ἐπίθετον τοῦτο μένει ἀμετάβλητον, ὅταν

προτάσσηται τοῦ οὐσιαστικοῦ π. χ. une demi-heure = ήμέσεια ὥρα, une demi-livre = ήμέσεια λίτρα μεταβάλλεται δέ, δταν ἐπιτάσσηται τῷ οὐσιαστικῷ, πρὸς δ συμφωνεῖ μόνον κατὰ γένος.

Une livre et demie

Deux heures et demie

Σημ. 1. Τὸ ἐπίθετον demi λαμβάνεται ἐνίστε οὐσιαστικῶς, δπότε μεταβάλλεται: La demie est sonnée = ή μέσεια ἔκτιτησε. Quatre demis font deux entiers = τέσσαρις ήμίση κάμνουσι δύο δλόκληρα. Cette horloge sonne les demies = τὸ ὀρολόγιον τοῦτο κτυπᾷ τὰς ήμέσεις (ῶρας). Τὸ ἐπίθετικὸν πρόθεμα μὲνει πάντοτε ἀμετάβλητον: La mi-carême = ή μεσοτεσσαρακοστή.

Σημ. 2. Τὸ ἐπίθετον demi μένει ἀμετάβλητον εἰς τὰς ἐκφράσεις: midi et demi = μεσημβρία καὶ ήμέσεια, minuit et demi.

78. Feu = μακαρίτης. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο (ὅπερ πάντοτε προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἰς δ ἀναφέρεται) μένει ἀμετάβλητον, διάκις προτάσσεται τοῦ ἀρθροῦ, μεταβάλλεται δὲ ἐν ἐναγτίᾳ περιπτώσει.

Feu la reine = ή μακαρίτης βασίλισσα la feue reine.

79. Grand = μέγας (θηλ. grande). Τοῦ ἐπιθέτου τούτου, τιθεμένου πρὸ τινῶν διομάτων θηλυκοῦ γένους, ἀντικαθίσταται ή κατάληξις ε δι' ἀποστρόφου:

La grand'mère = ή μάμμη grand'chose = μέγα πρᾶγμα
Grand'messe = λειτουργία grand'route = μεγάλη ὁδὸς κτλ.

80. Ci-joint = ἐπισυγημμένος Ci-inclus = ἔγκλειστος.
Αἱ ἐπιθετικαὶ αὗται ἐκφράσεις μένουσιν ἀμετάβλητοι:
α') Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς φράσεως.

(1) ci-inclus vous trouverez copie (θηλ.) de la lettre
ἔγκλειστως θὰ εὕρητε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς

β') Ἐν τῷ μέσῳ τῆς φράσεως πρὸ ἀορίστως ἐκφερομένου οὐσιαστικοῦ:

(2) vous trouverez ci-inclus copie de la lettre
θὰ εὕρητε ἔγκλειστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς.

Μεταβάλλονται δὲ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει.

(3) vous trouverez ci-jointe la facture générale
θὰ εὕρητε ἐπισυγημμένον τὸ γενικὸν τιμολόγιον.

(4) vous lirez la feuille ci-incluse
θὰ ἀναγνώσητε τὸ ἐσώκλειστον φύλλον.

Σημ. Ci-joint καὶ ci-inclus εἰναι ἐπιφράζεται, καὶ ἐπομένως μένουσιν ἀμετάβλητα, δσάκις εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεταφράζονται δι' ἐπιφράζετος (παράδ. 1 καὶ 2): εἰναι ἐπίθετα καὶ ἐπομένως μεταβάλλονται, δσάκις εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεταφράζονται δι' ἐπιθέτου (παράδ. 2 καὶ 3).

81. *possible* = δυνατός, ένδεχόμενος.

Τὸ ἐπίθετον τοῦτο μένει ἀμετάβλητον τιθέμενον κατόπιν τῶν ἔκφρασεων: le mieux, le moins, le plus, μεθ' ὅν ἀποτελεῖ ἐπιφράζεται καὶ λέγεται δύνατον.

Faites le moins de fautes possible

Κάμετε δσον τὸ δυνατὸν δλιγώτερα λάθη.

Μεταβάλλεται δὲ εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις:

Prenez tous les moyens possibles pour vous instruire

Δάδετε ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ ἐκπαιδευθῆτε.

82. *Grâfetai*:

Cette femme a l'air gai ou gaie

Αὕτη ἡ γυνὴ (ἔχει τὸ ἥθος εὐχάριστον) φαίνεται εὐχαριστημένη.

Τὸ ἐπίθετον *gai* δύναται νὰ προσδιορίζῃ εἴτε τὴν λέξιν *femme*, δπότε τίθεται εἰς τὸ *θηλυκὸν* (*gaie*), εἴτε τὴν λέξιν *air*, δπότε τίθεται εἰς τὸ *ἀρσενικόν*.

Λέγεται δμως:

Cette femme a l'air sourde = Αὕτη ἡ γυνὴ φαίνεται κωφή, διότι τὸ ἐπίθετον *sourde* μόνον τὴν λέξιν *femme* δύναται νὰ προσδιορίσῃ.

'Επίσης:

Cette pêche a l'air mûre = Τοῦτο τὸ ριδάκινον φαίνεται ώριμον.

(Τοῦτο δὲ συμβαίνει πάντοτε, δσάκις τὸ ούσιαστικὸν εἰναι ἄψυχον).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὸ ἐπίθετον, δπερ ἀπαίτεται ἡ ἔγγοια τῆς φράσεως:

demi, grand, feu, nu, ci-inclus, inquiet.

Les . . . pères et les . . . mères sont pleins de tendresse pour leurs petits-enfants (διὰ τοὺς ἐγγονοὺς αὐτῶν). — Les demi-mesures dans les occasions extrêmes sont aussi funestes que les . . . remèdes dans les grands maux (εἰς τὰς μεγάλας θλίψεις). — Une réunion aura lieu (θὰ λάδη χώραν) à deux heures et . . . — Henri IV allait (μετέδαινε, περιεπάτει) . . . tête et pied- . . . pendant son enfance. — Jean

partira (θὰ ἀναχωρήσῃ) d'Athènes vers la (mi) . . . août. — L'horloge de la cathédrale sonne les . . . et les quarts. — La . . . tante parlait (ώμιλει) très bien l'anglais. — Prière de me faire parvenir la feuille . . . . Cet ouvrier aux bras . . . a la force d'un athlète. — Une femme folle a presque toujours l'air.

Λεξιλόγιον.

δυστυχής	= malheureux	ἐξήγησις	= une explication
συνήθως	= ordinairement	ἡ ἐσπέρα	= le soir
ὁ περίπατος	= la promenade	ὁ στρατηγὸς	= le général
ἡ κηδεία = les funerailles (l'enterrement)			

Θέμα.

Ἄσ βοηθῶμεν (secourons) δσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους δυστυχεῖς. — Τὰ τέκνα τῶν χωρικῶν πορεύονται (vont) συνήθως ἀσκεπῆ. — Ἐδάδισε (il a marché) ἀσκεπῆς καὶ γυμνόπους ἐπὶ (pendant) μίαν ὥραν καὶ ήμισειαν. — Ἐγκλείστως θὰ εῦρητε (vous trouverez) πάσις τὰς δυνατὰς⁽²⁾ ἐξηγήσεις⁽¹⁾. — Ἐκάστην ἐσπέραν (δλας τὰς ἐσπέρας) ἡ μακαρίτις μάμπη ἔκαμψε (faisait) ἔνα μικρὸν περίπατον ἡμισείας ὥρας. — Ο στρατηγὸς ἀσκεπῆς ἤκολούθει τὴν κηδείαν (suivait . . .). — Εἶναι δύο ὥραι καὶ ἡμισεία.

ΜΑΘΗΜΑ 16.

Δεικτικὰ ἐπίθετα (adjectifs démonstratifs).

83. Ή Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει ἐν καὶ μόνον δεικτικὸν ἐπίθετον, ὅπερ προηγεῖται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὅπερ προσδιορίζει καὶ ἐκφέρεται ἀνάρρητως.

Εἶναι δὲ τοῦτο: εἰς μὲν τὸν ἑνικὸν ἀριθμόν: διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος: *ce* π. χ.

ce livre = τοῦτο τὸ βιβλίον, *ce jardin* = οὗτος ὁ κῆπος

cet μόνον πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήγεντος ἀρχομένων ἡ ἡ ψιλοῦ.

cet enfant = τοῦτο τὸ παιδίον, *cet homme* = οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Διὰ τὸ θηλυκὸν γένος *cette*:

cette femme = αὕτη ἡ γυνή, *cette image* = αὕτη ἡ εἰκών.

Εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν : δὶ' ἀμφότερα τὰ γένη, *ces*.
ces hommes = οὗτοι οἱ ἄνθρωποι,
ces femmes = αὗται αἱ γυναῖκες.

Σημείωσις. Αἱ πλάγιαι πτώσεις ἐκφέρονται ἀπλῶς διὰ τῶν προθέσεων
de καὶ à.

όν.	ce livre	= τὸ βιβλίον	ces livres
γεν.	de ce livre		de ces livres
δοτ.	à ce livre		à ces livres
όν.	cette femme		ces femmes
γεν.	de cette femme		de ces femmes
δοτ.	à cette femme		à ces femmes

84. Διὰ γὰ δηλώσωμεν, ὃν τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα, περὶ τοῦ δποίου ὁμιλοῦμεν, κεῖται πλησίον ἢ μακρὰν ἡμῶν, θέτομεν κατόπιν τοῦ οὔσιαστικοῦ (οὕτινος προηγεῖται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον) τὰ ἐπιρρήματα *ci* καὶ *là*: τὸ μὲν *ci* πρὸς δῆλωσιν τῶν ἐγγὺς κειμένων, τὸ δὲ *là* πρὸς δῆλωσιν τῶν μακρὰν κειμένων.

cet enfant— <i>ci</i>	= τοῦτο τὸ παιδίον
cet enfant— <i>là</i>	= ἔκεινο τὸ παιδίον
cette femme— <i>ci</i>	= αὐτὴ ἡ γυνὴ
cette femme— <i>là</i>	= ἔκεινη ἡ γυνὴ
ces livres— <i>ci</i>	= ταῦτα τὰ βιβλία
ces livres— <i>là</i>	= ἔκεινα τὰ βιβλία.

Αεξιλόγιον.

ἡ κυρία	= la dame	ἡ τιμὴ	= le prix
ἡ Ἑλληνικὴ (γλῶσσα)	= le grec	τὸ δύσκολόν	= difficile
τὸ κονδυλομάχαιρον	= le canif.		

Θέμα.

Αὕτη ἡ κυρία δὲν γνωρίζει (*ne sait pas*) τὴν Ἑλληνικήν. — Γιωρίζετε (*connaissez-vous*) τοῦτο τὸ μικρὸν παιδίον, δπερ (*qui*) εἰναι πρὸ (devant μετ' αἰτ.) τῆς θύρας ταύτης τῆς οἰκίας; Ὁχι, Κύριε· αὕτη ἡ κόρη δύναται νὰ σᾶς πληροφορήσῃ (*peut vous renseigner*). — Οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ εἰσὶ καλοὶ μαθηταί. — Τοῦτο τὸ κονδυλομάχαιρον εἰναι ἀκριβότερον ἢ ἔκεινο τὸ κονδυλομάχαιρον. — Ταῦτα τὰ βιβλία ἀγήκουσα εἰς τὸν Ἰωάννην (*εἰσὶ τῷ Ἰωάννῃ*) ἔκεινα τὰ βιβλία ἀγήκουσιν εἰς τὸν Γεώργιον (*εἰσὶ τῷ Γεώργιῳ*).

Γεωργίῳ). — Τοῦτο τὸ μάθημα εἶναι δύσκολον. — Ποῖα (quel) εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ ἀρτου τούτου;

ΜΑΘΗΜΑ 17.

Κτητικὰ ἐπίθετα (adjectifs possessifs).

85. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶναι τὰ ἐπόμενα:

<i>Ένικὸς ἀριθμὸς (ἐν κτῆμα)</i>			
ἀρσεν.	θηλ.	κτήτορες	Δι' ἀμφότερα τὰ γένη
mon = μου	ma		notre = μας
ton = σου	ta		votre = σας
son = του	sa		leur = των

<i>Πληθυντικὸς ἀριθμὸς (πολλὰ κτήματα)</i>			
Δι' ἀμφότερα τὰ γένη		Πολλοὶ	Δι' ἀμφότερα τὰ γένη
mes = μου			nos = μας
tes = σου			vos = σας
ses = του			leurs = των

86. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προτάσσονται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ (τὸ ὅπδον προσδιορίζουσι) συμφωνοῦντα πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, ἐκφέρονται δὲ πάντοτε ἀνάρθρως.

nom père = ὁ πατήρ μου	ta mère = ἡ μήτηρ μου
son frère = ὁ ἀδελφός του	mes soeurs = αἱ ἀδελφαὶ μου
tes cousins = ἡ τράπεζά μας	ses cousines = αἱ ἑξαδέλφαι του
notre table = ἡ τράπεζά μας	votre chapeau = ὁ πιλός σας
leur habit = τὸ ἔνδυμά των	nos leçons = τὰ μαθήματά μας
vos chambres = αἱ αἴθουσαι σας	leurs effets = αἱ ἀποσκευαὶ των

Σημ. 1. Αἱ πλάγιαι πτώσεις ἐκφέρονται ἀπλῶς διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à.

de mon père = τοῦ πατρός μου, à mon père = τῷ πατρὶ μου

Σημ. 2. Αἱ σύνθετοι λέξεις: Monsieur (monsieur) = κύριος, Madame (ma dame) = κυρία, mademoiselle (ma demoiselle) = δεσποινίς, ἔχουσι πληθυντικάν: messieurs (mes sieurs), mesdames (mes dames), mesdemoiselles (mes demoiselles).

87. Χάριν εὐφωνίας θέτουσι τὰ κτητικὰ ἐπίθετα: mon, ton, son ἀντὶ τῶν ma, ta, sa, πρὸ τῶν θηλυκῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήντος ἡ h ἀφώγου.

mon âme = ἡ ψυχή μου, mon histoire = ἡ ἱστορία μου
ἀντὶ ma âme, ma histoire.

88. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ δριστικοῦ ἀρθρου, δσάκις ὁ κτήτωρ ἐμφαίγεται σαφῶς.

Le lion a la figure imposante

ὁ λέων ἔχει τὴν μορφὴν ἐπιβλητικήν.

Il s'est blessé le bras

ἐπλήγωσε τὸν βραχίονά του (ἐπληγώθη εἰς τὸν βραχίονα).

J'ai mal à la tête καὶ οὐχ! J'ai mal à ma tête.

Παρατήρησις 1. Λέγεται:

Justinien fut un grand empereur; nous admirons sa sagesse = ὁ Ἰουστινιανὸς ὑπῆρξε μέγας αὐτοκράτωρ. Θαυμάζομεν τὴν σοφίαν του.

ἐν ᾧ:

La rose est la reine des fleurs; j'en admire l'éclat = τὸ ῥόδον εἶναι ἡ βασιλισσα τῶν ἀνθέων θαυμάζω αὐτοῦ (en) τὴν λάμψιν.

Διότι γίνεται χρῆσις γενικῶς τῶν ἐπιθέτων: son, sa, ses, leur, πρὸ δύομάτων ἀναφερομένων εἰς πρόσωπα τοῦ δὲ ἀρθρου le, la, les καὶ τῆς ἀντωνυμίας εἰς πρὸ δύομάτων ἀναφερομένων εἰς πράγματα. Ό κανῶν οὗτος ἔχει πλείστας ἐξαιρέσεις.

Παρατήρησις 2. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα son, sa, ses, leur, leurs, δέον νὰ ἐπικναλαμδάνωνται πρὸ ἑκάστου οὐσιαστικοῦ, δπερ προσδιορίζουσι:

leur bonne ou leur mauvaise habitude
ἡ καλή των ἢ κακή των συνήθεια.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὸ κτητικὸν ἐπίθετον, δπερ ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως.

L'enfant doit (*ἀφείλει*) respect et obéissance à . . . père et à . . . mère — . . . gestes . . . regards expriment (*ἐκφράζουσι*) nos pensées, nos sentiments. — Mon ami à été le premier (*ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος*) de . . . classe. — Votre ami a reçus (*ἔλαβε*) plusieurs lettres de . . . pays — Cette petite fille apprend (*μανθάνει*) très bien . . . leçons. — Laissez dire les sots (*ἄφετε τοὺς ἀγούτους γὰ λέγωσι*) le savoir a . . . prix (La Fontaine). L'homme véritablement heureux est celui qui commande (*ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι κύριος*) à . . . passions.

ΑΞΙΛΟΓΙΟΝ.

ὁ κονδυλοφόρος	= le port - plume	τὸ βαλλάντιον	= la bourse
ἡ έορτή	= la fête	τὸ ὀρολόγιον	= la montre
εὐκαιρία	= une occasion	τὸ δωμάτιον	= la chambre
μοναδικός	= unique	πόρος ζωῆς	= ressource
ἡ εὐχὴ	= le souhait		

Θέμα.

Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας; ἀνεχώρησε (il est parti) μετὰ (avec μετ' αἰτ.) τῆς μητρός μου καὶ μετὰ (avec μετ' αἰτ.) τῶν δύο⁽²⁾ μου⁽¹⁾ ἀδελφῶν⁽³⁾. — Απώλεσε (il a perdu) τὸ βαλλάντιόν του. — Ποία (quel) εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ ὀρολογίου σας; — Οἱ πιοι σας εἶναι ὥραῖος. — Δεχθῆτε πάσας (recevez...) τὰς εὐχάς μου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ (δοτ. πτώσεως) τῆς ἑορτῆς σας. — Ἡ ἐργασία ἵδου ὁ μοναδικός μου πόρος ζωῆς. — Τὸ δωμάτιόν του δὲν εἶναι ὑγρόν. — Ἡ ἐπιστολή σας εἶναι ἀκόμη ἐπὶ τῆς τραπέζης μου.

ΜΑΘΗΜΑ 18.

Ἄριθμητικά (adjectifs numéraux).

Διακρίνομεν δύο εἰδῶν ἀριθμητικά: τὰ ἀπόλυτα: (adjectifs numéraux ordinaires), τὰ τακτικά: (adjectifs numéraux cardinaux).

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.

89. 0	zéro	2	deux
	1 un	3	trois

4 quatre	50 cinquante
5 cinq	51 ciquante-et-un
6 six	60 soixante
7 sept	61 soixante-et-un
8 huit	70 soixante-dix
9 neuf	71 soixante-onze
10 dix	72 soixante-douze
11 onze	75 soixante-quinze
12 douze	78 soixante-dix-huit
13 treize	79 soixante-dix-neuf
14 quatorze	80 quatre-vingt
15 quinze	81 quatre-vingt-un
16 seize	90 quatre-vingt-dix
17 dix-sept	91 quatre-vingt-onze
18 dix-huit	96 quatre-vingt-seize
19 dix-neuf	100 cent
20 vingt	101 cent nn
21 vingt-et-un	200 deux cents
22 vingt deux	300 trois cents
23 vingt trois	900 neuf cents
24 vingt quatre	1000 mille
30 trente	1001 mille un
31 trente-et-un	5000 cinq mille
40 quarante	10.000 dix mille
41 quarante-et-un	1.000.000 un million
	1.000.000.000 un milliard

Σημ. 1. Τὰ ἀριθμητικὰ six, huit, dix προφέρονται, ώς ἔλαν είναι γεγραμμένα sisse, huite, disse· ἐν τούτοις, δσάκις ἀκολουθεῖ ἔτερον ἀριθμητικὸν ἢ οὐσιαστικόν, ἐκφέρονται κανονικῶς :

dix femmes, six femmes, huit livres

Ἐξαιρεῖται τὸ dix προφερόμενον disse εἰς τὰ ἀριθμητικά : dix-sept, dix-huit, dix-neuf.

90. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται ἐν τῇ γαλλικῇ : quatre femmes, soixante quatorze moutons (πρόβατα).

Σημ. Τὸ ἀριθμητικὸν un million μεταβάλλεται θεωρούμενον ώς σύνθετος ἐπίθετον: deux millions, trois millions.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀριθμητικά : un, vingt, cent, mille.

91. Οη ἔχει θηλυκὸν υπε. J'ai reçu (ἔλασθον) un livre de lecture et une grammaire.

92. Vingt καὶ cent μεταβάλλονται λαμβάνοντας, ὅσάκις προηγεῖται αὐτῶν ἔτερον ἀριθμητικὸν καὶ δὲν εἶναι κατόπιν αὐτῶν ἄλλος ἀριθμός.

nous étions en tout sept cents = γῆμεθα ἐν ὅλῳ . . . quatre-vingts francs.

Μέγουσιν ἀμετάβλητα, καίτοι εὑρίσκεται πρὸ αὐτῶν ἔτερον ἀριθμητικόν :

α') 'Οσάκις ἀκολουθεῖ αὐτὰ ἄλλος ἀριθμός : "

quatre-vingt dix francs · trois cent vingt deux francs.

β') 'Οσάκις ἐπέχουσι θέσιν τακτικῶν ἀριθμητικῶν :

page quatre-vingt (δηλ. δύδοηκοστή).

page six cent (έξακοσιοστή).

93. *Mille* μεταβάλλεται γραφόμενον *mil*, μόνον ὅταν εὑρίσκηται ἐν τῇ ἀρχῇ χριστιανικῆς χρονολογίας :

Constantinople fut prise (έάλω) en *mil*, quatre cent cinquante trois.

Μένει δὲ ἀμετάβλητον εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις :

l'an *mille* deux cent de la création (ἀπὸ κτίσεως κόσμου) εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο δὲν πρόκειται περὶ χριστιαν. χρονολογίας.

l'an deux *mille* quatre cent (ἐνταῦθα τὸ *mille* δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς χρονολογίας).

mille deux cents hommes (ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ χρονολογίας).

Σημ. *Mille*=μίλιον εἶναι οὐσιαστικὸν καὶ ως τοιοῦτον μεταβάλλεται: *trois milles d'Italie* font une lieue de France=τρία μίλια Ἰταλικὰ κάμνουσι μίαν λεύγαν γαλλικήν.

Παρατήρησις. Οἱ ἀπὸ τοῦ 1000 μέχρι 2000 ἀριθμοὶ ἐκφέρονται συνήθως καθ' ἑκατοντάδας :

Je me suis marié (ἐνυμφεύθην) en dix-meuf cent dix.

Nous étions (γῆμεθα) douze cents hommes et onze cent neuf enfants.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Συμπληρώσατε τὰ κενὰ δι' ἀριθμῶν ὁλογράφως γεγραμμένων.
Nous avous . . . bouche . . . oreilles . . . yeux . . .

mains, . . . pieds. — À midi et à minuit, les horloges frappent (*κτυπῶσι*) . . . coups. — À l'âge de . . . ans on est (*ελύατ τις*) majeur en Crète. L'année a . . . mois . . . semaines . . . jours. Le mois a . . . jours; le jour se divise (*διατρέπεται*) en heures; un jour se compose (*σύγχειται*) de . . . heures; l'heure contient (*περιέχει*) . . . minutes, la minute . . . secondes¹.

Γράψον δλογράφως τοὺς ἑπομένους ἀριθμούς:

Quelle (*ποίᾳ*) heure est-il? il est 6 heures moins 20.

Je serai (*θὰ εἶμαι*) ici à 4 heures et 10. Quel âge (*ποίαν ηλικίαν*) avez-vous? J'ai 17 ans.

72, 81, 95, 98, 3,542, 19,773, 1,291, 693.

La terre a 9,000 lieues de tour (*περιφέρειαν*) ou 40,000,000 de mètres.

300 Spartiates luttèrent (*ἡγωνίσθησαν*) contre 1,000,000 de Perses au combat des Thermopyles.

À la bataille de Salamine la flotte des Grecs était composée (*συγένειτο*) de 380 voiles (*τριήρων*) et celle de Xerxès (*καὶ ὁ τοῦ Ξέρξου*) de plus de 1300.

Λεξιλόγιον.

δραχμὴ = un franc	ἔτοιμος = prêt
κάτοικος = habitant	ἡ σελίς = la page
νεανίας = un jeune homme	χάρις = grâce
ἡ οἰκονομία = l'économie	τὸ ταμιευτήριον = la Caisse d'Epargne
γαλλογερμανικὸς = franco-allemand	

Θέμα.

Oἱ δύο ἵπποι τοῦ θείου μου ἐστολίσαν (ont coûté) δύο χιλιάδας δραχμάς. — Αἱ Ἀθῆναι ἔχουσιν ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας κατοίκους. — Ἐντὸς (dans) εἴκοσι λεπτῶν εἶμαι ἔτοιμος. — Ζητήσατε (cherchez) εἰς τὴν σελίδα δύδοηκοσιήν (80) τοῦ βιβλίου σας. — Οὗτος ὁ νεανίας χάρις εἰς τὰς οἰκονομίας του ἔχει γῆδη ἐναποθέσει (a déjà déposé) διακοσίας δραχμάς εἰς τὸ Ταμιευτήριον. — Ο Γαλλογερμανικὸς πόλεμος ἐκηρύχθη (fut déclarée) κατὰ (en) τὸ ἔτος χίλια δικακόσια ἑβδομήκοντα.

¹ Πρόφερε secondes.

ΜΕΡΟΣ Β.

Τακτικὰ ἀριθμητικά.

94. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ παράγονται ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως *ième*:

trois troisième   six sixième   vingt vingtième

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά, τὰ λήγοντα εἰς *e*, ἀποδάλλουσι τοῦτο, οἵταν προσλαμβάνωσι τὴν κατάληξιν *ième*.

quatre   quatrième   douze   douzième.

Τὸ ἀριθμητικὸν *neuf* μεταβάλλεται τὸ *f εἰς v*: *neuf neuvième* τὸ δὲ *cinq* προσλαμβάνεται *u*: *cinq cinquième*.

1ος	premier (unième)	40ος	quarantième
2ος	deuxième (second)	50ος	cinquantième
3ος	troisième	60ος	soixantième
4ος	quatrième	70ος	soixante-dixième
5ος	cinquième	80ος	quatre-vingtième
6ος	sixième	90ος	quatre-vingt-dixième
7ος	septième	100ος	centième
8ος	huitième	101ος	cent-unième
9ος	neuvième	1000ος	millième
10ος	dizième	10000	dix-millième
20ος	vingtième	1000000	millionième
21ος	vingt-et-unième	1000000000	billionième
30ος	trentième	δ προτελευταῖος = l'avant-dernier ο τελευταῖος = le dernier.	

Παρατήσοις. Τὸ τακτικὸν ἀριθμητικὸν *unième* (*ἐκ τοῦ ἀπολύτου un*) εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐγ συγθέσει (*vingt et unième*). Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις γίνεται χρῆσις τοῦ ἐπιθέτου *premier*: *le premier élève de sa classe*.

• Τὸ ἀριθμητικὸν *deuxième* ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀριθμητικοῦ *second*, μόνον δούλιοις πρόκειται περὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων. *L'ainé* (δ πρωτότοκος) *des deux frères* est *brun* (μελαχροινός). *Le second*¹ est *blond* (ξανθός).

¹ Πρόφερε *segond*.

95. Χάριν συντομίας γίνεται χρήσις τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

α') Εἰς τὰ κύρια ὄνόματα ἡγεμόνων: Guillaume II (deux) = Γουλιέλμος ὁ δεύτερος, Charles XII (douze) = Κάρολος ὁ δωδέκατος.

Ἐν τούτοις λέγομεν: Georges premier καὶ οὐχὶ Georges un, διότι τὸ τακτικὸν ἀριθμητικὸν premier ἔξαιρεῖται καὶ δὲν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ.

β') Πρὸς δῆλωσιν σελίδος, κεφαλαίου, βιβλίου τιγδὸς (πρόλ. καν. 92 β'). Chapitre (κεφάλαιον) cinq, page huit (ἄλλα chapter premier).

γ') Πρὸς δῆλωσιν τῆς ὥρας, τῆς ἡμερομηνίας, τοῦ ἔτους.
Il est deux heures.

Le quinze d'Août = τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.
Le deux Juin, le treize Octobre.

96. Εἰς τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν τὰς ἐπομένας κατηγορίας ἀριθμητικῶν:

1) Τὰ ἀθροιστικὰ (adjectifs collectifs), παραγόμενα ἐκ τῶν ἀπολύτων τῇ προσθήκῃ τῇ καταλήξεως aine: huit, huitaine (δεκάς), dix, dixaine (δεκάς), douze, douzaine (ἐξ οὐ καὶ de-midouzaine), cent centaine κτλ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀθροιστικὰ unité = μονάς, millier = χιλιάς.

2) Τὰ μεριστικὰ (adjectifs partitifs).

le demi = ὁ ἡμίσιος	la demie = ἡ ἡμίσεια
le demi ἢ la moitié = τὸ ἡμίσιο	le tiers = τὸ τρίτον
le quart = τὸ τέταρτον.	

3) Τὰ πολλαπλασιαστικὰ (adjectifs multiplicatifs). Τοιχῦτά εἰσι τὰ ἐπόμενα:

le double = ὁ διπλοῦς	le triple = ὁ τριπλοῦς
le quintuple = ὁ πενταπλοῦς	le centuple = ὁ ἑκατονταπλοῦς

ΑΣΚΗΣΙΣ

Συμπληρώσατε τὰ κενὰ διὰ τῶν καταλλήλων τακτικῶν ἀριθμητικῶν.

Le mois est la . . . partie de l'année. La semaine est la . . . partie de l'année et la . . . partie du mois. — Le jour est la . . . partie du mois et la . . . partie de l'année.

— L'heure est la . . . partie du jour. — La minute est la . . . partie de l'heure. — Quatre . . . font (κάμνουσι) deux unités. — Novembre¹ est le . . . mois de l'année. — Le printemps est la première saison de l'année. — L'été la . . . l'automne (πρόφ. ὁτονε) la . . . et l'hiver la . . . À dix heures moins un . . . , je serai (θὰ εἰμαὶ) au Café.

Λεξιλόγιον.

ἡ μεταμεσημβρία = l'(e)aprés midi
ἡ Δευτέρα = Lundi

ἐλεύθερος = libre
τὸ ἔτος = l'an

(διάρκεια τοῦ ἔτους) = une année

ἡ Τρίτη = Mardi

ἡ Κυριακὴ = Dimanche

τὸ Σάββατον = Samedi
ὁ Μάτιος = Mai

φόν = un œuf

οἱ Ιούνιοι = Juin

Θέμα.

Ταύτην τὴν μεταμεσημβρίαν είμαι ἐλεύθερος ἀπὸ (de μετ' αἰτ.) τῆς δευτέρας (ώρας) παρὰ (moins) (un) τέταρτον, μέχρι τῆς (jusq'a μετ' αἰτ.) τετάρτης (ώρας) καὶ (un) τέταρτον. — Είμαι εἰς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον (μου) ἔτος. — Ἡ Δευτέρα είναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑδδομάδος, ἡ Τρίτη είναι ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς ἑδδομάδος καὶ τὸ Σάββατον είναι ἡ προτελευταῖα. — Ἡ γόρασα μιλαν δωδεκάδα ώρα (φῶν). — Ἡ Κωνσταντινούπολις ἑάλω (fut prise) ὑπὸ (par μετ' αἰτ.) τῶν Τούρκων τὴν εἰκοστήν ἐνάτην Μαΐου (δλογράφως) τοῦ ἔτους 1453 (δλογράφως). — Τὴν δωδεκάτην Ιουνίου (δνομαστική) 1812 (δλογράφως) δ Ναπολέων I' (δλογράφως) διέδη (passa) τὰ (le Niémen) ἐπὶ κεφαλῆς (à la tête) 42,000 (δλογράφως) ἀνθρώπων. — Τοῦτο τὸ μικρὸν παιδίον θὰ είναι δώδεκα ἑτῶν (θὰ ἔχῃ δώδεκα ἔτη = aura . . .) τὴν τετάρτην (le . . .) τούτου τοῦ μηνός.

ΜΑΘΗΜΑ 19.

*Αόριστα ἐπίθετα (adjectifs indéfinis).

97. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετά εἰσι τὰ ἐπόμενα:

ἀρσ. auctum = οὐδεὶς

θηλ. aucune

autre (κοιν. γένους) = ἄλλος

¹ Τὰ ὄνοματα τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν ἐκφέρονται ἀνάρθρως.

ἀρσ. certain = κάποιος, τις	θηλ. certaine
chaque (κ. γένους) = ἕκαστος ἀγεν πληθ.	
» maint = πολλοί	θηλ. mainte
même (χοι. γένους) = ίδιος	
» nul = οὐδεὶς	» nulle
» un = εἷς	» une
» pas un = οὐδεὶς	» pas une
(ἄγεν πληθ.) plusieurs (χοι. γένους) = πολλά	
(ἄγεν ἔνικ.) quelconque (χοι. γένους) = οἵοσδήποτε	
» tel = τοιοῦτος	θηλ. telle
» tout = πᾶς	» toute.

Παρατήρησις 1. Certain, nul εἶγαι ἀόριστα ἐπίθετα, μόνον δσάκις εὑρίσκονται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ: nulle peine = οὐδεμία θλῖψις, certains auteurs = συγγραφεῖς τινες.

Οσάκις δὲ εὑρίσκονται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, μεταβάλλουσι σημασίαν: certain = βέβαιος, nul = μηδαμινός. C'est une chose certaine = εἶγαι πρᾶγμα βέβαιον: vos raisons sont nulles = αἱ δικαιολογίαι σας εἶναι μηδαμιναί.

Παρατήρησις 2. Γίνεται χρῆσις τῶν ἐπιθέτων aucun καὶ nul συγήθως εἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμόν: il ne lit aucun livre = δὲν ἀναγινώσκει κανένα βιβλίον: je n'ai reçu nulle réponse = δὲν ἔλαθον οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

Παρατήρησις 3. Τοῦ ἐπιθέτου quel γίνεται χρῆσις ἐπὶ ἐρωτήσεως. Quels livres lisez-vous? = ποῖα βιβλία ἀναγινώσκετε;

98. Même εἶγαι ἐπίθετον καὶ ἐπομένως μεταβάλλεται, δσάκις συγοδεύει ὄνομα ἢ ἀντωνυμίαν:

Il cita ses paroles mêmes = ἀνέφερε αὐτοὺς τοὺς λόγους του.

Les mêmes causes produisent les mêmes effets = τὰ αὐτὰ αἰτία παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

Ses ennemis eux-mêmes l'estimaient = καὶ αὐτοὶ οἱ ἔχθροι του (οἱ ἔχθροι του αὐτοῦ οἱ ίδιοι) τὸν ἐξετίμων.

Même εἶγαι ἐπίρρημα καὶ ἐπομένως ἀμετάβλητον, δσάκις προσδιορίζει ἐπίθετον, δῆμα ἢ ἔτερον ἐπίρρημα ἢ δσάκις τίθεται κατόπιν πολλῶν οὐσιαστικῶν:

Aimons même nos ennemis = ἀς ἀγαπῶμεν ἀκόμη καὶ τοὺς ἔχθρούς μας.

Le citoyen doit obéir aux lois *même* injustes = ὁ πολιτης ὀφειλει νὰ ὑπακούῃ εις τους γόμους ἀκόμη και εις τους ἀδίκους.

Les famines, les épidémies, les guerres *même* sont moins funestes que l'intempérance = οἱ λιμοὶ, αἱ ἐπιδημίαι, οἱ πόλεμοι ἀκόμη εἰσὶν δλιγώτεροι ὅτι ἡ ἀκρασία (ἡ κατάχρησις).

Σημείωσις. Même εἶναι ἐπίθετον και ἐπομένως μεταβάλλεται, ὅσακις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι' ἐπιθέτου (ὁ αὐτός, ὁ ἕδιος); εἶναι ἐπίρρημα και ἐπομένως μένει ἀμετάβλητον, ὅσάκις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι' ἐπιρρήματος (ἀκόμη και, μάλιστα) (πρβλ. ἀνωτέρῳ παραδείγματα).

99. *Quelque. α'* Εἶναι ἐπίθετον και ἐπομένως μεταβάλλεται, ὅσάκις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται διὰ τῆς ἀντωνυμίας τις:

Quelques hommes = ἄνθρωποι τινες, εἶναι ἐπίρρημα και ἐπομένως μένει ἀμετάβλητον, ὅσάκις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι' ἐπιρρήματος (περίπου).

J'ai rencontré quelque vingt personnes
Συνήντησα περίπου είκοσι πρόσωπα.

6') *Quelque . . . que.* Ἐν τῇ ἐκφράσει ταύτῃ (ἥτις δέχεται πάντοτε ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν) ἐφαρμόζεται ἐπίσης ὁ ἀνωτέρῳ κανών.

Quelques ennemis que vous ayez vous triompherez = ὅποιοι σδήποτε ἔχθροις και ἀν ἔχητε θὰ θριαμβεύσητε.

Εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο τὸ quelque μεταβάλλεται, διότι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι' ἐπιθέτου.

Les hommes quelque courageux qu'ils soient appréhendent la mort = οἱ ἄνθρωποι ὅσον σδήποτε θαρραλέοι και ἀλλα εἶναι, φοβοῦνται τὸν θάνατον.

100. Τὸ ἐπίθετον *quelque*, ὅσάκις προτάσσεται τοῦ ρήματος ἔτει, γράφεται εἰς δύο λέξεις quel que και τὸ μὲν quel (ἐπίθετον) συμφωνεῖ κατὰ γένος και ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, τὸ δὲ que (σύνδεσμος) μένει ἀμετάβλητον. Quelle que soit votre frayeur tâchez de la surmonter = ὅποιοι σδήποτε και ἀν εἶναι ὁ φόβος σας, προσπαθήσατε νὰ τὸν κατανικήσητε.

101. *Tout* εἶναι ἐπίθετον και ἐπομένως μεταβάλλεται, ὅσάκις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι' ἐπιθέτου:

Nous sommes tous mortels = εἰμεθα πάντες θηγητοί.

Tout homme = πᾶς ἄνθρωπος, toute femme = πᾶσα γυνή.
tous les jours = πάσας τὰς ἡμέρας (καθ' ἑκάστην).
toutes les semaines = πάσας τὰς ἑδδομάδας (καθ' ἑδδομάδα).

Παρατήρησις. Λέγομεν tout Rome = πᾶσα ἡ Ἀρχόπολις, tout Vienne καὶ οὐχὶ toute Rome, toute Vienne, διότι εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα ὑπογοεῖται ἡ λέξις peuple.

tout le peuple de Rome, tout le peuple de Vienne.

Tout εἶναι ἐπίρρημα καὶ ἐπομένως μένει ἀμετάβλητον, ὅσακις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράζεται δι’ ἐπιρρήματος.

Ces mères sont tout heureuses du succès de leurs fils = αὗται αἱ μητέρες εἶναι ὅλως εύτυχεῖς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν υἱῶν των.

Elle resta tout étonnée = κατέτη ἔμεινε τελείως ἐκπεπληγμένη.

Ces gens sont tout yeux, tout oreilles.

Tout aimables que sont les flatteurs fuyons-les = ὅσοι προσηγεῖς καὶ ἀν εἶναι οἱ κόλακες, ἃς τοὺς ἀποφεύγωμεν.

102. Tout, καίτοι ἐπίρρημα, μεταφάλλεται ἐν τούτοις χάριν εὐφωνίας πρὸ τῶν θηλυκοῦ γένους ἐπιθέτων, τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Elle est toute stupéfaite = αὕτη εἶναι τελείως (ὅλως) ἐμδρόντητος.
Elle est toute honteuse = αὕτη εἶναι ὅλως κατηγορημένη.

Σημ. 1. Ἡ συνήθης εἰς τὸ τέλος ἐπιστολῆς ἔκφρασις: ὅλως ἡμέτερος μεταφράζεται ἐν τῇ γαλλικῇ οὕτῳ: tout à vous. Ἐὰν ἡ γράφουσα εἶναι γυνή, δύναται νὰ γράψῃ: tout à vous πρὸς δήλωσιν ἀπλῆς εὐγενείας ἢ toute à vous πρὸς δήλωσιν ἀφοσιώσεως.

Παρατήρησις. Ἡ λέξις tout λαμβάγεται ἐνίστεται καὶ οὐσιαστικῶς, ὅπότε ἔχει πληθυντικὸν δμαλὸν touts, μεταφράζεται δὲ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ: le tout = τὸ πᾶν, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον π. χ.

les plantes, les animaux sont des touts complets = τὰ φυτά, τὰ ζῷα εἰσι σύγολα πλήρη (τέλειοι δργανισμοί).

Σημ. 2. Αἱ πλάγιαι πτώσεις ἐκφέρονται πάντοτε διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à:

όν.	tout homme	tous les hommes
γεν.	de tout homme	de tous les hommes
δοτ.	à tout homme	à tous les hommes
όν.	toute femme	toutes les femmes
γεν.	de toute femme	de toutes les femmes
δοτ.	à toute femme	à toutes les femmes

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλήγως τὰ ἐν παρεγθέσει ἐπίθετα :

(Tout) les animaux sont sensibles ; (Certain) végétaux (même) paraissent doués (φαίνονται πεπροικισμένα) de sensibilité. — Évitez (ἀποφεύγετε) les dépenses inutiles (quelque, quel que) petites qu'elles soient (καὶ ἐὰν εἶναι ταῦτα). — On a placé (ἔχουσι τοποθετήσει) dans ce clocher une cloche (tout) neuve. — (Tout) petite qu'est l'Europe, elle (αὕτη) est plus civilisée et plus riche que (tout) les autres parties du monde. — Il est difficile de prendre (νὰ συλλάβῃ τις) (certain) animaux (tout) vivants. — (Quelque, quel que) que soit (καὶ ἐὰν εἶναι) la chaleur des brûlantes journées de l'été, le moissonneur la supporte (τὴν ὑποφέρει) courageusement. — (Quelque, quel que) soit votre opinion faites-la connaître (καταστήσατε την γνωστὴν). — (Tel) vie, (tel) mort. — Relisez (ἐπαναγιγώσκετε) les (même) livres. — On ne trouve pas (δὲν εὑρίσκει τις) deux hommes ayant (ἔχοντας) (même) visage, (même) traits. — Les plus braves (même) tremblent (τρέμουσι) au premier coup de canon.

Λεξιλόγιον.

τέλειος	= parfait	οὐλὴ	= cicatrice
βῆμα	= un pas	τὰ ἥθη	= les moeurs
ἡ ἡλικία	= l'âge	ἡ μορφὴ	= la figure
στιγμὴ	= un instant	ὁ λόγος	= la parole
ἔλλειψις	= un défaut	τὸ πνεῦμα	= l'esprit
ἡ ἀχαριστία	= l'ingratitude	τὸ ἔλάττωμα	= le vice
αἱ ἀνακαλύψεις	= les découvertes.		

Θέμα.

Μία μήτηρ εἶναι δλως εὔτυχης διὰ (de) τὴν καλὴν διαγωγὴν τῶν υἱῶν της. — Οὗτος δὲ γηραιός στρατιώτης ἔχει τὴν μορφὴν δλως κεκαλυμμένην ἀπὸ οὐλάς. — Πᾶσα στιγμὴ ἐν τῇ ζωῇ (dans... μετ' αἰτ.) εἶναι βῆμα πρὸς (vers) τὸν θάνατον. — Οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ τὰ τέκνα τῆς αὐτῆς (μιᾶς αὐτῆς) οἰκογενείας. — Πᾶς ἄνθρωπος θάρρους εἶναι ἄνθρωπος ἀξιόπιστος (ἄνθρωπος λόγου) (Corneille). — Ἐκάστη ἡλικία ἔχει τὰς εὐχαριστήσεις της, τὸ πνεῦμά της καὶ τὰ ἥθη της (Boileau). — Άι ἐπιστήμαι ἔκαμον (ont fait) ἐπὶ (de

μετ' αλτ.) τῶν ἡμερῶν μας πολλὰς ἀνακαλύψεις. — "Εν ρητὸν ἀρχαῖον λέγει (dit): τοιοῦτος πατήρ τοιοῦτος υἱός. — 'Η ἀχαριστία εἶναι ἐλάττωμα παρὰ φύσιν (contre nature): καὶ αὐτὰ (²) τὰ ξῷά (¹) εἰσιν εὐγνώμονα. — Τοῦ ποιμένος καὶ τοῦ βασιλέως ἡ τέφρα εἶναι ἡ αὐτὴ [τέφρα = les cendres (la cendre)]. — Ακόμη καὶ τελειότεροι (²) ἀνθρωποι (¹) ἔχουσι τὰς ἐλλείψεις των.

ADJECTIFS CONJONCTIFS

Αναφορικὰ ἐπίθετά εἰσιν ἐν τῇ γαλλικῇ δύο:

<i>quel</i> =ποῖος	<i>quelle</i> =ποία	<i>lequel</i> =δποῖος	<i>laquelle</i> =δποία
<i>quels</i>	<i>quelles</i>	<i>lesquels</i>	<i>lesquelles</i>

π. χ. je reconnais vous devoir (ἀναγγωρίζω ὅτι σᾶς δφείλω) une somme de mille francs, laquelle somme je m'engage (ὑποχρεοῦμαι) à vous rembourser (νὰ σᾶς πληρώσω) l'année prochaine.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ (LE PRONOM)

ΜΑΘΗΜΑ 20.

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι (Pronoms Personnels).

103. Διακρίνομεν δύο εἰδῶν προσωπικὰς ἀντωνυμίας:

α') Τὰς συνημμένας προσωπικὰς ἀντωνυμίας, ἢτοι τὰς συνοδευούσας πάντοτε τὸ δῆμα, καὶ

β') Τὰς ἀπολύτως ἐκφερομένας προσωπικὰς ἀντωνυμίας.

104. α'. Αἱ συνημμέναι τῷ δήματι προσωπικαὶ ἀγτωνυμίαι τίθενται ἐν τῷ λόγῳ^¹:

^¹ Ο πίναξ ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν ἑπομένων κανόνων: 105, 106, 107, 108.

	1) ὡς ὑποκείμενα	2) ὡς αὐτοπαθεῖς	3) ὡς ἀντικείμενα ἄμεσα	4) ὡς ἀντικείμενα ἔμμεσα
Ἐνικὸς ἀριθμὸς				
1 πρόσ.	Je κοιν. γέν.	me κοιν. γέν.	me κοιν. γέν.	me κοιν. γέν.
2 »	tu » »	te » »	te » »	te » »
3 »	il elle	se » »	le la	lui » »
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς				
1 πρόσ.	nous κοιν. γ.	nous κοιν. γ.	nous κοιν. γ.	nous κοιν. γ.
2 »	vous » »	vous » »	vous » »	vous » »
3 »	ils elles	se » »	les » »	leur » »

Παρατήρησις. Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ γ', προσώπου τρίτου καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, αἵτινες τίθενται πάντοτε πρὸ τοῦ ρήματος χρησιμεύουσαι ὡς ἔμμεσα ἀντικείμενα αὐτοῦ:

en { ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς, ἐξ αὐτῶν.
περὶ » περὶ » περὶ »   y { εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτὰς
αὐτοῦ κτλ.   ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῇ, ἐν αὐτοῖς
    ἐκεῖ κτλ.

Σημ. 1. Παρατηρεῖ τις εὐκόλως ὅτι αἱ τρεῖς τελευταῖαι κατηγορίαι διαφέρουσιν ἀλλήλων μόνον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον.

Σημ. 2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ δριστικοῦ ἀρθρου le, la, les. Τὸ ἀρθρὸν συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν: le livre, la table. Ἡ ἀντωνυμία πάντοτε τίθεται πρὸ τοῦ ὄντος: Le maître le (la) regarde = ὁ διδάσκαλος τὸν (τὴν) παρατηρεῖ.

Σημ. 3. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία leur δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου leur. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον leur συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν, πρὸς ὁ συμφωνεῖ: leur livre, leurs livres. Ἡ ἀντωνυμία leur συνοδεύει πάντοτε ἥημα καὶ οὐδέποτε μεταβάλλεται:

le maître leur parle = ὁ διδάσκαλος ὅμιλος αὐτοῖς

Les enfants leur parlent = τὰ παιδία ὅμιλοι σιν αὐτοῖς.

104. 6'. Αἱ ἀπολύτως ἐκφερόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἑξῆς:

	<i>Ένικός ἀριθμός</i>	<i>Πληθυντικός ἀριθμός</i>
1 πρόσ.	moi = ἐγώ	nous = ἡμεῖς
2 >	toi = σὺ	vous = ὑμεῖς
3 >	soi (x.y.) ή lui = αὐτὸς θηλ. elle	eux = αὐτοὶ elles = αὐταὶ

Σημ. Παρατηρεῖ τις εὐκόλως ὅτι ή ἀντωνυμία lui ὡς ἔμφεσον μὲν ἀντικείμενον εἶναι κοινού γένους: le maître lui parle = ὁ διδάσκαλος (τῷ ή τῇ) διδικεῖ εἰς αὐτὸν ή εἰς αὐτήν· ὡς ἀπόλυτος δὲ ἀντωνυμία εἶναι γένους ἀρσενικοῦ ἔχουσα θηλυκὸν elle.

105. Αἱ ὡς ὑποκείμενα τιθέμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι μένουσιν ἀμετάφραστοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ προτάσσονται τοῦ ρήματος, πρὸς ὁ συμφωνοῦσι κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

J'aime le travail = (ἐγὼ) ἀγαπῶ τὴν ἐργασίαν
 tu aimes le travail = (σὺ) ἀγαπᾶς   »   »
 il aime le travail = (αὐτὸς) ἀγαπᾷ   »   »
 elle aime le travail = (αὐτή) ἀγαπᾷ   »   »
 nous aimons le travail = (ἡμεῖς) ἀγαπῶμεν τὴν ἐργασίαν
 nous aimez   »   » = (ὑμεῖς) ἀγαπᾶτε   »   »
 ils aiment   »   » = (αὐτοὶ) ἀγαπῶσι   »   »
 elles   »   » = (αὐταὶ)   »   »

Ἐπιτάσσονται τῷ ρήματι ἐπὶ ἐρωτήσεως η παρενθέσεως.
 Mon père est absent, répondit-il = ὁ πατέρας μου εἶναι ἀπών,
 ἀπήγνησε.

Aiment-ils le travail?

106. Αἱ ὡς αὐτοπαθεῖς λαμβανόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι συνοδεύουσι πάντοτε τὰ μέσα ρήματα, ὡν πρότασσονται, τιθέμεναι μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ὡς ὑποκειμένου λαμβανομένης προσωπικῆς ἀντωνυμίας.

Je me vante = [(ἐγὼ) ἐμαυτὸν ἐπαινῶ] = ὑπερηφανεύομαι.
 Tu te vantes = [(σὺ) σαυτὸν ἐπαινεῖς]
 Il se vante = [(αὐτὸς) ἐκυτὸν ἐπαινεῖ]
 Elle se vante = [(αὐτή) ἐκυτὴν ἐπαινεῖ]
 Nous nous vantons = [(ἡμεῖς) ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦμεν],
 Vous vous vantez = [(ὑμεῖς) ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖτε]
 Ils se vantent = [(αὐτοὶ) ἐκυτοὺς ἐπαινοῦσι]
 Elles se vantent = [(αὐταὶ) ἐκυτᾶς ἐπαινοῦσι].

Αμφότεραι αἱ ἀντωνυμίαι, καὶ ἡ ὡς ὑποκείμενον τιθεμένη καὶ ἡ αὐτοπαθής, εἰσὶ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ρήματος.

107. Αἱ ὡς ἄμεσα ἀγτικείμενα τιθέμεναι προσωπικὴν ἀντωνυμίαι προτάσσονται ἀμέσως τοῦ ρήματος, τὸ δποῖον προσδιορίζουσι.

Le maître me regarde = ὁ διδάσκαλος μὲν παρατηρεῖ

»	»	te	»	= »	»	σὲ	»
»	»	le	»	= »	»	τὸν	»
»	»	la	»	= »	»	τὴν	»
»	»	nous	»	= »	»	μᾶς	»
»	»	vous	»	= »	»	σᾶς	»
»	»	les	»	= »	»	τοὺς ἢ τὰς	»

108. Αἱ ὡς ἔμμεσα ἀντικείμενα τιθέμεναι προσωπικὴν ἀντωνυμίαι προτάσσονται ἀμέσως τοῦ ρήματος, τὸ δποῖον προσδιορίζουσι.

Le maître me parle = ὁ διδάσκαλος (μοὶ) δμιλεῖ εἰς ἐμὲ

»	»	te	»	= »	»	(σοὶ) δμιλεῖ εἰς σὲ
»	»	'lui	»	= »	»	δμιλεῖ αὐτῷ ἢ αὐτῇ,
						εἰς αὐτὸν ἢ εἰς αὐτὴν ἢ εἰς αὐτό.
»	»	nous	»	= ὁ διδάσκαλος	δμιλεῖ ἡμῖν ἢ εἰς ἡμᾶς	
»	»	vous	»	= »	»	ὑμῖν ἢ εἰς ὑμᾶς
»	»	leur	»	= »	»	αὐτοῖς ἢ αὐταῖς
						εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς, εἰς αὐτά.

109. Αἱ προσωπικὴν ἀντωνυμίαι en καὶ y προτάσσονται ἀμέσως τοῦ ρήματος, δπερ προσδιορίζουσι, ἀναφέρονται δὲ εἰς τὰ προηγούμενα:

Allez-vous (πηγαίνετε) à l'église?

J'y vais (πηγαίνω ἐκεῖ).

Avez-vous des pommes? j'en ai (ἔχω ἐξ αὐτῶν).

Plus on étudie la nature, plus on y découvre de beautés = δσον περισσότερον σπουδάζει τις τὴν φύσιν, τόσον περισσοτέρας ἕκαλλονἀς ἀνακαλύπτει τις ἐν αὐτῇ.

Je connais ce jeune homme, je m'interesse à lui; = γνωρίζω τοῦτον τὸν νέον ἐγδιαφέρομαι δι' αὐτόν. J'en parlerai à Monsieur le Directeur = θὰ δμιλήσω (περὶ αὐτοῦ) εἰς τὸν Κύριον Διευθυντήν.

Σημ. Αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y χρησιμεύουσι κυρίως, δπως καθιστῶσιν

ἐναργεστέρας τὰς φράσεις, τῆς γαλλικῆς οὔσης κατ' ἔξοχὴν γλώσσης ἀκρι-
βοῦς περὶ τὴν ἐκφρασιν· οὗτῳ λέγεται:

Avez-vous des pommes? j'en ai = ἔχω ἔξι αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἀπλῶς
ἔχω = j'ai, ὡς θὰ ἐλέγομεν εἰς τὴν ἑλληνικήν.

Allez-vous à Paris? j'y vais.

Παρατήρησις 1. Δέγεται:

Georges me l'a dit = ὁ Γεώργιος μοὶ τὸ ἔχει εἴπει.

Il vous l'a dit = σᾶς τὸ ἔχει εἴπει.

διότι εἰς τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον τὸ ἄμεσον ἀντι-
κείμενον τίθεται κατόπιν τοῦ ἐμμέσου ἀντικειμένου (ὅπως καὶ
εἰς τὴν ἑλληνικήν) ἐν φ Je le lui ai dit = τοῦ τὸ ἔχω εἴπει,
διότι εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀντιστρόφως τὸ ἄμεσον ἀντικείμε-
νον τίθεται πρὸ τοῦ ἐμμέσου.

110. Εἰς προστακτικὴν ἔγκλισιν αἱ συνημμέναι (τῷ ρήματι)
προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπὶ προσταγῆς μὲν ἐπιτάσσονται, ἐπὶ
ἀπαγορεύσεως δὲ προτάσσονται.

regarde-le = παρατήρησον αὐτόν, ne le regarde pas.

parle-lui = ὅμιλει αὐτῷ, ne lui parle pas.

Παρατήρησις. Δέγεται:

dites-le-lui (ne le lui dites pas), servez-le-leur (ne le leur
servez pas) . . . προσκομίσατε . . .

Εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἀντιστρόφως τὸ ἄμεσον ἀντι-
κείμενον τίθεται πρὸ τοῦ ἐμμέσου, ἐπειδὴ ἀμφότερά εἰσι τεθει-
μένα μετὰ τὸ φῆμα. Αἱ ἀντωνυμίαι nous καὶ vous ἔξαιρούνται.

Δέγομεν:

dites-nous-le (καὶ οὐχὶ dites-le-nous)

dites-vous-le (καὶ οὐχὶ dites-le-vous).

Παρατήρησις 2. Αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y εὑρισκόμεναι μετ'
ἄλλων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἔπονται πάντοτε.

Παραδείγματα:

Il m'en a parlé = μοὶ ἔχει ὅμιλήσει περὶ τούτου.

Il vous en a parlé, il lui en a parlé, il leur en a parlé.

Il m'en empêchera = θὰ μὲ ἐμποδίσῃ ἐκ τούτου.

Il les en empêchera.

ne lui en parle pas = μὴ ὅμιλει αὐτῷ περὶ τούτου.

parle-lui en.

..

Ne nous en allons pas.

Allons-nous en = ἀγωμεν εγτευθεν.

Παρατήρησις 3.

N'en parle pas, parles en. N'y va pas, Vas-y
(s χάριν εύφωνίας).

111. Εἰς τὴν προστακτικὴν ἔγκλισιν ἐπὶ προσταγῆς καὶ καταφάσεως αἱ ἐπισυγημμέναι ἀντωγυμβάται με, τε ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀπολύτων moi, toi.

Ne me le donnez pas, donnez-le-moi
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγεῖται τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον λε καὶ
ἔπειται τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον moi.

Ne t'en vante pas en-vante-toi
ἡ ἀντωγυμβάται εν δὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν αὐτῆς.

112. Αἱ ἀντωγυμβάται εν καὶ γι προσδιορίζουσιν ἐγίνοτε δήματά τινα, ὡν μεταβάλλουσι τὴν σημασίαν καὶ ὡν δὲν δύγανται διὰ τοῦτο νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀποτελοῦσαι μετ' αὐτῶν ἴδιωτισμούς.
S'en prendre à quelqu'un.

Μέμφομαί τινα, δέπτω τὸ σφάλμα ἐπάγω του.

En vouloir à quelqu'un = διάκειμαι δυσμενῶς πρός τινα.

Il y va de ma vie = πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς μου.

N'en pouvoir plus = μὴ δυοφέρειν πλέον.

Où est-ce que nous en étions? = ποῦ ἦμεθα; ποῦ ἐμείναμεν;

113. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωγυμβάται τίθενται καθ' ἑαυτὰς μεταφραζόμεναι ἐν τῇ ἐλληνικῇ διὰ τῶν ἀντιστοίχων ἐγώ, σύ, αὐτὸς καὶ πλ.

Qui viendra avec nous? moi, toi, lui, elle, nous, vous,
eux, elles = ποτοὶς θὰ ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν; ἐγώ, σύ, αὐτός, αὐτή κτλ.
Mon avocat et moi sommes de cet avis.

Ο δικηγόρος μου καὶ ἐγώ εἰμεθα ταύτης τῆς γνώμης.

Lui pense ainsi, mais eux pensent autrement

Αὐτὸς σκέπτεται οὗτως, ἀλλ' αὐτοὶ σκέπτονται άλλως.

J'ai parlé avec lui = ἔχω διμιλήσει μετ' αὐτοῦ.

Toi tu travailles, et moi je joue

Σὺ ἐργάζεσαι καὶ ἐγώ παλέω.

À qui est cette grammaire? elle est à toi, à moi, à elle

à eux κτλ. = εἰς ποῖον ἀνήκει (εἶναι) ἡ γραμματικὴ αὕτη; αὕτη
ἀνήκει (εἶναι) εἰς σέ, εἰς ἐμέ, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτοὺς κτλ.

Qui viendra chez-moi? (παρ' ἐμοί, εἰς τὸν οἰκόν μου), chez-toi? chez-lui, chez-elle, chez-nous κτλ.

Σημ. 1. Αἱ πλάγιαι πτώσεις τῶν ἀπολύτων ἀντωνυμιῶν ἔκφέρονται πάντοτε διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à.

de moi = ἐμοῦ, περὶ ἐμοῦ κτλ.	à moi = ἐμοί, εἰς ἐμὲ κτλ.
de lui	à lui
d'elle	à elle

Σημ. 2. Αἱ ἀπόλυτοι ἀντωνυμίαι δύνανται νὰ προσλάβωσι τὸ ἐπίθετον même:

Le roi lui-même vint à sa rencontre = ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἥλθεν εἰς προϋπάντησίν του.

moi-même je les ai accompagnés = ἐγὼ ὁ ἴδιος τοὺς συνάδευσα.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Συμπληρώσατε τὰ κενὰ διὰ τῶν καταλλήλων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

J'aime la musique; . . . . me rejouit (εὐφραίνει). le coeur; . . . . parle (διμιλεῖ) à mon âme. — Toi qui (ὅστις) le connais (γνωρίζεις), adresse . . . . (ἀπεύθυνον αὐτῷ) la parole. — Mon enfant je . . . . recommande (σοι συνιστῶ) le travail. — Traitez vos domestiques avec douceur et donnez-leur tout ce qui . . . . manque (τοῖς λείπει). — Je lui donne du pain et lui n' . . . . veut pas (δὲν θέλει ἔξ αὐτοῦ); il . . . demande (μοι ζητεῖ) de l'argent. — Enfants, lorsque vous rentrez (ὅταν ἐπιστρέψητε) chez . . . vous devez saluer (ὁρείλετε γὰρ χαιρετᾶτε) aussitôt vos parents.

Μεταφράσατε τὰς ἐπομένας φράσεις:

Quand on est loin de sa patrie, on y pense (σκέπτεται τις . . .) toujours. — Je lui écris et j'en reçois (λαμβάνω . . .) des nouvelles. — Le temps vous suffira (θὰ . . . ἀρκέσῃ) toujours, si vous en usez (ἐὰν μεταχειρίζησθε . . .) avec sagesse. — Madame c'en est fait (ἐγένετο, ἐτελεώσε), Britannicus expire (ἐκπνέει). — Racine.

Λεξιλόγιον.

ἀνυπόφορος = insupportable	ὁ νόμος = la loi
εὐρύχωρος = vaste	ἀναγκαῖος = nécessaire
θαυμάσιος = admirable	διαμέρισμα = appartement
κατάλληλος = commode.	

Θέμα.

Δίδω (. . . . donne) αὐτῷ χάρτην. — Όμιλῶ (. . . . parle) περὶ (de αἰτ.) υμῶν. — Δότε μοι ἀρτον. — Ἡ ἐργασία εἶναι ὁ γόμος τοῦ ἀνθρώπου μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα ἄγευ (sans μετ' αἰτ.) αὐτῆς ἡ ζωὴ θὰ μᾶς ἦτο (. . . . serait) ἀνυπόφορος. — Ἡ οἰκία τοῦ θείου μου εἶναι εὐρύχωρος, ἀλλὰ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς [ἴδε σελ. 42 Παρατήρ. 1] δὲν εἶναι (n' . . . . sont pas) κατάλληλα. — Οἱ Παρίσιοι εἶναι θαυμασία⁽²⁾ πόλις⁽¹⁾, θαυμάζει τις (on . . . . admire) τὰ μνημεῖα αὐτῆς (ἴδε σελ. 42). — Οἱ ἀνθρώποι ἐπαινοῦσι (louent) τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἔξασκοῦσι (. . . . ne . . . . pratiquent pas). — Μετέβην (. . . . suis allé) ἐγὼ αὐτὸς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — Πήγαινε (ἐκεῖ) (vas . . .), ἐγὼ μένω (. . . . reste)

ΜΑΘΗΜΑ 21.

Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς χρήσεως
τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

114. Ἐνίστε ἀντὶ τῶν ἀντωνυμιῶν je, te γίνεται χρῆσις τῶν ἀντιστοίχων τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ:

nous (πρὸς δήλωσιν κύρους καὶ ἀξιώματος)
vous (πρὸς δήλωσιν εὐγενείας).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐπίθετον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἀντωνυμίας ταύτας, τίθεται εἰς τὸν ἑγικόν.

nous sommes sûr, dit le roi, de votre fidélité = εἴμεθα βέβαιοι, εἰπεν ὁ βασιλεύς, διὰ τὴν πίστιν σας.

nous êtes enclin à la paresse = εἴσθε ἐπιρρεπής εἰς τὴν ὀκνηρίαν.

Παρατήρησις. Γράφεται :

vous, lui et moi *nous* sommes fort âgés
σεῖς, αὐτὸς καὶ ἐγώ (ἡμεῖς) εἴμεθα ἀρκετὰ γῆλικιαμένοι.

τι τὸ πρῶτον πρόσωπον εἶγαι ἐπικρατέστερον τοῦ δευτέρου
τοῦ τρίτου ἐπίσης

toi et lui *vous* êtes malheureux
σὺ καὶ αὐτὸς (ὑμεῖς) εἰσθε δυστυχεῖς

τι τὸ δεύτερον πρόσωπον εἶγαι ἐπικρατέστερον τοῦ τρίτου.

115. Ή προσωπικὴ ἀντωνυμίαι τοῦ τρίτου προσώπου δέον
ἀναφέρωνται πάντοτε εἰς ὄνομα ώρισμένον, ἢτοι ἐνάρθρως ἐκ-
όμενον ἢ συγοδευόμενον ὑπὸ ὀριστικοῦ τυγος ἐπιθέτου :

ce, ces, mon, ton, son, un, une κ.τ.λ.

J'ai demandé *un* conseil et je l'ai suivi = ἐζήτησα συμ-
βλήν καὶ τὴν ἡκολούθησα.

‘Η ἐπομένη φράσις: J'ai demandé grâce; elle m'a été ac-
cordée = ἐζήτησα χάριν αὕτη μοὶ παρεχωρήθη :

Δὲν εἶναι δρθή, τῆς ἀντωνυμίας elle ἀναφερομένης εἰς τὴν λέ-
grâce, ἀορίστως ἐκφερομένην. Ἐγ τοιαύτη δὲ περιπτώσει ἢ
άσις δέον νὰ μεταβληθῇ οὕτω :

J'ai demandé sa grâce; elle m'a été accordée η J'ai d-
emandé grâce et ma demande a été accueillie (καὶ η αἰτησίς
ο ἐγένετο δεκτή).

Παρατήρησις. Ή αὐτὴ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἐπαναλαμβα-
μένη ἐν μιᾷ φράσει δέον νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ αὐτὸ πάντοτε
σιαστικόν.

Il revint au pays qu'il avait quitté = (αὐτὸς) ἐπανηλθε
τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν (αὐτὸς) εἶχεν ἐγκαταλείψει.

116. Οσάκις η ἀντωνυμία le, la, les ἀναφέρεται εἰς ἔναρ-
ον οὖσιαστικόν, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.
Etes-vous les juges de cette ville? = εἰσθε οἱ δικαστεῖ
της τῆς πόλεως;

Oui; nous les sommes = μάλιστα, εἴμεθα αὐτοί.

Madame, êtes-vous la malade dont on a parlé? = κυρία
τις η ἀσθενής, περὶ ης ἔχουσιν ὅμιλήσει ; .

Non, je ne la suis pas = ὅχι, δὲν εἴμαι (αὕτη).

Οσάκις ή ἀντωγυμία le ἀναφέρεται εἰς ἐπίθετον η ἄναρθρον οὐσιαστικόν, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος: (le = τοῦτο).

Madame êtes-vous malade? Je le suis (εἰμαι τοῦτο).
Messieurs êtes-vous juges? Nous le sommes (εἰμεθα τοῦτο)

117. Ἡ ἀντωγυμία soi τίθεται ἀγτὶ τῆς lui, elle:
α') Μετὰ ἀριστον ἀντωγυμίαν: on = τις, chacun = ἔκαστος
personne = οὐδεὶς κ.τ.λ.

On ne doit jamais parler de soi

Δὲν δφείλει τις ποτε νὰ ὅμιλῃ δι' ἔχυτόν.

Chacun vit pour soi = ἔκαστος ζῇ δι' ἔχυτόν.

6') Μετὰ ἀπρόσωπον ρήμα η ἀπαρέμφατον:
il faut penser à soi = πρέπει νὰ σκέπτηται τις ἔχυτόν.
Être toujours content de soi, est une sottise = τὸ νὰ εἶναι
τις πάντοτε εὐχαριστημένος δι' (τὸν) ἔχυτόν (του) εἶγαι ἀγοησα.

γ') Μετὰ ὄνομα ἑνικοῦ ἀριθμοῦ δηλωτικὸν πράγματος:
cette faute entraîne après soi des regrets = τοῦτο τὸ λάθος φέρει κατόπιν αὐτοῦ λύπας.

Ἐάγ τὸ ὄνομα εἶγαι εἰς τὸν πληθυντικόν, δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ soi.

Ces fautes entraînent après elles (καὶ οὐχὶ après soi) des regrets.

Σημείωσις. Τοῦ soi γίνεται χρῆσις καὶ μετὰ ὄνομα ωρισμένον πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολογίας.

L'avare qui a un fils prodigue n'amasse ni pour soi ni pour lui = δι' φιλάργυρος, δοτις ἔχει σπάταλον νιόν, δὲν συναθροίζει οὔτε δι' ἔχυτὸν οὔτε δι' αὐτὸν (δηλ. τὸν νιόν του).

ΑΣΚΗ ΣΙΣ

Συμπληρώσατε τὰ κενὰ διὰ τῶν ἀντωγυμιῶν soi καὶ lui:

Nul n'est (οὐδεὶς . . .) prophète chez . . . . Être trop (πάρα πολὺ) mécontent de . . . . est une faiblesse, en être trop content est une sottise. Savez-vous (γνωρίζετε) à quelle (εἰς πόλιν) heure votre ami rentre (ἐπιστρέψει) chez . . . . On a (ἔχει τις) souvent besoin d'un plus petit que . . . . Personne n'est (οὐδεὶς . . .) mécontent de . . . . ni (οὔτε) satisfait (εὐχαριστημένος) des autres. Chacun est indulgent

pour . . . et sévère pour les autres. En ce moment Georges se trouvait (εύρισκετο) chez . . .

Λεξιλόγιον.

συγγραφεὺς = un auteur   ὁ δήμαρχος = le maire
τὸ πρόσωπον = la personne.

Θέμα.

Κυρία, εἰσθε (êtes-vous) διδασκάλισσα πιάνου (maîtresse de piano); Μάλιστα είμαι (τοῦτο). — Κύριοι, εἰσθε δικηγόροι (avocats); Όχι δὲν είμεθα (τοῦτο). — Κύριοι, εἰσθε οἱ συγγραφεῖς τοῦ Βιβλίου; Δὲν είμεθα (αὐτοί). — Δεσποινίδες, εἰσθε αἱ θυγατέρες τοῦ δημάρχου; Μάλιστα είμεθα (αὗται). — Κυρία, εἰσθε ἡ μήτηρ τούτου τοῦ παιδίου; Μάλιστα είμαι (αὕτη). — Εἰσθε τὸ πρόσωπον, περὶ τοῦ ὄποίου (dont) μοὶ ἔχουσιν (on.... a) ὅμιλήσει (parlé); Μάλιστα είμαι τοῦτο.

ΜΑΘΗΜΑ 22.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι (Pronoms démonstratifs).

118. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι δύο: *ce*, *celui*.

119. *Celui* = ἐκεῖνος, *celle* = ἐκείνη

ceux = ἐκεῖνοι, celles = ἐκεῖναι.

Mon cheval est noir; *celui* de mon père est rouge = ὁ πατος μου εἶναι μαῦρος (ἐκεῖνος) ὁ τοῦ πατρός μου εἶναι κόκκινος.

Ceux qui ne travaillent pas sont des paresseux = ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἐργάζονται, εἰσὶν δκνηροί.

120. *Ce* = τοῦτο, ἐκεῖνο. Ἡ ἀντωνυμίᾳ αὕτη εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος καὶ τίθεται εἴτε πρὸ δήματος εἴτε πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

Qui = ὁ ὄποιος, que = τὸν ὄποιον, dont = περὶ τοῦ ὄποίου κτλ.
Je ferai ce que vous demandez = θὰ κάμω ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον (ὅτι) ζητεῖτε.

Ce quoi me plaît c'est l'étude.

Ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον μοὶ ἀρέσει, (τοῦτο) εἶναι ἡ μελέτη.

Παρατήρησις. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον *ce* μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας *ce*. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον *ce*

μεταβάλλεται (θηλ. cette πλ. ces) τιθέμενον πάντοτε πρὸ οὐσιῶ
στικοῦ ce livre, cette table. Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία μένει πάν
τοτε ἀμετάβλητος, οὐδέποτε δὲ προτάσσεται οὐσιαστικοῦ.

J'irai voir ce qui est arrivé.

Θὰ μεταβῶ γὰ ἵδω ἐκεῖνο, τὸ δποτὸν συγένη.

121. Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία, ce évoüta συνηθέστατα ἐν τῇ
ἀρχῇ τῆς φράσεως μετὰ τοῦ ρήματος ἔtre, λαμβανομένου εἰς
ἔλους αὐτοῦ τοὺς χρόγους, προσδίδουσα μεγαλυτέραν ἔμφασιν εἰς
τὴν φράσιν.

C'est le devoir d'un chrétien de pardonner à ses ennemis = τοῦτο εἶναι τὸ καθῆκον ἐνὸς χριστιανοῦ τὸ γὰ συγχωρῆ
τοὺς ἔχθρούς του.

C'est à vous qu'il désire parler = (τοῦτο εἶναι) εἰς ἥμας
(εἰς οὓς) ἐπιθυμεῖ γὰ ὄμιλήσῃ.

C'était à moi qu'il désirait parler = (τοῦτο ἦτο) εἰς ἡμέ
(εἰς ὃν) ἐπεθύμει γὰ ὄμιλήσῃ.

Ce sera à moi qu'il désirera parler = (τοῦτο θὰ εἶναι) εἰς
ἐμὲ (εἰς ὃν) θὰ ἐπιθυμήσῃ γὰ ὄμιλήσῃ.

Ἐπίσης ἡ ἀντωνυμία προτάσσεται ἐντοτε τῶν ρήματων de-
voir = ἀφείλειν, pouvoir = δύνασθαι, sembler = φαίνεσθαι.

Ce doit être vous = ἀσφαλῶς θὰ εἰσθε ὑμεῖς.

Ce peuvent être des voiliers = δύνανται γὰ εἶναι ἴστιοφόρα.

Ce me semble = (τοῦτο) μοι φαίνεται, νομίζω (τοῦτο).

Ἐπὶ ἐρωτήσεως ἡ ἀντωνυμία ἐπιτάσσεται τῷ ρήματι.

Est-ce à vous qu'il désire parler?

Est-ce le devoir d'un chrétien de pardonner à ses ennemis?

Qui pouvait-ce être = τις ἥδύνατο γὰ εἶναι.

Παρατήρησις. — Αἱ συγήθεις ἐκφράσεις: ἐγὼ εἰμαι, σὺ εἶσαι,
αὐτὸς εἶναι κτλ. μεταφράζονται εἰς τὴν γαλλικὴν διὰ τῶν ἀντι-
στοίχων:

C'est moi, c'est toi, c'est lui, c'est elle, c'est nous, c'est
vous, ce sont eux = εἰσὶν αὐτοί, ce sont elles (τὸ ρῆμα ἔtre με-
ταβάλλεται μόνον εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον).

Λέγεται: C'est l'avarice et l'ambition qui troublent le
monde = εἰσὶν ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ φιλοδοξία, αἵτινες συντα-
ράττουσι τὸν κόσμον.

C'est la gloire et les plaisirs qu'il a en vue = εἰσὶν γὰρ δόξα καὶ αἱ εὐχαριστήσεις (ἡδοναί), ἃς ἔχει πρὸ δοφθαλμῶν.

Tò c'est τίθεται εἰς τὸν ἐγικὸν ἀριθμόν, καίτοι ἀγαφέρεται εἰς πλείονα τοῦ ἑγού σου οὐσιαστικά, διότι ταῦτα ἔπονται αὐτῷ, τὸ δὲ πρώτον εἶναι ἀριθμοῦ ἐγικοῦ· ἐν φῷ

Ce sont les igrants, les menteurs, les flatteurs qui louent les vices = εἰσὶν οἵ ἀχάριστοι, οἵ ψεῦσται, οἵ κόλακες, οἵτινες ἐπαιγοῦσι τὰς κακίας.

Ce sont les plaisirs et la gloire qu'il a en vue. Tò φῆμα sont εἶναι εἰς τὸν πληθυντικόν, διότι τὰ οὐσιαστικὰ les ingrats, les plaisirs εἰσὶν εἰς τὸν πληθυντικόν.

Eἰς τὸ παράδειγμα:

Quelles sont les villes principales de la Crète? = τίνες εἰσὶν αἱ κυριώτεραι πόλεις τῆς Ἑλλάδος;

ce sont : Athènes, le Pirée, Patras κτλ. (αὗται εἰσὶ).

Tò φῆμα ce sont τίθεται εἰς πληθυντικόν, διότι ἀγαφέρεται εἰς τὴν λέξιν *villes*, ἥτις προηγεῖται αὐτοῦ καὶ ἥτις εἶναι εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν.

Σημ. Ἡ ἀντωνυμία ce tient au fait que φράσεως διὰ νὰ συνδέῃ δύο προτάσεις: J'aime Pierre; c'est un bon ami; (il est un bon ami). συνδέομεν οὕτω τὰς ἐννοίας τῶν δύο προτάσεων: ἀγαπῶ τὸν Πέτρον, (διότι) οὗτος εἶναι καλὸς φίλος, ἐν φῷ: J'aime Pierre; il est architecte κτλ.

*Επίσης: errer, c'est croire ce qui n'est pas = πλανᾶσθαι, εἶναι τὸ πιστεύειν ὅτι δὲν ὑπάρχει, καὶ οὐχὶ errer est croire κτλ.

Διότι τὸ φῆμα εὑρίσκεται μεταξὺ δύο ἀπαρεμφάτων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει λαμβάνει πάντοτε τὴν ἀντωνυμίαν ce.

122. Εἴδομεν (§ 84) ὅτι τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον δέχεται τὸ μὲν ἐπίρρημα *ci* πρὸς δήλωσιν τῶν ἐγγὺς κειμένων, τὸ δὲ ἐπίρρημα *la* πρὸς δήλωσιν τῶν μακρὰν κειμένων. Τὰ ἐπιρρήματα ταῦτα προστίθενται ἐπίσης κατόπιν τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν, δσάκις πρόκειται γὰρ δηλώσωμεν, ἐὰν πρόσωπόν τι ἡ πρᾶγμά τι εἶναι μακρὰν ἢ πλησίον ήμῶν.

*Εχομεν δὲ οὕτω:

ce { *ceci* = τοῦτο (ἐδῶ)
      { *cela* = ἐκεῖνο (ἐκεῖ)

<i>celui</i>	<i>celui-ci</i> = οὗτος (ἐδῶ) <i>celui-là</i> = ἐκεῖνος (ἐκεῖ)
	<i>ceux-ci</i> = οὗτοι (ἐδῶ) <i>ceux-là</i> = ἐκεῖνοι (ἐκεῖ)
<i>celle</i>	<i>celle-ci</i> = αὕτη (ἐδῶ) <i>celle-là</i> = ἐκεῖνη (ἐκεῖ)
	<i>celles-ci</i> = αὕται (ἐδῶ) <i>celles-là</i> = ἐκεῖναι (ἐκεῖ).

Prenez ceci = λάβετε τοῦτο (ἐδῶ).

Laissez cela = ἀφήσατε ἐκεῖνο (ἐκεῖ).

De quel homme voulez - vous parler de *celui-ci* ou de *celui-là*? = περὶ τίνος ἀγθρώπου θέλετε γὰρ ὅμιλήσητε; περὶ τούτου (ἐδῶ) ή περὶ ἐκείνου (ἐκεῖ);

Cicéron et Demosthènes furent deux grands orateurs; *celui-ci* était Grec, *celui-là* était Romain = ὁ Κικέρων καὶ ὁ Δημοσθένης ὑπῆρξαν δύο μεγάλοι ῥήτορες: οὗτος (ἐδῶ) ήτο Ἐλλην, ἐκεῖνος (ἐκεῖ) ήτο Ρωμαῖος.

Παρατήρησις. N'oubliez pas ceci (καὶ οὐχὶ cela): aide-toi, le ciel t'aidera = μὴ λησμονεῖτε τοῦτο: βοήθει σαυτόν, ὁ οὐρανὸς (ὁ θεὸς) θὰ σὲ βοηθήσῃ.

L'orgueil est un grand défaut: retenez bien cela (καὶ οὐχὶ ceci) = η ὑπερηφάνεια εἰναι μέγα ἐλάττωμα, ἐνθυμεῖσθε καλῶς τοῦτο.

Διότι τὸ μὲν ceci ἀναφέρεται εἰς τὰ ἔπόμενα, τὸ δὲ cela εἰς τὰ προηγούμενα.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Συμπληρώσατε τὰ κενὰ διὰ δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

De loin . . . . est quelque chose et de près . . . . n'est rien. — Se croire (τὸ γὰρ νομίζῃ τις . . . .) plus fin que les autres . . . . est le vrai moyen d'être trompé (γὰρ ἀπατηθῇ τις). — . . . . est un mot magique que (δέον γὰρ μείνῃ ἀμετάφραστον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ) *celui-ci*: l'argent. — Ira-t-on (θὰ μεταδῶσιν) au théâtre? pas ce soir; . . . sera (θὰ εἰναι) pour demain. — Mourir (τὸ γὰρ ἀποθάνῃ τις) pour son pays n'est

pas un triste sort (τύχη) . . . est s'immortaliser (γὰ ἀπαθανατίζη τις ἑαυτὸν) par une belle mort. — Corneille, Le Cid.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὴν ἐπομένην φράσιν:

Respecte (σέδου) le vieillard et écoute-le (ἀκούεις . . .); c'est lui seul qui peut (ὅστις δύναται πλ. qui peuvent) parler (γὰ δύμιλῆς) avec autorité le langage de l'expérience.

Λεξιλόγιον.

ὁ θησαυρὸς	= le trésor	ἡ ὁραιότης	= la beauté
ὁ κόραξ	= le corbeau	στερεός	= solide
ἡ καλωσύνη	= la bonté	κομψός	= élégant
βραχὺς = court.			

Θέμα.

Συγκρατεῖτε (retenez) τοῦτο (ἐδῶ), ἡ ἐργασία εἶναι θησαυρός. Τοῦτο (ἐδῶ) εἶναι στερεώτερον, ἐκεῖνο (ἐκεῖ) κομφότερον. Πολλὰ διαφορὰ ὑπάρχει (y a-t-il) μεταξὺ (entre μετ' αἰτ.) τῆς ὥραιοτητος καὶ τῆς καλωσύνης; ἐκείνη (ἐκεῖ) εἶναι κόσμημα, αὕτη (ἐδῶ) εἶναι θησαυρός. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀγθρώπου εἶναι βραχυτέρα ἢ ἐκείνη γῆτις (qui) ἀποδίδεται (est attribuée) εἰς τὸν κόρακα.

ΜΑΘΗΜΑ 23.

Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι (Pronoms Possessifs).

123.

1.

*Ενικὸς ἀριθμὸς (ἐν κτῆμα)

Αρσενικὸν

le mien = ὁ ἴδιος μου (ἢ τὸ ἴδικόν μου)
le tien = ὁ ἴδιος σου
le sien = ὁ ἴδιος του

Θηλυκὸν

la mienne = ἡ ἴδια μου
la tienne = ἡ ἴδια σου
la sienne = ἡ ἴδια του

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς (πολλὰ κτήματα)

les miens = οἱ ἴδιοι μας (ἢ τὰ ἴδια μας)
les tiens = οἱ ἴδιοι σου
les siens = οἱ ἴδιοι του

les miennes = αἱ ἴδιαι μου
les tiennes = αἱ ἴδιαι σου
les siennes = αἱ ἴδιαι του

Εὖ κτήμα

Ἐπικόδιος ἀριθμός (ἐν κτήμα)	
^{Ἄρσενικὸν} le nôtre = ὁ ἴδιος μας, ὁ ἡμέ- τερος	^{Θηλυκὸν} la nôtre = ἡ ἴδική μας, ἡ ἡμε- τέρα
le vôtre = ὁ ἴδιος σας, ὁ ὑμέ- τερος	la vôtre = ἡ ἴδική σας, ἡ ὑμε- τέρα
le leur = ὁ ἴδιος των	la leur = ἡ ἴδική των
Πληθυντικός ἀριθμός (πολλὰ κτήματα)	
les nôtres = οἱ ἴδιοι μας, οἱ ἡ- μέτεροι	les nôtres = αἱ ἴδιαι μας, αἱ ἡμέτεραι
les vôtres = οἱ ἴδιοι σας, οἱ ὑ- μέτεροι	les vôtres = αἱ ἴδιαι σας, αἱ ὑμέτεραι
les leurs = οἱ ἴδιοι των	les leurs = αἱ ἴδιαι των

Παραδείγματα.

Nul pays ne nous est plus cher que le nôtre = οὐδεμία χώρα μᾶς εἶναι πλέον ἀγαπητὴ ἢ ἡ ἴδική μας.

Ces chapeaux sont les leurs = οὗτοι οἱ πῖλοι εἶναι οἱ ἴδιοι των. Ce champ est-il le tien? = οὗτος ὁ ἀγρὸς εἶναι ὁ ἴδιος σου;

Παρατήρησις. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre γράφονται πάντοτε μὲ περισπωμένην.

Ce jardin est le nôtre. Cette maison est la vôtre, ἐν τὰ τακτικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲ λαμβάνονται περισπωμένην καὶ συγοδεύουσι πάντοτε οὐσιαστικά: votre jardin, votre maison.

Σημ. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le mien, le tien, le sien, les nôtres, les vôtres, les siens, λαμβάνονται ἐνίστε ούσιαστικῶς:

Les miens, les tiens, les siens, δηλοῦσι στενοὺς συγγενεῖς.

Les nôtres, les vôtres, les leurs, τοὺς φίλους, τοὺς ὄπαδούς.

Je suis tout dévoué aux miens.

Είμαι ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τοὺς ἴδιοις μου (συγγεν.).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε προσηκόγυτως τὰς ἐν παρεγθέσει κτητικὰς ἀντωνυμίας. Votre maison est plus vaste que . . . (le nôtre). —

Cette place, c'est . . . . (le nôtre). — Cette robe, c'est . . . . (le tien). — Cette plume, c'est . . . . (le mien). — Tes images sont plus belles que . . . . (le mien). — Les bons élèves apprennent (*μανθάγουσι*) bien leurs leçons; les mauvais élèves aprennent mal . . . . (le leur). — Chacun a une mission, honneur à qui (*εἰς ἐκεῖνον δύτις*) remplit (*ἐκπληροῖ*) . . . . (le sien). — Pour l'égoïste il n'y a d'affaires importantes que (*εἰ μή*) . . . . (le sien). — Un père de famille travaille (*ἔργαζεται*) pour le bonheur . . . . (le sien γεν.). — Soulager (*τὸν γὰρ ἀνακουφίζῃ τις*) l'affliction des autres, c'est soulager . . . . (le sien).

Αεξιλόγιον.

ἡλικία.	= un âge	τὸ μελανοδοχεῖον = l'encrier
τὸ καθῆκον = le devoir	οἱ γονεῖς	= les parents
τὸ ἄχυρον = la paille		

Θέμα.

‘Ο ἀδελφός μου εἶναι τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ής (que) ὁ ἰδικός σας. — ‘Ο κηπός σας εἶναι μικρότερος ἢ ὁ ἰδικός μας. — Ανέγγωσα (j'ai lu) ταύτας τὰς δύο ἐπιστολάς· ή ἰδική σας ἤτοι καλυτέρα τῆς ἰδικῆς του (ἢ η ἰδική του). — Απώλεσα (j'ai perdu) τὸ βιβλίον μου· δάγεισόν μοι (prête...) τὸ ἰδικόν σου. — Οὗτος ὁ ὑπηρέτης (οὗτος) εἶναι ὁ ἰδικός σας. — Τοῦτο τὸ μελανοδοχεῖον (τοῦτο) εἶναι τὸ ἰδικόν μου. — Τὸ δωμάτιόν σας εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἰδικοῦ μου (ἢ τὸ ἰδικόν μου). — Φίλε μου, τὸ καθῆκον τῶν γονέων σας εἶναι γὰρ σᾶς ὅδηγῶσι (de . . . . guider) καὶ τὸ ἰδικόν σας γὰρ ὑπακούητε αὐτοῖς (de . . . . obéir). — Βλέπεις (. . . . vois) τὸ κάρφος (τὸ ἄχυρον), τὸ ὅποιον (qui) εἶναι εἰς (dans) τὸν δφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ δὲν διακρίνεις (tu n'aperçois pas) ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον (qui) εἶναι εἰς (dans) τὸν ἰδικόν σου. — Έκ τούτων τῶν δύο βιβλίων τοῦτο (ἐδῶ) εἶναι τὸ ἰδικόν μου, ἐκεῖνο (ἐκεῖ) εἶναι τὸ ἰδικόν σας.

ΜΑΘΗΜΑ 24.

Άναφορικαὶ ἀντωνυμίαι (Pronoms relatifs).

124. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι αἱ ἔξῆς:

1) α' Ἐνικὸς ἀριθμὸς β' Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

Ἄρσενικὸν Θηλυκὸν Άρσενικὸν Θηλυκὸν

δν. lequel=ὅστις laquelle=ῆτις lesquels=oῖτινες lesquelles=aῖτινες
γεν. duquel de laquelle desquels desquelles
δοτ. auquel à laquelle auxquels auxquelles

2) *Kouroū γένους καὶ ἀριθμοῦ*:

Qui=ό δποιος, ή δποια, τὸ δποιον, οἱ δποιοι, αἱ δποιαι, τὰ δποια
dont { τοῦ δποιοῦ, τῆς δποιας, τῶν δποιῶν, τῶν δποιῶν,
περὶ τοῦ δποιοῦ, περὶ τῆς δποιας . . . .
παρὰ τοῦ δποιοῦ, παρὰ τῆς δποιας . . . .

Que¹=τὸν δποιον, τὴν δποιαν, τὸ δποιον, τοὺς δποιοὺς, τὰς
δποιας, τὰ δποια.

Où=ὅπου (ἐπίρρημα λαμβανόμενον ώς ἀντωνυμία), πρὸς τὸν
δποιον, ἐν τῷ δποιῷ, κατὰ τὸν δποιον κτλ. . . .

Le soleil qui éclaire la terre=ό γλιος, ὅστις φωτίζει τὴν γῆν.
Le voyageur que j'ai vu =ό ταξιδιώτης, τὸν δποιον εἶδα.

L'homme dont vous me parlez

'O ἄνθρωπος, περὶ τοῦ δποιοῦ μοι δμιλεῖτε.

L'entreprise pour laquelle nous avons dépensé tant d'argent
=ή ἐπιχείρησις, διὰ τὴν δποιαν ἔχομεν ἔξοδεύσει τόσα χρήματα.

Quoi! il est parti sans vous dire adieu!

Ti! ἀνεχώρησε χωρὶς γὰ σᾶς ἀποχαιρετίση (γὰ σᾶς εἰπη χαιρετε)

Le village où je suis né = τὸ χωρίον, εἰς τὸ δποιον ἐγεννήθην.

¹ Δεν πρέπει νὰ συγχέται ή ἀναφορικὴ ἀντωνυμία que μετὰ τοῦ συνδέσμου que = νά, ωστε, ὅτι.

Il m'a dit qu'il ira en promenade

Moi εἴπεν δτι θὰ μεταβῇ εἰς περίπατον.

L'homme que vous avez vu =ό ἄνθρωπος, τὸν δποιον εἴδετε.

Παρατήρησις. Δέγχεται:

L'homme que j'ai vu dans la rue

'Ο ἄνθρωπος, δὸν ἔχω ἤδει ἐν τῇ ὁδῷ.

Ἐν φ:

• L'homme à qui (καὶ οὐχὶ que) j'ai parlé tout à l'heure = δ ἄνθρωπος, εἰς δὲ ώμιλησα πρὸ δλίγου.

Διότι ἡ ἀντωνυμία que προτάσσεται πάντοτε τοῦ ρήματος, χρησιμεύει ως ἀντικείμενον (ἀμεσον) αὐτοῦ καὶ οὐδέποτε ἐκφέρεται μετὰ προθέσεως μόνη: ἡ ἀντωνυμία qui ἐκφέρεται μετὰ προθέσεως: de qui, à qui, avec qui κτλ.

125. Πᾶσα ἀναφορικὴ ἀντωνυμία συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὴν λέξιν, εἰς ἣν ἀναφέρεται καὶ ἣτις συνήθως προτάσσεται αὐτῆς.

C'est moi qui a parlé

εἰμαι ἐγώ, ὅστις (qui 1^{ον} πρόσ.) ἔχω ὅμιλήσει.

C'est toi qui as parlé = εἰσαι ἐσύ, ὅστις ἔχεις ὅμιλήσει.

G'est lui qui a parlé   C'est vous qui avez parlé

C'est nous qui avons parlé   Ce sont eux qui ont parlé

Vous qui êtes heureux consolez les affligés.

Ὑμεῖς, οἵτινες εἰσθε εὑτυχεῖς, παρηγορεῖτε τοὺς τεθλιμμένους.

Παρατήρησις. Όσάκις ἡ χρῆσις μιᾶς τῶν ἀντωνυμιῶν qui, que, dont, à qui κτλ. θὰ καθίστα τὴν φράσιν σκοτεινήν, αἱ ἀντωνυμίαι αὗται δέον γὰ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς lequel.

Il y a une édition de ce livre, laquelle se vend bon marché = πάρχει μία ἔκδοσις τούτου τοῦ βιβλίου, ἣτις πωλεῖται εὐθηγά.

Laquelle se vend καὶ οὐχὶ qui se vend, διότι ἡ ἀντωνυμία qui δύναται νὰ ἀναφέρηται εἴτε εἰς τὴν λέξιν livre εἴτε εἰς τὴν λέξιν edition.

126. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι (πλὴν τῆς ἀντων. dont) δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐρωτηματικῆς φράσεως, δπότε καὶ καλοῦνται ἐρωτηματικαὶ (pronoms interrogatifs).

Qui a dit cela? = ποῖος εἶπε τοῦτο;

Que voulez-vous? = τί θέλετε;

Que cherchez-vous? = τί ζητεῖτε;

Qui cherchez-vous? = τίγα ζητεῖτε;

À qui parlez-vous? = εἰς ποῖον ὁμιλεῖτε;

Auquel doit-on s'adresser? = εἰς πότερον ὁφείλει τις νὰ ἀπευθυνθῇ;

À quoi pensez-vous? = τί σκέπτεσθε:

Où suis-je? = ποῦ εἰμαι;

Duquel de ces hommes parlez-vous?

Περὶ τίνος ἐκ τούτων τῶν ἀνθρώπων ὁμιλεῖτε;

Avec quoi fait-on la bière? = μὲ τί (πρᾶγμα) κάμουσι τὸν ζύθον;

127. Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία qui συνοδευομένη ὑπὸ προθέσεως ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα μόνον καὶ οὐχὶ εἰς πράγματα.

Le marchand à qui vous avez acheté ces fruits = ὁ ἔμπορος, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔχετε ἀγοράσει τούτους τοὺς καρπούς.

Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία: lequel, laquelle κτλ. οὖσα ἐν πλαχίᾳ πτώσει (συνοδευομένη δηλαδὴ ὑπὸ προθέσεως) δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς πράγματα καὶ εἰς πρόσωπα.

Voici les personnes auxquelles (η à qui) j'ai à parler.

Ίδοù τὰ πρόσωπα, εἰς ἡ ἔχω νὰ ὁμιλήσω.

Voilà la maison à laquelle (καὶ οὐχὶ à qui) on a fait des réparations = ίδοù ἡ οἰκία, εἰς ἣν ἔχουσι κάμει ἐπιδιορθώσεις.

128. Λέγεται:

Le pays dont je viens η le pays d'où je viens = ἡ χώρα, ἐξ ής (ὅθεν) ἔρχομαι.

Dont καὶ d'où ἐκφράζουσι ίδέαν τόπου, ἐξόδου καὶ τίθενται ἀδιακρίτως μετὰ ὄνομα πόλεως χώρας. Ἐν φ: La famille dont (καὶ οὐχὶ d'où) il descend est honorable = ἡ οἰκογένεια, ἐξ ής κατάγεται, εἶναι ἔντιμος.

Dont δηλοῖ καταγωγὴν τιθέμενον μετὰ ὄνομα οἰκογενείας, λαοῦ κτλ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδέποτε γίνεται χρῆσις τοῦ d'où.

Σημ. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι qui, que ἐπαναλαμβανόμεναι ἐν τῇ αὐτῇ φράσει δέον νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα (πρβλ. ἀνάλογον παρατήρησιν ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν).

J'ai rencontré mon cousin qui m'a donné des nouvelles sur ma tante qui est malade depuis... = συνήντησα τὸν ἐξάδελφόν μου, διστις μοὶ ἔδωκεν εἰδήσεις περὶ τῆς θείας μου, ητις εἶναι ἀσθενής ἀπὸ . . . η φράσις αὕτη δὲν εἶναι ὄρθη καὶ χρήζει διορθώσεως:

J'ai rencontré mon cousin qui m'a donné des nouevlles sur ma tante; elle était malade depuis....

ΑΣΚΗΣΙΣ :

1. Θέσατε τὴν κατάλληλον ἐν παρενθέσει ἀντωνυμίαν.

La race gauloise est celle (dont, d'où) provient (προέρ-
εται) la majeure partie de la population de la France.—
L'américain Franklin fut (ὑπῆρξε) un savant et un homme
à bien (à qui, auquel) nous devons (δωρεῖλομεν) l'invention
du paratonnerre.— J'ai remis (παρέδωκα) votre lettre à la
personne (à laquelle, à qui) elle était adressée (ἀπηνθύνετο).
— Tous les voyageurs ont parlé (ἔχουσι δημιλήσει) de l'aspect
pittoresque de la Suisse (lequel qui) est vraiment enchant-
eur.— La carrière (à qui, à laquelle) je me destine (προορί-
σμαι) est avant-tout pratique.

2. Συμπληρώσατε τὰ κενὰ δι' ἀγαφορικῆς ἀντωνυμίας.

C'est mon père et mon oncle..... ont bâti (ἔχουσι κτίσει)
cette maison.— La malle dans..... (ἀντων. πτωσ. αἰτ.) tu as
terré (ἔχεις θέσει) tes effets est assez grande.— Le village
vers..... nous nous dirigeons (διευθυγόμεθα) est pittoresque.—
El (ἐκεῖνος) fait (κάμνει) des libéralités..... ne paye pas (δὲν
ληρώνει) ses dettes.— La religion est une chaîne d'or.....
tache (συγάπτει) la terre au ciel.— L'esprit qu'on veut (θέ-
ει τις) avoir, gâte (φθείρει) ce..... on a.

Αεξιλόγιον.

ἡ κλίνη	= le lit	ὅ κατηγορούμενος	= l'accusé
πιθανῶς	= probablement	ἔνοχος	= coupable
ὅ ταχυδρόμος	= le facteur	οὐδὲν	= rien
ἡ ἀνία	= l'ennui	τὸ φάρμακον	= le remède

Θέμα.

'Εκ τούτων τῶν δύο ἀδελφῶν, πότερον προτιμᾶτε (préférez....);
— Τί ζητεῖτε (demandez....), κύριε; — Εἰς ποῖον θὰ δώσητε
l'onnerez....) τοῦτον τὸν ώραῖον κονδυλοφόρον; — Τί! εἰσθε
κόμη εἰς τὴν κλίνην; — Εἰς ποῖον δημιλεῖτε (parlez....); — Ίδού,
γαπητέ⁽²⁾ μοι⁽¹⁾ φίλε, ἡ οἰκία, περὶ τῆς δημοίας σᾶς ἔχω δημι-
ῆσει (parlé). — Ποῖος κτυπᾷ εἰς (frappe à μετ' αἰτ.) τὴν θύραν;
— (Οὗτος) εἶγαι ὁ ταχυδρόμος, δστις πιθανῶς σᾶς κομίζει ἐπιστο-
άς (.....apporte.....). — Ίδοὺ δύο κατηγορούμενοι; πότερος εἶγαι

ἔνοχος; — Εἰς τέ (πρᾶγμα) εἰσθε ἴκανὸς (χαλός); εἰς οὐδὲν (rien), ἀφοῦ δὲν ἀγαπᾶτε τὴν ἐργασίαν (puisque vous n'aimez pas....).

— Περὶ τίνος (πράγματος) πρόκειται; (s'agit-il?) — ‘Η ἀντια εἶναι ἀσθένεια, ἡς ἡ ἐργασία εἶναι τὸ φάρμακον. — Προμήθευτε (procurez) φάρμακα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινές εἰσι πτωχοί.

ΜΑΘΗΜΑ 25.

Ἄρριστοι ἀντωνυμίαι (*Pronoms indéfinis*).

129. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἔξης:

α') Αἱ μὴ μεταβαλλόμεναι autrui, (d'autrui = ἄλλου, à autrui = εἰς ἄλλον), on = τις, personne = οὐδείς, quisunque = δστισδήποτε, rien = οὐδέν.

β') Αἱ μεταβαλλόμεναι ἀναλόγως τοῦ οὖσιαστικοῦ, εἰς ὁ ἀναφέρονται.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

Ἄρσενικὸν

chacun ¹	= ἔκαστος
l'un	= ὁ εἰς (ὁ μὲν)
l'autre	= ὁ ἄλλος (ὁ δὲ)
l'un l'autre	= ὁ εἰς τὸν ἄλλον
quelqu'un	= κάποιος

Θηλυκὸν

chacune ¹	= ἔκαστη
l'une	= ἡ μία (ἡ μὲν)
l'autre	= ἡ ἄλλη (ἡ δὲ)
l'une l'autre	= ἡ μία τὴν ἄλλην
quelqu'une	= κάποια

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

1 —

les uns	= οἱ μὲν
les autres	= οἱ ἄλλοι (οἱ δὲ)
les uns les autres	= οἱ μὲν τοὺς δὲ
quelques uns	= κάποιοι

1 —

les unes	= αἱ μὲν
les autres	= αἱ ἄλλαι (αἱ δὲ)
les unes les autres	= αἱ μὲν τὰς δὲ
quelques unes	= κάποιαι

Σημ. Qui qui ce soit = δστισδήποτε καὶ ἀν εἶναι.

Quoi qui ce soit = ὅ,τι δήποτε καὶ ἀν εἶναι.

Παραδείγματα :

Ils s'aident l'un l'autre = βοηθοῦσι γ δ μὲν τὸν δέ.

On ne doit pas nuire à autrui = δὲν δφείλει τις (δὲν δφείλομεν, δὲν δφείλουσι] γὰ βλάπτῃ τὸν ἄλλον.

Donnez à chacun sa part = δότε ἑκάστῳ τὸ μερίδιόν του.
On frappe à la porte = κτυπᾷ τις (κτυποῦσι) εἰς τὴν θύραν.
Aujourd'hui on ne travaille pas = σήμερον (δὲν ἔργαζεται τις) δὲν ἔργαζονται.

Παρατήρησις 1. Ἡ ἀντωνυμία οἱ συγοδεύει πάντοτε ῥῆμα τρίτου προσώπου ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ὅπερ συνηθέστατα ἀποδίδεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διὰ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς ἢ διὰ τοῦ τρίτου ἐνικοῦ τῆς παθητικῆς φωνῆς:

on dit = (λέγει τις) λέγουσι, λέγεται.

Παρατήρησις 2. Λέγεται:

chacun (καὶ οὐχὶ chaque) pour soi ἐνῷ chaque (καὶ οὐχὶ chacun) homme a ses défauts.

Chacun εἶναι ἀντωνυμία καὶ ὡς τοιαύτη τίθεται μόνη.

Chaque εἶναι ἐπίθετον καὶ ὡς τοιοῦτον συγοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν.

Ces livres coûtent (τιμῶνται) trois francs chacun (καὶ οὐχὶ chaque).

Ἡ αὐτὴ διάκρισις καὶ ὡς πρὸς τὸ quelque, ἀόριστον ἐπίθετον, quelqu'un, ἀντωνυμίαν ἀόριστον.

Quelqu'un vous demande = κάποιος σᾶς ζητεῖ.

Quelques enfants sont dans la cour = παιδία τιγά εἰσιν ἐν τῇ αὐλῇ.

Παρατήρησις 3. Personne ὡς οὐσιαστικὸν (πρόσωπον, ἄνθρωπος) εἶναι γένους θηλυκόν, ὡς ἀντωνυμία (οὐδεὶς) εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

On ne croit pas les personnes menteuses

Δὲν πιστεύει τις τὰ ψευδόμενα πρόσωπα.

Personne n'a été attentif au discours de l'orateur

Οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικὸς εἰς τὸν λόγον τοῦ ῥήτορος.

130. Aucum, nul, certain, plusieurs, tel, tout, ἐπίθετα ἀόριστα (§ 97) εἰσιν ἀντωνυμίαι ἀόριστοι, ὁσάκις δὲν συνοδεύουσιν οὔτε δημομα οὔτε ἐτέραν ἀντωνυμίαν.

Tous sont à la maison.

Aucun ne partira = οὐδεὶς θὰ ἀναχωρήσῃ.

131. Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *on* προσλαμβάνει τὸ ἄρθρον (l),

l'on χάριν εύφωνίας μετὰ τοὺς συνδέσμους *si* (έάν), *et* (*καὶ*), *que* (*ὅτι*).

Si l'on vient (= έάν *ἔλθωσι*) *προτιμητέον* τοῦ *si* on vient.

Si l'on parle κτλ. Δὲν γίνεται ἐν τούτοις χρῆσις τοῦ l'on πρὸ τῶν le, la, les.

si on le voit (έάν τὸν *ἴδῃ* τις) καὶ οὐχὶ si l'on le voit.

si on les entend (έάν τοὺς *ἀκούῃ* τις) καὶ οὐχὶ si l'on les entend.

132. ‘Οσάκις ή ἀντωνυμία *on* ἀναφέρεται προφανῶς εἰς ὅνομα γένους θηλυκοῦ, τὸ ἐπίθετον, τὸ ὅποῖον ἀναφέρεται εἰς αὐτήν, τίθεται εἰς τὸ θηλυκόν.

Quand on est mère de famille, et qu'on a des enfants vertueux, on est heureuse et satisfaite.

‘Οταν εἶναι τις μήτηρ οἰκογενείας καὶ ὅταν ἔχῃ (τις) τέκνα ἐνάρετα, εἶναι (τις) εὐτυχὴς καὶ ἴκανοποιημένη.

Σημ. Παρατηρεῖ τις εὐκόλως εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα ὅτι ή ἀντωνυμία *on* δέον νὰ ἐπαναλαμβάνηται πρὸ ἐκάστου ὁήματος.

Quand on est oisif (*ἄεργος*), on trouve toujours le temps long.

ΑΣΚΗΣΙΣ

1. Θέσατε ἐν ταῖς φράσεσι τὰς ἐν παρενθέσει λέξεις καὶ κάμετε τὰς ἀναγκαῖας μεταβολάς.

Certains (certaines) d'entre eux préfèrent (προτιμῶσι) la mort à la captivité.— Ces hommes (femmes) se trompent l'un l'autre.— De tous les récits (histoires) de ce livre aucun ne me charme (δὲν . . . θέλγει) autant que (ὅσον) celui de la vie de Joseph; nul n'est plus touchant et plus instructif.

2. Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν δύο ἐν παρενθέσει ἀντωνυμιῶν.

(Chaque, chacun) doit (διφείλει) aide et assistance à ceux qui souffrent (ὑποφέρουσι). — Les images que (on, l'on) t'a données (ἔδωκαν) sont plus belles que les miennes.

3. Μεταφράσατε τὰς ἐπομένας φράσεις.

En ce monde il se faut l'un l'autre secourir (πρέπει γὰ βοηθῶμεν . . .). — On se dit ami (όνομάζει τις ἑαυτὸν . . .), mai fou qui s'y repose (ἐπαναπάνεται . . .). — Rien n'est plus commun que le nom. — Rien n'est plus rare que la chose (La-Fontaine). — Quiquonque est homme de bien aime

sa patrie. — L'avis de *plusieurs* est préférable à l'avis d'un seul. — Fais (*κάμψε*) à *autrui* ce que tu veux (*θέλεις*) qu'*'γὰς* on te fasse (. . . . . *κάμψει*) à toi même.

Λεξιλόγιον.

ἔνδυμα	= habit (un vêtement)	εὐχαριστημένος = content
σπανίως	= rarement	ἔξ ἴσου = également
ὁ θάνατος	= le mort	τὸ κακὸν = le mal
ἀνατεθραμμένος	= élevé	εὐγενής = poli
συμμαθητής = camarade.		

Θέμα.

Μεταξὺ (parmi μετ' αἰτ.) τῶν μαθητῶν οἱ μὲν ἔχουσιν ἐνδύματα μαῦρα, οἱ δὲ ἐνδύματα χρωματιστὰ (de couleur). — Τινὲς (κἄποιοι) τῶν συμμαθητῶν μου εἰσὶν ἀσθενεῖς. — Ακούει τις (. . . entend) σπανίως τιγὰ γὰ κατηγορῇ (parler mal) τὸν ἑαυτόν του (δι' = de . . . . . ἑαυτόν). — Εἶναι τις εὐτυχῆς, ὅταν (quand) εἶγαι εὐχαριστημένος. — Αὗται ἐκέρδισαν (. . . . ont gagné) πέντε δραχμὰς ἑκάστη. — Ηλιουσίους καὶ πτωχοὺς ὁ θάνατος πλήγτει (frappe) ἔξ ἴσου ὅλους. — Τὰ καλῶς ἀνατεθραμμένα⁽²⁾ παιδία⁽¹⁾ εἰσὶ πάντοτε εὐγενῆ τὰ μὲν πρὸς (envers) τὰ δέ. — Βλέπει τις (. . . voit) τὰς δυστυχίας (τὰ κκκὰ) τοῦ ἄλλου δι' (de αἰτ.) ἄλλου δφθαλμοῦ η τὰς ἴδιας του. — "Οταν (quand) εἶγαι τις μικρὰ κόρη δὲν εἶναι (τις) (. . . . n'est pas) πάντοτε προσεκτικὴ εἰς τὸ μάθημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

ΤΟ ΡΗΜΑ (LE VERBE)

I. Κλίσις τοῦ δήματος (Conjugaison du verbe).

A' Βοηθητικὰ δήματα (Verbes auxiliaires).

B' Μεταβατικὰ δήματα (Verbes transitifs).

Τὰ μεταβατικὰ δήματα, ητοι τὰ δυνάμενα γὰ δεχθῶσιν ἀμεσον ἀγτικείμεγον, δύνανται γὰ σχηματισθῶσι κατὰ τρεῖς φωνᾶς (voix)

- 1) Τὴν ἐνεργητικὴν φωνὴν (voix active), ὅπότε καλοῦνται
ἐνεργητικὰ δῆματα (verbes actifs).
- 2) Τὴν παθητικὴν φωνὴν (voix passive), ὅπότε καλοῦνται
παθητικὰ δῆματα (verbes passifs).
- 3) Τὴν μέσην φωνὴν (voix pronominale), ὅπότε καλοῦνται
μέσα ἡ ἀντωνυμικὰ δῆματα (verbes pronominaux).
- Γ' Ἀμετάβατα ἡ οὐδέτερα δῆματα (*Verbes intransitifs ou neutres*).

Δ' Ἀπρόσωπα δῆματα (*Verbes impersonnels*).

II. Ἀνώμαλα δῆματα (*Verbes irréguliers*).

III. Σύνταξις τοῦ δήματος (*Syntaxe du verbe*).

ΜΑΘΗΜΑ 26.

I. Κλίσις τοῦ δήματος.

A' Βοηθητικὰ δῆματα.

133. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι δύο βοηθητικά,
avoir καὶ être.

134. AVOIR = EXEIN

·*Απλοῖ χρόνοι* (Temps simples)   *Σύνθετοι χρόνοι* (Temps composés)

Indicatif (δριστική)

Présent (*Ἐρεστῶς*)

j'ai =	ἔχω
tu as	
il a ἡ elle a	
nous avons	
vous avez	
ils ont ἡ elles ont	

Passé indéfini (*Παραπείμενος*)

j'ai eu =	ἔσχηκα, ᔍχω λάθει
tu as eu	
il a eu ἡ elle a eu	
nous avons eu	
vous avez eu	
ils ont eu ἡ elles ont eu.	

Imparfait (*Παρατατικὸς*)

j'avais =	εἴχοι
tu avais	
il ἡ elle avait	
nous avions	
vous aviez	
ils avaient	

Ptus-que-parfait (*Ὑπερσυντέλικος*)

j'avais eu =	εἴχοι λάθει
tu avais eu	
il avait eu	
nous avions eu	
vous aviez eu	
ils avaient eu.	

Passé défini (*Ἄόριστος*)

j'eus = ἤσχον
 tu eus
 il eut
 nous eûmes
 vous eûtes
 ils eurent

Passé antérieur (*Παρωχημένος ἀόρ.*)

j'eus eu = ἤσχον πρότερον, εἶχον
 tu eus eu
 il eut eu
 nous eûmes eu
 vous eûtes eu
 ils eurent eu

Futur (*Μέλλων*)

j'aurai = θὰ ἔχω
 tu auras
 il aura
 nous aurons
 vous aurez
 ils auront

Futur antérieur (*Μέλλων πρότερος, τετελεσμένος*)

j'aurai eu
 tu auras eu
 il aura eu
 nous aurons eu
 vous aurez eu
 ils auront eu

Conditionnel (*Ἅποθετική*)

Présent

j'aurais = θὰ εἴχον
 tu aurais
 il aurait
 nous aurions
 vous auriez
 ils auraient

Passé (*παρωχημένος*)

j'aurais eu = ἦθελον ἔχει πρὸ^ν
 tu aurais eu
 il aurait eu
 nous aurions eu
 vous auriez eu
 ils auraient eu

2ème Passé

j'eusse eu = θὰ εἴχον πρὸ^ν
 tu eusses eu
 il eût eu

nous eussions eu
 vous eussiez eu
 ils eussent eu

Impératif (*προστακτική*)

Présent

aie = ἔχε

ayons = ἀς ἔχωμεν

ayez = ἔχετε

Subjonctif (Υποτακτική)

Présent

que j'iae = γὰ εἴχω
 que tu aies
 qu'il ait
 que nous ayons
 que vous ayez
 qu'ils aient

Passé

que j'iae eu = γὰ εἴχω λάθει
 que tu aies eu
 qu'il ait eu
 que nous ayons eu
 que vous ayez eu
 qu'ils aient eu

Imparfait

que j'eusse = γὰ εἶχον
 que tu eusses
 qu'il eût
 que nous eussions
 que vous eussiez
 qu'ils eussent

Plus-que-parfait

que j'eusse eu = γὰ εἶχον λάθει
 que tu eusses eu
 qu'il eût eu
 que nous eussions eu
 que vous eussiez eu
 qu'ils eussent eu

Participe (Μετοχή)

Présent

ayant = εἴχων

Passé

eu, eue = ἐσχημένος
 ayant eu = σχῶν

Infinitif (Απαρέμφατον)

Présent

avoir = εἴχειν

Passé

avoir eu = σχεῖν, γὰ λάθη τις.

Παραήρησις. Υπάρχουσιν ἐν τῇ γαλλικῇ τόσοι ἀπλοὶ ὅσοι καὶ σύγθετοι χρόνοι:

Όριστική

Subjonctif

Conditionnel

ἀπλοὶ 4

— 2

— 1

σύγθετοι 4

— 2

— 1

[Impératif]

Participe

Infinitif

ἀπλοὶ 1

— 1

— 1

σύγθετοι —

— 1

— 1

135. ÊTRE = EINAI

Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Indicatif (‘Οριστική)

Présent

Passé indéfini

je suis = εἰμαί

j'ai été = ἐχω ὑπάρξει

tu es

tu as été

il est, elle est

il a été

nous sommes

nous avons été

vous êtes

vous avez été

ils sont, elles sont

ils ont été

Imparfait

Plus-que-parfait

j'étais = ῥιμην

j'avais été = εἶχον ὑπάρξει

tu étais

tu avais été

il était

il avait été

nous étions

nous avions été

vous étiez

vous aviez été

ils étaient.

ils avaient été.

Passé défini

Passé antérieur

je fus = ὑπῆρχα

j'eus été = εἶχον ὑπάρξει πρό-

tu fus

tu eus été [τερον]

il fut

il eut été

nous fûmes

nous eûmes été

vous fûtes

vous eûtes été

ils furent.

ils eurent été.

Futur

Futur antérieur

je serai = θὰ εἰμαί

j'aurai été = θὰ ἐχω ὑπάρξει

tu seras

tu auras été

il sera

il aura été

nous serons

nous aurons été

vous serez

vous aurez été

ils seront.

ils auront été.

Conditionnel.

Présent

je serais = θὰ ἦμην
 tu serais
 il serait
 nous serions
 vous seriez
 ils seraient.

Passé

j'aurais été = θὰ εἰχον ὑπάρξει
 tu aurais été
 il aurait été
 nous aurions été
 vous auriez été
 ils auraient été.

2e Passé

j'eusse été = θὰ εἰχον
 tu eusses été [ὑπάρξει]
 il eût été

nous eussions été
 vous eussiez été
 ils eussent été.

Impératif

Présent

sois = εσο

soyons = ἀς εἰμεθα

soyez = εστε

Subjonctif

Présent

que je sois = νὰ εἰμι
 que tu sois
 qu'il soit
 que nous soyons
 que vous soyez
 qu'ils soient.

Passé

que j'aie été = νὰ εἴχω ὑπάρξη
 que tu aies été
 qu'il ait été
 que nous ayons été
 que vous ayez été
 qu'ils aient été.

Imparfait

que je fusse = νὰ ἦμην
 que tu fusses
 qu'il fût
 que nous fussions
 que vous fussiez
 qu'ils fussent.

Plus-que-parfait

que j'eusse été = νὰ εἰχον
 que tu eusses été [ὑπάρξη]
 qu'il eût été
 que nous eussions été
 que vous eussiez été
 qu'ils eussent été

Participe

Présent

étant = ὄν

Passé

été, ayant été = γενόμενος.

Infinitif

Présent

être = εἰναι

Passé

avoir été = γενέσθαι.

136. Γαλλισμοί τινες (gallicismes) μετὰ τοῦ ρήματος être :

1. *C'est ... que*, γαλλισμὸς ἐμφάσεως μένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖτον ἀμετάφραστος εἰς τὴν ἑλληγικήν.

C'est de vous que je parle, εἰναι πολὺ ἐμφαντικώτερον τοῦ : ε parle (ὅμιλῶ) de vous.

C'est à votre bon cœur que je fais appel, ἐμφαντικώτερον οὗ : je fais appel (κάμνω ἔκκλησιν) à votre bon cœur.

2. *C'est à moi de..., c'est à vous à...*

C'est à moi de répondre = εἰς ἐμὲ ἀγήκει νὰ ἀπαντήσω.

C'est à vous de jouer = εἰς ἐσᾶς ἀγήκει νὰ παλέητε (εἰναι σειρά σας).

Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ τύπου τῶν ρημάτων.

137. Ή ἀρνησις ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκφέρεται διὰ τῶν δύο ἀποφατικῶν μορίων: *ne, pas*. καὶ τὸ μὲν μόριον *ne* τίθεται μεταξὺ ὡς ὑποκειμένου τιθεμένης ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ρήματος, τὸ δὲ μόριον *pas* εἰς τὸ τέλος τοῦ ρήματος.

je *ne suis pas*

nous *ne sommes pas*

tu *n'es pas*

vous *n'êtes pas*

il *n'est pas*

ils *ne sont pas*

je *n'ai pas¹ eu*

nous *n'avons pas eu*

tu *n'as pas eu*

vous *n'avez pas eu*

il *n'a pas eu*

ls *n'ont pas eu*.

138. Τὸ δεύτερον ἀργητικὸν μόριον *pas* παραλείπεται, διάκοινος

¹ Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τοῦ ἀποφατικὸν μόριον *pas* τίθεται πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

ἐν τῇ φράσει ὑπάρχει λέξις ἔχουσα ἀρνητικὴν ἔννοιαν: jamais, plus, rien, personne, aucun, ni..., ni κτλ.

Nul n'est prophète en son pays. Le coupable n'a jamais la conscience tranquille = ὁ ἔνοχος δὲν ἔχει ποτὲ τὴν συνείδησιν ἡσυχον.

ΑΣΚΗΣΙΣ

La science et la vertu *sont* le plus précieux trésors.

Le temps *est* assez long pour quiconque en profite (ώφελεῖται) (Voltaire).

Cet objet *est* à moi.

C'est à vous, Monsieur, que je m'adresse (ἀπευθύνομαι).

C'est à moi de tenir (γὰ κρατήσω) mes promesses.

C'est à vous que je parle (όμιλω).

On a cela à bon marché.

J'ai à vous payer (γὰ... πληρώσω) trente francs.

Ayons pitié pour nos semblables quand ils sont malheureux.

Soyons aimables envers nos supérieurs.

Il aurait été plus heureux s'il eut eu moins d'ambition.

Dieu dit (εἶπε): que la lumière *soit*, et la lumière *fut*.

Il aura des lettres à écrire (γὰ γράψῃ).

J'ai eu la patience de vous attendre (γὰ.... περιμένω) jusqu'à présent.

Nous *éumes* raison. — Il *eut* froid.

Qu'il *ait*, qu'il *eût*, il *eût eu*, qu'il *eût eu*, il *eût eu*.

J'*eusse été* heureux. — Qu'ils *eussent été*.

Il *fut* maître de lui. — Qu'il *fût*.

J'ai beau lui donner des conseils, il ne veut rien entendre= μάτηγν δίδω αὐτῷ συμβουλάς, δὲν θέλει τίποτε γὰ ἀκούσῃ.

ΑΞΙΛΟΓΙΟΝ.

δίκαιος = juste

τὸ τέλος = la fin

ἀκριβῆς = exact

ἀπειθῆς = docile

ἀνταμοιβὴ

ἔργατικὸς

ἀντίπαλος

ἀνάπαυσις (ἀδεια)

= récompense

= laborieux

= adversaire

= congé

ἄξιος = digne.

Θέμα.

‘Ο Πέτρος καὶ ὁ Παῦλός εἰσιν ἀσθενεῖς. — Τὸ ὕδωρ ἦτο δρόσερόν. — Ἐσο δίκαιος καὶ θὰ εἶσαι εὐτυχής. — Τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον θὰ εἴγαι (θὰ ἔχῃ ύπάρξει) ἐργατικὸν καὶ εὐπειθές, θα λάδη (avoir) ἀνταμοιβήν. — Ὁ Ἄδαμ (Adam) ἔσχε δύο τέκνα. — Λάθετε τὴν φροντίδα (avoir soin) νὰ μᾶς εἰδοποιήσητε (de.... avertir). — Λάθετε τὴν καλωσύνην (avoir la bonté) νὰ μᾶς περιμένητε (de.... attendre). — Ἐπείνων (ἐγώ) (avoir fait). — Θὰ λάδη (avoir) τὸ βραδεῖον. — Αὔριον θὰ ἔχωμεν καλοκαιρίαν (beau temps). — Ἐσχε (passé indéf.) τὸ θάρρος νὰ μείνῃ (de rester). — Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ ἔχωμεν μίαν ἡμέραν ἀγαπαύσεως. — Ἐλαθον φροντίδα (avoir (passé indéf. soin) διὰ (de) τὰ βιθλία σας. — Εὰν ἥσθε (παρατατ.) καλύτερος, θὰ εἴχετε περισσοτέρους φίλους. ‘Υποτακτική. Πρέπει εἰς μαθητής νὰ εἴναι εὐπειθής. — Ἐπρεπε (il fallait) νὰ ἥσθε (παρατατ.) ἀκριδής. — Οἱ Ῥωμαῖοι δὲν εἶχον στρατηγόν, ὅστις νὰ εἴχε ἴκανην (assez de....) ἵδιοφυΐαν (génie) διὰ (pour) νὰ εἴναι (ἀπαρέμφ.) ὁ ἄξιος ἀντίπαλος τοῦ Ἀγγίδα (Annibal). — Δὲν θὰ εἶχον σκεψθῆ (pensé) ὅτι ἦτο (qu'il....) τόσον (si) ἀργὰ (tard).

B' Μεταβατικὰ δήματα.

A' Ἐνεργητικὰ δήματα (Verbes actifs).

139. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ διακρίγομεν τέσσαρας συζυγίας (conjugaisons).

Τὰ δήματα τῆς πρώτης συζυγίας λήγουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον εἰς *er*: *aimer* = ἀγαπᾶν.

Τὰ δήματα τῆς δευτέρας συζυγίας λήγουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον εἰς *ir*: *finir* = τελειώνειν.

Τὰ δήματα τῆς τρίτης συζυγίας λήγουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον εἰς *oir*: *recevoir* = λαμβάνειν.

Τὰ δήματα τῆς τετάρτης συζυγίας λήγουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον εἰς *re*: *rendre* = ἀποδίδειν.

ΜΑΘΗΜΑ 27.

Προώτη συνγένια.¹

140. AIMER = ΑΓΑΠΑΝ

Ἄπλοι χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Indicatif

Présent

Passé indéfini

j'aime = ἀγαπῶ
 tu aimes² τοῦτο
 il aime
 nous aimons³
 vous aimez
 ils aiment

j'ai aimé = ἔχω ἀγαπήσει
 tu as aimé
 il a aimé
 nous avons aimé
 vous avez aimé
 ils ont aimé

Imparfait

Plus-que-parfait

j'aimais = ἤγαπων
 tu aimais
 il aimait
 nous aimions
 vous aimiez⁴
 ils aimaiant⁵

j'avais aimé = εἶχον ἀγαπήσει
 tu avais aimé
 il avait aimé
 nous avions aimé
 vous aviez aimé
 ils avaient aimé

¹ Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὁμιάτων ὁ καθηγητὴς δύναται, ὁσάκις ἥθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ παραπέμπῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὸ ἐν τῇ σελίδᾳ 97 μάθημα περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τῶν ὁμιάτων.

² Εἰς ὅλα τὰ ὁμιάτα τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον λήγει πάντοτε εἰς σ: tu aimes, tu aimas, tu avais, tu eus οὐτὲ.

³ Εἰς ὅλα τὰ ὁμιάτα τὸ πρῶτον πληθυντικὸν πρόσωπον λήγει εἰς ons ἔξαιρέσει τοῦ passé défini, εἰς ὃν λήγει εἰς mes.
 nous aimons, nous aimions, nous aimâmes
 nous avons, nous avions, nous eûmes.

⁴ Εἰς τὰ ὄμιαλὰ ὁμιάτα καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἀνωμάλων τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ λήγει εἰς ez, ἔξαιρέσει τοῦ passé défini, εἰς ὃν λήγει εἰς tes: vous aimez, vous aimiez, ἐν ᾧ vous aimâtes.

⁵ Τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον λήγει εἰς ent: ils aiment, ils aimaien, ils aimèrent.

Passé défini

j'aimai = ἦγάπησα
 tu aimas
 il aimâ
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 ils aimèrent

Passé antérieur

j'eus aimé = εἶχον ἀγαπήσει
 tu eus aimé [πρότερον
 il eut aimé
 nous eûmes aimé
 vous eûtes aimé
 ils eurent aimé

Futur

j'aimerai = θὰ ἀγαπήσω
 tu aimeras
 il aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils aimeront

Futur antérieur

j'aurai aimé = θὰ ἔχω ἀγαπήσει
 tu auras aimé
 il aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils auront aimé

Conditionnel

Présent

j'aimerais = θὰ ἥγάπων
 tu aimerais
 il aimerait
 nous aimerions
 vous aimeriez
 il. aimeraient

Passé

j'aurais aimé = θὰ εἶχον ἀγα-
 tu aurais aimé [πήσει
 il aurait aimé
 nous aurions aimé
 vous auriez aimé
 ils auraient aimé

2e Passé

j'eusse aimé = θὰ εἶχον ἀ-
 tu eusses aimé [γαπήσει
 il eût aimé

nous eussions aimé
 vous eussiez aimé
 ils eussent aimé

Impératif

Présent

aime¹ = ἀγάπα, ἀγάπησον
 aimons = ἀς ἀγαπήσωμεν, ἀς ἀγαπῶμεν
 aimez = ἀγαπήσατε, ἀγαπᾶτε.

¹ Δὲν λαμβάνει σ καιτοι δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου.

Subjonctif

Présent

que j'aime = γὰ ἀγαπήσω (νὰ	que j'aie aimé = νὰ ἔχω ἀγα-
que tu aimes [ἀγαπῶ)	que tu aies aimé [πήσει
qu'il aime	qu'il ait aimé
que nous aimions	que nous ayons aimé
que vous aimiez	que vous ayez aimé
qu'ils aiment	qu'ils aient aimé

Imparfait

que j'aimasse = νὰ ἤγαπων	que j'eusse aimé = θὰ εἰχον ἀ-
que tu aimasses	que tu eusses aimé [γαπήσει
qu'il aimât	qu'il eût aimé
que nous aimassions	que nous eussions aimé
que vous aimassiez	que vous eussiez aimé
qu'ils aimassent	qu'ils eussent aimé

Participe

Présent

aimant = ἀγαπῶν	aimé, aimée, ayant aimé = ἀγα-
	πήσας, ἀγαπώμενος, ἤγαπημένος

Présent

aimer = ἀγαπᾶν	avoir aimé = ἀγαπῆσαι
----------------	-----------------------

Passé

Passé

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσσατε τὰ ἐν παρενθέσει δίγματα εἰς τὸν ὁριζόμενον χρόνον.

Vers cinq heures du matin Georges m'(éveiller = ἐξυπνᾶν pas déf.). La mer (être imparf. de l'indicat.) calme. Quelques étoiles (briller = λάμπειν imparf.) encore au firmament; une brise légère (caresser = θωπεύειν imparf.) mon visage; le bateau (filer = προχωρεῖν, imparf.) toujours surperbe et majestueux. Alors, (rester = μένειν, particip. pas.) seul sur le pont, je (laisser = ἀφίγειν, pas. déf.) mes regards errer sur l'immense étendue des eaux bleues et, le cœur bien gros, je (penser pas. déf.) à toi, cher ami, à toi qui

travailler indic. présent) de si bon coeur pour soulager tes parents infirmes, à toi qui m'(aimer prés.) si tendrement, à moi qui ne (être futur) plus à côté de moi pour m'encourager dans la vie, pour partager mes joies et mes peines. — Dans la cour quelques enfants (crier imparf. de l'indic.) à une-tête. — Nous (approcher imparf. de l'indic.) de la ville. — Ils (traverser pas. déf.) la vivière.

Αεξιλόγιον.

φέρειν	= porter	τιμᾶν	= honorer
διπλασιάζειν	= redoubler	ἡ φιάλη	= la bouteille
θαυμάζειν	= admirer	διηγεῖσθαι	= raconter
φωτίζειν	= éclairer	ἐνδιαιφέρειν	= intéresser
εὐχαρίστως	= gaiement	ἔργαζεσθαι	= travailler
διέρχεσθαι	= passer	ἀφήνειν	= laisser
κομίζειν	= apporter	τὸ ἀνάκτορον	= le palais
ἐπιθυμεῖν	= désirer	συνιστῶ, παρουσιάζω	= présenter

Θέμα.

Φέρετε ταύτην τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — Διηγούμην μίαν ἴστορίαν ἐνδιαιφέρουσαν. — Διηγήσθε αὐτὴν καὶ τὸν κατάρον μας. — Μοὶ συγέστησαν (μοὶ συγέστησέ τις) τὸν κύριον Γεωργιαδῆν (Georgiadès), δός τοιος ὁμιλεῖ, λέγουσι (dit-on), πολλὰς γλώσσας. — Ο ἄγεμος καὶ ἡ βροχὴ ἐδιπλασιάσθησαν (ἐδιπλασίασαν pas. indéf.). — Κόμισόν μοι μίαν φιάλην οἴνου. — Εθαύμασα (pas. indéf.) τὸ ὥραῖον ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως. — Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔργαζησθε (ύποτ. παρ.) μετὰ (avec) περισσοτέρους ζήλου (ardeur). — Δύο φεγγῖται ἐφώτιζον τὴν οἰναποθήκην (la cave). — Σὺ τὸν ἔχεις παρουσιάσει (εἰσαὶ ἐσύ, ὅστις....). — Αγαπᾶτε καὶ τιμᾶτε τοὺς γονεῖς σας. — Ἐχετε μελετήσει (avez.. étudié, ὅρα § 105) τὰ μαθήματά σας; Δυστυχῶς ὅχι, δὲν ἔλαθον καιρὸν (δὲν ἔχω λάθει τὸν καιρόν) ἥμην εἰς (en) περίπατον μετὰ τοῦ Ἰωάννου. — Αφησέ με ἥσυχον· δὲν ἔχω καιρὸν (ἔχω καιρὸν = j'ai du temps) νὰ χάνω (à perdre).

ΜΑΘΗΜΑ 28.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς δρυμογραφίας τῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.

141. Τὰ εἰς *cer* λήγοντα ρήματα λαμβάνουσιν ὑπόστιξιν ὥπο τὸ *c* πρὸ τῶν φωνηέντων *a* καὶ *o* [ἴνα τὸ γράμμα *c* διατηρήσῃ τὴν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ προφορᾶν αὐτοῦ].

commencer	<i>{ nous commençons</i>
<i>ἀρχίζειν</i>	<i>{ nous commençâmes</i>
menacer	<i>{ je menaçais</i>
<i>ἀπειλεῖν</i>	<i>{ que je menaçasse.</i>

142. Τὰ εἰς *ger* λήγοντα ρήματα πρόσλαμβάνουσι τὸ φωνῆεν *e* μετὰ τὸ *g* πρὸ τῶν φωνηέντων *a* καὶ *o* [πρὸς διατήρησιν τῆς ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ προφορᾶς τοῦ *g*].

voyager	<i>{ nous voyageons</i>
<i>ταξιδεύειν</i>	<i>{ vous voyageâtes</i>

143. Τὰ εἰς *eler* καὶ εἰς *eter* ρήματα γράφονται μὲ δύο *l* ἢ δύο *t* πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου.

appeler	<i>{ j'appelle</i>
<i>καλεῖν</i>	<i>{ j'appellerai</i> ἐν <i>ψ</i> : <i>nous appelons.</i>
jeter	<i>{ que je jette</i>
<i>βίπτειν</i>	<i>{ ἐν <i>ψ</i>: <i>nous jetions.</i></i>

*Ἐξαιροῦνται τὰ ρήματα: acheter (ἀγοράζειν), celer (ἀποστιῶπαν), chanceler (κλονεῖσθαι), épousseter (ξεσκονίζειν), geler (παγώνειν), dégeler (τήκειν), peler (ξεφλουδίζειν) καὶ τινα ἄλλα ἄτινα λαμβάνουσι βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ *e* τῆς παραληγούσης ἀντὶ γὰρ διπλασιάς *ωσι* τὸ *l* ἢ τὸ *t*.*

J'achète, il chancèle . . .

144. α'. Τὰ ρήματα τὰ ἔχοντα *e* ἀφώνου εἰς τὴν παραλήγουσαν, δημιουργίαν *semel* (σπείρειν), τρέπουσι τοῦτο εἰς ἐβαρύτονον πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς:

je sème, tu sèmes, ἐν <i>ψ</i> :	<i>nous semons, vous semez.</i>
achever=τελειώνειν:	<i>j'achèverai, que j'achève·</i>

ἐν *ψ*: *j'achevais κτλ.*

144. β'. Ἀκολουθοῦσι τὸν ἀνωτέρω κανόγα τὰ ρήματα, ἅτινα εἰς τὴν παραλήγουσαν ἔχουσιν ἐδεύτονον, διατηροῦσιν ὅμως τοῦτο εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὴν ὑποθετικήν :

espérer = ἐλπίζειν, j'espère, j'espérerai.

posséder = κεκτῆσθαι, que je possède, je posséderais.

145. Τὰ εἰς οὐγέτων καὶ οὐγέτωντα λήγοντα ρήματα μεταβάλλουσι τὸ γε εἰς ι πρὸ τοῦ ἀφώνου :

ennuyer (βαρύνω τινά), j'ennuie, nous ennuions

nettoyer (καθαρίζειν), je nettoierai, nous nettoyâmes.

Τὰ εἰς αγέτωντα λήγοντα ρήματα διατηροῦσι πάντοτε τὸ γ :

payer = πληρώνειν, je paye, je payerai [ἀλλὰ καὶ je paierai] que je paye.

Παρατήρησις. Τὰ εἰς ιερῶντα λήγοντα ρήματα, ὅπως : prier, crier, oublier κτλ., γράφονται μὲν δύο i (ii) εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτατικῆς :

prier = παρακαλεῖν, nous priions, vous priiez.

crier = κραυγάζειν, que nous criions, que vous criiez.

ΑΣΚΗΣΙΣ

1. Θέσατε εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὀριστικῆς τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα.

Je (payer) tout.— Trop de plaisir (ennuyer). — Mon oncle (posséder) un vaste jardin. — Le chien (aboyer). — Où (mener)-tu ce cheval? je le même à l'écurie. — On (cacheter) les lettres recommandées avec de la cire. — L'Anglais ne (tutoyer) personne excepté Dieu et le roi. — J' (espérer) toujours en Dieu qui (protéger) les innocents.

2. Θέσατε ἔκαστον ρῆμα εἰς τὸν ὀριζόμενον χρόνον.

La mère (bercer imparf. de l'indic.) son enfant. — Tu (prononcer, pas. déf.) des paroles déplacées. — Nous (avancer, pas. déf.) de quelques pas. — Nous (crier imparf. de l'ind.) longtemps. — Préférer (impératif. éν.) l'utile à l'agréable. — Je (renouveler, fut.) mon bail à la fin du mois. — J'(acheter, fut.) une chemise, deux faux-cols, une cravate, un chapeau melon, et une paire de gants.

Λεξιλόγιον.

ὅ φόβος = la peur

ὅ ποταμὸς = la rivière

Θέμα.

Ο φόβος ἐπάγωνε (glacer) ὅλας τὰς καρδίας. — Ωραῖα δένδρα ἐσκίαζον (ombrager) τὸν ποταμόν. — Ἄς φάγωμεν (manger). — Οὗτος ὁ γεανίας μεταχειρίζεται (employer) καλῶς τὸν χρόνον του. — Ή οὐηρέτρια σαρώνει (balayer) τὰ δωμάτια ἐκάστην πρωΐαν (ὅλας τὰς πρωΐας). — Ελπίζω (espérer) γὰρ σᾶς ἵδω (....voir) αὔριον. — Τὸ ἐπαναλαμβάνω (répéter) καὶ θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνω πάντοτε, ὁ ἄγθρωπος, ὁ ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν, εἶναι ἀνάξιος (indigne de...) γὰρ ζῆ (vivre). — Πλήρωνε πᾶν ὅτι (ἐκεῖνο, τὸ δόποιον) ἀγοράζεις. — Θὰ ἀγοράσῃ ψά.

ΜΑΘΗΜΑ 28.

Δευτέρα συζυγία.

146. FINIR = ΤΕΛΕΙΩΝΕΙΝ

Ἄπλοϊ χρόνοι

Présent

je finis¹ = τελειώνω
tu finis
il finit
nous finissons
vous finissez
ils finissent.

Σύνθετοι χρόνοι

Indicatif

Passé indéfini

j'ai fini = ἔχω τελειώσει
tu as fini
il a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ont fini.

¹ Τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγει εἰς ὅλα τὰ διμαλὰ ὥγματα εἰς σέξαιρέσει:

α') Τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς καὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ὥγμάτων τῆς ίνης συζυγίας: j'aime, j'aimai.

β') Τοῦ ἀπλοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἐκάστης συζυγίας: j'aimerai, e finirai, que j'aime que je finisse.

Imparfait

je finissais = ἐτελείωνον
 tu finissais
 il finissait
 nous finissions
 vous finissiez
 ils finissaient.

Plus-que-parfait

j'avais fini = εἶχον τελειώσει
 tu avais fini
 il avait fini
 nous avions fini
 vous aviez fini
 ils avaient fini.

Passé défini

je finis = ἐτελείωσα
 tu finis
 il finit¹
 nous finîmes
 vous finîtes
 ils finirent.

Passé antérieur

j'eus fini = εἶχον τελειώσει πρό-
 tu eus fini [τέρον
 il eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils eurent fini.

Futur

je finirai = θὰ τελειώσω
 tu finiras
 il finira
 nous finirons
 vous finirez
 ils finiront.

Futur antérieur

j'aurai fini = θὰ ἔχω τελειώσει
 tu auras fini
 il aura fini
 nous aurons fini
 vous aurez fini
 ils auront fini.

Conditionnel

Présent

je finirais = θὰ ἐτελείωνον
 tu finirais
 il finirait
 nous finirions
 vous finiriez
 ils finiraient.

Passé

j'aurais fini = θὰ εἶχον τελειώ-
 tu aurais fini [σει
 il aurait fini
 nous aurions fini
 vous auriez fini
 il auraient fini.

¹ Τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον λήγει εἰς δόλα τὰ δόματα εἰς τ., ἐφ' ὅσον τὸ πρῶτον λήγει εἰς σ.: je finis, il finit (je finirai, il finira). Ἐξαιροῦνται: 1) je vais = πηγαίνω, il va; 2) Τὰ εἰς δρε δυαλὰ δόματα εἰς τὸν ἐνεστῶτα: rendre, je rends, il rend.

2ème Passé

j'eusse fini = θὰ εἴχοι τέλειώ - nous eussions fini
 tu eusses fini [σει vous eussiez fini
 il eût fini. ils eussent fini.

Imperatif

Présent

finis = τελείωγε, τελείωσον
 finissons = ἀς τελειώγωμεν, ἀς τελειώσωμεν
 finissez = τελειώγετε, τελειώσατε.

Subjonctif

Présent

que je finisse = νὰ τελειώσω	que j'aie fini = γὰ ἔχω τελειώσει
que tu finisses	que tu aies fini
qu'il finisse	qu'il ait fini
que nous finissions	que nous ayons fini
que vous finissiez	que vous ayez fini
qu'ils finissent.	qu'ils aient fini.

Imparfait

que je finisse = γὰ ἐτελείωγον
 que tu finisses
 qu'il finît
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils finissent.

Plus-que-parfait

que j'eusse fini = γὰ εἴχοι τε-
 que tu eusses fini [λειώσει
 qu'il eût fini
 que nous eussions fini
 que vous eussiez fini
 qu'ils eussent fini.

Participe

Présent

finissant = τελειώγων

Passé

fini, finie = τετελειωμένος
 ayant fini = τελειώσας.

Infinitif

Présent

finir = τελειώγειν.

Passé

avoir fini = τελειώσαι.

147. Haïr = μισεῖν. Ἐν τῷ ἐνικῷ τοῦ ἐγεστῶτος τῆς ὁριστικῆς καὶ τῆς προστακτικῆς ἀποδάλλει τὰ διαιρετικὰ σημεῖα (κατὰ τὰ λοιπὰ εἶγαι ὅμαλόν). Je hais, tu hais, il hait hais, ἐνῷ nous haïssons κτλ.

148. Bénir = εὐλογεῖν, ἔχει δύο παθητικὰς μετοχάς.

Bénit, bénite (ἡγιασμένος): du pain bénit (ἄγιονδωρον), de l'eau bénite (γίνεται οὕτως χρῆσις τῆς μετοχῆς ταύτης, προκειμένου περὶ εὐλογίας ἱερέως) bénî, bénie = τίθεται εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις nation bénie de Dieu.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα εἰς τὸν ὁριζόμενον χρόνον.

Tu (guérir fut.) de l'ennui par le travail.—(Saisir impér. énix.) l'occasion aux cheveux.—Vous (maigrir ind. imp.) tous ler jours.—Il (finir fut.) mal ce jeune homme.—Nous (compatir ind. prés.) aux maux d'autrui.—Tu (rougir, indicat. impar.) de plaisir.—(Accomplir impérat.) vos devoirs.—On (punir fut.) les enfants qui n'(obéir, ind. prés.) pas à leur maître.—Il faut que l'homme (obéir, subj. prés.) à Dieu, à ses parents, aux lois.—Allons (ἐμπρὸς) sortez d'ici (ξέλθετε....); (déguepir impér.) au plus vite.—Les enfants sages et laborieux sont (bénis, bénits) du ciel.

Λεξιλόγιον.

ἡ παρηγορία	= la consolation	ἡ οἰκονομία	= l'économie
τὸ περίσσευμα	= superflu	ἡ λύπη	= la peine
οἱ δυστυχεῖς	= les malheureux	ἡ δίαιτα	= la diète
ἡ σκάφη	= le pétrin	τὸ ψεῦδος	= le mensonge

Θέμα.

Ο χρόνος θεραπεύει (guérir) πολλὰ κακά.—Αἱ παρηγορίαι καταπραΐγουσι (adoucir) τὰς λύπας.—Θὰ ἔτρεφε τις (nourir) πολλοὺς πτωχοὺς μὲ (avec) τὸ περίσσευμα τῶν πλουσίων.—Ο ἄρτος τρέφει τὸν ἀνθρωπὸν.—Γηράσκομεν (vieillir) καθ' ἡμέραν (ὅλας τὰς ἡμέρας).—Τὰ παιδία λερώγουσι (salir) τὰ ἐνδύματά (vêtement) των.—Ἐχει ἔξομαλύνει ὅλας τὰς δυσκολίας (aplanir).—Πρέπει (il faut) νὰ ἔχωμεν τελειώσει (subj.) ταύτην τὴν

έργασίαν ταύτην τὴν ἑσπέραν. — Ἐκλεγε (choisir) καλῶς τοὺς φίλους σου. — Ἡ ἔργασία καὶ ή οἰκονομία θὰ σᾶς πλουτίσωσι (enrichir). — Θὰ θεραπευθῆτε διὰ (par αἰτ.) τῆς διαίτης. — Εὐλογημένη ἔστω (soit) η χειρ, η δύοις ἀνακουφίζει (soulager) τοὺς δυστυχεῖς. — Ζυμώνουσι (ζυμώνει τις pétrir) τὸν ἄρτον ἐγτὸς (dans αἰτ.) τῆς σκάφης. — Μισῶ τὸ ψεῦδος.

ΜΑΘΗΜΑ 29.

Τρίτη καὶ τετάρτη συζυγία.

149. Τρίτη συζυγία.

RECEVOIR = ΔΕΧΕΣΘΑΙ

‘Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je reçois ¹ = λαμβάνω	j'ai reçu = ἔχω λάβει
tu reçois	tu as reçu
il reçoit	il a reçu
nous recevons	nous avons reçu
vous recevez	vous avez reçu
ils reçoivent.	ils ont reçu.

Imparfait

Plus-gue-parfait

Je recevais = ἐλάμβανον	J'avais reçu = εἶχον λάβει
tu recevais	tu avais reçu
il recevait	il avait reçu
nous recevions	nous avions reçu
vous receviez	vous aviez reçu
ils recevaient.	ils avaient reçu.

¹ Εἰς ὅλους τοὺς χρόνους, εἰς οὓς τὸ γράμμα σε εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ο ἥπιθεται ὑπ' αὐτῷ ή ὑπόστιξις (,).

Passé défini

je reçus = ἐλάθον
 tu reçus
 il reçut
 nous reçûmes
 vous reçûtes
 ils reçurent.

Passé antérieur

j'eus reçu = εἰχον λάθει πρότερον
 tu eus reçu
 il eut reçu
 nous eûmes reçu
 vous eûtes reçu
 ils eurent reçu.

Futur

je recevrai = θὰ λάθω
 tu recevras
 il recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils recevront.

Futur antérieur

j'aurai reçu = θὰ ἔχω λάθει
 tu auras reçu
 il aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils auront reçu.

Conditionnel

Présent

je recevrais = θὰ ἐλάμβανον
 tu recevrais
 il recevrait
 nous recevrions
 vous recevriez
 ils recevraient.

Passé

j'aurais reçu = θὰ εἰχον λάθει
 tu aurais reçu
 il aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils auraient reçu.

2e Passé

j'eusse reçu = θὰ εἰχον λάθει
 tu eusses reçu
 il eût reçu

nous eussions reçu
 vous eussiez reçu
 ils eussent reçu.

Impératif

Présent

reçois = λάθε, λάμβαγε
 recevons = δς λάθωμεν, δς λαμβάνωμεν
 recevez = λάθετε, λαμβάγετε.

Subjonctif

Présent

que je reçoive = γὰ λάθω (γὰ
que tu reçois [λαμβάνω]
qu'il reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils reçoivent.

Passé

que j'aie reçu = γὰ ἔχω λάθει
que tu aies reçu
qu'il ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils aient reçu.

Imparfait

que je reçusse = γὰ ἐλάμψη
que tu reçusses [βανογ]
qu'il reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils reçussent.

Plus-que-parfait

pue j'eusse reçu = γὰ εἶχον λάθει
que tu eusses reçu [θει]
qu'il eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils eussent reçu.

Participe

Présent

recevant = λαμβάνων

Passé

reçu, reçue = ελλημμένος
ayant reçu = λαθών.

Infinitif

Présent

recevoir = λαμβάνειν

Passé

avoir reçu = λαθεῖν.

Τετάρτη συζυγία.

150. RENDRE = ΑΠΟΔΙΔΕΙΝ, ΚΑΘΙΣΤΑΝ

Απλοῖ χρόνοι

Présent

je rends = ἀποδίδω
tu rends
il rend¹
nous rendons
vous rendez
ils rendent.

Σύνθετοι χρόνοι

Indicatif

Passé indéfini

j'ai rendu = ἔχω ἀποδώσει
tu as rendu
il a rendu
nous avons rendu
vous avez rendu
il ont rendu.

¹ "Ορα ὑποσημείωσιν, σελ. 99.

Imparfait

je rendais = ἀπέδιδον
 tu rendais
 il rendait
 nous rendions
 vous rendiez
 ils rendaient.

Plus-que-parfait

j'avais rendu = εἶχον ἀποδώσει
 tu avais rendu
 il avait rendu
 nous avions rendu
 vous aviez rendu
 ils avaient rendu

Passé défini

je rendis = ἀπέδωσα
 tu rendis
 il rendit
 nous rendîmes
 vous rendîtes
 ils rendirent.

Passé antérieur

j'eus rendu = εἶχον ἀποδώσει
 tu eus rendu [πρότερον
 tu eut rendu
 nous eûmes rendu
 vous eûtes rendu
 ils eurent rendu.

Futur

je rendrai = θὰ ἀποδώσω
 tu rendras
 il rendra
 nous rendrons
 vous rendrez
 ils rendront.

Futur antérieur

j'aurai rendu = θὰ ἔχω ἀποδώσει
 tu auras rendu
 il aura rendu
 nous aurons rendu
 vous aurez rendu
 ils auront rendu.

Conditionnel

Présent

je rendrais = θὰ ἀπέδιδον
 tu rendrais
 il rendrait
 nous rendrions
 vous rendriez
 ils rendraient.

Passé

j'aurais rendu = θὰ εἶχον ἀποδώσει
 tu aurais rendu
 il aurait rendu
 nous aurions rendu
 vous auriez rendu
 ils auraient rendu.

2e Passé

j'eusse rendu = θὰ εἶχον ἀ-
 tu eusses rendu [ποδώσει
 il eût rendu

nous eussions rendu
 vous eussiez rendu
 ils eussent rendu.

Impératif

Présent

rends = ἀπόδος, ἀπόδοσον

rendons = ἀς ἀποδώσωμεν, ἀς ἀποδίδωμεν

rendez = ἀποδώσατε, ἀπόδοτε.

Subjonctif

Présent

que je rende = γὰ ἀποδώσω

que tu rendes [(γὰ ἀποδίδω)]

qu'il rende

que nous rendions

que vous rendiez

qu'ils rendent.

que j'aie rendu = γὰ ἔχω ἀπο-

que tu aies rendu [δώσει]

qu'il ait rendu

que nous ayons rendu

que vous ayez rendu

qu'ils aient rendu.

Imparfait

Plus-que-parfait

que je rendisse = γ' ἀπέδιδον

que tu rendisses

qu'il rendît

que nous rendissions

que vous rendissiez

qu'ils rendissent.

que j'eusse rendu = γὰ εἶχον ἀ-

que tu eusses rendu [ποδώσει]

qu'il eût rendu

que nous eussions rendu

que vous eussiez rendu

qu'ils eussent rendu.

Participe

Présent

rendant = ἀποδίδων

Passé

rendu, rendue = ἀποδοθεῖς

ayant rendu = ἀποδόσας.

Infinitif

Présent

rendre = ἀποδίδειν.

Passé

avoir rendu = ἀποδοῦγαι, ἀπο-
[δεδωκέναι].

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὰ ἐγ παρεγθέσει ρήματα εἰς τὸν δριζόμενον χρόνον.

Ne (vendre impérat. β' πρόσ. πληθ.) pas la peau de l'ours
avant de l'avoir tué.— L'expérience et la réflexion nous

(rendre prés. indic.) sages. — Les apôtres (recevoir pas. déf.) le Saint Esprit le jour de la Pentecôte. — Tu (perdre, prés.) ton temps à bavarder. — Pauvre Jean! à l'âge de trois ans il . . . déjà . . . (perdre, plus-que-parfait de l'indic.) sa mère. — Il (revercoir, pas. indéf.) de la nature des talents remarquables. — je vous . . . en vain . . . (attendre pas. indéf.) pendant une heure.

Θέσατε εἰς τὸν μέλλοντα τὰ ἐν παρεγθέσει δήματα.

Quand tu (être) à table, tu (étendre) soigneusement ta serviette, tu (couper) proprement ton pain, tu ne (répandre) pas de sauce sur la nappe, tu n'(interrompre) personne, et tu (répondre) avec douceur à tout ce que l'on te (demander).

Αεξιωόγιον.

ἡ περιουσία = la fortune	ἀμεσος = direct
τὸ θῦμα = la victime	τὸ χαρτοπαιγνιον = le jeu
ἔμμεσος = indirect	ἐπαυλις = une villa
οἱ συγγενεῖς = les parents	φόρος = un impôt.
ἀποζημίωσις = une indemnité	

Θέμα.

Ο Θεὸς ἀκούει (entendre) τὰς προσευχάς μας. — Απώλεσε (pas. déf. perdre) πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ χαρτοπαιγνιον. — Διατί (pourquoi) ἀπαντᾷς (répondre), δταν (quand) δὲν σὲ ἐρωτῶσιν; (éρωτῷ τις, interroger). — Οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων θὰ λάβωσιν ἀποζημίωσιν. — Ας μὴ λησμονῶμεν (oublier) ποτὲ τὰς εὐεργεσίας, δις λαμβάνομεν. — Ομιλεῖτε δλίγον δυνατώτερον (un peu plus fort) δὲν σᾶς ἀκούουσι (σᾶς ἀκούει τις, entendre). — Εχω λάθει μίαν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους (de la part) τῶν γονέων μου, οἵτινές εἰσιν εἰς (en) ταξιδίον. — Τὸ Κράτος (l'Etat) εἰσπράττει (percevoir) φόρους ἀμέσους καὶ ἐμμέσους. — Επώλησε (vendre, pas. indéfini) τὴν ἐπαυλίν του διὰ (pour) τίποτε.

ΜΑΘΗΜΑ 30.

B' Παθητικὰ ὁγματα. — Γ' Μέσα ὁγματα.

I. Παθητικὰ ὁγματα.

151. *Tὰ παθητικὰ ὁγματα σχηματίζονται εἰς δλους αὐτῶν τοὺς χρόγους διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος ἔtre καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ ρήματος.*

152. *ÊTRE AIMÉ = ΑΓΑΠΑΣΘΑΙ*

Indicatif

Présent

js suis aimé, ée=ἀγαπῶμαι	j'ai été aimé=ἔχω ἀγαπηθῆ
tu es aimé, ée	tu as été aimé
il (elle) est aimé, ée	il a été aimé
nous sommes aimés ¹ , ées	nous avons été aimé
vous êtes aimés, ées	vous avez été aimé
ils (elles) sont aimés, ées.	ils ont été aimé.

Passé indéfini

Imparfait

J'étais aimé

Passé défini

Je fus aimé

Futur

Je serai aimé.

Plus que-parfait

J'avais été aimé

Passé antérieur

J'eus été aimé

Futur antérieur

J'aurai été aimé.

Conditionnel

Présent

Je serais aimé

Passé

J'aurais été aimé

Passé (2ème forme)

J'eusse été aimé.

Impératif

Présent

Sois aimé.

¹ Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἡ μετὰ τοῦ ὁγματος ἔtre τιθειμένη, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ὁγματος.
Ces maisons seront vendues. Cette maison sera vendue.

Subjonctif

Présent

Que je sois aimé

Passé

Que j'aie été aimé

Imparfait

Que je fusse aimé

Plus-que-parfait

Que j'eusse été aimé.

Participe

Présent

Étant aimé

Passé

Ayant été aimé.

Infinitif

Présent

Être aimé

Passé

Avoir été aimé.

II. Μέσα ρήματα.

153. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἡ μέσα ρήματα λαμβάνουσιν εἰς ὅλους ἄντρας τοὺς χρόνους δύο ἀντωνυμίας, τιθεμένας εἰς τὸ αὐτὸ πάντε πρόσωπον, ὃν ἡ μία εἶναι ὑποκείμενον, ἡ δὲ ἄλλη ἀντικείμενον τοῦ ρήματος ἀναφέρονται δὲ ἀμφότεραι εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον (ὅρα § 106).

il se blesse = [(αὐτὸς πληγώνει ἔαυτὸν] πληγώνεται.

154. Εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους τὰ μέσα ρήματα λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ ρῆμα *être*.

Παρατήρησις. Γνωρίζομεν (σελ. 83) ὅτι τὰ μεταβατικὰ ρήματα ἕνανται γὰ σχηματισθῶσι κατὰ τρεῖς φωνάς: τὴν ἐνεργητικήν, γη παθητικὴν καὶ τὴν μέσην.

trouver	être trouvé	se trouver
εὑρίσκειν	εὑρίσκεσθαι	εὑρίσκεσθαι.

Δέν πρέπει γὰ συγχέηται ἡ μέση φωνὴ μετὰ τῆς παθητικῆς.
Δέγεται:

Trois cadavres ont été trouvés dans un puits
Τρία πτώματα εὑρέθησαν ἐγτὸς φρέστος.

Θέτομεν τὸν παθητικὸν τύπον: *ont été trouvés καὶ οὐχὶ τὸν* ἔσον, διότι εἰς τὴν ἐλληνικὴν τὸ ρῆμα εὑρέθησαν εἶναι παθητικὸν (ἄτε δυγάμενον γὰ δεχθῆ ποιητικὸν αἴτιον: εὑρέθησαν ὑπὸ γηρώπων).

ἐν ϕ: Ils se sont trouvés dans une pénible situation=εὐρέθησαν εἰς δύσκολον θέσιν.

Θέτομεν τὸν μέσον τύπον (se sont trouvés), διότι εἰς τὴν ἐλληνικὴν τὸ ἔγχια εἶγαι μέσον (καὶ δὲ δύναται νὰ δεχθῇ ποιητικὸν αἴτιον).

155. Πήματά τινα ἀπαντῶσι μόγον εἰς τὴν μέσην φωνὴν (μὴ ἔχοντα ἐγεργητικὴν καὶ παθητικὴν φωνὴν)· τὰ τοιαῦτα ὀνομάζονται κυρίως ἀντωνυμικὰ (essentiellement réfléchis) se répentir, μετανοεῖν· se moquer, περιγελᾶν· s'enfuir, φεύγειν (δραπετεύειν)· s'écrier, ἀναφωνεῖν κτλ.

156. SE VANTER = ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΥΣΘΑΙ

Indicatif

Présent

Passé indéfini

Je me vante=ὑπερηφανεύο-		Je me suis vanté=ἔχω ὑπερη-
tu te vantes	[μαί]	tu t'es vanté [φανευθῆ]
il se vante		il s'est vanté
nous nous vantons		nous nous sommes vantés
vous vous vantez		vous vous êtes vantés
ils se vantent.		ils se sont vantés.

Imparfait

Plus-que-parfait

Je me vantais=ὑπερηφανεύό-		Je m'étais vanté=εἶχον ὑπερη-
tu te vantais	[μην]	tu t'étais vanté [φανευθῆ]
il se vantait		il s'était vanté
nous nous vantions		nous nous étions vantés
vous vous vantiez		vous vous étiez vantés
ils se vantaient.		ils s'étaient vantés.

Passé défini

Passé antérieur

Je me vantai=ὑπερηφανεύ-		Je me fus vanté=εἶχον ὑπερη-
	[θῆν]	[φανευθῆ πρότερον]
tu te vantas		tu te fus vanté
il se vanta		il se fut vanté
nous nous vantâmes		nous nous fûmes vantés
vous vous vantâtes		vous vous fûtes vantés
ils se vantèrent.		ils se furent vantés.

Futur

e me vanterai=θὰ ὑπερηφα-
u te vanteras [γευθῶ
se vantera
ous nous vanterons
ous vous vanterez
ls se vanteront.

Futur antérieur

Je me serai vanté=θὰ ἔχω ὑπε-
tu te seras vanté [ρηφανευθῆ
il se sera vanté
nous nous serons vantés
vous vous serez vantés
ils se seront vantés.

Conditionnel

Présent

e me vanterais=θὰ ὑπερη-
u te vanterais [φανεύόμην
se vanterait
ous nous vanterions
ous vous vanteriez
ls se vanteraint.

Passé

Je me serais vanté=θὰ εἶχον ὑ-
tu te serais vanté [περηφανευθῆ
il se serait vanté
nous nous serions vantés
vous vous seriez vantés
ils se seraient vantés.

Passé (2ème forme)

e me fusse vanté
u te fusses vanté
ls se fût vanté

nous nous fussions vantés
vous vous fussiez vantés
ils se fussent vantés.

Impératif

Présent

vante-toi=ὑπερηφανεύου, ὑπερηφανεύθητι
vantons-nous=ἄς ὑπερηφανευθῶμεν, ἄς ὑπερηφαγεύώμεθα
vantez-vous=ὑπερηφανευθῆτε, ὑπερηφαγεύεσθε.

Subjonctif

Présent

Que je me vante=γὰ ὑπερη-
[φαγεύθω, γὰ ὑπερηφανεύωμαι
que tu te vantes
qu'il se vante
que nous nous vantissons
que vous vous vantiez
qu'ils se vantent.

Passé

Que je me sois vanté=γὰ ἔχω
[ὑπερηφανευθῆ
que tu te sois vanté
qu'il se soit vanté
que nous nous soyons vantés
que vous vous soyiez vantés
qu'il se soient vantés.

Imparfait

Que je me vantasse = γὰ ύ
 [περηφανευόμην]
 que tu te vantasses
 qu'il se vantât
 que nous nous vantassions
 que vous vous vantassiez
 qu'ils se vantassent.

Plus-que-parfait

Que je me fusse vanté = γὰ εἰ-
 [χον ὑπερηφανευθή]
 que tu te fusses vanté
 qu'il se fût vanté
 que nous nous fussions vantés
 que vous vous fussiez vantés
 qu'ils se fussent vantés.

Participe

Présent

se vantant = ὑπερηφανεύμε- vanté, s'était vanté, ée = ὑπε-
 [γος] [ρηφανευθείς.]

Passe

Infinitif

Présent

se vanter = ὑπερηφανεύεσθαι s'être vanté = ὑπερηφανευθῆγαι.

Passe

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα εἰς τὸν ὄριζόμενον χρόνον.

Il (être reçu pas. défini) avec empressement. Le général . . . tout de suite . . . (être appelé pas. indéf.) au Ministère de la Cuerre. — Cette maison (être rendu fut.) aux enchères publiques. — Il (se moquer prés. de l'indic.) de moi. — Il (être invité prés. de l'indic.) au bal. — Après (jouer pas. de l'inf.) quelques instants dans les longues allées du jardin, les deux enfants (s'apercevoir pas. déf.) bientôt qu'une petite porte qui (donner imparf. de l'indic.) sur la campagne (être ouvert imparf. de l'indic.). Il (s'arrêter pas. indéf.) devant la porte. — Les honnêtes gens (être estimé prés. de l'indic.) de tout le monde. — Je (se laver pas. indif.) le visage et les mains (οὐχὶ: j'ai lavé mon visage . . . ὅρα § 88). — Si tout le monde se portait bien les médecins (se porter prés. du condit.) mal.

Λεξιλόγιον.

κατόπιν	= ensuite	ἀφοῦ ἐνεδύθην = après m'être
συχνάκις	= souvent	habillé,e (inf. passé : s'habiller),
ἐνίοτε	= parfois	après t'être habillé, e
δὲ χορὸς	= le bal	après s'être habillé, e
ἀργὰ	= tard	après nous être habillés, ées
δὲ καώδων	= la cloche	après vous être habillés, ées
δὲ δάκτυλος	= le doigt	après s'être habillés, ées

Θέμα.

Χθὲς κατεκλιθῆγ (se coucher pas. indéf.) περὶ (vers) τὴν εκάτην (ὅρα σελ. 53 § 95) τῆς ἐσπέρας καὶ ἥγερθῆγ (se lever as. indef.) τὴν πέμπτην τῆς πρωΐας ἀφοῦ ἐνεδύθηγ, προεγευάτισα (déjeuner pas. indéf.) καὶ κατόπιν ἥρχισα (commencer as. indéf.) τὴν ἐργασίαν μου. — Οἱ Ιωάννης ἐπιπλήττεται (être rondé) συχνάκις ὑπὸ (par μετ' αἰτ.) τῆς μητρός του· δὲ Γεώργιος τιμωρεῖται (être puni) ἐγλοτε ὑπὸ (par) τῶν διδασκάλων ου. — Οἱ Αγδρέας μόνος ἀγαπᾶται (être aimé) ὑπὸ (de μετ' αἰτ.) τῶν γονέων του, διότι (parce que) εἶναι εὑπειθῆς καὶ ἐπιελής (appliqué). — Εἰσθε προσκεκλημένος εἰς τὸν χορόν; (être invité...). — Τὸ παιδίον δὲν ἐσώθη (être sauvé). — Ἐνυμφεύθη se marier pas. indéf.) εἰς (τὴν) ἥλικαν εἰκοσιπέντε ἐτῶν. — Απατᾶσθε (se tromper), κύριε. — Ἡγέρθητε (se lever pas. indéf.) ὡρὰ σήμερον. — Σπεύσατε (se dépêcher): ἀργεῖτε (être en retard). — Πῶς εισθε; (se porter). — Ἔξυπνησον (se réveiller): δὲ ώδων ἔχει ἥδη (déjà) κτυπήσει (sonner). — Εἰς τὰς δέκα (ὅρα σελ. 50 ἀσκησις) περιεπάτησα (se promener pas indéf.) διλίγον (dans) τῷ κήπῳ. — Ἐκοψε τὸν δάκτυλόν του. (Ἐκόπη (se couper pas. indéf.) τὸν δάκτυλον).

ΜΑΘΗΜΑ 31.

Γ' Ἀμετάβατα δήματα. — Δ' Ἀπρόσωπα δήματα.

I. Ἀμετάβατα δήματα.

157. Τὰ ἀμετάβατα (ἢ οὐδέτερα) δήματα δηλοῦσι κατάστασιν ἢ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου καὶ δὲν δέχονται ἀμεσον ἀντικείμενον.

le soleil brille (λάμπει).

Je viens (ἔρχομαι) de Rome.

Je marche = βαδίζω.

Σημείωσις. Ρήματά τινα, καίπερ οὐδέτερα, δέχονται ἐνίστε αντικείμενον ἔμμεσον, θεωροῦνται δὲ τότε ως συμπτωματικῶς (accidentellement) μεταβατικά.

Je parle l'anglais

Je cours un risque = διατρέχω κίνδυνον.

158. "Ολα τὰ μεταβατικὰ ρήματα καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἀμεταβάτων κλίγονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *avoir* εἰς τοὺς συγθέτους αὐτῶν χρόνους. Ρήματά τινα οὐδέτερα κλίγονται μετὰ τοῦ *être*: *aller* (πηγαίνειν), *arriver* (φθάνειν), *entrer* (εἰσέρχεσθαι), *partir* (ἀναχωρεῖν), *sortir* (ἔξερχεσθαι), *tomber* (πίπτειν), *venir* (ἔρχεσθαι)¹, *décéder* (θυγῆσκειν), *mourir* (θυγῆσκειν), *naître* (γεννᾶσθαι), *devenir* (γίγνεσθαι), *échoir* (λήγειν), *éclore* (ἀνοίγειν ἐπὶ ἄγθους) καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σύγθετα.

159. Τιγὰ τῶν οὐδετέρων ρήματων σχηματίζουσι τοὺς συγθέτους αὐτῶν χρόνους μετὰ τοῦ ρήματος *avoir*, ὅσάκις δηλοῦσιν ἐνέργειαν, καὶ μετὰ τοῦ *être*, ὅσάκις δηλοῦσι κατάστασιν: *accourrir* (προστρέχειν), *apparaître* (ἐμφανίζεσθαι), *croître* (αὔξανειν), *descendre* (καταβαίνειν), *disparaître* (ἔξαφανίζεσθαι), *grandir* (μεγαλώνειν), *monter* (ἀναβαίνειν), *passer* (διαβαίνειν), *rester* (μένειν), *vieillir* (γηράσκειν).

Il a passé en Australie au mois de Mai = μετέβη (ἐκφράζει ἐνέργειαν) εἰς Αὐστραλίαν κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου.

Il est passé en Australie depuis vingt ans = (εἶναι περασμένος). Εὑρίσκεται (ἐκφράζει κατάστασιν) εἰς Αὐστραλίαν ἀπὸ εἰκοσιν ἑτῶν.

Παρατήρησις. Τιγὰ τῶν ἀνωτέρω ρήματων, ὅπως τὸ *descendre*, *passer* κτλ., δέχονται ἐνίστε ἀμεσον ἀντικείμενον, ὅπότε λαμβάνουσι τὸ βοηθητικὸν *avoir* (ώς ἐγεργητικὰ ρήματα).

J'ai descendu l'escalier (ἐνῷ πά σει σταύρωσαν τὸν εἰσόδον).

J'ai passé un mauvais quart d'heure = ἐπέρασα ἀπελπιστικὰς στιγμάς, ἐνῷ πά σει συνέβη τοῦτο.

¹ Πάντα ταῦτα κινήσεως σημαντικά. Ἐν τούτοις j'ai marché = ἔχω βαδίσει, j'ai couru = ἔχω τρέξει.

II. Ἀπρόσωπα όγηματα.

160. NEIGER¹ = XIONIZEIN*Indicatif*

Prés. il neige	Pas. indéf. il a neigé
Imp. il neigeait	Plus. que parf. il avait neigé
Pas. déf. il neigea	Pas. antér. il eut neigé
Futur. il neigera	Fut. antér. il aura neigé

Conditionnel

Présent	Passé
il neigerait	il aurait neigé
	Passé (2ème forme) il eût neigé

Subjonctif

Présent	Passé
qu'il neige	qu'il ait neigé
Imparfait qu'il neigeât	Plus-que-parfait qu'il eût neigé

Participe

Présent	Passé
neigeant	neigé, ayant neigé

Infinitif

Présent	Passé
neiger	—

161. Πλεῖστα τῶν οὐδετέρων ρήματων, παθητικῶν καὶ μεσων, ὡς καὶ τὸ ρῆμα ἔtre, λαμβάνονται ἐξαιρετικῶς ὡς ἀπρόσωπα.

Il a été écrit bien des histoires ἀντὶ bien des histoires ont été écrites (ἔχουσι γραφῆ).

Il est agréable et utile de voyager ἀντὶ voyager est agréable et utile.

Il lui est arrivé un accident (δυστύχημα) ἀντὶ un accident lui est arrivé.

Quelle heure est-il? il est deux heures κ.τ.λ.

¹ Νὰ κλιθῶσιν ὅμοιως τὰ όγηματα: geler = παγώνειν καὶ tonner = βροντᾶν.

il y a	il y a eu
il y avait	il y avait eu
il y eut	il y eut eu
il y aura	il y aura eu
il y auraît	il y aurait eu
qu'il y ait	qu'il y ait eu
qu'il y eût.	qu'il y eût eu.

Παρατήρησις.—Δέγεται: il y a deux ans que j'étais à Paris=πρὸ δύο ἑτῶν ἦμην εἰς Παρισίους.

Il y a huit jours que je suis malade=εἰμαι ἀσθενής πρὸ δκτὼ ἡμερῶν.

Τοῦ ρήματος γινεται συγχθέστατα χρῆσις πρὸς ἔκφρασιν χρονικοῦ διαστήματος.

ΜΑΘΗΜΑ 32.

Σχηματισμὸς τῶν χρόνων τῶν δημάτων.

163. Δικιροῦσι συγήθως τοὺς χρόνους τῶν δημάτων εἰς χρόνους ἀρχικοὺς (temps primitifs) καὶ εἰς χρόνους παραγώγους (temps dérivés).

164. Οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι (ἐξ ὧν σχηματίζονται οἱ παράγωγοι) εἰσὶ πέντε:

- οἱ ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφάτου=(présent de l'infinitif),
- οἱ ἐνεστῶς τῆς μετοχῆς=(participe présent),
- οἱ ἐνεστῶς τῆς δριστικῆς=(présent de l'indicatif),
- οἱ ἀόριστος (passé défini),
- ἡ παθητικὴ μετοχὴ (participe passé).

165. Έκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζονται δύο χρόνοι.

1. Ο μέλλων (futur) διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ r, oir, re εἰς rai.

aime-r	j'aime-rai
fini-r	je fini-rai
recev-oir	je recev-rai
rend-re	je rendrai.

2. Ὁ ἐνεστῶς τῆς ὑποθετικῆς (présent du conditionnel) διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ *r*, *oîr*, *re eis* rais.

aime- <i>r</i>	j'aime-rais
fini- <i>r</i>	je fini-rais
recev- <i>oir</i>	je recev-rais
rend- <i>re</i>	je rend-rais.

166. Ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος σχηματίζονται 3 χρόνοι.

1. Ὁ πληθυντικὸς τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς καταλήξεως *ant eis* ons, *ez*, *ent*.

aimant n. aim-ons, v. aim-ez, ils aim-ent.

finissant n. finiss-ons, v. finiss-ez, ils finiss-ent.

recevant n. recev-ons, v. recev-ez, ils reçoiv-ent¹.

rend-ant n. rend-ons, v. rend-ez, ils rend-ent.

2. Ὁ παρατατικὸς τῆς δριστικῆς (imparfait de l'indicatif) διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ *ant eis* *ais*:

aim- <i>ant</i>	j'aim-ais
finiss- <i>ant</i>	je finiss-ais
recev- <i>ant</i>	je recev-ais
rend- <i>ant</i>	je rend-ais.

3. Ὁ ἐνεστῶς τῆς ὑποτακτικῆς (présent du subjonctif) διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ *ant eis* *e*.

aim- <i>ant</i>	que j'aim-e
finiss- <i>ant</i>	que je finiss-e
recev- <i>ant</i>	que je reçoiv-e (ἐκ τοῦ je reçois κατ' ἐξαίρεσιν) que nous recevions, que vous receviez
rend- <i>ant</i>	que je rend-e.

167. Τῇ βοηθείᾳ τῆς παθητικῆς μετοχῆς σχηματίζονται ὅλοι σύνθετοι χρόνοι.

aimé	j'ai aimé	fini	j'ai fini
reçu	j'ai reçu	rendu	j'ai rendu

168. Ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς σχηματίζεται ἡ προσ-

¹ Ἐκ τοῦ je reçois κατ' ἐξαίρεσιν.

τακτική διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν προσωπικῶν ἀγτωνυμιῶν· (τὸ σ ἀποδάλλεται εἰς τὰ δήματα τῆς Ιης συζυγίας).

tu aimes	aime	tu finis	finis
tu reçois	reçois	tu rends	rends.

169. Ἐκ τοῦ ἀορίστου σχηματίζεται ὁ παρατακός τῆς ὑποτακτικῆς (imparfait du subjonctif) διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς καταλήξεως αἱ εἰς asse διὰ τὴν πρώτην συζυγίαν καὶ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ se κτλ. διὰ τὰς ἄλλας συζυγίας.

j'aim-ai	que j'aim-assee	je fin-is	que je finisse
je reçus	que je reçusse	je rendis	que je rendisse.

ΜΑΘΗΜΑ 33.

Σχηματισμὸς τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ὁγμάτων.

170. Εἰς τὰ ἐρωτηματικῶς ἐκφερόμενα δήματα ἡ ἀγτωνυμία τίθεται μετὰ τὸ δήμα καὶ ἔνοται μετ' αὐτοῦ διὰ κεραίας.

suis-je?	finis-je?	aimoins-nous?
es-tu?	finis-tu	vous vantez-vous?
est-il?	reçut-il?	se vantent-ils?

Εἰς τοὺς συγθέτους χρόγους ἡ ἀγτωνυμία τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ δήματος καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

êtes-vous trouvé?	ont-ils aimé?
as-tu fini?	nous sommes-nous vantés?

Παραήρησις 1. Λέγεται:

Mon père est (καὶ οὐχὶ *il* est) chez vous.

Ta mère est (καὶ οὐχὶ *elle* est) chez nous.

ἐν ψ:

Mon père est-il chez vous? Ta mère est-elle chez nous?

Παραήρησις 2. Ἐγίστε ἡ ἀγτωνυμία μένει πρὸ τοῦ δήματος ἀλλὰ ἡ οὕτως γινομένη ἐρώτησις ἐκφράζει ἔκπληξιν, ἀμφιβολίαν.

Vous venez?	= ἔρχεσθε;
nous partons?	= ἀναχωροῦμεν;
tu as dormi?	= ἔκοιμήθης;

171. Ἀντὶ γὰ εἴπωμεν: venez-vous? dort-il? δυνάμεθα γὰ
ἴπωμεν μεταχειριζόμενοι τὸν γαλλισμὸν est-ce que:

Est-ce que vous venez? Est-ce qu'il dort?

Ἡ χρῆσις τοῦ est-ce que εἶναι ἀπαραίτητος μέ τινα δήματα
μονοσύλλαβα, οἷα τά: je prends (λαμδάγω), je sens (αἰσθάνο-
μαι), je cours (τρέχω) κτλ.

Δὲν λέγουσι:

prends-je? sens-je? cours-je?

ἄλλα: est-ce que je prends? = λαμδάγω;
est-ce que je sens? = αἰσθάνομαι;
est-ce que je cours? = τρέχω;

[Larive et Fleury troisième année pag. 119].

Δέγεται ἐγ τούτοις:

où suis-je? que dis-je? = τι λέγω;
ai-je fini? que vois-je? = τι βλέπω;
que puis-je? = τι δύναμαι;
que sais-je? = τι γνωρίζω;

172. "Οταν τὸ πρῶτον πρόσωπον λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, τρέπουσι
τοῦτο τὸ ε εἰς ἔξυτονον.

J'aime, aimé-je? j'eusse aimé, eussé-je aimé?

173. "Οταν τὸ τρίτον πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆεν, παρεντίθε-
ται μεταξὺ τοῦ δήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ γράμμα τ.

Chante-t-il? donna-t-elle? Sera-t-on? Se vante-t-il?

174. Σχηματίζομεν τὸν ἀποφατικὸν ἔρωτηματικὸν τύπον δή-
ματός τινος θέτοντες τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον μεταξὺ τῶν μορίων
ne καὶ pas.

N'est-il pas bon? Ne se vantait-il pas?

N'ai-je pas travaillé?

II ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

A' ΣΥΖΥΓΙΑ

ALLER, ὑπάγειν (βοηθ. être), allant, allé, je vais, j'allai.— Indic. prés. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont.— Imp. l'allais.— Futur j'irai.— Cond. j'irais.— Impératif: vas (vas-y), allons, allez.— Subj. que j'aillé, que nous allions, qu'ils aillent.— Imp. que j'allasse.

S'EN ALLER, ἀπέχεσθαι. Ind. prés: je m'en vais.— Imp. je m'en allais κτλ. Eἰς τοὺς συνθέτους χρόνους: Je m'en suis allé, tu t'en es allé κτλ. — Eἰς τὴν προστακτικήν: va t'en, allons-nous-en, allez-vous-en (ὅρα σελ. 129).

ENVOYER, ἀποστέλλειν (βοηθ. avoir), envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoyai.— Ind. prés: j'envoie, nous envoyons.— Imp. j'envoyais nous envoyions.— Pas. déf. j'envoyai.— Futur: j'enverrai. Cond. j'enverrais.— Impératif: envoie, envoyons.— Imparf. du subsj. que j'envoyasse.— Prés. que j'envoie, que nous envoyions (ὅρα σελ. 129).

B' ΣΥΖΥΓΙΑ

ACQUÉRIR, κτᾶσθαι (βοηθ. avoir), acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis.— Ind. prés. j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent.— Imp. j'acquérais.— Pas déf.: j'acquis.— Futur: j'acquerrai.— Cond. j'asquerrais.— Impératif: acquiers, acquérons, acquérez.— Subj. que j'acquière, que nous acquéris.— Imp. du subj. que j'acquisse (ὅρα σελ. 131).

ASSAILIR, ἐφορμᾶν (βοηθ. avoir), assaillant, assailli, j'assaille, J'assaillis.— Ind. prés. j'assaille, nous assaillons. Imp. j'assailais.— Futur: j'assaillirai.— Cond. j'assallirais.— Impératif: assaille, assaillons. Subj. que j'assaille. — Imp. que j'assailisse.

BOUILLIR, βράζειν (βοηθ. avoir), bouillant, bouilli, je bous, je bouillis.— Ind. prés. je bous, tu bous, il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent.— Imp. je bouillais.— Futur: je bouillirai.— Cond. je bouillirais.— Impératif: bous, bouillons, bouillez.— Subj. que je bouille, que tu bouilles, qu'il bouille, que n. bouillions, que qv. bouilliez, qu'ils bouillent. Imp. que je bouillisse (ὅρα σελ. 131).

CONQUÉRIR, κατακτᾶν (βοηθ. avoir), δπως τὸ acquérir.

COURIR, τρέχειν (βοηθ. avoir), courant, couru, je cours, je couus. — Ind. prés. je cours, tu cours, il court, nous courons, vous couez, ils courent. — Imp. je courais. — Futur: je courrai. — Cond. je courrais. — Impératif: cours, courons, courez. — Subj. que je courre, que tu courres, qu'il courre, que n. courions, que v. couriez, qu'ils courrent. — Imp. que je courusse, que n. courussions (ὅρα σελ. 131).

COUVRIR, καλύπτειν (βοηθ. avoir), ὅπως τὸ ουντρίν (ὅρα σελ. 133).

CUEILLIR, συλλέγειν (βοηθ. avoir), cueillant, cueilli, je cueille, e cueillis. — Ind. prés. je cueille, nous cueillons, vous cueillez. — Imp. je cueillais, nous cueillions. — Fut. je cueillerai. — Condit. je cueillerais. — Impératif: cueille, cueillons, cueillez. — Subj. que je cueille. — Imp. que je cueillisse (ὅρα σελ. 133).

DÉCOUVRIR, ἀνακαλύπτειν (βοηθ. avoir), ὅπως τὸ ουντρίν.

DORMIR, κοιμᾶσθαι (βοηθ. avoir), dormant, dormi, je dors, je dormis. — Ind. prés. je dors, tu dors, il dort, nous dormons, vous dormez, ils dorment. — Imp. je dormais. — Fut. je dormirai. — Cond. je dormirais. — Impér. dors, dormons, dormez. — Subj. que je dorme. — Imp. que je dormisse (ὅρα σελ. 130).

FAILLIR, σφάλλειν (βοηθ. avoir), faillant, failli, je faux, je failles. — Ind. prés. je faux, tu faux, il faut, nous faillons, vous faillez, ils faillent. — Imp. je faillais, nous faillions. — Fut. je faudrai ou je faillirai. — Cond. je faudrais ή je faillirais. — Subj. prés. que je failisse (ὅρα σελ. 136).

ELEURIR, ἀνθίζειν (βοηθ. avoir). Κλίνεται ὁμαλῶς ἐν τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ σημασίᾳ. Κάμνει florissant εἰς τὴν μετοχήν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ je florissais εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς, ὅταν σημαίνῃ ἀκμάζειν. Les arts (τέχνη) florissaient en Italie.

FUIR, φεύγειν (βοηθ. avoir), fuyant, fui, je fuis, je suis. — Ind. prés. je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient. — Imp. je fuyais, tu fuyais. — Fut. je fuirai. — Cond. je fuirais. — Subj. que je fuie, que tu furies, qu'il fuie, que n. fuyons, que v. fuyiez, qu' ils fuient. — Imp. que je fusse, que nous fuissions (ὅρα σελ. 131).

GÉSIR, κείσθαι. Γίνεται χρῆσις τοῦ ἔγκλιματος τούτου μόνον εἰς τοὺς ἐπομένους τύπους: je gis, tu gis, il gît, (ci-git), nous gisons, vous gisez, ils gisent. — Je gisais, tu gisais, il gisait, nous gisions, vous gisiez, ils gisaient. — Gisant.

MENTIR, ψεύδεσθαι (βοηθ. avoir), mentant, menti, je mens, je mentis. — Ind. prés. je mens, tu mens, il ment, nous mentons, vous mentez, ils mentent. — Imp. je mentais. — Fut. je mentirai. — Cond. je mentirais. — Impératif: mens, mentons, mentez. — Subj. que je mente. — Imp. que je mentisse (ὅρα σελ. 130).

MOURIR, θνήσκειν (βοηθ. être), mourant, mort, je meurs, je mourus. — Ind. prés. je meurs, nous mourons, ils meurent. — Imp. je mourais. — Fut. je mourrai. — Condit. je mourrais. — Impér. meurs,

mourons, mourez. — Subj. que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourrions, que v. mourriez, pu'ils meurent.—Imp. que je mourusse.

OFFRIR, προσφέρειν (βοηθ. avoir), offrant, offert, j'offre, j'offris.—Ind. prés. j'offre.—Imp. j'offrais.—Fut. j'offrirai.—Condit. j'offrirais.—Impér. offre, offrons, offrez.—Subj. que j'offre.—Imp. que j'offrisse.

OUVRIR, ἀνοίγειν (βοηθ. avoir), ouvrant, ouvert, j'ouvre, j'ouvris.—Ind. prés. j'ouvre, nous ouvrons.—Imp. j'ouvriras.—Fut. j'ouvrirai.—Condit. j'ouvrirais.—Impératif: ouvre, ouvrons, ouvrez.—Subj. que j'ouvre.—Imp. que j'ouvrissse (ὅρα § 181).

PARTIR, ἀναχωρεῖν (βοηθ. être), partant, parti, je pars, je partis.—Ind. prés. je pars, tu pars, il part, nous partons.—Imp. je partais.—Fut. je partirai.—Condit. je partirais.—Impér. pars, partons, partez.—Subj. que je parte.—Imp. que je partisse (ὅρα σελ. 130).

RÉPENTIR (se) μετανοεῖν, ὅπως τὸ mentir.

REQUÉRIR, ἐπικαλεῖσθαι, ἀπαιτεῖν, ὅπως τὸ acquérir.

SENTIR, αἰσθάνεσθαι (βοηθ. avoir), sentant, senti, je sens, je sensis.—Ind. prés. je sens, nous sentons.—Imp. je sentais.—Fut. je sentirai.—Condit. je sentirais.—Impér. sens, sentons.—Subj. que je sente.—Imp. que je sentisse (ὅρα § 177).

SERVIR, χρησιμεύειν (βοηθ. avoir), servant, servi, je sers, je servis.—Ind. prés. je sers, tu sers, il sert, nous servons, vous servez, ils servent. Imp. je servais.—Fut. je servirai. Condit. je servirais.—Impér. sers, servons.—Subj. que je serve.—Imp. que je servisse (ὅρα σελ. 130).

SORTIR, ἔξερχεσθαι (βοηθ. être καὶ avoir), sortant, sorti, je sors, je sortis.—Ind. prés. je sors, tu sors, il sort, nous sortons, vous sortez, ils sortent.—Imp. je sortais.—Fut. je sortirai.—Condit. je sortirais.—Impér. sors, sortons.—Subj. que je sorte.—Imp. que je sortisse (ὅρα σελ. 130).

SOUFFRIR, θυμοφέρειν (βοηθ. avoir), ὅπως τὸ offrir.

TENIR, κρατεῖν (βοηθ. avoir), tenant, tenu, je tiens, je tins.—Ind. prés. je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent.—Imp. je tenais.—Fut. je tiendrai.—Condit. je tiendrais.—Impératif. tiens, tenons, tenez.—Subj. que je tienne, que nous tenions.—Imp. que je tinsse (ὅρα § 184).

TRESSAILLIR, σκιρτᾶν, ὅπως τὸ assaillir.

VENIR, ἔρχεσθαι, ὅπως τὸ tenir (ὅρα § 185).

VETIR, ἔνδυειν (βοηθ. avoir), vêtant, vêtu, je vêts, je vêtis.—Ind. prés. je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent.—Imp. Je vêtais.—Fut. je vêtirai.—Condit. je vêtirais.—Impér. vêts, vêtons, vêtez.—Subj. que je vête.—Imp. que je vêtisse (ὅρα § 179).

F. ΣΥΖΥΓΙΑ

ASSEOIR καὶ ASSEOIR (s') κάθησθαι, s'asseyan, assis, je m'assis, je m'assis.—Ind. prés. je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent. Imp. je m'asseyais. Fut. je m'assierai ἢ je m'asseyerai.—Cond. je m'assiérais ἢ je m'asseverais.—Impér. assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous.—Subj. que je m'asseye, que nous nous asseyions.—Imp. que je m'assis.

Λέγουσιν ἐπίσης: je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, ils s'assoient.—je m'assoirai.—je m'assoirais—assois-toi—que je m'assoe.

CHOIR, πίπτειν (βοηθ. avoir καὶ être), εὐχρηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὴν παθητικὴν μετοχήν: chu, chue.

DÉCHOIR, ἐκπίπτειν (βοηθ. avoir, être), ἀνευ part. prés. déchu, e déchois, je déchus.—Ind. prés. je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient.—Imp. je déchoyais. Fut. je décherrai.—Condit. je décherrais.—Impér. déchois, déchoyons, déchoyez, qu'ils déchoient.—Imp. que je déchusse.

DEVOIR, ὄφείλειν (βοηθ. avoir), devant, dû, je dois, je dus.—Ind. prés. je dois, tu dois, il doit, nous devons, vous devez, ils doivent.—Imp. je devais. Fut. je devrai.—Condit. je devrais.—Impér. dois, devons, devez.—Subj. que je doive. Imp. que je dusse (ὅρα σελ. 137).

ÉCHOIR, λαγχάνειν, λήγειν, ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθ. être), échéant, échu, j'échois, j'échus.—Ind. prés. il échoit ἢ il échet. Fut. j'écherrai.—Condit. j'écherrais.—Imp. du subj. que j'échusse.

FALLOIR, δεῖ (βοηθ. avoir, ἀπόδοσις), ἀνευ part. prés. fallu (ἀνευ θηλυκοῦ), il faut, il fallut.—Ind. prés. il faut. Imp. il fallait. Fut. il faudra.—Condit. il faudrait.—ἀνευ προστακτικῆς.—Subj. prés. qu'il faille. Imp. qu'il fallût.

MOUVOIR, κινεῖν (βοηθ. avoir), mouvant, mû, je meus, je mus.—Ind. prés. je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent. Imp. je mouvais. Fut. je mouvrai.—Condit. je mouvrais.—Impératif. meus, mouvons, mouvez.—Subj. prés. que je meuve.—Imp. que je musse (ὅρα σελ. 137).

PLEUVOIR, βρέχειν (βοηθ. avoir), pleuvant, plu, il pleut, il plu. —Imp. de l'Ind. il pleuvait. Fut. il pleuvra.—Condit. il pleuvrait.—Subj. qu'il pluive.—Imp. qu'il plût.

POURVOIR, προνοεῖν, προμηθεύειν (βοηθ. avoir), ὅπως τὸ voir, ἔξαιρέσει τοῦ passé déf. je pourvus, τοῦ futur. je pourvoirai, τοῦ condit. je pourvoirais, τοῦ imp. du subj. que je pourvusse.

POUVOIR, δύνασθαι (βοηθ. avoir), pouvant, pu, je peux, je pus.—Ind. prés. je puis ἢ je peux, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.—Imp. je pouvais. Fut. je pourrai.—Condit. je pourrais.—ἀνευ προστακτικῆς.—Subj. que je puisse.—Imp. que je pusse (ὅρα σελ. 138).

PRÉVALOIR, ὑπερισχύειν, ὅπως τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj. que je prévale, que tu prévales, que nous prévalions, qu'ils prévalent.

SAVOIR, γνώσκειν, μανθάνειν (βοηθ. avoir), sachant, su, je sais, je sus.— Ind. prés. je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent.— Imp. je savais. Fut. je saurai.— Cond. je saurais.— Imp. sache, sachons, sachez.— Subj. que je sache.— Imp. que je susse, que n. sussions (ὅρα σελ. 138).

SEOIR, εὑχογνωτον μόνον εἰς τοὺς ἐπομένους τύπους: Ind. prés. je sieds, tu sieds, il sied, nous seyons, vous seyez, ils siéent. Imp. il seyait, ils seyaient. Fut. il siéra, ils siéront.— Cond. il siérait, ils siéraient.— Subj. prés. qu' il siée, qu'ils siéent. Part. prés. seyant.

VALOIR, ἀξίζειν (βοηθ. avoir), valant, valu, je vaux, je valus.— Ind. prés. je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons.— Imp. je valais. Fut. je vaudrai.— Cond. je vaudrais.— Impér. vaux, valez.— Subj. que je vaille, que n. vallions, qu'ils vaillent. Imp. que je valusse (ὅρ. σ. 140).

VOIR, βλέπειν (βοηθ. avoir), voyant, vu, je vois, je vis.— Ind. prés. je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient.— Imp. je voyais. Fut. je verrai.— Cond. je verrais.— Subj. que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyiez, qu'ils voient. Imp. que je visse (ὅρ. σ. 140).

VOULOIR, βούλεσθαι (βοηθ. avoir), voulant, voulu, je veux, je voulus.— Ind. prés. je veux, tu veux, il veut, n. voulons, vous voulez, ils veulent.— Imp. je voulais. Fut. je voudrai.— Cond. je voudrais.— Imp. veux ή veuille, veuillons, veuillez.— Subj. que je veuille, que nous voulions, qu'ils veuillent. Imp. que je voulusse.

Δ ΣΥΖΥΓΙΑ

ABSOUDRE, ἀθφοῦν (βοηθ. avoir), absolvant, absous (θηλ. absoute), j'absous.— Ind. prés. j'absous, tu absous, il absout, n. absolvens, v. absolvez, ils absolvant.— Imp. j'absolvais, ἄνευ ἀριστου. Fut. j'absoudrai.— Condit. j'absoudrais.— Impératif: absous, absolvens, absolvez.— Subj. que j'absolve — ἄνευ Imp. du subj. (ὅρα § 202).

ATTEINDRE, κτυπᾶν (βοηθ. avoir), battant, battu, je bats, je battis.— Ind. prés. je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent.— Imp. je battais. Fut. je battraï.— Cond. je battrais.— Impératif: bats, battons, battez.— Subj. que je batte.— Imp. que je battisse (ὅρα § 212).

BATTRE, κτυπᾶν (βοηθ. avoir), battant, battu, je bats, je battis.— Ind. prés. je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent.— Imp. je battais. Fut. je battraï.— Cond. je battrais.— Impératif: bats, battons, battez.— Subj. que je batte.— Imp. que je battisse (ὅρα § 212).

BOIRE, πίνειν (βοηθ. avoir), buvant, bu, je bois, je bus.— Ind. prés. je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent.— Imp. je buvais. Fut. je boirai.— Cond. je boirais.— Imper. bois, buvons, buvez.— Subj. que je boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. Imp. que je busse.

BRAIRE, ὄγκανίζειν, brayant, il brait.—Imparf. il brayait. Fut. braira.—Subj. qu'il braie.

BRUIRE, θορυβεῖν (ἀπρόσ.). Λέγουσι μόνον: bruire, il bruit, il ruyait, il bruirait.

CEINDRE, ζωννύειν, (βοηθ. avoir), ὥπως τὸ peindre.

CLORE, κλείειν (βοηθ. avoir). Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐπομένους πινακας. Ind. prés. je clos, tu clos, il clot, ἀνευ πληθυντ. Fut. je clo-i.—Cond. je clorais.—Imp. clos.—Subj. que je close.—Part. prés. os, close.

CONCLURE, συμπεραίνειν, (βοηθ. avoir), concluant, conclu, je conclus, je conclus.—Ind. prés. je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concluent.—Imp. je concluais. Fut. je conclurai.—Cond. je conclurais.—Impér. conclus, concluons, concluez.—Subj. que je conclue, que tu conclues, qu'il conclue, que n. concluons, que v. concluez, qu'ils concluent.—Imp. que je conclusse.

CONDUIRE, ὁδηγεῖν (βοηθ. avoir), ὥπως τὸ déduire.

CONFIRE, σακχαροῦν (βοηθ. avoir), confisant, confit, je confis, je confis.—Ind. prés. je confis, tu confis, il confit, n. confisons, vous consez, ils confisent. Imp. je confisais. Fut. je confirai.—Cond. je confrais.—Imp. confis.—Subj. que je confise. Imp. que je confisse.

CONNAITRE, γνωρίζειν (βοηθ. avoir), ὥπως τὸ paraître (ὅq. § 208^a).

CONSTRUIRE, πατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθ. avoir), ὥπως τὸ éduire.

CONTRAINdre, ἀναγκάζειν, ὥπως τὸ craindre.

CONTREDIRE, ἀντιλέγειν (βοηθ. avoir), je contredis, nous contredisons, vous contredisez, ils contredisent. Οἱ λοιποὶ χρόνοι σχηματίζονται συμφώνως πρὸς τὸ dire.

COUDRE, ὁάπτειν (βοηθ. avoir), cousant, cousu, je couds, je suis.—Ind. prés. je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. couez, ils cousent. Imp. je cousais. Fut. je coudrai.—Cond. je courais.—Impératif: couds, cousons, cosez.—Subj. que je cose, que .cousions. Imp. que je cousisse. que n. coussissions (ὅq. § 203).

CRAINdre, φοβεῖσθαι (βοηθ. avoir), craignant, craint, je crains, craignis.—Ind. prés. je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent. Imp. je craignais. Fut. je craindrai.—Cond. je craindrais.—Impér. crains, craignons, craignez.—Subj. rés. que je craigne κτλ. Imp. que je craignisse.

CROIRE, πιστεύειν (βοηθ. avoir), croyant, cru, je crois, je crus.—Ind. prés. je crois, tu crois, il croit, nous croyons, vous croyez, ils oient.—Imp. je croyais. Fut. je croirai.—Cond. je croirais.—Impér. crois, croyons, croyez.—Subj. que je croie, que tu croies, qu'il croie, que n. croyions, que v. croyiez, qu'ils croient. Imp. que je fusse.

CROITRE, αὐξάνειν (βοηθ. avoir), croissant, crû, je crois, je crûs

— Ind. prés. je crois, tu crois, il croît, nous croissons, vous croissez, ils croissent. Imp. je croissais. Fut. je croîtrai.— Cond. je croîtrais.— Impér. crois, croissons, croissez.— Subj. que je croisse. Imp. que se crusse (ὅτα § 268).

CUIRE, φίνειν, ὅπως τὸ déduire.

DÉDUIRE, ἀφαιρεῖν, συμπεραινεῖν (βοηθ. avoir), déduisant, déduit, je déduis, je déduisis.— Ind. prés. je déduis, nous déduisons. Imp. je déduirais. Fut. je déduirai.— Cond. je déduirais.— Impér. déduis, déduisons, déduisez.— Subj. que je déduise. Imp. que je déduisisse.

DÉTRUIRE, καταστρέψειν, ὅπως τὸ déduire.

DIRE, λέγειν (βοηθ. avoir), disant, dit, je dis.— Ind. prés: je dis n. disons, v. dites, ils disent. Imp. je disais. Fut. je dirai.— Cond. je dirais.— Impér. dis, disons, dites.— Subj. que je dise. Imp. que je disse (ὅτα § 211).

DISSOUDRE, διαλύειν, ὅπως τὸ absoudre.

ECLORE, ἐκκολάπτεσθαι, ἀνούγειν (ἐπὶ ἀνθέων), ὅπως τὸ clore.

ÉCRIRE, γράφειν (βοηθ. avoir), écrivant, écrit, j'écris, j'écrivis— Ind. prés. j'écris, tu écris, il écrit, nous écrivons, v. écrivez, ils écrivent.— Imp. j'écrivais.— Fut. j'écrirai.— Cond. j'écrirais.— Impér. écris, écrivons.— Subj. que j'écrive. Imp. que j'écrivisse.

ELIRE, ἐκλέγειν, ὅπως τὸ lire.

ENDUIRE, ἐπιχρέειν, ὅπως τὸ déduire.

ENFREINDRE, παραβαίνειν, ὅπως τὸ peindre.

ETEINDRE, σβύνειν, ὅπως τὸ peindre.

ETREINDRE, σφίγγειν, ὅπως τὸ peindre.

FAIRE, κάμνειν, (βοηθ. avoir), faisant, fait, je fais, je fis.— Ind. prés. je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font. Imp. je faisais. Fut. je ferai.— Cond. je ferais.— Impér. fais, faisons, faites.— Subj. que je fasse. Imp. que je fisse (ὅτα § 209).

FEINDRE, προσποιεῖσθαι, ὅπως τὸ peindre.

FRIRE, τηγανίζειν (βοηθ. avoir). Εὔχρονστον μόνον εἰς τὸν ἔνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς: je fris, tu fris, il frit—εἰς τὸν μέλλοντα je frirai, nous frirons—εἰς τὸν Cond. je frirais, nous fririons—εἰς τὸ δεύτερον ἔνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς: fris, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους: j'ai frit. Διὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους μεταχειρίζονται τὸ ὅγμα faire καὶ τὸ ἀπαρέμφατον frire. Λέγουσιν οὕτω: nous faisons frire, que je fasse frire.

INSTRUIRE, διδάσκειν, πληροφορεῖν, ὅπως τὸ déduire.

INTERDIRE, ἀπαγορεύειν. J'interdis, nous interdisons, v. interdisez, ils interdisent.— Impér. interdis, interdisons, interdisez.—Οἱ λοιποὶ χρόνοι κλίνονται, ὅπως τὸ dire.

JOINDRE, συνάπτειν (βοηθ. avoir), joignant, joint, je joins, je joignis. Ind. prés. je joins, tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent. Imp. je joignais. Fut. je joindrai.— Cond. je joindrais.

-Impér. joins, joignons, joignez.—Subj. que je joigne, que n. joignions. Imp. que je joignisse (ὅρᾳ § 208).

LIRE, ἀναγινώσκειν (βοηθ. avoir), lisant, lu, je lis, je lus. Ind. prés. e lis, tu lis, il lit, n. lisons, v. lisez, ils lisent. Imp. je lisais. Fut. e lirai.—Cond. je lirais.—Impér. lis, lisons.—Subj. que je lise. Imp. ue je lusse (ὅρᾳ § 211).

LUIRE, λάμπειν, ὅπως τὸ confire.

MAUDIRE, καταρᾶσθαι. Je maudis, nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.—Οἱ λοιποὶ χρόνοι κλίνονται, ὅπως τὸ dire.

MÉCONNAITRE, παραγνωρίζειν, ὅπως τὸ paraître.

MÉDIRE, κακολογεῖν, je médis, nous médisons, vous médisez, ils nédisent.—Impér. médis, médisons, médisez.—Οἱ λοιποὶ χρόνοι κλίνονται, ὅπως τὸ dire.

METTRE, θέτειν (βοηθ. avoir), mettant, mis, je mets, je mis.—Ind. prés. je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent. imp. je mettais. Fut. je mettrai.—Cond. je mettrai.—Impér. mets, nettons.—Subj. que je mette. Imp. que je miss (ὅρᾳ § 204).

MOUDRE, ἀλέθειν (βοηθ. avoir), moulant, moulu, je mouds, je noulus. Ind. prés. je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent. Imp. je moulais. Fut. je moudrai.—Cond. e moudrais.—Impér. mouds, moulons, moulez.—Subj. que je moule, que nous moulions. Imp. que je moulusse.

NAITRE, γεννᾶσθαι (βοηθ. être), naissant, né, je nais, je naquis. Ind. prés. je nais, tu nais, il naît, nous naissions, vous naissez, ils naissent. Imp. je naissais. Fut. je naîtrai.—Cond. je naîtrai.—Impér. nais.—Subj. que je naisse. Imp. que je naquisse.

NUIRE, βλάπτειν (βοηθ. avoir), nuisant, nui, je nuis, je nuisis.—Ind. prés. je nuis, tu nuis, il nuit, nous nuisons, vous nuisez, ils nuisent. Imp. je nuisais. Fut. je nuirai.—Cond. je nuirais.—Imp. nuis, nuisons.—Subj. que je nuisance. Imp. que je nuisisse.

OINDRE, χρέειν, ὅπως τὸ joindre.

PAITRE, βόσκεσθαι, paissant, ἄνευ part. passé, je pais, ἄνευ pas. déf.—Ind. prés. je pais, tu pais, il paît, nous paissions, vous paisez, ls paissent.—Imp. je paissais. Fut. je paîtrai.—Cond. je paîtrai.—Imp. pais, paissions, paisez.—Subj. que je paise (ὅρᾳ § 208).

PARAITRE, φαίνεσθαι (βοηθ. avoir), paraissant, paru, je paraïs, je parus.—Ind. prés. je paraïs, tu paraïs, il paraît, nous paraïssons ετλ. Imp. je paraissais. Fut. je paraîtrai.—Cond. je paraîtrai.—Imp. paraïs.—Subj. que je paraïsse. Imp. que je parusse (ὅρᾳ § 208^a).

PEINDRE, ζωγραφεῖν (βοηθ. avoir), peignant, péint, je peins, je peignis. Ind. prés. je peins, tu peins, il peint, nous peignons, vous peignez, il peignent. Imp. je peignais. Fut. je peindrai.—Cond. je peindrais.—Impér. peins, peignez.—Subj. que je peigne, que n. peignions. Imp. que je peignisse (ὅρᾳ § 208).

PLAINDRE, οἰκτίρειν (βοηθ. avoir), ὅπως τὸ craindre.

PLAIRE, ἀρέσκειν (βοηθ. avoir), plaisant, plu, je plais, je plus.

— Ind. prés. je plais, nous plaisons. Imp. je plaisais. Fut. je plairai.

— Cond. je plairais.—Impér. plais, plaisons, plaisez.—Subj. que je plaise. Imp. que je plusse (ὅρα § 209).

POINDRE, ὑποφύσκειν, ὅπως τὸ joindre.

PRENDRE, λαμβάνειν (βοηθ. avoir), prenant, pris, je prends, je pris.—Ind. prés. je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent. Imp. je prenais. Fut. je prendrai.—Cond. je prendrais.—Imp. prends, prenons, prenez.—Subj. que je prenne. Imp. que je prisse (ὅρα § 204).

RÉSOUUDRE, λύειν, ἀποφασίζειν (βοηθ. avoir), résolvant, résolu, je résous, je résolus.—Ind. prés. je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent. Imp. je résolvais. Fut. je résoudrai.—Cond. je résoudrais.—Impér. résous, résolvons.—Subj. que je résolve. Imp. que je résolusse.

RIRE, γελᾶν (βοηθ. avoir), riant, ri, je ris, je ris.—Ind. prés. je ris. Imp. je riais, n. riions. v. riiez. Fut. je rirai.—Cond. je rirais.—Imp. ris.—Subj. que je rie, que tu ries, qu'il rie, que nous riions, que vous riiez. Imp. que je risse (ὅρα § 211).

SUFFIRE, ὀρκεῖν, ὅπως τὸ confire. Part. passé : suffi.

SUIVRE, ἀκολουθεῖν (βοηθ. avoir), suivant, suivi, je suis, je suis.—Ind. prés. je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent. Imp. je suivais. Fut. je suivrai.—Cond. je suivrais. Imp. suis, suivons.—Subj. que je suive. Imp. que je suivisse (ὅρα § 205).

TAIRE, σιωπᾶν, ὡς τὸ plaire.

TEINDRE, βάπτειν, ὡς τὸ peindre.

TRAIRE, ἀμέλγειν (βοηθ. avoir), trayant, trait, je traîs, ἀνευ pas. déf.—Ind. prés. je traîs, tu traîs, il trait, n. trayons, nous trayez, ils traient. Imp. je trayais, nous trayions. Fut. je traîrai.—Cond. je traîrais.—Impér. traîs, trayons, trayez.—Subj. que je traie, que nous trayons ἀνευ imp. (ὅρα § 209).

VAINCRE, νικᾶν (βοηθ. avoir), vainquant, vaincu, je vaincs, je vainquis.—Ind. prés. je vaincs, tu vaincs, il vainc, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent.—Imp. je vainquais. Fut. je vaincrai.—Cond. je vaincrais.—Impér. vaincs, vainquons, vainquez.—Subj. que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que nous vainquions. Imp. que je vainquisse (ὅρα § 217).

VIVRE, ζῆν (βοηθ. avoir), vivant, vécu, je vis, je vécus.—Ind. prés. je vis, nous vivons.—Imp. je vivais. Fut. je vivrai.—Cond. je vivrais.—Impér. vis, vivons.—Subj. que je vive. Imp. que je vécusse (ὅρα § 206).

ΜΑΘΗΜΑ 34.

Ανώμαλα ρήματα.

Πρώτη συγγία.

175. *Aller, s'en aller.*

176. *Envoyer, renvoyer* = ἀποπέμπω.

Παρατήρησις 1. Τὸ δῆμα *aller* ἀκολουθούμενον ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐκφράζει μέλλοντα προσεχῆ:

Je vais partir = μέλλω γὰ ταχέως.

J'allais partir = ἐμελλον γὰ ταχέως.

Παρατήρησις 2. Ἀυτικαθιστῶσιν ἐνίστε τοὺς συνθέτους χρόνους je suis allé, j'étais allé διὰ τοῦ j'ai été, j'avais été.

J'ai été hier à l'opéra = μετέδην . . .

Θέμα.

Αὕτη ἡ ἐργασία δὲν προχωρεῖ (*aller*). — Τοῦτο τὸ ἔγδυμα (*habit γεν. ἀρσ.*) σᾶς πηγαίνει καλὰ (*bien*). — Πῶς εἰσθε; (*aller*). — Διατί ἀπέρχονται τόσον ταχέως (*si vite*); — Θὰ στείλωμεν τοὺς ἐργάτας (*les ouvriers*) γὰ τρυγήσωσι (*vendanger*) τὴν ἄμπελον. — Ο κύριος θὰ ἀποπέμψῃ τοὺς δημόσιους τοῦ, ἐὰν δὲν εἶναι πιστοί. — Εμπρὸς (*allons*), θάρρος, τέκνον μου πρέπει (*il faut*) γὰ μεταδῆς (*ὑποτακτ.*), δπου (*où*) τὸ καθήκον σου σὲ καλεῖ. — *Άπελθε!* μὲν ἐνοχλεῖς (*ennuyer*). — Περιμείνατε μίαν στιγμὴν (*un moment*), μέλλω γὰ ἔλθω (*venir*). — Θὰ μεταδῆτε ταύτην τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ θέατρον; (*τὸ θέατρον = le théâtre*) ὁ πατέρος μου δὲν θέλει (*ne veut pas*) γὰ μεταδῶ (*ἐκεῖ*) (*ὑποτακτ.*). — Εἰς (ὰ) ποίαν ὥραν μετέδης (*pas. indéf.*) παρ' αὐτῷ;

ΜΑΘΗΜΑ 35.

Ανώμαλα ρήματα.

Δευτέρα συγγία.

Tὰ κατὰ τὸ *sentir* κλινόμενα.

177. *Sentir, consentir* (*συγαίγειν*), *pressentir* (*προαισθάνεσθαι*), *ressentir* (*δοκιμάζειν, αἰσθάνεσθαι*).

178. Τὰ συμφώνως τῷ sentir κλιγόμενα ρήματα εἶναι τὰ ἐπόμενα: 1) *Dormir*, endormir (κοιμίζειν τινά), s'endormir (ἀποκοιμᾶσθαι). 2) *Mentir*, démentir (διαψεύδειν). 3) *Partir*¹, repartir (ἀναχωρεῖν ἐκ νέου), départir (διανέμειν). 4) *Se répentir* (μετανοεῖν). 5) *Servir*, se servir (σερβίρεσθαι), se servir de quelque chose (μεταχειρίζεσθαι πρᾶγμά τι), desservir (έξυπηρετεῖν). 6) *Sortir*, ressortir (προκύπτειν, ἔξαγεσθαι).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρενθέσει ρήματα εἰς τὸ δριζόμενον χρόνον:

Sentir: Ce bouquet (sentir ind. prés.) bon.— Qui ne dit (λέγει) mot (consentir ind. prés.).— Je (ressentir ind. imparf.) du malaise. *Servir*: (se servir impér. 2 πλ. πρ.). Messieurs; qui (se servir ind. prés.) est bien servi. Avant qu'on (se servir subj. imparf.) de la boussole, on se dirigeait sur les mers en observant les astres. Le chemin de fer (desservir ind. prés.) déjà les solitudes sibériennes. *Sortir*: Votre composition est presque nulle, Monsieur; vous . . . complétement . . . (sortir pas. indéf.) du sujet. Ce qui (ressortir ind. prés.) tout d'abord de ce discours, c'est la pureté du langage et l'élégance du style.

Λεξιλόγιον.

ὑπόθεσις	= une affaire	γαλλογερμανικός	= franco-allemand
ἐθελοντής	= un volontaire	τὸ ποσὸν	= la somme
ἐπιστρέφειν	= rentrer	εἴτα	= puis
ὁ ἀνεψιός	= le neveu	τὸ σφάλμα	= la faute

Θέμα.

Sentir: Αισθάνομαι τὸ φῦχος.— Τοῦτο τὸ κρέας μυρίζει.— Δὲν ἡσθαγόμην ἐμαυτὸν (se sentir) καλά.— Προηγσθάνθη (pas. indéf.) τὸ τέλος του (la fin.). *Dormir*: Ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ καλύτερον (mieux) ταύτην τὴν ἐσπέραν.— Βαδίζετε σιγότερα

¹ Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ ἀνώμαλον ὄντα *repartir* μετὰ τοῦ ὄμαλοῦ *répartir* (διανέμειν).

plus doucement): ἡ μήτηρ σας κοιμᾶται εἰς (dans) τὸ γει-
ωνικὸν⁽²⁾ δωμάτιον⁽¹⁾ καὶ θὰ τὴν ἐξυπνήσῃτε (éveiller, μέλ-
ων προσεχῆς). — Εἰτα τὸ παιδίον ἀπεκοιμήθη. — Ἐχετε καλὰ
οιμηθῆ; *Mentir*: Δὲν ψεύδομαι ποτέ. — Σᾶς παρακαλῶ (en
rier), κύριε, πρὸ παντὸς (avant tout) μὴ ψεύδεσθε. *Partir*:
Ἐγτὸς δόκτῳ ἡμερῶν ἀναχωρῶ δι' Ἀθήνας. — Τὸ ποσὸν διεγε-
ήθη (être départi pas. indéf.) εἰς τοὺς πτωχούς. Τοῦτο (cela)
ἱροέρχεται ἐκ καλῆς καρδίας. *Servir*: Ἐχρησίμευσε (pas. indéf.)
ος (de) πατήρ εἰς τοὺς ἀνεψιούς του. — Ἐσερβιρίσθηγ (pas.
indéf.) οἶνον. — Τοῦτο τὸ ἔνδυμα (habit) δὲν δύναται πλέον (ne
peut plus) νὰ χρησιμεύσῃ. — Ὡπηρέτησα ὡς (comme) ἐθελον-
ῆς εἰς τὸν γαλλογερμανικὸν⁽²⁾ πόλεμον⁽¹⁾. *Se répentir*: Μετα-
όησον διὰ (de) τὰ σφάλματά σου. *Sortir*: Ο ἀδελφός μου ἔχει
ξέλθει καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ παρὰ (ne . . . que) τὴν ἑσπέραν.

ΜΑΘΗΜΑ 36.

Ἄνω μαλα ρήματα.

Δευτέρα συζυγία.

179. Παρουσιάζουσιν ιδιαιτέραν ἀνωμαλίαν ἐν τῷ σχηματι-
σμῷ αὐτῶν τὰ ἐπόμενα ρήματα:

1) *Bouillir*. 2) *Courir*, *accourir* (προστρέχειν), *discourir* (δια-
λέγεσθαι), *concourir* (συγτρέχειν, διαγωνίζεσθαι), *parcourir* (δια-
τρέχειν), *recourir* (ἀνατρέχειν), *secourir* (βοηθεῖν). 3) *Acquérir*,
conquérir, *requérir*. 4) *Fuir*, *s'enfuir* (δραπετεύειν, φεύγειν).
5) *Mourir*. 6) *Vêtir*.

180. *Fleurir* (ὅρα σελ. 121).

Παρατήσουσις 1. *Bouillir*: Τοῦ ρήματος τούτου γίνεται συνή-
θως χρῆσις εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον: il bout, il bouillait κτλ.
Ἔγα καταστῇ τοῦτο μεταβατικὸν καὶ γίνηται χρῆσις αὐτοῦ εἰς
ὅλα τὰ πρόσωπα, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τοὺς χρόγους τοῦ
ρήματος *faire*, τιθεμένου πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου *bouillir*:

Je fais bouillir de la viande=κάμνω νὰ βράζῃ (βράζω...)

Je faisais bouillir de la viande=ἔδραζον...

Παρατήσουσις 2. *Accourir* (ὅρα § 159).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα εἰς τὸ δριζόμενον χρόνον.

Bouillir: La viande n'...pas bien... (bouillir pas. indéf.).

Courir: Ne (courir impér. 2 πλ. πρ.) pas si vite. Il (concourir pas. indéf.) pour le prix de l'Académie. (Recourir impér. 2 πλ. πρ.) à Dieu dans vos afflictions. *Acquérir:* J'(acquérir pas. indéf.) cette pièce de terre de mon voisin. *Fuir:* L'hiver (fuir pas. indéf.). Il (s'enfuir fut.) de la prison. *Mourir:* S'il fallait (ἐὰν ἔπειπε) que tous les hommes de talent (mourir subj. imparf.) à la fois (συγχρόνως), quel deuil pour l'humanité. Dépêchez-vous donc! vous me faites (κάμνετε) mourir = vous n'impatientez. *Vêtir:* Elle (être vêtu ind. imp.) de noir.

Λεξιλόγιον.

Ο νομάρχης = le préfet

ἡ συμπεριφορὰ = la conduite

ἡ καταστροφὴ = la ruine

ἡ ἐκτίμησις = l'estime

ἡ εὐτυχία = le bonheur

κυριολεκτικῶς = littéralement

τὸ ἐμπόριον = le commerce

Θέμα.

Courir: Ἔχω τρέξει ὅλην τὴν πόλιν διὰ (pour) γὰ σᾶς εὗρω. — Φήμη (un bruit) διατρέχει (courir) ὅτι ὁ νομάρχης μέλλει γὰ ἀπολυθῆ (être remercié). — (Τὸ) πᾶν συντρέχει εἰς τὴν καταστροφήν μου. — Είχε τότε (alors) διατρέξει ὅλην τὴν Εύρωπην. *Acquérir:* Ἡ συμπεριφορά του ἔχει παράσχει (acquérir) αὐτῷ τὴν ἐκτίμησιν ὅλου τοῦ κόσμου. — Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας κατέκτησε τὸ μεγαλύτερον μέρος (partie γεν. θηλ.) τῆς Ασίας. *Fuir:* Μισῶ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν φεύγω. — Ἡ εὐτυχία φεύγει (s'enfuir). *Mourir:* Ἀποθυῆσκομεν κυριολεκτικῶς ἐκ πενηνῆς. — Αὕτη ἀπέθανεν ἐκ λύπης (douleur). *Vêtir:* Ἐγδύομεν τοὺς πτωχούς. — Ἔχομεν ἐγδυθῆ (se vêtir). *Fleurir:* Τὸ ἐμπόριον γῆμαζε.

ΜΑΘΗΜΑ 37.

Άνωμαλα δήματα.

Δευτέρα συζυγία.

Tà κατὰ τὸ οὐντισμόντος.

181. *Ouvrir*, entr'ouvrir (άνημα γοίγειν), rouvrir (ἀνοίγειν ἐκ έου).

182. Κατὰ τὸ ουντισμόντος τὰ ἑπόμενα ρήματα:
1) *Couvrir*, découvrir (ἀνακαλύπτειν), se découvrir (ἀποκαλύπτεσθαι), recouvrir (καλύπτειν ἐκ νέου). 2) *Offrir*, souffrir.

183. Τὰ ἑπόμενα ρήματα παρουσιάζουσιν ἀνωμαλίας τιγάς κατὰ τὸ σχηματισμὸν αὐτῶν: *Cueillir*, accueillir (ὑποδέχεσθαι), ecueillir (περισυλλέγειν), assaillir, tressaillir.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Ouvrir: Le petit... (ouvrir pas. indéf.) de grands yeux n voyant (βλέπων) Guignol (Φασουλῆς) gesticuler. Ce magasin (ouvrir ind. prés.) le Dimanche. J' (entr'ouvrir plus-que-parf.) les rideaux de ma fenêtre. *Souffrir*: Je (souffrir ind. imparf.) de le voir (νὰ βλέπω...) dans cette position. La nuit dernière j'avais mal aux dents ; j'en... beaucoup... (souffrir pas. indéf.). *Assaillir*: À quatre heures les soldats (assailler pas. déf.) les positions de l'ennemi.

ΛεξιΘόγιον.

εἰσπραξίς = une recette	εὐλαβής = respectueux
ἔξοδα = des dépenses	ἡ δάφνη = le laurier
εὐγενής = poli	τὸ θέαμα = spectacle
ἡ καθυστέρησις = le retard	

Θέμα.

Ouvrir: "Εχουσιν (ἔχει τις) ἀνοίξει εἰς αὐτὸν τοὺς δρόμους.—"Ανοίξον μοι τὴν καρδίαν σου. *Couvrir*: Αἱ εἰσπράξεις ακαλύπτουσι τὰ ἔξοδα. — Εἰς μαθητής εὐγενής καὶ εὐλαβής ἀποκαλύπτεται πρὸ (devant μετ' αἰτ.) τοῦ διδασκάλου του. *Offrir*:

Μοὶ προσέφερε (pas. indéf.) τὴν ἄμαξάν του. — Προσφέρατε τὸν βραχίονά σας εἰς τὴν κυρίαν (à Madame). — Ἡ ἐξοχὴ παρέχει ωραῖον θέαμα. *Souffrir*: "Εχομεν διοφέρει τὴν πεῖναν, τὴν δίψαν μετὰ καρτερίας (avec résignation). — Ἀγεχθῆτε γὰρ σᾶς ὅμιλήσω (ὑποτακ.). Τοῦτο δὲν δύναται γὰρ ὑπομείνη (δὲν ὑπομένει) οὐδεμίαν καθυστέρησιν. *Cueillir*: Τὸν διπεδέχθησαν (τὸν ἔχει τις ὑποδεχθῆ accueillir) μὲ ἀνοικτοὺς βραχίονας (à bras ouverts). — Ἐδρεψε (pas. indéf.) δάφνας.

ΜΑΘΗΜΑ 38.

Ἄγρωμαλα ἁγήματα.

Δευτέρα συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ tenir κλιγόμενα.

184. *Tenir*, s'abstenir (ἀπέχειν), appartenir (ἀνήκειν), contenir (συγκρατεῖν, περιέχειν), détenir (κατέχειν), entretenir (διατηρεῖν, συγδιαλέγεσθαι), maintenir (διατηρεῖν), obtenir¹ (ἐπιτυγχάνειν), retenir (συγκρατεῖν, ἐνθυμεῖσθαι), soutenir (ὑποστηρίζειν).

185. *Venir*, advenir (συμβαίνειν ἀπροσ.), contrevenir (παραβαίνειν), convenir (συμφωνεῖν, ἀρμόζειν), devenir (γίγνεσθαι), disconvenir (διαφωνεῖν), intervenir (ἐπεμβαίνειν), parvenir (κατορθοῦν), prévenir (προειδοποιεῖν), provenir (προέρχεσθαι), revenir (ἐπανέρχεσθαι), se souvenir (ἐνθυμεῖσθαι), subvenir (συντρέχειν, βοηθεῖν), survenir (ἐπέρχεσθαι).

Παρατήρησις 1. *Venir de* τίθεται πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου τῶν ρήματων πρὸς δήλωσιν πράξεως λαθούσης χώραν πρὸ δλίγου: il vient de sortir πρὸ δλίγου ἐξῆλθε, il venait de sortir...

Παρατήρησις 2. *Convenir.* Τὸ ρῆμα τοῦτο λαμβάνει ὡς βοηθητικὸν τὸ ρῆμα *être*, δσάκις σημαίνει συμφωνεῖν, τὸ δὲ ρῆμα *avoir*, δσάκις σημαίνει ἀρμόζειν, ἀρέσκειν.

¹ *Obtenir*: Εἰς τὸ ρῆμα τοῦτο ἡ προφορὰ τοῦ b πλησιάζει πρὸς τὴν τοῦ p. optenir.

ΜΕΡΟΣ Α'

(ΤΕΝΙΡ)

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρεγθέσει δήματα εἰς τὸν δρι-
ζόμενον χρόνον:

Je (tenir ind. prés.) à finir cet ouvrage. Nous (tenir ind. prés.) cette maison à bail. Il (tenir ind. imparf.) une auberge rue Sophocle. Je (contenir ind. imparf.) à peine mon indignation. Le décalitre (contenir ind. prés.) dix litres. Il (être détenu pas. déf.) quinze ans en prison. On le (maintenir fut.) en place. Il (obtenir plus-que-parf.) de partir. Il (retenir ind. prés.) encore l'accent de son pays. Les stoïciens avaient pour devise (se contenir impér. ένικ.), (s'abstenir impér. ένικ.).

Λεξιλόγιον.

ὅρθιος = debout   τὸ λεωφορεῖον = la diligence
ἡ πληρωμὴ = la paye   ὑπάλληλος = employé
ἡ ύγεια = la santé

Θέμα.

Σταθῆτε (se tenir) ὅρθιος. — Τοῦτο τὸ βιβλίον περιέχει με-
γάλας ἀληθείας. — Διατηρεῖται (se maintenir) ἐν (en αἰτ.) καλῇ
ὑγείᾳ. — Κρατήσατε μοι (retenir) μίαν θέσιν εἰς τὸ λεωφορεῖον
— Κρατοῦσιν (retenir, κρατεῖ τις) δύτῳ τοῖς ἑκατὸν (huit pour
cent) ἐπὶ (sur μετ' αἰτιατ.) τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπαλλήλων. —
Υποστηρίζει ὅτι (que) τὸ ἔχετε εἰπει (dit).

ΜΕΡΟΣ Β'

(VENIR)

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρεγθέσει δήματα εἰς τὸν δρι-
ζόμενον χρόνον:

Où est votre mère? elle (venir ind. prés.) de sortir. Il (prétendre imparf.) n'.... point.... (contrevenir infin. pas.) à la loi. Ils.... (convenir pas. indéf.) de se trouver ensemble. Ma

lettre ne lui.... pas.... (parvenir pas. indéf.). — Nous en (venir pas. déf.) aux mains — nous nous battîmes. C'est en forgeant qn'on (devenir ind. prés.) forgeron. — Que *devenez-vous?* Cela *revient au même* = c'est la même chose. *Revenons à nos moutons* ($\delta\varsigma$ ἐπαγέλθωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου).

Λεξιλόγιον.

αἱ τέρψεις	= les plaisirs	ἡ ἀστυνομία	= la police
ἡ λατινικὴ	= le latin	ἀστυνομικὴ διάταξις	= un arrête de police

Θέμα.

‘ H λέξις αὕτη προέρχεται (venir) ἐκ τῆς λατινικῆς.—’ $\text{E}χετε$ παραδῆ (contrevenir à) ἀστυνομικὴν διάταξιν. — Αὕτη ἡ θέσις γῆθελεν ἀρέσει (convenir) αὐτῷ.—’ $\text{E}χω$ προειδοποιήσει τὴν ἀστυνομίαν. — ‘ O παρελθὼν χρόνος (le temps passé) δὲν ἐπαγέρχεται πλέον.—’ $\text{A}παξ$ (un fois) θυμωθεὶς (fâché) δὲν καταπραύνεται πλέον (revenir). — Τοῦτο τὸ ἔνδυμα (habit) μολ κοστίζει (revenir à...) ἔξηκοντα δραχμάς. — ’Ενθυμοῦμαι, καὶ θὰ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε, ὅλας τὰς εὑεργεσίας (de.....).

ΜΑΘΗΜΑ 39.

Α ν ώ μ α λ α ὅ γ ή μ α τ α.

Δευτέρα συζυγία.

Ἐλλειπτικὰ δῆματα (Verbes défectueux).

186. *Faillir*, défaillir (ἐκλείπειν, λιποθυμεῖν), *Gésir*, *Ouir*.

Παρατήρησις. Ἡ συγήθης ἐν τῇ ἑλληνικῇ φράσις: ὀλίγον ἔλειψε γὰ . . . μεταφράζεται ἐν τῇ γαλλικῇ διὰ τοῦ: j'ai failli π. χ. J'ai failli tomber = ὀλίγον ἔλειψε γὰ πέσω, tu as failli tomber, il a failli . . . κ.τ.λ.

Λεξιλόγιον.

ὁ δάκτυλος	= le doigt	κροῦσμα	= un cas
τὸ ἔδαφος	= le sol	ὁ πλοῦς	= le trajet
ἡ χολέρα	= le choléra		

ΑΣΚΗΣΙΣ - ΘΕΜΑ

Faillir: Ὁλίγον ἔλειψε νὰ κόψητε τὸ δάκτυλόν σας (νὰ κοτῆτε τὸ δάκτυλον). — Je me sentais défaillir.

Gésir: Ils gisent sur le champ terrible et solitaire. [Nos morts. V. Hugo].

Ci—gît, point de nom! Demander à la terre.

Son nom y est inscrit (γεγραμμένον) en sanglants caractères. [Napoléon. V. Hugo].

*Ἐκειτο ἐπὶ (sur μετ' αἰτ.) τοῦ ἐδάφους ψυχρὸς καὶ ἄψυχος (inanimité).

Ouir: On l'a condamné sans l'ouïr.

*Ἔκουσα νὰ λέγωσιν (dire) ὅτι (que) δύο κρούσματα χολέων ἀνηγγέλθησαν (ἐσημειώθησαν) être signalé pas. ind.) κατὰ (durant) τὸν πλοῦν.

ΜΑΘΗΜΑ 40.

*Ανώμαλα ἁγήματα.

Τρίτη συζυγία.

187. S'asseoir. 188. Choir. 189. Déchoir. 190. *Devoir*.
191. Échoir. 192. Falloir. 193. Mouvoir, *é mouvoir* (συγκινεῖν)
παθ. μετ. ému, émue, *promouvoir* προδιβάζειν, εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους: j'ai promu, être promu.

Παρατήρησις. Τὸ ῥῆμα *devoir* ἀκολουθούμενον ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐκφράζει μέλλοντα ἀναγκῶν: Je dois partir, il doit venir=δε φείλει νὰ ἔλθῃ, il a dû venir=ῶφειλε νὰ ἔλθῃ (ἀσφαλῶς θὰ ἔχῃ ἔλθει).

ΑΣΚΗΣΙΣ

S'asseoir: Il (s'asseoir pas. indéf.) près de lui. *Devoir*: Il (devoir pas. indéf.) travailler rudement pendant se trimestre. *Échoir*: Il y a un mois que mon billet.... (échoir pas. indéf.). Espérons que le bon lot nous (échoir fut.). Je me conformerai à vos conseils le cas échéant=si le cas se présente. *Falloir*: Bien des gens parlent plus qn'il ne (falloir ind. prés.). Demain, il (falloir fut.) que j'aille visiter notre

ferme. Il (falloir imper.) venir un peu plus tôt. Il lui.... (falloir pas. indéf.) du travail pour arriver. *Mouvoir*: Les étoiles sont des corps célestes qui se (mouvoir ind. prés.) dans l'espace. Cet officier (être promu pas. ind.) au grade du capitaine.

Λεξιλόγιον.

τὸ χρέος = la dette	τὸ γραμμάτιον = le billet
πρότασις = une proposition	ἡ ἀνάπαυσις = le repos
βαθέως = profondément	

Θέμα.

S' asseoir: "Ας καθίσωμεν ἐπὶ (sur ait.) τοῦτο τοῦ θρανίου. — Καθίσατε ἐν λεπτόν. *Devoir*: "Ας πληρώγωμεν ἐκεῖνο, τὸ δποῖον δφείλομεν. — Ωφειλεν εἰς αὐτὸν ἑκατὸν δραχμάς. — Τῷ δφείλω τὴν ζωήν. — Πόσα (combien) θὰ σᾶς δφείλω τότε; — Ασφαλῶς θὰ εἰναι πλούσιος σῆμερον (δφείλει νὰ εἰναι ....). *Échoir*: Τὸ γραμμάτιόν μου λήγει αὔριον. — Οταν (quand) ἡ προθεσμία (le terme) ἔχει λήξει, πρέπει νὰ πληρώγῃ τις (payer) τὸ χρέος του. *Falloir*: Χρειάζεται εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσις. — Ιδού ἐν πρόσωπον (une personne) ὅπως (comme) πρέπει. *Mouvoir*. 'Η πρότασις σας μὲ συγκινεῖ βαθέως, κύριε.

ΜΑΘΗΜΑ 41.

Ἄνωμαλα ἁγματα.

Τρίτη συζυγία.

194. Pleuvoir. 195. Pourvoir. 196. Pouvoir. 197. Savoir.

Παρατήρησις 1. Λέγεται ἐγ τῇ ὑποθετικῇ: je ne saurais ἀντὶ τοῦ je ne puis: je ne saurais mentir = δὲν δύγαμαι νὰ φευσθῶ.

Παρατήρησις 2. Τὸ ρῆμα savoir τίθεται πρὸ ἀπαρεμφάτου πρὸς δήλωσιν πράξεως δυσκόλου: il a su vaincre (γικᾶν) et régner.

Παρατήρησις 3. Ἐν τῇ Γαλλικῇ γίνεται χρῆσις τοῦ ἐγεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ρήματος pouvoir πρὸς δήλωσιν εὐχῆς.

ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μὲν *que* παραλείπεται, ἡ δὲ προσω-
πικὴ ἀγτωγυμία ἐπιτάσσεται τῷ ρήματι: puissé-je, puisses-tu,
puissions-nous... Puissent-ils réussir = εἴθε νὰ ἐπιτύχωσι.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Pourvoir: Dieu (pourvoir ind. prés.) aux besoins de ses moindres créatures.— On (pourvoir pas. ind.) cette place de vivres (*τρόφιμα*). *Pouvoir*: Je ne conçois pas qu'un homme sage (pouvoir subj. prés.) s'oublier à ce point. Je n'(en pouvoir ind. imparf.) plus. Il se (pouvoir ind. prés.) même que tous les deux se trouvent ici en ce moment. Fais (*χάμνε*) ce que *dois*, *advienne que* (pouvoir fut. 3 én. πρ.). *Savoir*: On dit (*λέγουσι*) souvent: si jeunesse (savoir imparf.), si vieillesse pouvait. Cent hommes ne (savoir cond: prés.) mouvoir cette pierre.

Λεξιλόγιον.

πιθανὸν = probable	τὸ βαρόμετρον = le baromètre
δυστύχημα = un accident	ἡ βροχὴ = la pluie
ἀνοησία = une sottise	ἐν χιλιοστόμετρον = un millimètre
ἐνδεχόμενον = une éventualité.	

Θέμα.

Pleuvoir: Πιστεύετε (croyez-vous) νὰ βρέξῃ (ύποτ.) αὔριον ; (τοῦτο) εἶγαι πολὺ πιθανόν πρὸ ὅλιγου εἶδον (voir) τὸ βαρόμετρον, τὸ δποῖον ἔχει κατέλθει (s'abaisser) κατά (de) τινα χιλιοστόμετρα: δ καιρὸς εἶγαι πρὸς (vers) τὴν βροχήν. — Εβρεξε (pas. indéf.) χθὲς δληγ τὴν νύκτα. *Pourvoir*: Διὰ (pour) πᾶν ἐνδεχόμενον εἰχον (ἐγὼ) ἐφοδιασθῆ ἀπὸ χρήματα. *Pouvoir*: Ποιος ηθελέ ποτε δυνηθῇ νὰ προΐδῃ (prévoir) τοῦτο τὸ δυστύχημα; — Μάγτευσον (deviner), ἐὰν δύνασαι. — Εἴθε νὰ ζήσῃ (vivre) εὐτυχής. *Savoir*: Γνωρίζει τὴν Ἀγγλικήν. — Γνωρίζετε διατί δὲν ἔχει ἔλθει; — Αἱ ἀγοησίαι τοῦ ἄλλου δὲν δύνανται (ύποθετ.) νὰ μὲ συγκινήσωσι.

ΜΑΘΗΜΑ 42.

Ανώμαλα ἐγματα.

Τοίη συγγία.

§ 198. *Seoir, surseoir*=ἀναβάλλειν. § 199. *Valoir, prévaloir, équivaloir* (ἰσοδυναμεῖν). § 200. *Voir, revoir* (ἐπαναβλέπειν). *Prévoir* (προβλέπειν): μέλ. je prévoirai, cond. je prévoirais. § 201. *Vouloir.*

ΑΣΚΗΣΙΣ

Seoir: Cette coiffure vous (seoir ind. prés.) bien. *Valoir:* Cette montre (valoir ind. prés.) cent francs. Ses exploits lui..... (valoir pas. indéf.) une gloire immortelle. Il ne faut pas que la coutume (ἔθιμον) (prévaloir subj. prés.) à la raison. *Voir:* On dirait (θὰ ἔλεγέ τις) que vous n'y (voir ind. prés.) pas clair. Il fait (κάμψει) bien obscur ici; je n'y vois goutte. Je ne (prévoir impar.) pas que cela (devoir subj. imparf.) arriver ainsi: *Vouloir:* Vouloir c'est pouvoir. L'avarice perd tout en (vouloir part. prés.) tout gagner. Monsieur le Directeur... (vouloir bien = εὐχεστεῖσθαι pas. ind.) m'inviter à dîner.

Αεξιωόγιον.

ἡ μετριοφροσύνη=la modestie
τὸ μικρόβιον=le microbe
ἡ δύποτον=une liqueur

τὸ μικροσκόπιον=le microscope
γνώμη=une opinion
ἡ φθίσις=la phthisie.

Θέμα.

Seoir: Τίποτε δὲν ἀρμόζει καλύτερον (mieux) εἰς τὰ παιδία ἢ ἡ σιωπὴ καὶ ἡ μετριοφροσύνη. *Valoir:* Δὲν κάμγει (il ne fait) τίποτε, τὸ ὅποιον νὰ ἀξίζῃ (ύποτακτ.) — Τοῦτο τὸ ἡδύποτον δὲν ἀξίζει τίποτε. — Ἡ γνώμη του ύπερίσχυσε (pas. indéf.). *Voir:* Τοῦτο (cela) θὰ συμβῇ (arriver), ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ ἥδωμεν. — *Έχομεν* ἰδει διὰ τοῦ (au) μικροσκοπίου τὸ μικρόδιον τῆς φθίσεως. — Τοῦτο γίνεται (φαίνεται=se voit) καθ' ἐκάστην (ὅλας τὰς ἡμέρας). *Vouloir:* Κάμετε (faitez) ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θὰ θελήσητε. — *Άγαχωρήσατε, τὸ θέλω.* — *Έὰν ψεύδωμαι, οὐ μὲν κρεμάσωσι [θέλω γὰ κρεμασθῶ (être pendu)].*

ΜΑΘΗΜΑ 43.

Ανώμαλα δήματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ διμαλὸν *rendre* κλινόμενα, παρουσιάζοντα δύμας ἀγωμαλίας κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν.

202. <i>Absoudre</i>	{ dissoudre=διαλύει résoudre=διαλύει, ἀποφασίζει
203. <i>Coudre</i>	{ recoudre=ξάπτειν ἐκ γέου
203. <i>Moudre</i>	{ découdre=ξηλώνειν

204. *Mettre*¹

admettre=παραδέχεσθαι
commettre=διαπράττειν
compromettre=ἐκθέτειν
démettre=ξέχριθρώνειν
se démettre=παραιτεῖσθαι,
émettre=ἐκδίδειν [ξέχριθροῦσθαι]
omettre=παραλείπειν
permettre=ἐπιτρέπειν
promettre=ὑπόσχεσθαι
se promettre=ἀποφασίζειν
remettre=ἐπαναθέτειν
se remettre=ἀναλαμβάνειν ἐξ ἀσθενείας, συνέρχεσθαι ἐκ ταραχῆς.

206. *Vivre*

survivre=ἐπιζῆν.

Παρατήρησις 1. Τὰ εἰς *soudre* λήγοντα ρήματα φυλάττουσι τὸ *d* τῆς δίζης μόνον εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὴν ὑποθετικήν: *résoudre*: il résout, il résoudra, il résoudrait.

Παρατήρησις 2. *Résoudre*: Τὸ δῆμα τοῦτο ἔχει ἀόριστον: je résous καὶ δύο παθητικὰς μετοχάς: résous, résoute, ὅταν σημανῇ διαλύειν, résolu, résolute, ὅταν σημαίνῃ λύειν, ἀποφασίζειν.

J'ai résolu de partir.

Le brouillard est résous.

¹ Se mettre à faire quelque chose (ἀρχίζω νὰ κάμω κάτι τι).

Παρατήρησις 3. S'ensuivre. Εἰς τοὺς συγθέτους χρόνους ἡ ἀντωνυμία en ἀποχωρίζεται ἀπὸ τοῦ δήματος suivre.

Oue s'en est il suivi? = τι ἐπηκολούθησεν;

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε τὰς ἑπομένας φράσεις θέτοντες τὰ ἐν παρενθέσει δήματα εἰς τὸν δριζόμενον χρόνον.

Absoudre.

Mieux (valoir ind. prés.) absoudre dix coupables que de condamner un innocent.—On l'a renvoyé (absoudre part. pas.).

Dissoudre.

Les peintres (dissoudre imparf. de l'ind.) leurs couleurs dans l'essence de térébenthine.—Le mariage (être dissous pas. indéf.).

Résoudre.

L'eau des nuages (se résoudre ind. prés.) en pluie.

Coudre.

On dit (λέγουσι) des gens forts et rusés qu'ils (coudre ind. prés.) la peau du lion à celle du renard. Recoudre = coudre ce qui (être décousu ind. prés.).

Mettre.

(Mettre impér. 2 πληθ. προσ.) du soin à ce que vous faites (κάμπουσι). — J'....déjà.... (mettre pas. indéf.) la dernière main à mon travail.— Il (se mettre pas. indéf.) en colère.— Il y a deux ans je (se mettre plus q. parf. ind.) en tête de composer une comédie.— Il (être admis ind. prés.) par tous les peuples civilisés que la personne d'un ambassadeur est inviolable et sacrée.— Il (compromettre pas. indéf.) ses intérêts.— Je (se démettre pas. indéf.) de cet emploi.— On vous (permettre ind. prés.) de partir.— Il (se promettre pas. indéf.) de travailler.— Ne (remettre impér. 2 πληθ. προσ.) pas au lendemain ce que vous pouvez faire le jour même.— Il (se remettre indic. prés.) de son trouble.— L'air de la campagne l'(remettre pas. indéf.).— On (soumettre pas. indéf.)

es rebelles. — J'ai l'honneur de vous informer que la commande que vous.... bien.... (vouloir pas. indéf.) nous confier être mis pas. indéf.) en exécution et vous sera adressée vers le 4 Août prochain n. s. (nouveau style = v. ή).

Αεξιλόγιον.

τὸ ἔγκλημα	= le crime	σύλλογος	= une société
τὸ ἄλας	= le sel	ὅρπτομηχανὴ	= machine à coudre
τὸ πρόβλημα	= le problème	ἡ ἀνάλυσις	= l'analyse
ἡ σάκχαρις	= le sucre	ἱέφος	= une épée
κατηγορεῖν	= accuser	φιλολογικὸς	= littéraire
ἡ σάλτσα	= la sauce	ἡ κυριότης	= la propriété
ἡ θήκη τοῦ ξίφους	= le fourreau		

Θέμα.

Absoudre.

Τὸν ἡθώωσαν (ἀορίστως pas. indéf.). — Ἡθωώθη (pas. indéf.) τοῦ ἐγκλήματος, διὰ τὸ ὅποιον (dont) κατηγορεῖτο (être accusé).

Dissoudre.

Θὰ διαλυθῇ (se dissoudre) περισσοτέρα σάκχαρις εἰς (dans) τὸ θερμὸν⁽²⁾ ὅδωρ⁽¹⁾ ἢ εἰς (dans) ψυχρὸν⁽²⁾ ὅδωρ⁽¹⁾.

Résoudre.

Ἄπεφάσισα (pas. indéf.) νὰ μεταγαστεύσω (d'émigrer) εἰς (en) Ἀμερικήν. — Ἐλυσα (pas. indéf.) τοῦτο τὸ πρόσλημα.

Coudre.

Ἐχω ἀγοράσει μίαν ράπτομηχανήν. — Ἐξήλωσα (pas. indéf.) τοῦτο τὸ ἔνδυμα¹.

Mettre.

Θέσατε ἄλας εἰς (dans) τὴν σάλτσαν. — Ἐθεσε (pas. indéf.) τὰ χρήματά του εἰς τὸ ταμιευτήριον. — Θέσατε τὴν τράπεζαν. — Διατί στενοχωρεῖσθε; (se mettre en peine). — Ἡρχισα (pas. indéf.) νὰ ἐργάζωμαι. — Ἐγένετο δεκτὸς (être admis pas. indéf.)

¹ Vêtement = ἔνδυμα δηλοὶ ἀπλῶς τὰ ἔνδυματα τὰ πρὸς κάλυψιν τοῦ σώματος χρησιμεύοντα. Habit = ἔνδυμα δηλοὶ μόνον τὰ ἔξωτερικὰ ἔνδυματα τὰ ὑπὸ τοῦ ὁπτοῦ ἢ τῆς ὁρτρίας κατασκευαζόμενα.

εἰς (dans) τὸν φιλολογικὸν⁽²⁾ σύλλογον⁽¹⁾ τῆς πόλεώς μας.— Ἐξετέθη (se compromettre pas. indéf.) εἰς (dans) ταύτην τὴν ὑπόθεσιν.— Ἐξήρθρωσα τὸν βραχίονά μου (ἔχω ἐξαρθρωθῆ τὸν βραχίονα). — Ἐπέτρεψαν (ἀօρεστως pas. indéf.) εἰς τοὺς ταξιδιώτας νὰ ἀποδιέσθωσι (de débarquer). — Ἐχει ὑποσχεθῆ γὰ πληρώση (de . . .). — Ο γεφελώδης καιρὸς (le temps couvert) ὑπισχγεῖται τὴν βροχήν. — Ή ἐπιστολὴ ἐδόθη αὐτῷ (être remis ind. prés.) ὑπὸ (par μετ' αἰτ.) τοῦ ταχυδρόμου εἰς τὰς 8. — Ελπίζω ὅτι ἔχετε ἡδη τελείως (complètement) ἀναλάβει ἐκ τῆς ἀσθενείας σας. — Θὰ ὑποδάλω τοὺς οἴγους μου εἰς (τὴν) ἀγάλυσιν. — Μετεδίθασε (pas. indéf.) αὐτῷ τὴν κυριότητα τῆς οἰκίας του

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτουτες τὰ ἐν παρενθέσει ρήματα εἰς τὸν δριζόμενον χρόνον.

Moudre.

Les anciens (moudre ind. inparf.) le blé avec de petites meules (mouvoir paît. pas.) à bras d'hommes.

Prendre.

Tu ne (prendre fut.) jamais le bien d'autrui.— Il (prendre pas. indéf.) le froc (τὸ φάσον) à l'âge de vingt ans.— (Prendre impér. 2. πλ. πρ.) le pour dix francs. — Il y a deux ans, tous les matins je (prendre ind. imp.) du café-au-lait, à présent je ne (prendre ind. prés.) que du café noir. — L'aéroplane (prendre pas. déf.) son vol à quatre heures et atterrit (προσεγειώθη) après une demi-heure. — Ce jeune homme (prendre pas. indéf.) le deuil à la suite de la mort de son père survenue il y a huit jours. — J'allais prendre un peu l'air (me promener).

(Apprendre impér. 2 πλ. πρ.) que tout flatteur vit (ζῆ) aux dépens (εἰς βάρος) de celui qui l'écoute.

[La Fontaine. Le corbeau et le renard]. Que vous êtes long à comprendre (πάσον ελθε βραδὺς εἰς τὸ γὰ ἐννοῆτε). Il m' . . . (faillir pas. indéf.) du temps pour le mettre à même (διὰ γὰ φέρω αὐτὸς εἰς θέσιν) de comprendre ce raisonnement. — Êtes-vous sûr de pouvoir mener à bout (γὰ φέρητε εἰς πέ-

(ες) le travail que vous (entreprendre pas. indéf.) Sa goutte ρθρῖτις l'(reprendre pas. indéf.). La pluie nous (surprendre as. indéf.).

Suivre.

(Suivre impér. 2 πληθ. πρόσ.) le cours de la rivière et ans une demi-heure vous serez à destination (εἰς τὸν πρὸς γ δρον). — Il (s'ensuivre pas. indéf.) de grands maux. — Le emords (poursuivre ind. prés.) le coupable.

Vivre.

On ne peut vivre longtemps qu'on ne (survivre subj. prés.) [χωρὶς νὰ . . .] à plusieurs de ses parents. — Il (vivre pas. indéf.) dans le célibat (ἀγαμία).

Λεξιλόγιον.

ἡ συνήθεια =l'habitude	αἱ παύσεις=les vacances
ἀνόητος =sot	ἡ δύναμις =la force
ὁ δολοφόνος =l'assassin	ἡ μέθοδος=la méthode
αἰωνίως =éternellement	ἡ μνήμη =la mémoire
λογικός =raisonnable	ἡ σύνθεσις=la composition
ὁ χωροφύλαξ=le gendarme	ἡ ἐνάρετος =vertueux
τὰ θερινὰ ἐνδύματα=les habits d'été.	

Θέμα.

Prendre.

Πρέπει τὰ παιδία γὰ λαμβάνωσιν (ύποτ.) ἀπὸ ἐγωρίς (de bonne heure) τὴν συγήθειαν τῆς ἐργασίας. — Υπεξήρεσε (ἔχει λάβει) ἐν ὡρολόγιον καὶ ἐδραπέτευσε (pas. indéf. s'enfuir). Μὲ ἐκλαμβάγετε (prendre) ώς (pour) ἔνα ἀγόντον; Ή οἰκία ἐπῆρε φωτιὰ (prendre feu pas. indéf.) περὶ (vers) τὸ μεσογύκτιον. — Εὔχεστηθήτε νὰ λάδητε ὅπ' ὄψιν (prendre en considération) ὅτι ἦμην ἀσθενής καθ' (pendant) ὅλας τὰς παύσεις. — Αὕτη ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν της (son parti) πάραυτα (sur le champ). — Εγώ μάθει ταύτην τὴν εἰδησιν ἐκ τῆς θείας μου. Δὲν ἐγγοῶ ἐκεῖνο, τὸ δποῖον θέλετε νὰ εἰπητε. — Μὴ ἐπιχειρήτε πράγματα ὑπεράνω (au dessus) τῶν δυνάμεών σας. — Αὕτη ἡ εἰδησίς μὲ ἐξέπληξε (pas. indéf.).

Suivre.

Βαδίζετε (marcher), σᾶς ἀκολουθῶ. Ἡκολούθησε (pas. indéf.) μέθοδον πρακτικὴν ἐν (dans αἰτ.) τῇ συγθέσει τούτου τοῦ βιβλίου. — "Επεται ἐκ τούτου (de là) ὅτι ἔχετε ἄδικον (avoir tort). — Οἱ χωροφύλακες κατεδίωξαν (pas. indéf.) τὸν φονέα χωρὶς (sans νὰ κατορθώσωσι (parvenir à) γὰ τὸν συλλάθωσι (saisir).

Vivre.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες θὰ ζῶσιν αἰωνίως ἐν (dans μετ' αἰτ.) τῇ μνήμῃ τῶν λαῶν. — "Ινα (pour que) οἱ ἄνθρωποι ζῶν (ὑποτ. παρατ.) εὐτυχέστεροι, θὰ ἔχρειάζετο γὰ τὴν (ὑποτ.) λογικώτεροι καὶ ἐναρετώτεροι. — Τίς εἰ; (qui vive). — Ο βασιλεὺς ἀπέθανε (pas. indéf.), ζήτω (vive) ὁ βασιλεὺς.

ΜΑΘΗΜΑ 44.

Ἄνω μαλαρήματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ *croindre* σχηματιζόμενα ρήματα.

207. Κατὰ τὸ ρῆμα *croindre* σχηματίζονται πάντα τὰ ρήματα, τὰ λήγοντα εἰς: *aindre*, *eindre*, *oindre*.

208. 1. <i>eindre</i> , <i>peindre</i>	
astreindre=καταναγκάζειν	2. <i>aindre</i> , <i>croindre</i>
atteindre=βάλλειν, κτυπᾶν ε-	complaindre=ἀλεεινολογεῖν
[φιγεῖσθαι σκοποῦ τιγος	contraindre=ἀναγκάζειν
ceindre=ζωγγύειν	plaindre=οἰκτίρειν
dépeindre=περιγράφειν	se plaindre=παραπογεῖσθαι
déteindre=ξεθάφειν	
empreindre=ἀποτυπώγειν	3. <i>oindre</i> , <i>joindre</i>
enceindre=περιζωγγύειν	adjoindre=προσθέτειν βοηθὸν
enfreindre=παραβαίνειν	conjoindre=συζευγνύειν
éteindre=σθύειν	disjoindre=διαζευγόνειν
étreindre=σφίγγειν	enjoindre=ἐπιτάσσειν, διατάσ-
feindre=προσποιεῖσθαι	oindre=χρέειν [σειν]
restreindre=συστέλλειν, περιο-	poindre=ὑποφώσκειν
teindre=βάφειν	rejoindre=ἐπανέρχεσθαι, ἐπι-
	[στρέψειν]

[ρίζειν]

Παραιήρησις 1. "Απαντά τὰ ἀνωτέρω εἰς *indre* λήγοντα
ἡμίατα δικτηροῦσι τὸ *d* τῆς ρίζης μόνον εἰς τὸν μέλλοντα καὶ
ἡγεύεται υποθετικήν: *Craindre*: je crains, je craindrai, je craindrais
προβλ. ἀνάλογον παρατήρησιν τοῦ προηγουμένου μαθήματος).

Παραιήρησις 2. — *Poindre*. Τὸ ρῆμα τοῦτο εἶναι εὔχρηστον
μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον, τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὄριστικῆς καὶ τὸν
μέλλοντα.

Le jour commence à poindre, il poindra bientôt.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρενθέσει ρήματα εἰς τὸν ὄρι-
ζόμενον χρόνον.

Peindre.

Je (s'astreindre pas. indéf.) à des travaux qui ne m'inté-
ressent pas. — La paresse va si lentement que la pauvreté
l'atteindra ind. prés.) bientôt.—Les éclats de la bombe (at-
teindre pas. déf.) plusieurs soldats.—Vous nous l'...si bien...
(dépeindre pas. indéf.) que je le reconnaîtrai (θὰ τὸν ἀνεγνώ-
ριζον) à la première vue.—Corneille (dépeindre pas. indéf.)
les hommes tels qu'il devraient être et Racine tels qu'ils
sont.—Le chlore (τὸ χλώριον) (déteindre ind. prés.) les étou-
ffes.—Puis il (éteindre pas. déf). le feu et s'endormit.— Il
(feindre ind. prés.) d'être malade, mais je suis sûr qu'il se
porte bien.—Qui est-ce qui (peindre pas. indéf.) ce paysage?

Graindre.

Il (pas. indéf. être contraint) à marcher.— Je (craindre
ind. prés.) que la maladie ne (devenir subj. prés.) mortelle.
— Vous êtes à plaindre, mon ami.— On se (plaindre ind.
imp.) à tort que l'indiscipline était dans l'armée.

Joindre.

Cette rue (joindre ind. prés.) deux avenues.— Il gagne
très peu et ce n'est qu'à force des économies qu'il arrive à
joindre les deux bouts= à faire les frais de son ménage.—
Les rois de France (être oint ind. imp.) à Reims.

Αεξιλόγιον.

ἡ σφαῖρα	=la balle	τὸ θέλγητρον=le charme
τὸ μέτωπον=le front		ἡ ἀξία =la valeur
πάτωμα =un étage		οἱ τόκοι =les intérêts
ἡ τιμιότης =la probité		τὸ χρήσμα =la confirmation
ἡ λυχνία =la lampe		τὸ εὐχέλαιον =l'extrême onction.

Θέμα.

Peindre: Ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησεν (atteindre pas. indéf.) εἰς τὸ μέτωπον. — Τὸ ὑδωρ εἶχε φθάσει (atteindre) τὸ πρώτον πάτωμα. — Τὰ ζωηρὰ χρώματα ξεβάψουσιν (déteindre) εύκόλως facilement). — Ἡ τιμιότης εἶγαι ἀποτετυπωμένη ἐπὶ (sur, αἰτ.) τοῦ μετώπου του. — Σδύσατε τὴν λάμπαν καὶ πηγαίνετε γὰρ κατακλιθῆτε. — Αὕτη ἔσφιγξε διὰ (pour) τελευταίαν φορὰν τὸ τέχνον της, ἔπειτα (puis) ἐλιποθύμησεν (s'évanouir) εἰς τὸ μέσον (au milieu) τῆς ὁδοῦ. — Μᾶς ζωγραφίζετε τόσον (si) καλῶς τὰ θέλγητρα τῆς ἐξοχῆς, ὥστε (que) μᾶς δίδετε τὴν ἐπιθυμίαν (l'envie) γὰρ μεταβῶμεν (d'aller) γὰρ κατοικήσωμεν εἰς τὸ χωρίον. — *Graindre*: Τι (que δρ. § 126) φοβεῖσθε; — Παραπονεῖται αἰώνιως (tout le temps). — Σᾶς λυποῦμα (plaindre), φίλε μου. — *Joindre*: Ἐγώσατε τὰς παρακλήσεις σας εἰς τὰς ἰδικάς μου. — Εἶχεν ἐγώσει τοὺς τόκους μὲ τὸ (au) κεφάλαιον. — Χρέουσιν (ἀρρέστως) τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ χρῖσμα καὶ τὸ εὐχέλαιον. — Εὖθυς δέ (dès que) ἡ ἡμέρα θὰ ἀνατείλῃ (poindre), θὰ τεθῶμεν εἰς τὸν δρόμον (se mettre en route).

ΜΑΘΗΜΑ 45.

*Ανώμαλα ἔγματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ *paraître* σχηματίζόμενα ῥήματα.

208^a. Κατὰ τὸ *paraître* σχηματίζονται πάντα τὰ εἰς αἴτρε καὶ οἴτρε λίγοντα ῥήματα ἐξαιρέσει τοῦ ῥήματος *naître*. φυλάττουσι δὲ τὴν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ ι τῆς ῥίζης, δσάκις τὸ φωνήγεν τοῦτο ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ συμφώνου τ.

Connaitre.

Je connais, je connaissais, il connaît.

Accroître.

J'accroissais, il accroît.

Paraître.

apparaître = ἐμφανίζεσθαι

comparaître = παρίστασθαι

disparaître = ἔξαφανίζεσθαι

reparaître = ἀναφαίνεσθαι

Paître ἐλλειπτικὸν

se repaître = βόσκεσθαι, τρέφεσθαι.

Connaitre.

méconnaître = παραγνωρίζειν

reconnaître = ἀναγγωρίζειν

Croître.

décroître = μειοῦσθαι

accroître = αὔξάγειν.

Naitre.

Παρατήσις. Croître: τὸ ρῆμα τοῦτο δέχεται περισπωμένη γένεσιν τῆς παθητικῆς μετοχῆς: crû, crûe, τοῦ ἀρίστου: je crûs, καὶ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς: que je crûsse: ἐν φύσει ἐξ αὐτοῦ σύγχθετα accroître, décroître ἔχουσι παθητικὴν μετοχὴν accru, décrû.

Σημείωσις. Τὰ ὅγματα: paraître, disparaître, croître, décroître λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν ἄλλοτε μὲν τὸ ἔtre, ἄλλοτε δὲ τὸ avoir (օρα § 159).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Paraître.

Jean a la fièvre (paraître ind. prés) .... — il, il garde le lit depuis deux jours.

Vous me (paraître ind. prés.) douter de ma sincérité.— Le onze Décembre 1572 (όλογράφως) une étoile nouvelle (apparaître pas. déf.) tout à coup dans le ciel où elle brilla du plus vif éclat; elle (disparaître pas. déf.) au mois de Mai 1574 après avoir duré seize mois.— Ils (comparaître pas. indéf.) devant le tribunal.— La superstition (disparaître ind. prés.) peu à peu.

Connaitre.

(Se connaître impér. 2 én. προσ.) toi-même. — A l'œuvre on (connaître ind. prés.) l'artisan.— Il ne (se connaître ind.

imp.) plus—il était furieux.— Je (se connaître ind. prés.) en peinture (ἐννοῶ ἀπὸ ζωγραφικῆς). — Christophe Colomb (être méconnu pas. indéf.) de ses contemporaines.— On (reconnaître pas. indéf.) son innocence.

Paître.

Il y a des gens qui (se repaître ind. prés.) de vaines illusions.— Va te faire paître=va-t'en.

Croître.

Les marées (croître ind. prés.) dans l'équinoxe.— Le tumulte allait (croître part. prés.) — La rivière (croître pas. indéf.) subitement de plus d'un mètre.— Les jours (croître ind. prés.) du vingt-et un Décembre au vingt-et-un Juin; et (décroître ind. prés.) du vingt-et-un Juin au vingt-et-un Décembre.

Naitre.

Corneille (naître pas. déf.) à Rouen. En quelle année... — vous... (naître pas. indéf.).— L'espoir (renaître fut.) dans le cœur de votre ami.

Λεξιλόγιον.

ἀπίστευτον	= incroyable	τὸ φάντασμα	= le spectre
ό λειμών	= la prairie	ἡ ἀνάγκη	= le besoin
ή βιομηχανία	= l'industrie	ἡ ταχύτης	= la rapidité
ό διάβολος	= le diable	ὁ κίνδυνος	= le péril
ἡ περιουσία = le bien, la fortune			

Θέμα.

Paraitre.

Οἱ ἄνθρωποι εἰσιν ώς (comme) τὰ ἄνθη, τὰ ὅποια φαίνονται καὶ ἔξαφανίζονται μὲ (avec) ἀπίστευτον ταχύτητα. — Τὸ φάντασμα ἐνεφανίσθη (έχει éμφανισθή) τρεῖς φορὰς κατὰ (pendant) τὴν νύκτα. — Ο "Ηλιος ἔχει ἔξαφανισθή. — Τὸ βιβλίον, τὸ ὅποιον ἔχετε δαγείσει (préter) ἔχει ἔξαφανισθή.

Connaitre.

Δὲν ἐγγώριζεν οὔτε Θεὸν οὔτε διάβολον (δὲν εἶχε καμμίαν

ησκείαν. — Τὸν ἀνεγνώρισα (pas. indéf.) ἀπὸ (à) τὴν φωνήν
οὐ. — Ἡδυγήθη (pas. indéf.) γὰ τὸν ἀγαγγωρίσῃ.

Paire.

Τὰ πρόβατα βόσκουται εἰς τὸν (dans) λειμῶνα.

Croître.

Τὸ θάρρος του ηὔξαγε μαζὶ μὲ (avec) τοὺς κιγδύνους. — Ἡ ελήνη αὐξάγει καὶ μειοῦται κατ' ἐναλλαγὴν (tour à tour). — Εχει αὐξήσει (accroître) τὴν περιουσίαν του.

Naitre.

Ποσοῦ ἔχετε γεννηθῆ; — Γεννᾶται (ἀπρόσ.) εἰς ἄνθρωπος κατὰ par) λεπτόν. — Ἡ βιομηχανία ἐγεννήθη ἐκ τῶν ἀγαγκῶν τοῦ κυθρώπου.

ΜΑΘΗΜΑ 46.

Ἄνωμαλα ὁματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ plaisir σχηματιζόμενα ρήματα..

209. Κατὰ τὸ plaisir σχηματίζονται πάντα τὰ εἰς *aire* λήγοντα ρήματα.

*Plaire*¹

se plaisir=ἀρέσκομαι
déplaire=ἀπαρέσκειν

Taire

se complaire=ἀρέσκεσθαι
complaire=ἀρέσκειν

Ἐξαιρέσει τῶν ἐπομένων ρημάτων:

Faire.

Contrefaire=παραποιεῖν, μιμεῖσθαι, défaire=ἐξασθενεῖν,
se défaire de quelque chose=ἀπαλλάττεσθαι πράγματός τινος,
πωλεῖν αὐτό, refaire=κάμνειν ἐκ νέου, satisfaire=ίκανοποιεῖν,
surfaire=ὑπερτιμᾶν.

¹ Plaire. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ όγκου τούτου ἐκφέρεται ἀνευ οὐδενὸς συνδέσμου πρὸς ἔκφρασιν εὐχῆς:

Plût à Dieu=νὰ δώσῃ ὁ Θεός, εἴθε.

Traire.

Distraire = τέρπειν, extraire = ἐξάγειν, soustraire = ἀφαιρεῖν, se soustraire à . . . = διαφεύγειν . . .

Braire ἐλλειπτικόν.

Παρατήρησις 1. — Τὸ ρῆμα faire τίθεται καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου τῶν ρημάτων, διὰ γὰρ ἐκφράση τὴν διάμεσον ἐγέργειαν :

Je fais bâtir une maison = κτίζω οἰκίαν.

Je vous ai fait chercher = ἔστειλα γὰ σᾶς ζητήσω.

Faites-le venir.

I. ΑΣΚΗΣΙΣ - ΘΕΜΑ

Plaire.

La louange (plaire ind. prés.) — Il (plaire pas. indéf.) aux uns de partir aux autres de rester. — Plût à Dieu qu'il (s'en aller imp. du subj.).

Δότε μοι ἐν ποτήριον ὕδατος, σᾶς παρακαλῶ (ἐὰν εὐαρεστῆσθε). — Πῶς (plaît-il), κύριε; — Ἀρέσκομαι εἰς τὴν ἐξοχήν. — Ἐκλέξατε (choisir) καὶ λάβετε ἐκεῖνο, τὸ δόπον θὰ σᾶς ἀρέσῃ. — Τοῦτο δὲν ἀρέσκει εἰς δλον τὸν κόσμον. — Ἀρέσκομαι (se complaire) εἰς τὴν ἀνάγγωσιν.

Taire.

Les enfants (se taire pas. déf.) dès qu'on leur imposa silence. — Σιωπήσατε λοιπόν.

II. ΑΣΚΗΣΙΣ

Faire.

Il (faire ind. prés.) de son mieux, le pauvre diable! Il (faire pas. déf.) sa philosophie (la classe de philosophie) (τάξιν, ἐν ᾧ διδάσκονται τὰ φιλοσοφικὰ) à l'âge de dix-neuf ans.

— Il (faire fut.) son chemin = il parviendra à son but. — Il (faire ind. imp.) pitié (ἐκλίγει . . .). — On (faire pas. indéf.) de lui un savant (ἐθεώρησεν αὐτὸν ὡς . . .). — Je n'ai que faire de vos conseils = je m'en soucie peu (δλίγον μὲν ἐνδιαφέρουσι). — Il ne fait que de sortir = il est sorti depuis peu.

- Il ne fait que sortir et rentrer = il sort et rentre continuellement. — Il (contrefaire ind. prés.) à merveille le chant u coq. — J' (faire pas. indéf.) ce voyage il y a deux ans et e le (refaire fut.) encore cette année. — Ne me (surfaire impér. 2 πλ. πρόσ.) pas votre marchandise.

Braire.

Cet âne (braire ind. prés.) depuis plusieurs minutes, usqu'à quand (braire fut.)?

Traire.

On (extraire ind. prés.) la houille de la terre. — (Extraire impér. 2 πλ. πρόσ.) la racine carrée de seize. — Il (se soustraire pas. indéf.) au châtiment.

Αξιωματος.

τὸ θαῦμα	=le miracle	ἡ κόπωσις=la fatigue
ἡ διβύλισις	=la distillation	ἡ τρυγία = le marc.
τὸ οἰνόπνευμα	=l'eau-de-vie	ὁ σοφὸς = le savant
τὸ πάθος	=la passion	τὸ χωρίον συγγράμματος=le passage.

Θέμα..

Faire.

Ποῖος ἔχει κάμει τὸν κόσμον; "Εκαμε θαύματα. — Κάμνω τὸ καθηκόν μου. — Κάμνει τὸν σοφόν. — Δύο καὶ δύο κάμνουσι τέσσαρα. — Τοῦτο μοι ἔκαμε (pas. indéf.) καλὸν (du bien). — "Ητο (ἔκαμνε) γύξ. — Εχω συγηθίσει (ce faire) εἰς τὴν κόπωσιν. — Ιδοὺ ἡ οἰκία, τὴν ὅποιαν κτίζω (bâtir ὅρα παρατήρησιν). — Δὲν πρέπει γὰ κάμηγγις εἰς τὸν ἄλλον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν θὰ γίθελομεν γὰ μᾶς ἔκαμνον (γὰ μᾶς ἔκαμνέ τις ὑποτακτ.). εἰς γῆμας αὐτούς. — Παρεποίει τὴν φωγήν του. — Ή ἀσθένεια τὸν ἔχει ἔξασθεγήσει. — Δότε μοι τὸν ἵππον σας διὰ δύο ὥρας. Δὲν τὸν ἔχω πλέον τὸν ἔχω πωλήσει (se défaire de quelque chose). — Μὴ οικανοποιήτε τὰ πάθη σας.

Braire.

Ο ՚ιππος χρεμετίζει (hennir)· ὁ ὄνος. δύκαται.

Traire.

Εἴτα (puis) ἀμέλξας τὰς ἀγελάδας, ἀφῆκεν αὐτὰς νὰ βόσκων-

ταὶ εἰς (dans) τὸν λειμῶνα.—Ο περίπατος διασκεδάζει.—Τὸ οἰγό-
πνευμα ἔξαγεται ἐκ τῆς τρυγίας (du marc) διὰ (par) διύλισεως.
—'Απέσπασα (j'ai extrait) τοῦτο τὸ χωρίον ἐκ τοῦ Σοφοκλέους.
—'Αφαιρέσατε τὸν ἀριθμὸν 4.555 ἀπὸ (de) 10.568 (δλογράφως).

ΜΑΘΗΜΑ 47.

'Α νώ μαλα δήματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ κατὰ τὸ construire σχηματίζόμενα ρήματα.

210. Κατὰ τὸ construire σχηματίζονται πάντα τὰ εἰς uire λήγοντα ἔξαιρέσει τοῦ bruire, ὅπερ εἶγαν ἐλλειπτικόγ.

Conduire.

éconduire=προπέμπειν   reconduire=ἀποπέμπειν, προπέμπειν

Construire, reconstruire

Cuire	=ψήνειν	Déduire	=συμπεραίγειν
Détruire	=καταστρέφειν	Enduire	=ἐπιχρέειν
Induire	=προτρέπειν, ἀποπλα-	Introduire	=εἰσάγειν
Instruire	[γᾶν]	Reducire	=ἐλαττοῦν, ὑποτάσ-
Produire	=διδάσκειν, πληρο-		[σειν]
Traduire	=μεταφράζειν	Séduire	=ἀποπλαγᾶν, σαγη-
			[γεύειν, δωροδοκεῖν].

Τὰ ρήματα *luire*=λάμπειν, (*reliure*), *nuire*=βλάπτειν ἔχουσι παθητικὴν μετοχὴν lui, nui.

ΑΣΚΗΣΙΣ

(Instruire impér. 2 πλ. πρόσ.)—moi de ce qui se passe.—Son exemple (instruire ind. prés.) bien mieux que ses discours.—Ces légumes (cuire ind. prés.) mal.—Voilà un cocher automobiliste qui (conduire ind. prés.) bien.—Un sentier assez bien marqué (conduire ind. imp.) au sommet de la montagne.—Les voleurs (s'introduire pas. déf.) dans la maison.—La guerre (produire ind. prés.) de grands maux.—Son arrogance (produire pas. déf.) un mauvais effet. On l'

(reconduire pas. indéf.) à coups de bâton.— Il seduire pas. indéf.) les témoins.— Alexandre (reduire pas. éf.) toute l'Asie.— Sa douleur (se traduire ind. imp.) pas es cris.— Ne désespère pas mon ami, un nouveau jour va uire.— Les épées (luire ind. imp.) dans l'ombre.— Les gelées ardives (nuire ind. prés.) aux vignes.— Tout ce qui (reliure nd. prés.) n'est pas or.— Le vent (bruire ind. imp.) dans a forêt.

Αξιωματον.

οίκοδόμημα	= un édifice	τὰ ἔξοδα	= les dépenses
τὸ γραφεῖον	= le cabinet	ἡ δυστυχία	= le malheur
πρᾶξις	= une action	ἄδικος,	= injuste.
		εὐτυχία	= le bonheur

Θέμα.

Μὲ ἐδίδαξε διὰ (par alt.) τοῦ παραδείγματός του.— "Εχουσι κατασκευάσει ἐκ νέου (reconstruire) τοῦτο τὸ οἰκοδόμημα.— Οἱ ὁρθαλμοὶ μου μὲ καίουν (cuire).— Συνάγω ἐκ τούτου (de là) ὅτι (que) ἔχει ἡδη ἀναχωρήσει.— Ἡ ἀρετὴ ὁδηγεῖ εἰς τὴν εὐτυχίαν, ἡ κακία (le vice) εἰς τὴν δυστυχίαν.— Τὸν εἰσήγαγεν (pas. ind.) εἰς (dans) τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ.— Προπέμψατε (reconduire) τὴν κυρίαν, σᾶς παρακαλῶ (éān εὐαρεστήσθε).— Τὸ κακὸν παράδειγμα σαγηγεύει.— "Εχει ἐλαττώσει τὰ ἔξοδά του.— Μεταφράζει ἐκ τῆς γαλλικῆς (le français) μὲ (avec) εὐκολίαν ἀσυνήθη (extraordinaire).— Τοῦτο βλάπτει (εἰς) τὸ σχέδιόν μου.— Ο γύλιος λάμπει. — Αἱ ἄδικοι⁽²⁾ πράξεις⁽¹⁾ βλάπτουσι πάντοτε (εἰς) τοὺς δράστας αὐτῶν (auteur).— Ο ἀνεμος ἐβόϊζεν (bruire) εἰς (dans) τὰ φύλλα τῶν δένδρων.

ΜΑΘΗΜΑ 48.

Ἄνωμαλα ρήματα.

Τετάρτη συνγία.

211. Τὰ εἰς *ire* λήγοντα ρήματα παρουσιάζουσιν ιδιαιτέρας ἀγωμαλίας κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν.

Confire, suffire, se suffire.

Écrire

circonscrire = περιγράφειν
 décrire = περιγράφειν
 inscrire = ἐγγράφειν
 prescrire = προστάσσειν
 proscrire = προγράφειν
 souscrire = ὑπογράφειν
 transcrire = ἀντιγράφειν

Tὰ ρήματα:

contredire = ἀντιλέγειν
 médire = κακολογεῖν

ΣΧΗΜΑΤΙΚΟΥΣ ουσι κατὰ διάφορον τρόπου τὸ 2ον πληθ. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς καὶ τῆς προστακτικῆς.

vous contredisez, contredisez   vous interdisez, interdisez
 vous médisez, médisez   vous prédisez, prédisez.

Tὸ ρῆμα maudire (*καταρᾶσθαι*) ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν maudissant: nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent. Je maudissais.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Dire.

Je lui (dire pas. indéf.) du bien de vous.— Je ne (dire ind. prés.) pas que vous l'ayez trompé. A l'entendre (ἀκούων τις αὐτὸν) on (dire cond. prés.) qu'il peut tout faire.— Cela va sans dire = cela est tout naturel (*οἶκοθεν νοεῖται*).— Ses actes (contredire pas. déf.) souvent ses paroles.— Noé (maudire ind. prés.) son fils.— On ne doit jamais médire de personne.— Trouvez-vous-encore à redire?

Écrire.

Nous (écrire ind. prés.) de gauche à droite, les Juifs (écrire ind. imparf.) de droite à gauche.— Il m'avait fait promettre de lui écrire en m'assurant qu'il me répondrait; je lui (écrire pas. indéf.) plusieurs fois, il ne m'a jamais répondu. (Circonscrire impér. 2 πλ. πρόσ.) un polygone au cercle.— Cet usage (être proscrit pas. indéf.) depuis longtemps.— J' (souscrire pas. indéf.) pour ce monument.

Lire

élire = ἐκλέγειν
 relire = ἀναγινώσκειν

Rire

sourire = ὑπομειδιᾶν

Frire

Dire

interdire = ἀπαγορεύειν
 prédire = προλέγειν

Lire.

Cet enfant (lire ind. prés.) couramment.— J' . . . tout de suite . . . (lire pas. indéf.) sa pensée dans ses yeux.— Il . . . (être élu pas. indéf.) président.

Rire.

Tel qui (rire ind. prés.) Vendredi, Dimanche pleurera. Mais vous voulez rire, n'est-ce pas? (vous ne parlez pas sérieusement).— Elle (rire indic. imp.) aux éclats.— La fortune lui (sourire ind. prés.).

Suffire.

Peu de bien (suffire ind. prés.) au sage.— Il (se suffire ind. imp.). Cela suffit, il suffit, suffit = en voilà assez.

Λεξιλόγιον.

ἡ λειτουργία	= la messe	ἡ ἡχώ	= l'écho
ἡ καταισχύνη	= la honte	ἡ περιφρόνησις	= le dédain
τρίγωνον	= un triangle	χρῆσις	= un usage
ἡ ἀνάγκη	= le besoin	ἔλλειψις	= un ellipse
ὁ ἥχος	= le son	τὸ ποσὸν	= la somme

Θέμα.

Dire.

Μή λέγετε ποτε ἄλλο τι (autre chose) ἢ τὴν ἀλήθειαν.— Λειτουργεῖ (λέγει τὴν λειτουργίαν) καθ' ἐκάστην (όλας τὰς ἡμέρας).— Θὰ ἔλεγέ τις (ἡθελέ τις εἴπει) δτι ἡτο τεθνεώς.— Λέγουσιν δτι (que) τὸν ἔχετε ἀπατήσει (tromper).— Ἀλλ' εἶναι τρελός, εἶπε καθ' ἔχυτὸν (se dire).— Ἀντιφάσκετε πρὸς ἔσυτὸν (se contredire).— Οἱ ιατρὸς τοῦ ἔχει ἀπαγορεύσει τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου.— Διατί (pourquoi) καταρᾶσθε τὴν τύχην σας (le sort); Μή καταρᾶσθε ἔκειγους, οἱ δποῖοι σᾶς καταρῶνται.— Μή κακολογῆτε οὐδένα (de . . .).— Ἄς ἐπαναλέγωμεν συχνάκις τὰς αὐτὰς ἀληθειας.— Ή ἡχώ ἐπαναλέγει τὸν ἥχον.

Écrire.

Πῶς γράφετε ταύτην τὴν λέξιν;— Ή καταισχύνη του ἡτο γεγραμμένη ἐπὶ (sur αἰτ.) τοῦ μετώπου του.— Γράφετε ώς (comme) γαλῆ (πολὺ κακά).— Ο γέγραπται γέγραπται (ἐκεῖνο,

τὸ ὁποῖον εἶναι γεγραμμένον, εἶναι γεγραμμένον). — Τοῦτο ἡτο γεγραμμένον. — Σᾶς εἰχον γράψει ἐκ Παρισίων ὅτι ἥμην ἀσθενῆς. — Ἡ γῆ περιγράψει (décrire) ἔλλειψιν. — Ἐγράψατε ἐν τρίγωνον εἰς (dans) κύκλου. — Ἐχει ὑπογράψει δι' ἐν φιλολογικὸν ἔργον (ἔργον φιλολογίας = ouvrage de littérature). — Αντιγράψατε ταύτην τὴν ἐπιστολήν.

Lire.

Αναγινώσκω τὴν σκέψιν σας ἐπὶ τοῦ μετώπου σας.

Rire.

Ἐγέλασε (pas. indéf.) ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του. — Θὰ γελάσῃ (ἀγεύει ἀγτωνυμίας εἰς τὴν γαλλικὴν) καλῶς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος (qui) θὰ γελάσῃ δὲ τελευταῖς. — Υπεμειδίασεν ἐκ (de) περιφρογήσεως.

Suffire.

Τοῦτο τὸ ποσὸν ἀρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας του. — Εκατὸν δραχμαὶ δὲν θὰ ἀρκέσωσι διὰ (pour) τοῦτο τὸ ταξίδιον.

ΜΑΘΗΜΑ 49.

Ἄνωμαλα φήματα.

Τετάρτη συζυγία.

Τὰ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀγωτέρω κατηγοριῶν ὑπαγόμενα ἀνώμαλα ρήματα τῆς 4ης συζυγίας.

212. *Battre*, abattre=καταβάλλειν, combattre=μάχεσθαι, débattre=συζητεῖν, s'ébattre=διασκεδάζειν, rabattre=καταδιβάζειν, ὑποθιβάζειν, ἐκπίπτειν. 213. *Boire*. 214. *Croire*. 215. *Clore*, éclore=ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν ἐπὶ ἀνθέων. 216. *Confire*, exclure=ἀποκλείειν. 217. *Vaincre*, convaincre=πείθειν.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Battre.

Nous (battre ind. prés.) la campagne = nous divagions.
— Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud = saisir l'occasion favorable. — En homme instruit il (combattre

pas. indéf.) les préjugés de ses consitoyens. — Cette opinion (être débattu pas. déf.).

Boire.

J'ai failli boire (me noyer). — Il (boire pas. indéf.) le caillice jusqu'à la lie. — Savez-vous ce qu'il (boire ind. prés.) cet homme dans ce verre qui vacille (*ταλαντεύεται*) en sa main tremblante d'ivresse? Il (boire ind. prés.) les larmes, le sang, la vie de sa femme et de ses enfants (Lemennais).

Croire.

Je ne (croire ind. prés.) pas à l'efficacité de ce remède (croire impér. 2 πλ. πρόσ.) en Dieu.

Clore.

Une parole sage et conciliante (clore ind. prés.) bien des discussions. On met les œufs des vers-à-soie au soleil afin qu'ils (éclore subj. prés.).

Conclure.

L'affaire (être conclu pas. indéf.). — La bonté et l'avarice (s'exclure ind. prés.).

Vaincre.

On (vaincre pas. ind.) l'ennemi en bataille rangée. — La logique est l'art de convaincre.

Λεξιλόγιον.

ἡ ὑγεία=la santé

ὁ μεταξοσκώληξ=le ver-à-soi

τὸ πνεῦμα=l'esprit

τὰ παιγνιόχαρτα=les cartes

τὸ γρονθοκόπημα=un coup de poing

ἡ τάφρος=le fossé

λεπτὸν (*τῆς δραχμῆς*)=un centime

Θέμα.

Battre.

Ο ἔχθρὸς ὑπεχώρησε κανονικῶς (battre en retraite). — Έκτ πήθησαν διὰ (se battre à... pas. indéf.) γρονθοκόπημάτων. — Τ ἔδειρε καλὰ καλὰ (bel et bien). — Ανακατώσατε (battre) τὰ π γνιόχαρτα. — Δὲν θὰ ἐκπέσω ἐκ τούτου (en rabattre) ἐν λεπτόν.

Boire.

Ἄς πίλωμεν εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ φίλου σας.—Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι πίνουσιν, ἔχουν ύστεργὰ (τελειώγουσι) κακά.

Croire.

Πιστεύω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιο μοὶ λέγετε.—Ἐνόμιζον ὅτι (que) αὕτη ἡτο εὑφυής (εἶχε πνεῦμα).

Clore.

Ἔχουσι (ἀօριστως) περικλείσει (clore) τοῦτο τὸν ἀγρὸν ἀπὸ (de) τάφρους. — Ο καύσων κάμνει γὰ ἐκκολάπτωνται οἱ μεταξοσκώληκες. — Ταῦτα τὰ ἄγθη θὰ ἀγοίξωσι μετ' ὀλίγον (bientôt).

Conclure.

Συγεπέραινεν ἐκ τούτου (de là) ὅτι ἔχετε δίκαιοι (raison).

Vaincre.

Συγηθίζετε (s'habituer à...) γὰ νικᾶτε ἑαυτοὺς (se vaincre)

ΜΑΘΗΜΑ 50.

Σύνταξις τοῦ ρήματος (*Syntaxe du Verbe*).

Θέσις τοῦ ὑποκειμένου καὶ συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς αὐτό.

I. Θέσις τοῦ ὑποκειμένου.

218. Τὸ ὑποκείμενον τίθεται συγήθως πρὸ τοῦ ρήματος.

L'homme est mortel.

219. Τίθεται ἐν τούτοις κατόπιν τοῦ ρήματος:

1^{ον} Ἐπὶ ἐρωτήσεως (ὅρα Μαθ. 33), Viendras-tu? voulez-vous être heureux!

2^{ον} Εἰς τὰς παρεγθεικὰς προτάσεις. La vie, disait Socrate, n'est qu'une préparation à la mort=ἡ ζωή, ἔλεγεν ὁ Σωκράτης, δέν εἰναι ἡ προπαρασκευὴ διὰ τὸν θάνατον.

3^{ον} Μετὰ ρῆμα εἰς ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν ἐκφερόμενον ἀγενούσυγδέσμου (ὅπότε δηλοῖ εὐχήν). Puisse le succès couronner vos efforts. Εἴθε ἡ ἐπιτυχία γὰ στέψῃ τὰς προσπαθείας σας.

4^{ον} Μετὰ τὰς ἐπομένας ἐπιρρηματικὰς ἐκφράσεις (προτασσομένας τοῦ ρήματος).

À peine (μόλις), ainsi (οὕτω), aussi (διὰ τοῦτο), au moins (οὐλάχιστον), encore (ἀκόμη), en vain (ματαλώς), peut-être (σως), toujours (πάντοτε) κ.τ.λ.

Ainsi va le monde.

À peine finissons-nous.

Peut-être viendra-t-il.

5ον Εἰς φράσεις ἀποφθεγματικὰς ἀναλόγους πρὸς τὰς ἐπομένας:

Pensons, comme pense le sage.

Où finit la vertu, là commence le vice.

II. Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ
(accord du verbe avec son sujet).

220. Πᾶν ρῆμα (ἐξαιρέσει τῶν ἀπροσώπων) συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ:

Tu parles, nous parlons.

221. Πᾶν ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συγδεόμενα διὰ τοῦ et, οὐθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν:

Le père et le fils chantent.

Ton père et le mien partiront demain.

Τὰ ρήματα τίθενται εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, διότι τὰ ὑποκείμενά εἰσι τρίτου προσώπου.

Vous et votre frère vous lirez.

Vous et moi nous lirons cette histoire η vous et votre frère lirez, vous et moi lirons cette histoire.

Τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον (ὅρ. σ. 67)

222. Ρῆμα, τὸ δοποῖον ἔχει πολλὰ ὑποκείμενα ἔγικοῦ ἀριθμοῦ μὴ συνδεόμενα πρὸς ἄλληλα, συμφωνεῖ πρὸς μόνον τὸ τελευταῖον.
α') "Οταν τὰ ὑποκείμενά εἰσι σχεδὸν συνώνυμα:

Sa bonté, son extrême douceur le fait aimer = η ἀγαθότης του, η μεγάλη αὐτοῦ ἡπιότης καθιστᾷ αὐτὸν ἀγαπητόν.

β') "Οταν τὰ ὑποκείμενα ὥσι τεθειμένα κατὰ πρόοδον (par gradation).

Votre intérêt, votre honneur, Dieu vous commande ce sacrifice (ἐπιβάλλει ταύτην τὴν θυσίαν).

γ') "Οταν τὰ ὑποκείμενα συγκεφαλαιῶνται ὅπο μιᾶς λέξει ως οἷαι αἱ: chacun, aucun, nul, rien, tout κτλ.

Un souffle (πνοή), une ombre (σκιά), une rien, tout lui donnait la fièvre.

223. Πᾶν ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα τρίτου προσώπου, συνδέομενα διὰ τοῦ συγδέσμου *νὶ* (οὔτε) ἢ διὰ τοῦ συγδέσμου *οὐ* (ἢ) τίθεται συνήθως εἰς τὸν πληθυντικόν :

Le temps ou la mort sont nos remèdes (φάρμακα).

Ni l'or ni la grandeur (μεγαλεῖον) ne nous rendent heureux.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἴδεα, ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος ἐκφραζομένη, δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἔτερον μόνον τῶν ὑποκειμένων, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἑγικόν :

Ni Pierre ni Paul ne sera nommé premier dans cette composition (σύνθεσις).

Pierre ou Paul sera nommé (θὰ διορισθῇ) juge (ἄλλ' οὐχὶ καὶ οἱ δύο δόμοι).

Οταν τὰ ὑποκείμενα, τὰ διὰ τοῦ συγδέσμου *νὶ* ἢ τοῦ συγδέσμου *οὐ* συγδεόμενα, εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικὸν κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον (ὅπως καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ).

Pierre ou toi ferez ce travail.

Ni vous ni moi ne connaissons l'avenir.

224. "Οταν δύο ὑποκείμενα σύγδεωνται δι' ἑνὸς τῶν συγδέσμων: comme, ainsi que (ώς καὶ), de même que (ώς καὶ) κτλ., τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἑγικὸν μέν, ὅσακις πρόκειται περὶ συκρίσεως, εἰς τὸν πληθυντικὸν δέ, ὅσακις πρόκειται περὶ ἀπαριθμήσεως.

La force d'âme, comme celle du corps est le fruit de la tempérance (ἐγκράτεια): (ἡ ψυχικὴ δύναμις συγκρίνεται πρὸς τὴν τοῦ σώματος). — Le devoir ainsi que l'honneur vous prescrivent la probité (τὴν τιμιότητα): (ἀπαριθμοῦμεν: τὸ καθήκον, ἡ τιμὴ κτλ.).

225. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι σηματικόν (ποιη collectif), τὸ ρῆμα τίθεται γενικῶς εἰς τὸν πληθυντικόν :

Une multitude de passions divisent les hommes oisifs. Ηλήθος παθῶν ἐπιφέρουσι διχόνοιαν (διαιροῦσι) εἰς τοὺς δέργους ἀνθρώπους. Une foule d'enfants poussaient des cris de joie (ἔδαλε κραυγὰς χαρᾶς).

Ἐν τούτοις τὸ ρῆμα τίθεται εἰς ἑνικόν, ὅταν γίγνοιται δεικνύη σαφῶς ὅτι γίνεται τοῦ ρήματος ἐκφράζομένη πρᾶξις ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν τὸ περιληπτικόν.

La foule des enfants *encombrait* la rue (ἐπλήρωσεν . . .). — Un grand nombre des chefs *nuit* à la discipline (βλάπτει τὴν πειθαρχίαν).

226. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα peu, beaucoup, assez, trop, moins καὶ τὸ οὐσιαστικὸν la plupart τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν.

La plupart des hommes redoutent (φοβοῦνται) la mort.
Peu de gens savent se taire à propos.

227. Πᾶν ρῆμα, ἔχον ως ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν qui, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὴν λέξιν, εἰς γίνεται ἀναφέρεται γίνεται αὕτη :

C'est toi qui as parlé. C'est moi qui irai.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω κανόνες.

C'est la douceur et la bonté qui gagnent les cœurs.

Σημείωσις. Δέγνεται :

Plus d'un orateur a défendu (καὶ οὐχὶ ont défendu) la liberté.
Moins de deux mois sont passés.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρενθέσει ρήματα εἰς τὸν δριζόμενον χρόνον.

Ton oncle, ton cousin et moi (se donner pas. indéf.) rendez-vous au Pirée.— Le premier commis (διάλληλος) et toi (surveiller fut.) la maison pendant mon absence.— Ma fille et moi (prendre fut.) soin de préparer le repas.— Raisonnement, prière, supplication (*ἰκεσία*), menace, rien ne (pouvoir pas. déf.) l'empêcher de partir.— Mon frère ou moi (partir fut.) pour l'Angleterre afin d'apprendre vite l'Anglais.— Le temps où la mort (changer ind. prés.) tout sur la terre.— Le plaisir ou l'ambition (mener ind. prés.) la plupart des hommes.— Ni la guerre ni la peste n'(faire pas. indéf.) autant de victimes que les passions.— Ni vous ni moi ne (pou-

voir ind. prés.) oublier ce que nous devons à nos parents — L'agriculture comme la médecine (entretenir ind. prés., la vie des hommes.— Beaucoup de gens (parler ind. prés.) mal, parce qu'ils ne font pas attention à ce qu'ils disent.— La multiplicité des remèdes n'(empêcher fut.) jamais les hommes de mourir.— Un grand nombre de métiers exercés par le même homme le (conduire ind. prés.) rarement à l'aisance (*εὐπορία*).

Αεξιλόγιον.

τὸ μυστικὸν	=le secret	τὸ οἰνόπνευμα	=l'eau-de-vie
τὸ δυστύχημα	=l'accident	ἡ πλειονότης	=la généralité
τὸ κυνήγιον	=la chasse	ὁ τόπος	=le lieu
ἡ δυστυχία	=le malheur	ἡ ἀλιεία	=la pêche
ὁ ἡλεκτρισμὸς	=l'électricité	ὁρφανὸς	=orphelin
ὁ ἄγροφύλαξ	=le garde-champêtre	αἴνιγμα	=une énigme

Θέμα.

«Ζητῶ ἔνα ἀγθρωπον» ἔλεγε μίαν ἡμέραν ὁ Διογένης (Diogène) (κρατῶν) ἔνα φανὸν (une lanterne) εἰς τὴν χεῖρα.— Ή γῆ στρέφεται (tourner) πέριξ (autour) τοῦ ἥλιου, ἔλεγεν ὁ Γαλιλαῖος (Galilée) δρθῶς (avec raison). — Μόλις γνωρίζομεν ἔνα μικρὸν ἀριθμὸν τῶν μυστικῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.— Ο δῆμαρχος, ὁ ἀγροφύλαξ καὶ ἐγὼ μετέθημεν (se transporter pas, indéf.) εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος.— Ο ἐξάδελφός σου, ὁ φίλος σου καὶ σὺ θὰ περιμείνητε (attendre), ίνα (que) τὸ πᾶν ἦ ἔτοιμον.— Ο ἀδελφός μου ἦ ἐγὼ θὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ (pour) Σουέζ (Suez). — Ο οἶνος ἦ τὸ οἰνόπνευμα δύνανται νὰ φονεύσωσιν ἐκεῖνον, θστις πίνει ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τὸ δέον (à l'excès). — Τὸ τέսον ἦ ὁ καρές ὑπερδιεγέρουσι (surexciter) τὸ νευρικὸν σύστημα (le système nerveux).— Σὺ ἦ ἐγὼ ὀφείλομεν (θὰ ὀφείλωμεν) νὰ μάθωμεν τὴν ἀγγλικήν. — Οὔτε τὸ κυνήγιον οὔτε ἡ ἀλιεία δύνανται νὰ θρέψωσιν ἀποκλειστικῶς (seules) τοὺς πεπολιτισμένους⁽²⁾ λαούς⁽¹⁾. — Οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ἡ δυστυχία δύνανται νὰ κάμωσι (faire) νὰ λησμονηθῇ (oublier) ἐν εὐεργέτημα.— Ή πλειονότης τῶν πατιδίων ἀγαπᾷ κάλλιον (mieux) νὰ παίζῃ (ἀπαρ.) ἢ νὰ μελετᾷ (ἀπαρ.)— Εἶμαι (εἰς) δρφανός, θστις δὲν ἐγγάρισα οὔτε πα-

τέρα οὔτε μητέρα. — Εἰσθε ὁ μόνος, ὅστις ἔχετε μαντεύσει τοῦτο τὸ αἰνιγμα (deviner subj. passé.).

ΜΑΘΗΜΑ 51.

Προσδιορισμὸς τοῦ ρήματος (*Complément du verbe*).

228. *Κοινὸν ἀντικείμενον εἰς δύο ρήματα* : Κοινὸν ἀντικείμενον δύγαται νὰ τεθῇ, μόνον ὅταν δύο ρήματα συντάσσωνται κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν.

Cet enfant aime et respecte ses parents. Il s'approcha et s'empara de la ville. Aimer et respecter déchontai ἀμφότερα ἀμεσον ἀντικείμενον, s'approcher et s'emparer déchontai ἀμφότερα ἔμμεσον ἀντικείμενον (μετὰ τῆς προθέσεως de).

“Οθεν αἱ ἐπόμεναι φράσεις: cet enfant aime et obéit à ses parents — il attaqua et s'empara de la ville χρήζουσι διορθώσεως, διότι λέγεται aimer ses parents, obéir à ses parents, attaquer une ville, s'emparer d'une ville. Οφελομεν διὰ τοῦτο νὰ μεταβάλωμεν αὗτάς:

Cet enfant aime ses parents et leur obéit.

Il attaqua la ville et s'empara d'elle.

229. *Ρῆμα μετὰ πολλῶν ἀντικειμένων*.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ ρήματος ὀφείλουσι νὰ είναι τῆς αὐτῆς φύσεως. Εάν τὸ πρῶτον είναι οὐσιαστικόν, καὶ τὰ ἄλλα δέον γὰ είναι οὐσιαστικά· εάν τὸ πρῶτον είναι ρῆμα καὶ τὰ ἄλλα δέον γὰ είναι ρήματα.

Il aime l'étude et la promenade.

Il aime à étudier et à se promener.

“Οθεν ἡ ἐπομένη φράσις: Il aime l'étude et à se promener δὲν είναι ὀρθή· ὀφελομεν νὰ εἴπωμεν: il aime l'étude et la promenade· il aime à étudier et à se promener.

ΜΑΘΗΜΑ 52.

Χρῆσις τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

*I Χρῆσις τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως
(Emploi de l'Indicatif).*

230. Ή ὁριστικὴ ἐκφράζει πρᾶξιν προγματικήν, βεβαίαν.

231. Τίθεται πάντοτε εἰς ὁριστικὴν τὸ ρῆμα ἐξαρτωμένης προτάσεως, ἀρχομένης ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀκολούθων συγδεσμικῶν ἐκφράσεων:

à mesure que=καθ' ὅσον, ἐφ' ὅσον	attendu que=ἐπειδὴ
ainsi que=ὅπως	lorsque=ὅταν
depuis que=ἀφ' ὅτου	comme=ἐπειδὴ
aussitôt que=ἄμμα ὡς	quand=ὅταν
parce que=διότι	si=ἐὰν
puisque=ἀφ' οὐ	après que=ἀφ' οὐ
tant que=ἐφ' ὅσον, τοσοῦτον, ὅσον	dès que=εὐθὺς ὡς
vu que=διότι, ἀφ' οὐ	autant que=ὅσον
de même que=ὡς καὶ	pendant que=ἐν φ
tout... que=ὅσον καὶ ἂν	tandis que=ἐγ φ

Il faut bonne mémoire après qu'on a menti.

Il avance à mesure que vous reculez.

Il partira aussitôt que vous serez parti.

Je l'ai reconnu dès que je l'ai aperçu.

*II Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὁριστικῆς
(Emploi des temps de l'Indicatif).*

232. Μεταχειρίζονται τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν παρατατικὸν ἐν τῇ γαλλικῇ, ὁσάκις καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γίνεται χρῆσις τῶν χρόνων τούτων.

*Ἐνεστώς: τρώω = je mange.

Ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη = la terre est ronde.

(Οἱ ἐνεστῶτες ἐκφράζει εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο θετικόν τι καὶ βέβαιον).

Alexandre paraît, tout change en Orient.

(Εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο τίθεται δὲ ἐνεστώς ἀντὶ ἀρίστου,

διὰ νὰ παραστήσῃ τὸ πρᾶγμα ξωηρότερον (ώς ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὁ
ἱστορικὸς ἐνεστώς).

Je vous attends demain à cinq heures du soir
Σᾶς περιμένω αὔριον εἰς τὰς πέντε τῆς ἑσπέρας.

Si vous venez¹, vous me ferez plaisir.

Ἐὰν ἔλθητε, θὰ μοὶ προξενήσητε εὐχαρίστησιν.

(Εἰς τὰ ἀγωτέρω παραδείγματα ὁ ἐνεστῶς ἐπέχει θέσιν μέλ-
λοντος).

Παρατατικὸς (imparfait).

Ο ἀδελφός σας ἦτο γῆρη μέγας, ὅτε εἶχεν ἐγκαταλίπει τὴν
χώραν (μας).

Votre frère était déjà grand quand il avait quitté le pays.

On m'a écrit que vous aviez (εἶχετε) la fièvre.

J'écrivais (ἔγραφον) à mon frère quand je reçus sa lettre.

On brûlait (έκαιον) les morts à Rome.

(Ἐκφράζει πρᾶξιν κατὰ συγήθειαν εἰς τὸ παρελθόν λαμβά-
γουσαν χώραν).

233. Αόριστος. Μεταχειρίζονται τὸν ἀόριστον (passé défini
= παρωχημένος ὥρισμένος), διὰ νὰ δηλώσωσιν ὅτι πρᾶξις τις
ἔλαθε χώραν εἰς χρονικὸν διάστημα ὥρισμένογ, τελείως διαρρεῦσαν.

Je le vis hier, la semaine passée, l'année dernière,
ἀλλὰ οὐχί:

Je le vis ce matin, il arriva cette semaine.

234. Ηαρακείμενος. Μεταχειρίζονται τὸν παρακείμενον (passé
indéfini = παρωχημένος ἀόριστος) πρὸς δήλωσιν πράξεως, λα-
θούσης χώραν εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλ᾽ ἀορίστως (εἰς χρονικὸν διά-
στημα ἐντελῶς ἢ μὴ διαρρεῦσαν).

J'ai lu un beau livre

Ἀνέγγωσα ἐν ὥραῖον βιβλίον (εἰς τὸ παρελθόν ἀορίστως).

J'ai reçu ce mois-ci des nouvelles de mon père.

Je l'ai vu hier, la semaine passée, l'année dernière.

¹ Si vous venez ἀντὶ si vous viendrez: ἡ ἐκφρασις αὗτη ἀποτελεῖ
εἴδος γαλλισμοῦ. Je partirai si on me le permet.

235. Γίνεται έγιστε χρήσις τοῦ χρόνου τούτου ἀντὶ τετελεσμένου μέλλοντος.

Attendez-moi, j'ai fini dans un instant

Περιμείνατέ με, θὰ ἔχω τελειώσει (j'aurai fini) ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς.

Παρατήρησις. Ὁ παρακείμενος δυνάμενος νὰ ἐκφράσῃ ἀδιαχρίτως πᾶσαν πρᾶξιν λαβοῦσαν χώραν εἰς τὸ παρελθὸν ἀπαντᾷ συγνήθεστερον τοῦ ἀορίστου. Ἐν τῇ συγήθει ὅμιλᾳ ἰδίωσ σχεδὸν μόνον αὐτοῦ γίνεται χρῆσις (ἐν τῇ ἑλληνικῇ τούτων μεταχειρίζόμεθα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν ἀόριστον: ἔφαγον = j'ai mangé, μετέθηγ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον = je suis allé à la poste, εἰργάσθηγ = j'ai travaillé).

236. *Παρωχημένος πρότερος* (passé antérieur), ὑπερσυντέλικος (plus-que-parfait). Οἱ δύο οὗτοι χρόνοι δηλοῦσι πρᾶξιν λαβοῦσαν χώραν εἰς τὸ παρελθὸν πρὸ ἄλλης πράξεως ἐπέσης εἰς τὸ παρελθὸν λαβούσης χώραν. Καὶ ὁ μὲν παρωχημένος πρότερος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀόριστον:

Quand j'eus souffré je me couchai = ἤμα ἐδείπνησα, κατεκλίθηγ.

Ο δὲ ὑπερσυντέλικος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρατατικόν δύναται δ' ὅμως νὰ τεθῇ καὶ μετὰ ἀόριστον ἢ παρακείμενον.

Quand j'avais étudié j'allais me promener

"Όταν εἶχον μελετήσει, μετέθοιγον νὰ περιπατήσω.

J'avais terminé mon travail quand vous êtes arrivé.

Εἶχον τελειώσει τὴν ἐργασίαν μου, ὅταν ἐφάσατε.

237. *Μέλλων* (futur). Γίνεται χρῆσις τοῦ χρόνου τούτου ἐν τῇ γαλλικῇ, ὁσάκις καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ:

Je partirai dans trois jours

Θὰ ἀναχωρήσω μετὰ τρεῖς ημέρας.

Ensuite tu iras au marché acheter de la viande

Εἴτα θὰ μεταβῆς (ἐπέχει θέσιν προστακτικῆς) . . .

238. *Μέλλων πρότερος* (futur antérieur). Γίνεται χρῆσις τοῦ χρόνου τούτου πρὸς δήλωσιν πράξεως μελλούσης καὶ λαμβανούσης χώραν πρὸ ἄλλης πράξεως ἐπέσης μελλούσης :

Vous recevrez votre salaire quand vous aurez fini votre travail = θὰ λάβητε τὸ ήμερομέσθιόν σας, ὅταν θὰ ἔχητε τελειώσει τὴν ἐργασίαν σας.

Σημείωσις. Λέγεται: où est votre frère? il sera parti = θὰ ἔχῃ ἀνα-

χωρήσει, φαίνεται πῶς ἔχει ἀναχωρήσει. "Οθεν γίνεται χρῆσις τοῦ χρόνου τούτου πρὸς ἐκφρασιν εἰκασίας.

Λεξιλόγιον.

ἡ μνήμη	= la mémoire	ἀνθρώπινος	= humain
ὁ ἡθικολόγος	= le moraliste	ἡ ὑπηρεσία	= le service
ἡ διήγησις	= le récit	ὑπόθεσις	= une affaire
κολλητικός	= contagieux	ἀνταμοιβὴ	= une récompense
Πορτογάλλος	= Portugais	ἡ ἀνάπτυξις	= le développement
ἡ δυστυχία	= le malheur	συναλλαγματικὴ	= une lettre de change

Θέμα.

"Οσον ἀπρόσεκτα (dissipés) καὶ ἂν εἰναι τὰ παιδία, ἐπειδὴ (comme) ἔχουσι πολλὴν μνήμην, δύνανται νὰ συγκρατήσωσι (retenir) πολλὰ πράγματα. — 'Αφ' οὐ (puisque) λαμβάνετε τὸν κόπον (se donner la peine de...) νὰ σκεφθῆτε (réfléchir), θὰ ἐννοήσητε ὅλον τὸ εὔμετάδολον (τὸ εὐθραστον = la fragilité) τῶν ἀνθρωπίνων⁽²⁾ πραγμάτων⁽¹⁾. — Πρέπει δοσον δύναται τις νὰ ὑποχρεοῖ (obliger) ὅλον τὸν κόσμον. — Οἱ ἡθικολόγοι ἐδίδαξαν (enseigner) πάντοτε ὅτι (que) τὰ παιδία ὀφείλουσι νὰ τιμῶσι (honorier) τοὺς γονεῖς των καὶ ὑπακούωσιν αὐτοῖς. — 'Ο Παστέρ (Pasteur) ἀπέδειξεν (demontrer) ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν κολλητικῶν⁽³⁾ ἀσθενειῶν⁽¹⁾ ὀφείλουσι τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς μικρόδια. — "Ελαδον (recevoir) τοῦτον τὸν μῆνα εἰδῆσεις ἐκ τοῦ θείου μου, δστις κατοικεῖ (habiter) (εἰς) τὴν Αὐστραλίαν. — Προεξοφλήσαμεν (escompter) δέκα συναλλαγματικὰς ταύτην τὴν ἔδδομάδα. — 'Απὸ τοῦ (de) 1519 (ὅλογράφως) μέχρι τοῦ (à) 1522 ὁ Μαγελλανος (Magellan), Πορτογάλλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ισπανίας, ἔκαμε τὸ πρῶτον ταξείδιον πέριξ τοῦ κόσμου (autour du...). — "Οταν (quand) ἐτελείωσε (achiever) τὴν διήγησιν τῶν δυστυχιῶν του, ὁ γέρων ἐφάνη (paraître) ἀνακουφισθεὶς (soulagé). — "Οταν εἶχον (égy) καλῶς ἐργασθῆ, μετέθαινον νὰ πάρω δλεγον ἀέρα (prendre un peu l'air). — Θὰ ἐπιστρέψω (être de retour) ἐντὸς (dans μετ' αἰτ.) δέκα ἡμερῶν. — Τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον θὰ ἔχῃ καλῶς ἐργασθῆ, θὰ λάθη (μίαν) ἀνταμοιβήν. — "Αμα φθάσω (aussitôt que...), θὰ μεταδῶ νὰ τὸν ἴδω. — "Οταν θὰ ἔχω τελειώσει τὰς ὑποθέσεις μου, θὰ ἀναχωρήσω εὐθὺς (tout de suite). — 'Απωλέσαμεν (perdre) τὸ πᾶν (tout) πλήν (sauf μετ' αἰτ.) τῆς τιμῆς,

ΜΑΘΗΜΑ 53.

239. Χρῆσις τῶν χρόνων ἐπὶ διηγήσεως. Εἰς τὰς διηγήσεις ὅλα τὰ ρήματα τῆς αὐτῆς φράσεως ὀφείλουσι γὰ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον ἐὰν τὸ πρῶτον ρῆμα εἴναι εἰς ἐνεστῶτα καὶ τὰ ρήματα τῶν ἄλλων προτάσεων, τῶν ἀποτελουσῶν τὸ γῆμα τῆς διηγήσεως, δέον γὰ εἶναι εἰς ἐνεστῶτα ἐὰν τὸ πρῶτον ρῆμα εἴναι εἰς παρωχημένον, καὶ τὰ ἄλλα ρήματα ὀφείλουσι γὰ εἶναι εἰς παρωχημένον.

Je suis venu, j'ai vu, j'ai vaincu = ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα.

Annibal partant d' Espagne avec son armée *passa* les Pyrénées, *traversa* le bassin du Rhône (τὴν λεκάνην τοῦ Ροδαγοῦ), *franchit* (ὑπερέδη) les Alpes avec des fatigues inouies et *tomba* sur les Romains.

240. Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὑποθετικῆς. α') *Ἐνεστώς*. Γίνεται χρῆσις τοῦ χρόνου τούτου, ὅσακις εἰς τὴν ἔλληνικὴν ἀπαντᾷ θὰ μετὰ παρατατικοῦ : Je serais heureux, si j'avais suivi vos conseils = θὰ ἤμην (je serais ἐκφράζει τὸ δυνατὸν γενέσθαι) εὐτυχῆς, ἐὰν εἶχον ἀκολουθήσει τὰς συμβουλάς σᾶς.

Γίνεται ἐπίσης χρῆσις τοῦ χρόνου τούτου ἐπὶ ἀπορίας, ἐκπλήξεως η ἀπλῶς ἐπὶ ἔρωτήσεως. Pourrais-je ne pas vous obeïr? = θὰ ἥδυνάμην γὰ μὴ σᾶς ὑπακούσω; Osérais-je vous demander de venir?

Παρατήρησις. Il m'a promis qu'il viendrait (ἐκφράζεται ἀμφιθολίᾳ). Il m'a promis qu'il viendra (ἐκφράζει μᾶλλον θετικότητα). Votre frère m'a assuré que vous irez à la campagne (τὸ πρᾶγμα εἴναι βέβαιον). On nous a dit que le malade serait rétabli avant peu (θὰ ἀνελάμβαγεν ἐντὸς δλίγου) (τὸ πρᾶγμα δὲν εἴναι τελείως βέβαιον).

α') *Παρωχημένος.* Ο χρόνος οὗτος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ὑπερσυντέλικον τῆς ὁριστικῆς :

J'aurais été content si vous aviez pu venir, ἐκφράζει πρᾶξιν δυνατὴν γενέσθαι εἰς τὸ παρελθόν, μὴ λαδούσαν ὅμως χώραν.

Παρατήρησις. Αγτὶ τοῦ τετελεσμένου μέλλοντος γίνεται χρῆσις τοῦ παρωχημένου τῆς ὑποθετικῆς, ὅσακις τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἴναι εἰς παρωχημένον.

Je croyais que vous seriez arrivé avant la pluie (ἐγώ φέρω πότε θα έρθετε πριν τη βροχή : je crois que vous serez arrivé avant la pluie).

Σημείωσις. Ό δεύτερος τύπος τοῦ παρωχημένου τῆς ὑποθετικῆς δὲν δύναται γὰρ ἀντικαταστήσῃ τὸν πρῶτον, ἐάν δὲν ὑπάρχῃ δυνητική τις πρότασις, οὕτω :

Je comptais (ἔλογάριζον) que vous eussiez achevé mon habit pour Dimanche dès aujourd'hui depuis longtemps : je comptais que vous auriez achevé mon habit.

241. Χρήσις τῆς ὑποτακτικῆς. Γίνεται χρήσις τῆς ἐγκλισεως ταύτης ἐπὶ προσταγῆς ή ἐπὶ ἀπαγορεύσεως. Venez ici, venez demain me trouver. Ne venez pas ici.

ΜΑΘΗΜΑ 54.

Χρήσις τῆς ὑποτακτικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

I Χρήσις τῆς ὑποτακτικῆς
(Emploi du Subjonctif).

242. Γίνεται χρήσις τῆς ὑποτακτικῆς ἐν ἐξαρτωμέναις προτάσεσιν εἰς τὰς ἐπομένας περιπτώσεις.

α') "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφράζῃ ἀμφιβολίαν, ἐπιθυμίαν, φόβον, ἔκπληξιν, ὑπόθεσιν, θέλησιν.

Je doute qu'il sache sa leçon (ἀμφιβολίαν). Je désire qu'il vienne (ἐπιθυμίαν). Je crains qu'il ne parte (φόβον). Je suis surpris que vous soyez arrivé (ἔκπληξιν). Je suppose qu'il lise ce livre (ὑπόθεσιν). Je veux qu'il sorte (θέλησιν).

β') Μετὰ τὰς ἐκφράσεις il est juste, il est bon, il est important καὶ ἄλλας ἀναλόγους, ώς καὶ μετά τινα ἀπρόσωπα, οἷα il faut, il importe (ἐνδιαφέρει), il convient (ἀρμόζει), il semble (φαίνεται) κτλ.

Il est nécessaire, qu'on obéisse aux lois. Il est juste que les criminels soient punis. Εἶναι ὁρθόν, ἵνα οἱ ἐγκληματίαι τιμωρῶνται.

Il faut qu'il réponde, il importe qu'il soit ici, il convient qu'il sorte, il est possible qu'il dorme.

γ') "Οταν τὸ ρῆμα κυρίας προτάσεως ἐκφέρηται ἀργητικῶς ή

έρωτηματικῶς καὶ ὑπάρχῃ ἀμφιβολίᾳ, ἀδεῖαιότης ἐν τῇ φράσει.

Croyez-vous qu'il parte? Pensez-vous qu'il vienne? Je ne prétends pas (δὲν ἀξιῶ) qu'il sorte. Je ne me figure (δὲν φαντάζομαι) qu'il fasse froid cet hiver.

δ') Μετὰ τὰς ὑπερθετικὰς ἐκφράσεις le plus, le mieux, le meilleur, le seul, le premier κτλ., ὁσάκις ἀκολουθοῦνται ὑπὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας καὶ δὲν δηλοῦται ἡ πρᾶξις ὡς θετική.

C'est peut-être le seul livre qu'il puisse me prêter (νά μοι δανείσῃ). Vous êtes l'homme le plus instruit que je connaisse.

ε') Μετὰ τὴν ἀναφορικήν ἀντωνυμίαν, ὁσάκις πρόκειται περὶ πράξεως ἀβεβαίας, ἐνδεχομένης.

Je cherche un médecin qui puisse me guérir = στις νὰ δύναται νὰ μὲ θεραπεύσῃ.

Παρατήρησις. Ἐν τούτοις εἰς τὰς ἀγωτέρω περιπτώσεις θέτουσι τὸ ρῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως εἰς τὴν ὁριστικήν, ὁσάκις θέλουσι νὰ ἐκφράσωσι πρᾶγμά τι θετικὸν ἢ ἀλήθειαν γενικήν.

Vous ne dites pas que Paul est mon ami (πρᾶγμα θετικόν). Il est certain que la terre se meut dans l'espace. Il est probable que le ciel s'éclaircira (ἐνῷ il n'est pas probable que le ciel s'éclaircissoe, διότι ἡ ἀρνησις ἀφαιρεῖ τὴν πιθανότητα ἢ τὴν θετικότητα).

243. Γίνεται χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς ἄγενού δεν συνδέεσμου πρὸς ἐκφρασιν εὐχῆς (ὅρα § 219, 3).

Puisse-t-il vivre heureux = εἴθε νὰ ζήσῃ εύτυχής. Vive le roi = ζήτω ὁ βασιλεύς. Plût à Dieu = ὁ Θεὸς νὰ δῶσῃ.

Σημείωσις. Λέγεται: Ω̄on amène l'accusé = ἦς προσαγάγωσι τὸν κατηγορούμενον. — Que Dieu vous protège = ὁ Θεὸς νὰ σᾶς προστατεύσῃ. — Que Dieu vous bénisse = ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ.

Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα ἡ ὑποτακτικὴ ἐκφράζει εὐχήν. Ἐπίσης αἱ συνήθεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐκφράσεις: θέλεις δὲν θέλεις, ἔλθης δὲν ἔλθης κτλ. ἀποδίδονται ἐν τῇ Γαλλικῇ διὰ τοῦ ω̄ε μεθ' ὑποτακτικῆς:

Que tu le veuilles ou que tu ne le veuilles pas tu dois venir.
Que tu viennes ou que tu ne viennes pas cela m'est égal.

244. Τίθεται πάντοτε εἰς ὑποτακτικὴν τὸ ρῆμα ἐξαρτωμένης προτάσεως, ἥτις ἀρχεται ἀπὸ ἐνὸς τῶν ἐπομένων συγδεσμικῶν ἐκφράσεων.

À moins que = ἐκτὸς ἀγ, loin que = μακρὰν τοῦ, afin que

— ἵνα, pour peu que = ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν, avant que = πρὶν η̄
pourvu que = ἀρκεῖ γά, bien que = καίτοι, quel que = δοσοδή-
ποτε καὶ ἂν, de peur que = φόβῳ μή, μὴ τυχόν, quelque que =
ὅσονδήποτε καὶ ἂν, qui que = δποιοσδήποτε καὶ ἂν, sans que =
χωρὶς γά, quoique = καίτοι, μολογότι, si que = τόσον ὥστε, soit
que = εἴτε, supposé que = ύποτιθεμέγου ὅτι.

J'irai le voir avant qu'il parte. La terre ne s'épuise ja-
nais pourvu qu'on sache la cultiver. Je lirai jusqu'à ce que
vous veniez. Qui que vous soyez vous pouvez vous tromper.

Παρατήρησις 1. Venez que je vous dise la chose (que =
pour que). Si Charles venait en France et qu'il passât par
Paris je serais bien heureux (qu'il passât = s'il passait).

"Οθεν γίνεται χρῆσις τῆς ύποτακτικῆς μετὰ τὸν σύνδεσμον
que ἐπέχοντα θέσιν εἴτε τοῦ ύποθετικοῦ si = ἐὰν εἴτε ἐνδε τῶν
ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κανόνι συγδέσμων.

Παρατήρησις 2. Μετὰ τὰς συγδεσμικὰς ἐκφράσεις de sorte
que (κατὰ τρόπον ὥστε), de manière que (οὕτως ὥστε), telle-
ment que (τόσον ὥστε), γίνεται χρῆσις τῆς δριστικῆς πρὸς ἐκ-
φρασιν γεγονότος θετικοῦ, τῆς δὲ ύποτακτικῆς πρὸς ἐκφρασιν
γεγονότος ἀβεβαίου καὶ μέλλοντος.

Il agira (θὰ ἐνεργήσῃ) de telle sorte que tout le monde
era satisfait. Agissez de telle sorte que tout le monde soit
content.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα εἰς τὸν ἐγε-
στῶτα καὶ τὴν κατάλληλον ἔγκλισιν.

Obéis si tu veux qu'on t'(obéir). — Mon père souhaite
que vous (réussir). — Je prétends (ἰσχυρίζομαι) qu'il (être)
à! Mon père exige que je (partir). — Nous n'ignorons pas
que la médecine (pouvoir) guérir quelquefois le malade, le
soulager souvent, le consoler toujours. — Nous prendrons
pour jardinier un honime qui (connaître) la taille (τὸ ωλά-
ευμα) des arbres. — Il est clair que deux et deux (faire)
quatre. — Le soin de ta santé exige que tu (se lever) et que
tu (se coucher) de bonne heure. — Se soumettre à la nécess-
ité c'est le mieux qu'on (pouvoir) faire. — Croyez-vous que

je ne (être) pas assez persévérant (*ἐπίμονος*) pour achever ce que j'aurai commencé? — Les paresseux bien qu'il ne (faire) jamais rien se promettent toujours de faire quelque chose. — Étudions pendant que nous sommes jeunes; c'est le mieux que nous (pouvoir) faire. — Avant que la guerre (finir) il coulera encore bien du sang.

II Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς
(*Emploi des temps du Subjonctif*).

245. Ἐνεστῶς (présent) καὶ παρωχημένος (passé). — "Οταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι εἰς τὸν ἐνεστῶτα ἢ εἰς τὸν μέλλοντα, θέτουσι τὸ ῥῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως: 1) εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς ἔκφρασιν πράξεως παρούσης ἢ μελλούσης 2) εἰς τὸν παρωχημένον τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς ἔκφρασιν πράξεως παρελθούσης.

Ἐγεστῶς	<i>Je défends qu'il vienne (πρᾶξις παροῦσα)</i>
	<i>Je défendrai qu'il vienne (πρᾶξις μέλλουσα)</i>
Παρωχημένος	<i>Je doute que vous ayez pu le faire (πρᾶξις παρελθοῦσα).</i>
	<i>Je douterais toujours que vous ayez pu le faire.</i> <i>Je crains que tu n'aies payé cet objet très cher (πολὺ ἀκριβά).</i>

246. *Παρατατικὸς* (imparfait) καὶ ὑπερσυντέλικος (plus-que-parfait). "Οταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι εἰς χρόνον παρωχημένον ἢ εἰς ὑποθετικὴν ἔγκλισιν, θέτουσι τὸ ῥῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως.

1) Εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς ἔκφρασιν πράξεως παρούσης ἢ μελλούσης καὶ 2) εἰς τὸν ὑπερσυντέλικον τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς ἔκφρασιν πράξεως παρελθούσης.

Παρατατικὸς

Je voulais J'ai voulu	qu'il vint tout de suite (πρᾶξις παροῦσα).
	qu'il vint tout de suite (πρᾶξις μέλλουσα).
Je voudrais J' aurais voulu	qu'il vint tout de suite (πρᾶξις μέλλουσα).

‘Υπερσυντέλικος

Je desirais	qu' ils eussent fini tout de suite (πρᾶξις παρελθοῦσα)
Je desirai	
J' ai désiré	
J' avais désiré	
Je désirerais	

J' aurais désiré

Παρατήρησις 1. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἴναι εἰς χρόνον παρακείμενον, δύναται τὸ ρῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως νὰ τεθῇ εἰς ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς, δσάκις τοῦτο ἐκφράζει ἀλγήθειαν γεγονήν ή πρᾶξιν λαμβάνουσαν χώραν, καθ' ἥν στιγμὴν ὄμιλοῦμεν.

Dieu nous a donné la raison (*τὸ λογικὸν*) afin que nous discernions (*ἴγα διακρίνωμεν*) le bien d' avec le mal (*τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ*).

Παρατήρησις 2. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως προσδιορίζηται ὑπὸ δυνητικῆς προτάσεως, δὲν τηρεῖται ὁ ἀνωτέρω κακῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τίθεται τὸ ρῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως εἰς τὸν ἐνεστῶτα, παρατακτικὸν ή ὑπερσυντέλικον ἀγαλόγως τοῦ χρόνου, εἰς ὃν εὑρίσκεται τὸ ρῆμα τῆς δυνητικῆς προτάσεως.

Je ne crois pas qu'il le *fasse* si on le lui *défend*. Je ne crois pas qu'il le *fit* si on le lui *défendait*. Je ne croirai pas qu'il l'*eut fait* si on le lui *avait défendu*.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Μεταφράσατε θέτοντες τὰ ἐν παρεγθέσει ρήματα εἰς τὴν ὑποτακτικὴν καὶ εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

La patrie demande que nous l'(aimer) et que nous la (défendre) contre ses ennemis. — Il est douteux que les anciens (surpasser) les modernes dans la peinture. — Il est indispensable (ἀπαραίτητον) que tout le monde (savoir) lire et écrire. — La Fontaine voulait que les actions des animaux qu'il mettait en scène (servir) de leçons aux hommes. — Il n'y a pas d' apparence (ἐνδειξις) que les Égyptiens (connaître) jamais les grands principes de la mécanique bien

qu'ils (construire) des ouvrages gigantesques.— Il serait très avantageux que les hommes et les femmes de toutes les conditions (ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων) (connaître) les règles de l'hygiène.— Il faut que nous (veiller = ἐπαγρυπνεῖν) tous au salut de la patrie.— Avant que les Espagnols (découvrir = πρᾶξις παρφραγμένη) l'Amérique, les Vénitiens étaient les premiers navigateurs et les premiers marchands du monde.— Il faudrait que vous (prendre) vos vêtements d'hiver si vous deviez voyager.

Λεξιλόγιον.

διαμέρισμα = un appartement	ἐλπὶς = espoir
ἔργον (θεατρικὸν) = une pièce	ἡ ἐγγύησις = la garantie
παράστασις = une représentation.	

Λέγεται: je connais un homme, une femme, un jardin situé aux environs de la ville, les douceurs de la vie de famille, οὐδὲν: je sais un homme κτλ. Τοῦντά τοι λέγεται je sais ma leçon, je savais que vous étiez ici, vous devez savoir κτλ.

Θέμα.

Ἐκλέξατε (choisir) ἐν διαμέρισμα, ἐν φ (où) νὰ εἰσθε ἐν ἀνέσει (à votre aise). — (Οὗτος) εἶναι ὁ ώραιότερος κῆπος, ὃν γνωρίζω. — (Αὕτη) εἶναι ἡ μόνη ἐλπὶς, ἢτις μοὶ ἔμεινε (rester). — Δὲν γνωρίζω οὐδένα, ὅστις νὰ εἶναι τόσον εὐτυχής, ὅσον αὐτός. — "Ας ἐπιστρέψωμεν (rentrer) πρὶν ἡ (avant que) νυκτώσῃ (faire nuit). — Σᾶς τὸ λέγω, ἵνα (afin que) τὸ γνωρίζητε (savoir). — Δὲν δύναμι νὰ στηριχθῶ (compter) ἐπὶ (sur μετ' αἰτ.) τῆς ὑποσχέσεώς σας, ἐκτὸς ἐδώ (à moins que) μοὶ δώσητε τὴν ἀναγκαῖαν⁽²⁾ ἐγγύησιν⁽¹⁾. — Δὲν ἐγνώριζον (savoir) ὅτι εἶχετε ἥδη μελετήσει τοῦτο τὸ βιβλίον τόσον πλήρως (si complétement). — Ποιος θὰ ἐπιστευεν ὅτι τοῦτο τὸ έργον ἔσχε τριακοσίας παραστάσεις! — Θὰ ἥθελον μόνον (seulement) νὰ τὸν εἴχετε γνωρίσει. — Ήγνόουν (ignorer) ὅτι εἶχε φθάσει. — Δὲν ἐγνώριζον (savoir) ὅτι ἐμέλλετε (devoir) νὰ ἔλθητε (ἀπαρέμ.). — Ο πατέρω σας περιμένει (attendre) νὰ τῷ δώσητε λόγον (rendre compte) ἐκείνοις (de ceci), τὸ ὅποιον ἐπράξατε.

Λεξιλόγιον.

ἔτοιμος = prêt	τὸ σφάλμα = la faute
ἀργά = tard	θυντὸς = un mortel
εὐθὺς = tout de suite	

Θέμα.

Θέλω γὰ ἔλθω. — Γνωρίζετε τιγα (connaître), ὅστις νὰ δύναται (savoir) (γὰ γνωρίζῃ) νὰ κάμη (ἀπαρ.) τοῦτο; — Θὰ κάμω οὕτως, ώστε (de sorte que) τὰ πάντα (tout) νὰ ὠσιγ ἔτοιμα. — Θὰ περιμείνω (attendre), ἔως οὗ (que) δ ἀδελφός μου ἀναχωρήσῃ (partir passé). — Δὲγ πιστεύω ὅτι δ πατήρ σας ἀφίκετο (arriver). — "Ηθελε γὰ τῷ εἰπω τὴν ἀλήθειαν. — Θέλει νὰ τῷ εἰπω τὴν ἀλήθειαν. — Ο βασιλεὺς ἀπήγτησε (exiger) νὰ ἀναχωρήσω εὐθύς. — "Ἄς ἀναχωρήσωμεν, ἐὰν νομίζητε ὅτι θὰ κάμη καλὸν καιρὸν (beau). — Λυποῦμαι (regretter), διότι (que) ἥλθε πολὺ ἀργά (trop...). — Εἶμαι καταγοητευμένος (charmé), διότι (que) ἔχετε ἔλθει νὰ μὲ ἴδητε (me voir). — Απορῶ (s'étonner) ὅτι δὲν ἔλαβε (recevoir) τὴν ἐπιστολήν μου. — Εἶναι δυνατὸν (possible) νὰ ἐπανέλθῃ; — Κρῆμα! (c'est dommage) ὅτι δὲν ἥλθετε ἐνωρίτερον (plus tôt). — Αρκεῖ ὅτι ωμολόγησε (avouer) τὸ σφάλμα του. — Εἶναι δίκαιον (juste) νὰ τιμωρηθῆτε (être puni). — Υπάρχει θυητός, ὅστις νὰ δύνηται νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι πάντοτε εὐτυχής;

ΜΑΘΗΜΑ 55.

Χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου.

247. Γίνεται χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου ἐπὶ ταυτορροσωπίας, je crois avoir raison = νομίζω ὅτι ἔχω δίκαιον, καὶ ἐπὶ ἐτεροπροσωπίας, διάκις δὲν παραβλάπτεται ἡ σαφήνεια τῆς φράσεως : il ordonne de partir (il ordonne que nous partions), on entendait les oiseaux chanter.

Παρατήρησις I. Τὸ ἀπαρέμφατον δέον νὰ ἀναφέρηται ἀγενὸμφιδιολίας εἰς τιγα λέξιν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ φράσει οὕτως ἐν τῇ ἐπομένῃ φράσει : qu' ai-je fait pour venir troubler mon repos, ἡ χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου δὲν εἶναι ὀρθή, διότι τοῦτο δὲν ἀναφέρεται εἰς οὐδεμίᾳ λέξιν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ φράσει οφείλομεν

νὰ εἴπωμεν : qu'ai-je fait pour que tu viennes troubler mon repos.

248. Τὸ ἀπαρέμφατον δύναται νὰ τεθῇ ἐν τῇ φράσει :

1. Ὡς ὑποκείμενον .

Mentir est une action honteuse

Tὸ ψεύδεσθαι εἶναι ἐπαίσχυντος πρᾶξις.

2. Ὡς ἀντικείμενον ἀμεσον .

il sait lire.

3. Ὡς ἀντικείμενον ἔμμεσον .

il s'applique à travailler = ἐπιμελεῖται εἰς τὸ νὰ ἐργάζηται .

4. Ὡς προσδιορισμὸς ὀνόματος .

Le désir de plaire = ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν .

5. Ὡς προσδιορισμὸς ἐπιθέτου .

Habile à parler = ἴκανὸς εἰς τὸ νὰ ὅμιλῃ .

6. Ὡς κατηγορούμενον .

Vouloir c'est pouvoir.

Σημείωσις 1. Ὡς προσδιορισμὸς ὀνόματος τὸ ἀπαρέμφατον δέχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de :

Sa manière de penser et d'agir = ὁ τρόπος αὐτοῦ τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ πράττειν .

Il est temps de partir.

J'ai l'honneur de vous saluer (λαμβάνω τὴν τιμήν....). — Λέγεται ἐν τούτοις: Maison à vendre = οἰκία πρὸς πώλησιν' moisson à espérer = ἐπλικόμενος θερισμός. Εἰς τὰς ἐκφράσεις ταύτας καὶ τὰς παρομοίας τίθεται ἡ πρόθεσις à .

Σημείωσις 2. Ὡς προσδιορισμὸς ἐπιθέτου τὸ ἀπαρέμφατον δέχεται πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de μετὰ τὰ ἐπιθετα avide = ἄπληστος content, mécontent, las = βεβαρημένος, digne, capable κτλ.

Je suis curieux (περιεργος) de savoir, las de travailler, capable de vous tromper, incapable de faire le mal.

Δέχεται πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν à μετὰ τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα, ὁσάκις δὲν προηγεῖται αὐτῶν ἀπροσώπως εἰλημμένον ὄῆμα.

disposé = διατεθειμένος	attentif = προσεκτικὸς	bon = παλὸς
propre = κατάλληλος	sensible = εὐαίσθητος	prêt = ἔτοιμος
prompt = ταχὺς	facile = εύκολος	difficile = δύσκολος
lent = βραδὺς	habile = ἴκανὸς	inutile = ὠφέλιμος

Leçon facile à apprendre, fruit bon à manger, je suis disposé à le croire, (ἐν ὃ: il n'est pas (ἀπόσ.) facile d'apprendre cette leçon.— Il est difficile de vaincre ses passions).

249. Τὸ ἀπαρέμφατον ἐκφέρεται ἀγενοῦ προθέσεως:

1) Μετὰ τὰ κινήσεως σημαντικὰ ρήματα: aller, courir, venir κ.τ.λ.

Venez nous voir demain. Allez lui dire que je suis ici.

2) Μετὰ τὰ ρήματα entendre, voir, sentir καὶ ἐν γένει τὰ σημαίγοντα αἰσθησιν.

Je l'ai vu venir. Je vous entends parler depuis une heure.

3) Μετὰ τὰ ἐπόμενα ρήματα:

affirmer=διαδεβαίον, assurer=βεβαιοῦν, avouer=όμολογεῖν, compter=προτίθεσθαι, σκοπεύειν, croire=πιστεύειν, νομίζειν, daigner=εὔδοκεῖν, καταδέχεσθαι, déclarer=κηρύττειν, devoir=ἀφείλειν, dire=λέγειν, j'ai failli=μικροῦ δεῖν, δλίγον ἔλειψε, faire=ποιεῖν, falloir=δεῖν, χρῆναι, soutenir=διατείνεσθαι, vouloir=βούλεσθαι, jurer=διμνύειν, laisser=ἀφίγειν,nier=ἀργεῖσθαι, oser=τολμᾶν, paraître=φαίνεσθαι, penser=διανοεῖσθαι, préférer=προτιμᾶν, prétendre=ἀξιοῦν, pouvoir=δύνανσθαι, reconnaître=ἀναγνωρίζειν, διμολογεῖν, savoir=γιγνώσκειν, sembler=φαίνεσθαι (δοκεῖν), témoigner=μαρτυρεῖν.

Je compte partir pour la France. — Tu dois obéir. Il faut partir à temps. — Vous osez lui parler! — Vous croyez avoir raison. — Laissez-moi partir. — Je préfère rester. — Daignez m'écouter. — Faites le venir. — Je ferai bâtir une maison (faire ἐκφέρει τὴν διάμεσον ἐνέργειαν ὅρα σελ. 152).

Παρατήρησις. Τὰ ρήματα désirer (ἐπιθυμεῖν), espérer (ἐλπίζειν), s'imaginer (φαντάζεσθαι), souhaiter (εὐχεσθαι) δέχονται τὸ μετ' αὐτὰ ἀπαρέμφατον ἀγενοῦ προθέσεως, ὅταν ὅμως ταῦτα εἶναι ἐγκλίσεως ἀπαρεμφάτου, τὸ μετ' αὐτὰ ἀπαρέμφατον ἐκφέρεται διὰ τῆς προθέσεως de.

J'espèrè vous voir demain.

Peut-on espérer de vous voir demain? Vous imaginez-vous par hasard tout savoir? (Μήπως φαντάζεσθε κατὰ τύχην...). Personne ne doit s'imaginer de tout savoir.

250. Τὸ ἀπαρέμφατον ἐκφέρεται μετὰ τῆς προθέσεως de.

1) Μετὰ τὰ ἀπρόσωπα ρήματα il convient (ἀρμόζει), il importe (ἐνδιαφέρει), il s'agit, il suffit, il me tarde (ἀνυπομονῶ), il est, il semble κτλ.

Il me tarde de vous revoir. Il s'agit de réussir aux examens. Il suffit de lui parler.

2) Τιθέμενον ἀμέσως μετὰ τὰ ἐπόμενα ρήματα :

accuser=κατηγορεῖν, mériter=εἶναι τινα ἄξιον, achieve=τελειοῦν, négliger=ἀμελεῖν, avertir=γγωστοποιεῖν, nier=ἀργεῖσθαι, s'aviser=διανοεῖσθαι, offrir=προσφέρειν, blâmer=μέμφεσθαι, omettre=παραλείπειν, charger=ἐπιφορτίζειν τινά, ανατιθέναι τινί, cesser=παύειν, ordonner=διατάσσειν, commander=διατάσσειν, παραγγέλλειν, oublier=λησμονεῖν, conjurer=ἐξορκίζειν, permettre=ἐπιτρέπειν, conseiller=συμβουλεύειν, persuader=πείθειν, craindre=φοβεῖσθαι, (se) plaindre=παραπονεῖσθαι, αἰτιᾶσθαι, défendre=ἀπαγορεύειν, prescrire=δρίζειν, διατάσσειν, dépecher (se)=σπεύδειν, presser=ἐπείγειν, πιέζειν, détourner=ἀποτρέπειν, prier=δέεσθαι, παρακαλεῖν, différer=διαφέρειν, ἀναβάλλειν, promettre=ὑπόσχεσθαι, dire=λέγειν, proposer=προτείνειν, dispenser=ἐξαιρεῖν, ἀπαλλάττειν, recommander=συνιστᾶν, désespérer=ἀπελπίζεσθαι, refuser=ἀρνεῖσθαι, dissuader=ἀποτρέπειν, regretter=λυπεῖσθαι, écrire=γράφειν, réjouir (se)=χαίρειν, empêcher=κωλύειν, ἐμποδίζειν, remercier=εὐχαριστεῖν, s'empresser=σπεύδειν, προθυμεῖσθαι, se répentir=μετανοεῖν, entreprendre=ἐπιχειρεῖν, reprocher=μέμφεσθαι, essayer=πειρᾶσθαι, δοκιμάζειν, résoudre=ἀποφασίζειν, éviter=ἀποφεύγειν, risquer=κιγδυνεύειν, feindre=προσποιεῖσθαι, sommer=προσκαλεῖν ἐπιτακτικῶς, féliciter=συγχαίρειν, soupçonner=ὑποπτεύειν, hâter=σπεύδειν, ἐπισπεύδειν, supplier=ἴκετεύειν, jurer=δημύνειν, tâcher=ἀγωνίζεσθαι, προσπαθεῖν, menacer=ἀπειλεῖν, trembler=τρέμειν, vanter=ἐπαιγεῖν, ἐκθειάζειν.

Je vous conseille *de* partir.— Il m'a chargé *de* l'accompagner (γὰ τὸν συνοδεύσω). — Il a cessé de pleuvoir. — Il est défendu de fumer (τὸ καπνίζειν). — Il lui a écrit de venir. — Il m'a offert de le remplacer (γὰ τὸν ἀντικαταστήσω).

251. Τὸ ἀπαρέμφατον ἐκφέρεται μετὰ τῆς προθέσεως à μετὰ τὰ ἐπόμενα ρήματα :

accorder (s')=συμφωνεῖν, déterminer=πείθειν, accoutumer=συγηθίζειν, se disposer=έτοιμάζεσθαι, habituer=συγηθίζειν, employer=ἐνασχολεῖν, aider=βοηθεῖν, encourager=ἐνθαρρύ-

γειναιμερ=ἀγαπᾶν, engager=ὑποχρεοῦν, s'amuser=τέρπεσθαι,
s'exposer=ἐκτίθεσθαι, s'appliquer=ἐγασχολεῖσθαι, s'exercer=
ἀσκεῖσθαι, apprendre=μανθάνειν, hésiter=διστάζειν, s'apprêter=
έτοιμάζεσθαι, induire=παρασύρειν, s'attacher=προσκολλᾶ-
σθαι, ἀφοσιοῦσθαι, inviter=προσκαλεῖν, se mettre=ἀρχεσθαι,
s'attendre=προσδοκᾶν, s'opiniâtrer=ἐπιμένειν, autoriser=ἐπι-
τρέπειν, παρέχειν ἔξουσίαν ἦ, κῦρος, parvenir=κατορθοῦν, bor-
ner (se)=περιορίζεσθαι, passer=διατελεῖν, διάγειν, καταγαλ-
σκειν, chercher=ζητεῖν, persister=ἐπιμένειν, ἔξακολουθεῖν,
concourir=συντρέχειν, se plaire=ἀρέσκεσθαι, consiste=συ-
ιστασθαι, porter à=ἀγειν, πείθειν, contribuer = συντελεῖν,
pousser à=ἀθεῖν, παροτρύνειν, réduire=ὑποβάλειν, ἀναγκάζειν,
prendre plaisir=χαίρειν, εὐχαριστεῖσθαι, songer=σκέπτεσθαι,
διανοεῖσθαι, se préparer=έτοιμάζεσθαι, se résoudre=ἀποφασί-
ζειν, suffire=ἀρκεῖν, rester=μένειν, ὑπολείπεσθαι, tendre=
τείνειν, réussir=ἐπιτυγχάνειν, travailler=ἔργαζεσθαι, risquer=
χιλδυγεύειν, servir=χρησιμεύειν.

J'aime à travailler. — Mon frère apprend à danser. — Il
s'applique à lire l'anglais. — Il a réussi à s'échapper (γὰ
διαφύγῃ).

252. Τὸ ρῆμα aimer ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῶν ἐπιρρημάτων
mieux (aimer mieux προτιμᾶν), autant (aimer autant=ἐξ ἵσου
προτιμᾶν) ἢ ἀπλῶς τὸ ρῆμα aimer τιθέμενον εἰς ὑποθετικὴν
(j'aimerais θὰ ἐπεθύμουν) δέχεται μετ' αὐτὸ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνευ
προθέσεως. J'aimé mieux travailler. J'aimerais le voir.

J'aime autant rester à la maison. Λέγεται ἐν τούτοις:
J'aime mieux mourir que de trahir. Il vaut mieux rester
que de partir. Τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ ὅρῳ τῆς συγκρίσεως ἀπαρέμ-
φατον ἐκφέρεται συγήθως μετὰ τῆς προθέσεως de.

Σημείωσις. À l'entendre on dirait qu'il est innocent=ἀκούων τις
αὐτὸν θὰ ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀθῆρος. — À vous voir, on croirait que vous
êtes malade = βλέπων τις ὑμᾶς θὰ ἔνομιζεν ὅτι εῖσθε ἀσθενής.

Αἱ φράσεις αὗται καὶ αἱ παρόμοιαι ἀποτελοῦσιν εἶδος γαλλισμοῦ.

253. Η πρόθεσις pour μετὰ τοῦ παρφημένου τοῦ ἀπαρεμ-
φάτου μεταφράζεται διὰ τοῦ διότι μετ' ἀορίστου.

Ἡ πρόθεσις *après* μετὰ τοῦ παρωχημένου τοῦ ἀπαρεμφάτου μεταφράζεται διὰ τοῦ ἀφ' οὗ μετ' ἀορίστου.

Charles a été puni *pour n'avoir pas appris* sa leçon
ὁ Κάρολος ἐτιμωρήθη, διότι δὲν ἔμαθε τὸ μάθημά του.

Après avoir lu la lettre il me la rendit

'Αφ' οὗ ἀγέγγωσε τὴν ἐπιστολήν, μοὶ τὴν ἀπέδωκε.

Σημείωσις. Αἱ ἐπόμεναι φράσεις παρουσιάζουσιν ἀνωμαλίαν τινὰ κατὰ τὴν μετάφρασιν αὐτῶν.

J'ai fini par le persuader = κατώρθωσα νὰ τὸν πείσω.

Il a commencé par me dire = ἤρχισε λέγων μοι οτλ.

Θέμα.

Τρέχω γὰ τῷ ἀναγγεῖλω (apprendre) ταύτην τὴν εἰδῆσιν. — Μετέβη γὰ περιπατήσῃ. — Ἐλθετε γὰ μᾶς εὔρητε αὔριον. — Πρέπει γὰ στελλωμεν γὰ ζητήσωμεν τὸν Ἰατρὸν (chercher le docteur). — Θέλω γὰ τῷ διμιλήσω. — Σκοπεύω (compter) γὰ μείνω δύο ἔτη εἰς Παρισίους. — Ἐπιθυμῶ (désirer) γὰ τὸν ἴδω. — Οφείλετε γὰ ἐργασθῆτε. — Ολίγον ἔλειψε γὰ πέσητε. — Δύναμαι γὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχω; (réussir). — Τὸν ἄφησα γὰ διμιλῇ χωρὶς (sans) γὰ τὸν διακόψω (interrompre). — Θὰ τολμήσῃ (oser) γὰ παρουσιασθῇ ἐγώπιόν μου (devant μετ' αἰτ.). — Προτιμότερον εἰναι (valoir mieux) γὰ ἐνδώσῃ (céder). — Τὸ διμιλεῖν παρὰ πολὺ (trop) εἰναι ἐπικίνδυνον (dangereux). — Τὸ ψεύδεσθαι εἰναι (δρ. σημ. σελ. 71) περιφρονεῖν (mépriser) τὸν Θεὸν καὶ φοδεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους — Εἰναι προτιμότερον (valoir mieux) γὰ σιωπᾶ τις ἡ γὰ λέγη τοιαῦτα (pareil=tοιοῦτος) πράγματα. — Δὲν εἶχον ποσῶς τὸν σκοπὸν (l'intention) γὰ σᾶς προσδάλω (offenser). — Εἰναι καιρὸς γὰ κατακλιθῆ τις (aller au lit). — Χαίρω πολὺ ὅτι (je suis charmé...) σᾶς βλέπω. — Φοβοῦμαι (craindre) μήπως σᾶς ἐνοχλήσω (ἀπαρέμ. déranger). — Σᾶς συμβουλεύω γὰ (conseiller...) ἐξακολουθήσῃτε (continuer) τὰς σπουδάς σας. — Εἰναι ἐπικίνδυνον (dangereux) τὸ γὰ πιστεύη τις εἰς ὅλον τὸν κόσμον. — Σᾶς ἐξορκίζω (conjurer) γὰ μείνητε. — Σᾶς ἀπαγορεύω (défendre) γὰ ἐπανέλθητε ἐδῶ. — Προσεπάθησα (essayer) γὰ τὸν ἀποτρέψω (disuader), ἀλλὰ ματαίως (τοῦτο ὑπῆρξεν εἰς μάτην = ce fut en vain). — Εγραψα αὐτῷ γὰ ἔλθῃ. — Ελησμόνησα γὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὁ Γεώργιος ἤθελε γὰ μείνῃ διὰ πάσης θυσίας (à tout prix). —

Οικία πρὸς ἐνοικίασιν (iouer=ἐνοικιάζειν). — Ἡ Ἀγγλικὴ εἶναι εὔκολος πρὸς ἐκμάθησιν (apprendre). — (Τοῦτο) εἶναι εὔκολον γὰ τὸ λέγη τις, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον εὔκολον γὰ τὸ κάμη τις. — Εἴμαι ἔτοιμος γὰ σᾶς ἀκολουθήσω. — Ἀγαπᾷ γὰ πειράζῃ τοὺς ἄλλους (taquiner...). — Ἀργεῖ γὰ ἔλθῃ (tarder...).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

ΜΕΤΟΧΗ

ΜΑΘΗΜΑ 56.

Ἐνεστώς τῆς μετοχῆς (*participe présent*).

254. Κανὼν γενικός. Ὁ ἐνεστώς τῆς μετοχῆς εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος.

Une femme mourant de soif=γυνὴ θνήσκουσα ἐκ δίψης.

Des voyageurs allant à Paris.

255. Εἰλημμένος ἐπιθετικῶς ὁ ἐνεστώς τῆς μετοχῆς καλεῖται ὁρματικὸν ἐπίθετον καὶ ὡς τοιοῦτον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, τὸ δόποιον προσδιορίζει.

Des paroles consolantes=λόγοι παρηγορητικοί.

256. Τὸ ρηματικὸν ἐπίθετον ἐκφράζει ποιότητα, κατάστασιν.

Cette musique est charmante (θελκτική).

L'obscurité était effrayante=tὸ σκότος ἦτο τρομακτικόν.

Ὁ ἐνεστώς τῆς μετοχῆς ἐκφράζει ἐνέργειαν. Votre mère est une personne obligeant tout le monde (ὑποχρεοῦν ὅλον τὸν κόσμον).

On s'instruit en travaillant.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μετάφρασις βοηθεῖ ἡμᾶς τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάρκισιν τῶν ὁρματικῶν ἐπιθέτων ἀπὸ τῶν μετοχῶν, οὗτω.

Une personne charmante = πρόσωπον θελκτικόν.

Une personne obligeante = πρόσωπον ὑποχρεωτικόν.

ἐνῷ: une personne obligeant tout le monde (...ὑποχρεοῦν κτλ.).

257. Ἐγεστῶτές τινες μετοχῶν ἔχουσι διάφορον ὀρθογραφίαν

τοῦ ἀντιστοίχου αὐτῶν ῥηματικοῦ ἐπιθέτου: 1) *Différent* (διαφέρων), *différent* (διάφορος), *excellant* (ἐξέχων), *excellent* (ἐξαιρετος), *négligeant* (ἀμελῶν), *négligent* (ἀμελής). 2) *fatiguant* (κουράζων), *fatigant* (καταπονητικός), *convainquant* (πειθῶν), *convaincant* (πειστικός) κτλ.

258. Οἱ ἐνεστῶς τῆς μετοχῆς, οὗτινος προηγεῖται ἢ πρόθεσις *en* ἐκφράζει: 1) *Tqόpon*: Il se sauva *en sautant* (πηδῶν) par la fenêtre. 2) *Συγχρονισμόν*: il lit le journal en déjeunant (ἢ tout en déjeunant πρὸς ἐγαργεστέραν δήλωσιν τοῦ συγχρονισμοῦ).

Αεξιδόγιον.

ο δικαστής	= le juge	ἡ θυσία	= le sacrifice
ο κατηγορούμενος	= l'accusé	ο στρατιώτης	= le soldat
ἡ συνείδησις	= la conscience	τόλμη	= une intrepidité
ἡ εἰρήνη	= la paix	τὸ στρατόπεδον	= le camp

Θέμα.

Αναγινώσκω μίαν ιστορίαν ἐνδιαφέρουσαν (intéressant). — Φῆμαι (des bruits) τρομακτικαὶ (alarmant) κυκλοφοροῦσι (circuler) πανταχόθεν (de toutes parts). — Μορφοῦται τις (se former) τὸν νοῦν (l'esprit) ἀναγινώσκων καλὰ βιβλία. — Οἱ δικασταὶ μὴ ἀκούοντες (écoutant) ἡ (π'...que) τὴν φωνὴν τῆς συγειότησεώς των κατεδίκασαν τὸν κατηγορούμενον. — Μοι εἶπε τοῦτο τρέμων. — Επετύχομεν (obtenir) τὴν εἰρήνην κάμνοντες μεγάλας θυσίας. — Πᾶς ἄνθρωπος παραμελῶν τὴν ἐργασίαν του θὰ καταστῇ θάττον ἡ βραδύτερον (tôt ou tard) δυστυχής. — Οὐδεὶς (δὲν) ἀγαπᾷ τὰ ἀμελῆ^(º) παιδία^(¹). — Αὕτη ἡ ἐργασία (besogne γεν. θηλ.) εἰναι καταπονητική. — Δὲν ἀγαπῶ τὰ παιδία (τὰ) καταπονοῦντα δι' (de) ἐρωτήσεων (demandes) ἐκείνους, οἵτιγες τὰ περιστοιχίουσιν (entourer). — Οἱ στρατιῶται μας μαχόμενοι (combattant) μετὰ τόλμης συνέτριψαν (écraser) τοὺς ἐφορμῶντας (assailant). — Οἱ ἔχθροι ἐφορμῶντες (assailant) κατὰ τοῦ στρατοπέδου (τὸ στρατόπεδον) ἤλπιζον γὰ τὸ καταλάθωσιν αἰφνιδίως (surprendre).

ΜΑΘΗΜΑ 57.

Παθητικὴ μετοχὴ (participe passé).

I Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ.

259. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ λαμβανομένη ἄνευ βοηθητικοῦ, θεωρεῖται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ γένος πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, ὅπερ προσδιορίζει.

Une personne estimée. Des livres bien écrits.

II Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔtre.

260. *Κανὼν γενικός.* Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συγοδευομένη ὑπὸ τοῦ ρήματος ἔtre συμφωνεῖ πάντοτε πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος τούτου κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. Jérusalem fut détruite par Titus (κατεστράφη...).

Les bonnes actions sont récompensées tôt ou tard.

261. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ παθητικὴ μετοχὴ ρήματος παθητικοῦ συγοδευομένη πάντοτε ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἔtre θεωρεῖται ὡς ἀπλοῦν ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πάντοτε πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος. Cette lettre est bien écrite.

III Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ανοir.

262. *Κανὼν γενικός.* Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συγοδευομένη ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ανοir συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον τοῦ ρήματος, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εὑρίσκηται πρὸ τῆς μετοχῆς μένει δὲ ἀμετάθλητος, ὅταν τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον εὑρίσκηται τεθειμένον μετὰ τὴν μετοχὴν ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῇ φράσει ἀμεσον ἀντικείμενον.

"Αμεσον ἀντικείμενον πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

La ville que j'ai visitée. Les chevaux que j'ai vus. Les fleurs que j'ai coupées.

"Αμεσον ἀντικείμενον κατόπιν τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

J'ai visité une ville.— J'ai vu des chevaux.— J'ai coupé des fleurs. Δὲν ὑπάρχει ἀμεσον ἀντικείμενον. Ces enfants ont travaillé avec ardeur. Elle a chanté.

263. *Ἀκολουθεῖ τὸ ἀγωτέρω κανόνα ἡ παθητικὴ μετοχὴ*

τῶν ἐγεργητικῶν ρημάτων, διότι αὕτη συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.

Les livres que je vous ai envoyés.

Je vous ai envoyé des livres.

I Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ ἢ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ étre.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλλήλως τὰς ἐν παρενθέσει μετοχάς.

Dernières paroles de Marc-Aurèle mourant.

Voici l'heure (venu) pour vous, mes amis, de me témoigner une reconnaissance qui m'est (dû). Vous voyez devant vous mon fils (élevé = ἀγατραφέντα) par vous mêmes, et qui à peine (entré) dans l'adolescence (ἔφηβικὴ ἡλικία) comme dans une mer (semé) d'écueils (ῦφαλος) et (battu = πληττομένη) par les tempêtes, a besoin de gouverneurs (éclairé = πεφωτισμένος), de peur qu'(emporté) par les passions il n'aille se précipiter dans les vices.—Ayez soin de sa jeunesse (inxperimenté); donnez lui les conseils qui vous seront (dicté) par votre sagesse. Représentez-lui que les souverains ne sont heureux que lorsqu'ils sont (aimé) de leurs sujets, et qu'il n'y a de règnes (fortuné) que ceux des princes (attaché) à leurs devoirs, ennemis de l'adulation (κολακείας) et amis de la vérité et de la justice.

II Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλλήλως τὰς ἐν παρενθέσει μετοχάς.

La lettre que tu m'as (adressé) est encore sous mes yeux; elle me prouve que tu ne m'as pas (oublié) et que je pouvais compter sur ton amitié. Les nouvelles que tu m'as (envoyé) m'ont été bien agréables. Tes conseils et tes reproches n'ont pas (nu) à mon affection pour toi; il m'ont (prouvé) au contraire que tu voulais mon bonheur, et ils m'ont (aidé) à me corriger. C'est ainsi que je te prie de m'écrire toujours, tu peux être sûr d'avance que tes avis

seront (reçu) avec plaisir et que je me ferai un devoir de m'y conformer. Adieu, crois à la sincérité des assurances que je t'ai (donné).

Λεξιλόγιον.

ὅ γραμματικὸς κανὼν=la règle de grammaire
 ἡ συμβουλὴ=le conseil
 ἡ παράδοσις=la tradition
 ἡ ἐλαφρότης, κουφότης=la légéreté.

ἐξαιρετος=excellent
 ἡ φροντὶς=le soin
 τὸ λάθος=la faute

Θέμα.

Ἐνθυμεῖσθε (se souvenir de...) τὰς συνετὰς (sage) συμβουλάς, ἃς σᾶς ἔχουσι (ἀορίστως) δώσει. — Θὰ λυπηθῶμεν (regretter) τὰς ὕρας, ἃς θὰ ἔχωμεν χάσει (perdre). — Συγκρατεῖτε (retenir) τοὺς γραμματικοὺς κανόνας, τοὺς ὅποιους σᾶς ἔχουσιν ἐξηγήσει (expliquer). — Ἄς φυλάττωμεν τὰς παραδόσεις, ἃς μᾶς ἔχουσι κληροδοτήσει οἱ πρόγονοι μας (léguer...). — Αἱ καλύτεραι ἐπιστολαὶ εἰναι ἐκεῖναι, ἃς ἡ καρδία ἔχει νπαγορεύσει (dicter). — Ιδοὺ δύο ἐπιστολαὶ, ἃς ἔλαθον (pas. indéf.) χθές. — Ποῦ κεῖται (être situé) ἡ οἰκία, ἢν ἔχετε ἐνοικιάσει; (louer). — Ποῦ εἰναι ἡ μήτηρ μου; δὲν τὴν ἔχω ἴδει. — Τοῦτο τὸ παιδίον ἔχει κάμει μετὰ (avec ailt.) φροντίδος ὅλα τὰ γραπτὰ (devoir), τὰ ὅποια τῷ ἔχουσι (ἀορίστως) δώσει. — Ἀνέγγωσα (pas. indéf.) τὴν ἐπιστολήν, ἢν μοι ἔχετε γράψει. — Ἐχετε κάμει πολλὰ λάθη, τὰ ὅποια ἥθελετε ἀποφύγει (éviter), ἐὰν εἴχετε κάμει ταύτην τὴν ἐργασίαν μετὰ δλιγωτέρας (moins) ἐλαφρότητος. — Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λυπήται τις (regretter) τὰς καλὰς πράξεις, ἃς ἔχει (τις) κάμει.

ΜΑΘΗΜΑ 58.

Oὐδέτερα ὁρήματα (Verbes neutres ou intransitifs).

I Οὐδέτερα ὁρήματα βοηθούμενα ὑπὸ τοῦ ανοίρ.

264. Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν οὐδετέρων (ἢ ἀμεταβάτων) ρήμάτων, τῶν βοηθουμένων ὑπὸ τοῦ ανοίρ, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα τῆς κατηγορίας ταύτης δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀντικείμενον: Cette mauvaise action nous a

nui (nuire μετὰ δοτ. εἰς τὴν Γαλλικὴν νuire à quelqu'un).

Παρατήρησις. Λέγεται: Les quelques heures qu'elle a dormi. Les quelques heures qu'elle a vécu. Les cinq années qu'il a régné. Les deux secondes qu'a duré le tremblement de terre (σεισμός).

Εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα: que εἶναι φαινομενικῶς μόνον ἀμεσον ἀγτικέμενον, πράγματι δὲ χρονικὸς προσδιορισμός. Les quelques heures pendant lesquelles elle a dormi.— Les cinq années pendant lesquelles il a régné. "Οθεν συμφώνως πρὸς τὸν ἀνωτέρω κανόνα αἱ παθητικὰ μετοχὰ τῶν οὐδετέρων ἥγημάτων: dormir, vivre, régner, durer mérouσι πάντοτε ἀμετάβλητοι.

265. Ρημάτων τινῶν γίνεται χρῆσις κατὰ δύο σημασίας, κατὰ τὴν μίαν σημασίαν εἰσὶ μεταβατικὰ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἀμετάβατα (οὐδέτερα). Δέον γὰ λαμβάνηται ὑπὸ ὅψιν γὰ διαφορὰ αὕτη τῆς σημασίας, ὁσάκις πρόκειται γὰ γράψωμεν τὴν παθητικὴν μετοχὴν ἐνὸς τοιούτου ῥήματος οὕτω: Peser εἶναι μεταβατικόν. ὅταν σημαίνῃ σταθμίζειν, ζυγίζειν. Les sacs que cet homme a pesés. Οἱ σάκκοι, οὓς οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς ἔχει ζυγίσει. Ces raisons je les ai pesées.

Peser εἶναι ἀμετάβατον, ὅταν σημαίνῃ βαρύνειν, ζυγίζειν (ἀμετάβατον). Les cent kilogrammes que cette caisse a pesé.

Valoir μεταβατικὸν ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, ὅταν σημαίνῃ παρέχειν. Les honneurs que mon rang m'a valus. Αἱ τιμαί, ἃς γὰ κοινωνικὴ μου θέσις μοὶ ἔχει παράσχει.

Valoir εἶναι ἀμετάβατον, ὅταν σημαίνῃ στοιχίζειν, ξεξίειν. Les dix francs que cet objet a valu.

Servir εἶναι μεταβατικὸν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὑπηρετεῖν (γὰ τοῦ σερβίρειν). Cet homme nous a fidèlement servi = οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς μᾶς ἔχει πιστῶς ὑπηρετήσει. Servir εἶναι ἀμετάβατον ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ χρησιμεύειν. Ces livres nous ont beaucoup servi. Οὗτω καὶ τὰ ῥήματα: courir, τρέχειν (μεταβατικὸν ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ διατρέχειν, καταδιώκειν), pousser = ὠθεῖν (ἀμετάβατον ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ αὐξάνειν, φυτρώνειν).

Παρατήρησις. Εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν δὲν πρέπει γὰ ὑπαχθῇ τὸ ῥῆμα couter (στοιχίζειν). Τοῦ ῥήματος τούτου, ὅγτος φύσει ἀμεταβάτου καὶ μὴ δυναμένου ποτὲ γὰ ληφθῆ ὡς μεταβα-

τικοῦ, ἡ παθητικὴ αὐτοῦ μετοχὴ coûte μέγει πάντοτε ἀμετάβλητος (Grammaire Larive et Fleury 3ème année, pag. 154).

II Οὐδέτερα δήματα μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

266. Ο κανὼν (§ 260), δὺν ἀκολουθεῖ ἡ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être παθητικὴ μετοχὴ, δέον γὰ τηροθῆ καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν τῶν οὐδετέρων ἥγμάτων, τῶν σχηματιζόντων τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόγους διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être. Il est venu, elle est venue, ils sont venus, elles sont venues.

Λεξιλόγιον.

τὸ φαγητὸν	= le mets	ἡ δύναμις	= la force
ἡ πορεία	= la marche	ὁ κίνδυνος	= le danger
ἡ ἀργία	= l'oisiveté	ὁ μάγειρος	= le cuisinier
ἡ ποιότης	= la qualité	ὁ κόπος	= la peine
τὸ γῆρας	= la vieillesse	ἡ βρώμη	= l' (a)avoine
οἱ ἔλαιων		= le champ d' oliviers.	

Θέμα.

Τὰ φαγητά, τὰ ὅποια μᾶς ἔχουσι (ἔχει τις) σερβίρεσι, εἶχον παρασκευασθῆ (être apprêté) ὑπὸ (par αἰτ.) ἵκανου (habile) μαγείρου. — Αἱ τρεῖς ἡ τέσσαρες ὕραι, καθ' ἄς (ἄς) ἐκοιμήθην, ἔχουσιν ἐπανορθώσει (réparer) τὰς δυνάμεις μου, ἄς μακρὰ πορεία εἶχεν ἐξαντλήσει (épuiser). — Τὰ ἔξηκοντα ἔτη, καθ' (ἄ) εἶχεν ζήσει, τὰ διηλθεν (passer) εὐεργετῶν (à faire le bien). — Δὲν ὀφείλομεν γὰ ἐγκαταλείπωμεν (abandonner) εἰς (dans) τὸ γῆράς των τοὺς ὑπηρέτας, οἵτινες μᾶς ἔχουσι καλῶς ὑπηρετήσει. — Πῶς ποτε γὰ ἀνταμείψῃ τις (ἀπαρέμ. recompenser) μίαν μητέρα δι' (de) ὅλας τὰς φρούτιδας καὶ δι' (de) ὅλους τοὺς κόπους, οὓς ἔχομεν αὐτῇ στοιχίσει (coûter). — Λυπεῖται τις (regretter) εἰς (dans) ἥλικίαν μᾶλλον προκεχωρημένην (avancé) τὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια (τὰ ὅποια) ἔχει ζήσει (τις) ἐν (dans μετ' αἰτ.) τῇ ὁκνηρίᾳ καὶ τῇ ἀργίᾳ. — Ποίους κινδύνους ἔχετε διατρέξει; (courir). — Αἱ ἀδελφαὶ μᾶς ἀγεχώρησαν ταύτην τὴν πρωΐαν. — Ή βρώμη, ἣν ἔχομεν ζυγίσει, μᾶς ἔχει φανῇ ἐξαιρέτου ποιότητος. — Οὗτος ὁ ἔλαιων δὲν ἀξίζει πλέον τὰς δύο χιλιάδας δραχμάς, ἄς ζειτούς (pas. indéf.). — Τὰ βιβλία, τὰ ὅποια μᾶς ἔχετε δανείσει (prêter), μᾶς ἔχουσι πολὺ χρησιμεύσει.

ΜΑΘΗΜΑ 59.

I. Παθητικὴ μετοχὴ τῶν μέσων ἡ ἀντωνυμικῶν δημάτων.
(Participe passé des verbes pronominaux).

II. Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων δημάτων.
(Participe passé des verbes impersonnels).

I. Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν δημάτων.

267. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν μέσων ἡ ἀντωνυμικῶν ρήματων ἀκολουθεῖ τοὺς αὐτοὺς κανόνας, οὓς ἀκολουθεῖ ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἡ συγοδευομένη ὑπὸ τοῦ αντητικοῦ παθητικοῦ μετοχῆς.

Ἐπεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν μεταβάλλεται, ὅταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον κεῖται πρὸ αὐτῆς· μένει δὲ ἀμετάβλητος, ὅταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον κεῖται μετ' αὐτὴν ἡ δὲν ὑπάρχει ποσῶς.

Elle s'est coupée = elle a coupée elle.

Αὕτη ἔκοψεν ἔαυτήν, ἄμεσον ἀντικείμενον s' (se).

Nous nous sommes lavés = nous avons lavé nous.

ἄμεσον ἀντικείμενον nous.

Les lettres que nous nous sommes écrites = les lettres que nous avons écrites à nous = αἱ ἐπιστολαὶ, ἀς ἐγράψαμεν πρὸς ἀλλήλους· ἄμεσον ἀντικείμενον: que.

Nous nous sommes lavé le visage· ἄμεσον ἀντικείμενον: le visage.

Nous nous sommes écrit des lettres· ἄμεσον ἀντικείμενον: des lettres.

Ils se sont nui = ils ont nui à eux· δὲν ὑπάρχει ἄμεσον ἀντικείμενον.

Παρατήρησις. Δὲν πρέπει γὰ συγχέωνται αἱ ἐπόμεναι φράσεις:

Elle s'est coupé le doigt, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον: le doigt ἔπειται.

Elle s'est coupée au doigt· τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον: s' προηγεῖται.

268. Συμφώνως πρὸς τὸν ἀνωτέρω κανόνα ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν οὐδετέρων ἡ ἀμεταβάτων ρήματων, ἀτινά εἰσιν εἰλημένα ὡς ἀντωνυμικά, μένει πάγιτοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα

ταῦτα δὲγ δύνανται γὰ λάδωσιν ἀμεσον ἀντικείμενον, εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ἐπόμενα:

Se complaire (ἱδεσθαι), se convenir (συμφωγεῖν), se déplaître (ἀνιᾶσθαι), se nuire (βλάπτειν ἑαυτόν), se parler (δημιλεῖν καθ' ἑαυτόν), se plaire (ἀρέσκεσθαι), se ressembler (δημοιάζειν), se rire (ἐμπαλίζειν), se sourire (ἀρέσκειν ἑαυτῷ), se succéder (διαδέχεσθαι), se suffire (ἐπαρκεῖν ἑαυτῷ).

Ils se sont plu à me persécuter.

Ils se sont ri de vos menaces.

Σημείωσις 1. Se succéder, se nuire. Τὰ δήματα ταῦτα νuire et succéder εἰς τὴν ἑλληνικὴν μὲν δέχονται ἀμεσον ἀντικείμενον (διαδέχομαι τινά, βλάπτω τινά)· εἰς τὴν γαλλικὴν τούναντίον δέχονται δοτικὴν πτῶσιν (nuire à quelqu'un, succéder à quelqu'un), δι' ὃ καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν.

Σημείωσις 2. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ δήματος s'imaginer μένει ἐπίσης πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὸ δῆμα τοῦτο οὐδέποτε δύναται νὰ δεχθῇ ἀμεσον ἀντικείμενον πρὸ αὐτοῦ κείμενον.

Elle s'est imaginé que cela n'était pas difficile· ἀμεσον ἀντικείμενον: que cela n'.. Ils se sont imaginé avoir raison.

269. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως ἀντωνυμικῶν ρήματων (ὅρα § 155) οἷα τά:

s'abstenir (ἀπέχειν), s'évanouir (λιποθυμεῖν), se souvenir ἔγθυμεῖσθαι), se répentir (μετανοεῖν), s'écrier (ἀναφωγεῖν) κτλ. συμφωγεῖ πάντοτε πρὸς τὴν ὡς ἀντικείμενον συνοδεύουσαν τὸ δῆμα αὐτοπαθῇ ἀντωνυμίαν: Ils se sont moqués de vous. — La malade s'est évanouie. — Nous nous sommes souvenus de vos promesses.

Παρατηροῦσις. Τὸ δῆμα s'arroger (σφετερίζεσθαι) εἶγαι τὸ μόνον κυρίως ἀντωνυμικὸν δῆμα, τὸ δποῖον ἀποτελεῖ ἔξαρτεσιν τοῦ ἀνωτέρω κανόνος ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα περὶ τῆς συμφωγίας τῆς μετοχῆς τῶν μέσων ρήματων: Elles n'avaient pas les droits qu'elles se sont arrogés, ἀντικείμενον ἀμεσον: que. — Elles se sont arrogé certains droits qu'elles n'avaient pas, ἀμεσος ἀντωνυμία: droits.

270. Ἐπίσης συμφωγεῖ πάντοτε πρὸς τὴν ὡς ἀντικείμενον συνοδεύουσαν τὸ δῆμα αὐτοπαθῇ ἀντωνυμίαν ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐπομένων ρήματων, ἀτινα ὡς μέσα ἔχουσιν ἰδιάζουσαν σημασίαν: s'apercevoir de (ἀντιλαμβάνεσθαι), s'attaquer à (ἔρχεσθαι

εἰς χεῖρας, μέμφεσθαι), s'attendre à (*προσδοκᾶν*), se douter de (*ἀμφιβάλλειν*), se plaindre de (*παραπονεῖσθαι*), se prévaloir de (*ῳφελεῖσθαι*), se saisir de (*συλλαμβάγειν*), se servir de (*μεταχειρίζεσθαι*), se taire (*σιωπᾶν*): Elles se sont tuées.— Pour tracer cette ligne nous nous sommes servis de la règle.

II Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου δήματος.

271. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου δήματος μένει πάντοτε ἀμετάβλητος: Il est arrivé des malheurs.— Les chaleurs qu'il a fait.— Les inondations (*πλημμύραι*) qu'il y a eu.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλλήλως τὴν ἐν παρεγθέσει μετοχήν.

Racine et La Fontaine se sont (immortalisé) par leurs chefs d'œuvre.— Souvent les droits que nous nous sommes (arrogé) étaient peu (fondé = βάσιμος).— Les grandes âmes se sont (ri) des attaques de la calomnie (συκοφαντία).— Bien des gens se sont (préparé) leur propre infortune.— Avec plus de prudence nous nous sérions (épargné) bien des peines (κόπους).— Sept villes se sont (attribué = οἰκειοποιεῖν) l'honneur d'avoir donné le jour à Homère.— Personne n'a approuvé les familiarités (τὰς οἰκειότητας) qu'ils se sont (permis).— Les anciens poètes se sont (plu) à peindre une époque de bonheur et de prospérité qu'ils ont (nommé) l'âge d'or.— Les Grecs du temps d'Homère s'étaient (imaginé) que la terre était ronde et plate comme un disque.— Ils se sont (consulté) avant d'agir.— Les enfants qui se seront (appliqué) à leur travail recevront les récompenses que nous avons (promis).— Que d'efforts n'a-t-il pas (fallu) que les hommes fissent pour parvenir à se diriger en pleine mer.— Les froids qu'il a (fait) au commencement de cet hiver ont été assez grands pour que toutes les rivières fussent (couvert) de glaces.— Il est (survenu) plusieurs accidents pendant cette fête.

Αεξιλόγιον.

ἡ πληροφορία = le renseignement   δ 'Ολλανδὸς = le Hollandais
τὸ γλύκισμα = le gâteau   τὰ ἀρτύματα = les épices
τὸ μονοπώλιον = le monopole.

Θέμα.

Απηγθύνθημεν εἰς τὸν δήμαρχον (s'adresser à ...) διὰ νὰ λάβωμεν πληροφορίας. — Ο ἀδελφός σου καὶ ὁ ἰδικός μου ἔγραψαν ἀλλήλοις (s'écrire) πολλὰς ἐπιστολάς. — Τὰ παιδία ἔχουσι διαπληκτισθῆ (se quereller), διὰ νὰ λάβωσι (avoir) τὸ μεγαλύτερον (gros) μέρος τοῦ γλυκέσματος. — Κατὰ τὸν (εἰς τὸν = αὐ... δέκατον ἔδδομον αἰῶνα οἱ 'Ολλανδοὶ εἶχον σφετερισθῆ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀρτυμάτων (épices). — Δὲν ἔχομέν ποτε ὅμιλήσει πρὸς ἀλλήλους (se parler) δὲν ἔχομεν μάλιστά ποτε ἵδει ἀλλήλους (se voir). — Οὗτοι οἱ δύο ἀγθρωποι συγεφιλιώθησαν (se reconcilier) καὶ ἐνηγκαλίσθησαν (s'embrasser) (ἔχουσι συμφιλιώθῆ καὶ ἐναγκαλίσθη), ἀφ' ὃς ἐκτυπήθησαν (se battre ὅρα § 212). — Εδοκιμάσαμεν τὴν εὐχαρίστησιν (se plaisir) συχνάκις εἰς τὸ γὰρ φυλλομετρῶμεν (feuilleter) ταῦτα τὰ ὥραῖα βιβλία.

ΜΑΘΗΜΑ 60.

'Ιδιαίτεραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

272. Αἱ λέξεις: approuvé (ἐπιδεδαιωθείς), attendu (λαμβανομένου ὥπ' ὅψιν), certifié (βεβαιωθείς), y compris (περιλαμβανομένου), non compris (μὴ περιλαμβανομένου), excepté (ἐξαιρουμένου), ci-joint (ἐπισυγημμένος), ci-inclus (ἐσώκλειστος), ouii (ἀκοῦσαν ...), passé (παρελθόν), supposé (ὑποτεθείς), vu (θεωρηθείς) τιθέμεναι πρὸ δύομάτος θεωροῦνται ὡς προθέσεις καὶ δὲν μεταβάλλονται: excepté ces enfants, supposé cette chose, vu la difficulté de réussir.

Αἱ αὐταὶ λέξεις εἰσὶ παθητικαὶ μετοχαὶ καὶ μεταβάλλονται: ὅταν ενδίσκωνται κατόπιν τοῦ δύομάτος ἢ πρὸ αὐτοῦ κατ' ἀναστροφὴν (par inversion): Les enfants exceptés, cette chose supposée, des objets vus de loin. — Supposée ou non cette histoire est fort intéressante.

I. Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *avoir*
ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

273. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἡ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ *avoir* καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου, μένει ἀμετάβλητος, ὅταν τὸ πρὸ αὐτῆς κείμενον ἄμεσον ἀντικείμενον ἀγαφέρεται εἰς τὸ ἀπαρέμφατον.

Les musiciens que j'ai entendu louer sont habiles = οἱ μουσικοί, οὓς ἤκουσα νὰ ἐπαιγῶσιν, εἰσὶν ἵκανοι.

(“Ηκουσα τί; γὰ ἐπαιγῶσι τοὺς μουσικούς· τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον les musiciens ἀγαφέρεται εἰς τὸ ἀπαρέμφατον *louer* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἄμεσον ἀντικείμενον τῆς παθητικῆς μετοχῆς εἴγαι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπαρέμφατον).

Τούναντίον ἡ ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀκολουθουμένη παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ πρὸ αὐτῆς ἄμεσον ἀντικείμενον, ὅταν τοῦτο ἀναφέρηται εἰς αὐτὴν τὴν μετοχὴν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἀπαρέμφατον: Les musiciens que j'ai entendus chanter sont habiles (ήκουσά τι; τοὺς μουσικούς νὰ ἀδωσιν· τὸ ἀντικείμενον musiciens ἀγαφέρεται εἰς τὴν μετοχὴν entendus).

Παρατήρησις. Ὁ ἀγωτέρω κανὼν δέον νὰ τηρηθῇ καὶ ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἐκφέρηται μετὰ μιᾶς τῶν προθέσεων *de* ἢ *à*. Je récite la leçon, que j'avais oublié d'apprendre (εἶχον λησμονῆσει νὰ μάθω τὸ μάθημα· τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον la leçon ἀγαφέρεται εἰς τὸ ἀπαρέμφατον).

274. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ *fait* ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι ἀποτελεῖ μετ' αὐτοῦ εἰδος συνθέτου ρήματικῆς ἐκφράσεως. La nature nous a fait naître faibles et ignorants. Elle s'est fait peindre.

275. Μετοχαὶ τινες dû, cru, su, voulu, pu, permis καὶ ἄλλαι ἀνάλογοι ἔχουσιν ἐγίστε ἄμεσον ἀντικείμενον (ἀπαρέμφατον ἢ καὶ πρότασιν) μὴ ὑπάρχον ἐν τῇ φράσει, ἀλλ' ὑπογοούμενον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μέγουσι πάντοτε ἀμετάβλητοι.

Je lui ai rendu tous les services qu'il a voulu.

Tὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ὑπογοεῖται: que je lui rendisse. Jai fait toutes les démarches que j'ai pu ὑπογοεῖται τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον faire.

Αἱ αὐταὶ μετοχαὶ ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα περὶ συμ-

φωνίας τῆς μετοχῆς, ὅταν δὲν ὑπονοήται κατόπιν αὐτῶν ἀπαρέμφατον ή πρότασις. Les sommes que nous lui avons dues sont payées.

Σημείωσις. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ρυ μένει πάντοτε ἀμετάβλητος.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλλήλως τὴν ἐν παρενθέσει μετοχήν:

Vous me parlez là d'événements que j'ai (entendu) raconter d'une façon toute différente. — Les avocats que nous avons (entendu) plaider avaient un talent incotestable. — Les fortifications (τὰ ὄχυρώματα) qu'on a (fait) éléver sont imprenables (ἀπόρθητον). — Les personnes que j'ai (entendu) réciter les vers (στίχοι) m'ont charmé. — Ces enfants n'ont pas fait pour s'instruire tout ce qu'ils auraient (pu). — Les sommes que nous lui avons (dû) autrefois nous les lui avons (payé) il y a longtemps. — Pendant nos jeunes années nous n'avons (pu) étudier toutes les langues que nous aurions (voulu). — Ce cultivateur n'a pas apporté dans sa ferme toutes les améliorations qu'il aurait (désiré). — La pomme de terre (excepté) toutes les plantes de la même famille sont des poisons. — (Supposé) la fièvre, que faut-il faire pour la guérir? Le tribunal (ouï) les parties dans leurs conclusions, a rendu son jugement.

Λεξιλόγιον.

ὁ στίχος	= le ver	θεατὴς	= spectateur
τὸ ἀλεύρον	= la farine	τὸ ἐλάττωμα	= le défaut
ὁ σταθμὸς	= le poste	ἄλλοτε	= autrefois
ὁ ζῆλος	= l'ardeur	κακοποιὸς	= un malfaiteur
τὸ δικαίωμα εἰσαγωγῆς	= le droit d'entrée.		

Θέμα.

Οἱ στίχοι, οὓς ἔχω ἀκούσει νὰ ἀπαγγέλλωσιν (réciter), εἶναι ἔξαιρετοι (magnifiques). — Πληρώνουσι σήμερον πολὺ ἀκριδὰ (très cher) προϊόντα (des denrées), τὰ ὅποια ἔχομεν ἵδει νὰ πωλῶνται ἄλλοτε λίγη εὐθηνά. — Τὸ ἔργον (la pièce), τὸ ὅποιον εἴδομεν νὰ παριστάνηται, ἔχει ἐπιτύχει (réussir) καὶ ἥρετεν εἰς

τοὺς θεατὰς παρὸ τὰ ἐλαττώματά του. — Τοὺς ἔχω κάμει νὰ ἀνα-
χωρήσωσιν. — Ὡ ἐπισυγγραμμένη ἐπιστολή, ἢν σᾶς ἀπευθύνω, θὰ
σᾶς πληροφορήσῃ (apprendre) περὶ τοῦ θανάτου (τὸν θάνατον)
τοῦ συγγενοῦς σας. — Ὡ κυδέρηνησις, λαμβανομένης ὑπὲρ ἔψιν (vus)
τῆς ἀκριδείας τοῦ ἄρτου, ἔχει ἀπαλλάξει (exempté) ἀπὸ δικαιώ-
ματος εἰσαγωγῆς ἐν (dans αἰτ.). τῇ χώρᾳ ὅλα τὰ ξένα⁽²⁾ ἀλευρα⁽¹⁾.
— Οἱ δύο κακοποιοί, οὓς εἴχομεν ἴδει νὰ συλλαμβάνωσιν (arrê-
ter), ώδη γγήθησαν (être conduit) εἰς τὸ γειτονικὸν⁽²⁾ σταθμόν⁽¹⁾.
— Τὰ παιδία, τὰ ὅποια εἴχομεν ἴδει νὰ πατέωσι μετὰ τόσου ζή-
λου, τὰ εἴχομεν ἴδει νὰ εἰσέρχωνται (entrer) εἰς τὴν αἰθουσαν (τά-
ξιν) (en classe) ἐν πλήρει τάξει (dans un ordre parfait).

II. Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τῆς ἀντωνυμίας *en.*

276. Τῆς ἀντωνυμίας ειν οὕσης πτώσεως γενικῆς (αὐτοῦ, αὐ-
τῆς κτλ.), μόνον ως ἐμμέσου ἀντικειμένου δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις
αὐτῆς εἶναι πρόδηλον λοιπὸν ὅτι ἡ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ανοίγ-
παθητικὴ μετοχὴ, ἡς προηγεῖται ἡ ἀντωνυμία *en*, μένει ἀμετά-
βλητος. Tout le monde m'a offert des services mais personne
ne m'en a rendu. — J'ai trouvé des raisins et j'en ai mangé.
Ἐὰν ἐν τῇ φράσει ὑπάρχῃ ἀμεσον ἀντικείμενον, ἡ μετοχὴ συμ-
φωνεὶ πρὸς αὐτό, ἐὰν τοῦτο προηγήται: Mon père est absent;
voici les nouvelles que j'en ai reçues.

277. "Οταν ἡ ἀντωνυμία *en* συνοδεύηται ὑπὸ ποσοτικοῦ ἐπιρ-
ρήματος, ἡ μετοχὴ τίθεται εἰς πληθυντικόν: Plus il a eu des li-
vres plus il en a lus, τὸ ποσοτικὸν plus ἐπέχει θέσιν ἀντικει-
μένου: τόσον περισσότερα. Λέγεται ἐν τούτοις: De bons livres
j'en ai beaucoup vu. "Οθεν ἡ μετοχὴ δὲν μεταβάλλεται, ὅταν
τὸ ποσοτικὸν ἐπιρρημα ἀποχωρεῖται τῆς ἀντωνυμίας *en*.

III. Παθητικὴ μετοχὴ μεταξὺ δύο *que*.

278. Ὡ παθητικὴ μετοχὴ εύρισκομένη μεταξὺ δύο *que* μένει
πάντοτε ἀμετάβλητος. Les obstacles que j'ai supposé que vous
rencontreriez ἔχω ὑποθέσει τι: ὅτι θὰ συνήγυτων ἐμπόδια, ὅθεν
εἰς τὰς φράσεις ταύτας ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος εἶναι ἡ διὰ τοῦ
δευτέρου *que* ἐκφερομένη φράσις.

Παρατήσοισις. Λέγεται ἐπίσης: Ils se sont dissimulé (ὑπε-

χρίθησαν) qu'on les a trompés. — Ils s'étaient persuadé qu'on m'oserait les contredire.

Ἄλι μετοχὴ μένουσιν ἀμετάβλητοι, διότι ἀμεσον ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος εἶναι η διὰ τοῦ que ἐκφερομένη πρότασις.

IV. Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα.

279. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ εύρισκομένη μετὰ ποσοτικὸν ἐπίρρημα συμφωνεῖ πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐπιρρήματος τούτου: Combien d'erreurs ont commises les naturalistes anciens.

Τούγαντίον μένει ἀμετάβλητος η παθητικὴ μετοχή, ὅταν ὁ προσδιορισμὸς εύρισκηται μετ' αὐτῆν. Qu'elle a eu d'assurance dans ce péril: èn φ: que d'assurance elle a eue dans ce péril.

280. Λέγεται: Le peu de fruits que nous avons récoltés nous a suffi pour passer l'année (peu = δλίγη ποσότης, ἀλλ' ἐπαρκής). Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὴν λέξιν fruits συμφώνως τῷ προηγουμένῳ κανόνῳ.

Λέγεται èn τούτοις: Le peu de résultats que nous avons obtenu nous a découragés. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ μένει ἀμετάβλητος συμφωνοῦσα πρὸς αὐτὸν τοῦτο τὸ ἐπίρρημα: le peu, σημαίνον δλίγην ποσότητα ἀνεπαρκῆ. "Οθεν ἀναλόγως τῆς ἔννοίας τοῦ ἐπιρρήματος: le peu, μεταβάλλεται η οὐ η παθητικὴ μετοχή.

V. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν le (=τοῦτο).

281. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ εύρισκομένη μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν le (=τοῦτο) μένει πάντοτε ἀμετάβλητος. Sa tranquillité n'est pas aussi assurée qu'il l'aurait désiré (ὅσον θὰ τὸ εἴχεν ἐπιθυμήσει).

ΑΣΚΗΣΙΣ

Θέσατε καταλλήλως τὰς èn παρεγθέσει μετοχάς.

J'ai visité la capitale et j'en ai (admiré) les monuments. — Je vous ai fait parvenir (σᾶς ἀπέστειλα) les objets que j'ai (cru) que vous aviez (demandé). — Parmi tant de livres que j'ai (lu) j'en ai (trouvé) de bons, j'en ai (trouvé) de mauvais; mais le peu de bons livres que j'ai (lu) compensent (ἀναπληροῦσι) bien les ouvrages inutiles et mal (écrit) que

j'ai (pu) lire.—Ce sont des personnes que j'ai (supposé) que vous aviez (prié) de venir.—L'habitude d'une concision ($\alpha\kappa\rho\iota\delta\omega\gamma\zeta\varsigma$) (exagéré) est la cause du peu d'orateurs que Sparte a (produit). Autant de pauvres elle a (vu) s'adresser à elle, autant elle en a (secouru).—Des aumônes combien elle en a (donné).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ (LA PRÉPOSITION)

ΜΑΘΗΜΑ 61.

282. *Aī κυριώτεραι ἀπλαῖ προθέσεις δηλοῦσι:*

I Aī μετ' αἰτιατικῆς συντασσόμεναι.

a') *Tόπον.*

<i>à</i>	<i>il demeure</i>	<i>{ à Paris = ἐν . . .</i>
<i>chez</i>		<i>chez (παρὰ τῷ) son oncle.</i>
<i>dans¹</i>		<i>dans (ἐν) la cour</i>
<i>derrière</i>	<i>il est</i>	<i>derrière (ὅπισθεν) la porte</i>
<i>devant</i>		<i>devant (ἔμπροσθεν) la porte</i>
<i>en</i>		<i>en (ἐν) France.</i>

Entre (μεταξύ) le ciel et la terre, *sur* (ἐπὶ) l'eau, *sous* (ὑπὸ) la table.

---

¹ Dans *zai* en. Λέγεται: Voyager en Italie, être en France, diner en ville, en été, en hiver, être en colère, en: ἐπὶ ἐννοίας ἀσαφοῦς, οὐχὶ καθωρισμένης. Être dans la chambre, mettre dans une cassette (κιβώτιον), dans la joie, dans le doute, dans ἐπὶ ἐννοίας ὀρισμένης, ἀκριβοῦς.

Λέγεται: (je suis allé) à Athènes à ἐπὶ πόλεων, ἐν φ: (Je suis allé) en Grèce, en ἐπὶ χωρῶν.

II Αἱ μετὰ γενικῆς συντασσόμεναι.

auprès   }   auprès de moi
                πλησίον
près   }   près de moi

Faute (έλλειψε) de nourriture, *hors* (ἐκτὸς) du jardin, *loin* (μακρὰν) de la ville.

Σημείωσις. Αἱ λοιπαὶ ἀπλαῖ προθέσεις συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς.

β') *Xρόνον*.—*après* (μετὰ) la mort, *avant* (πρὸ) la fin, *dans* (ἐντὸς) trois jours, *depuis* (ἀπὸ) ce jour, *dès* (ἀπὸ) demain, *durant* (διαρκοῦντος) l'hiver, *pendant* (κατὰ) la guerre.

γ') *Σκοπόν*.—à: Je vais à (εἰς) Rome, *pour*: Je travaille pour (διὰ) ma famille.

δ') *Aἰτιαν*.—*attendu*¹   }   vos efforts
                vu   }   les difficultés   λαμβανομένων ὅπ' ὄψιν.

ε') — à: Joignons l'utile à l'agréable, *avec*: voyager avec un ami.

ζ') *Κτησιν*.—à: cette maison est à lui, *de*: le livre de Pierre.

η') *Διεύθυνσιν*.—*vers*: il se dirige vers² moi.

θ') *Τρόπον*.—*moyennant*: réussir moyennant (ἀντὶ) beaucoup d'efforts, *par*: obtenir par la prière.

ι') *Xωρισμόν*.—*excepté*: (ἐξαιρουμένων) les enfants, *sans*: les élèves sans (ἄνευ) le maître.

κ') *Αντίθεσιν*.—*contre*: parler contre (ἐγνωμόνων) quelqu'un, *malgré*: (παρὰ) le mauvais temps.

283. Entre, parmi (μεταξὺ) εἰσὶ συχνάκις συγώνυμα: ἐν τούτοις δέον γὰ γίνηται χρῆσις τοῦ entre μόνον (καὶ οὐχὶ καὶ τοῦ parmi): 1) Πρὸ οὐσιαστικοῦ συνοδευομένου ὅπὸ ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ: entre quatre hommes καὶ οὐχί: parmi quatre. 2) Διὰ γὰ ἐκφράσῃ τὴν αἵρεσιν μεταξὺ δύο πραγμάτων: Qu'il choisisse (ἀς ἐκλέξῃ) entre nous deux.

¹ "Ορα § 272.

² Vers, envers. Λέγεται: il se dirige vers moi, vers la montagne καὶ οὐχί: vers la montagne, envers moi, ἐνῷ: il a été bon envers moi καὶ οὐχί vers moi.

Tò parmi ἔχει συνήθως ὡς προσδιορισμὸν οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἢ περιληπτικόν: parmi les gens, parmi la foule.

284. Près de, auprès de, ἐκφράζουσιν ἀμφότερα ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον ἐκφράζει μείζονα τοιαύτην. Il demeure près de l'école πλησίον (οὐχὶ πολὺ μακρὰν) τοῦ σχολείου. — Il demeure auprès de l'école = ἐγγύτατα τοῦ σχολείου. Λέγεται ἀδιαφόρως: venez près de moi καὶ venez auprès de moi. Πρὸς ὄνοματος τόπου δυνάμεθα νὰ θέσωμεν près μετ' αἰτιατικῆς: près Paris. — Πρὸς ὄνοματος προσώπου τὸ près συντάσσεται μετὰ γενικῆς: près de moi, près de lui. Λέγεται ἐν τούτοις: Ambassadeur près la Sublime Porte (παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ).

Παρατήρησις. Λέγεται: Je suis prêt (ἐπίθετον) à vous suivre = εἰμαι ἔτοιμος νὰ σᾶς ἀκολουθήσω. — Le malade était près (ἐπίρρημα) de mourir quand on l'a opéré (ἐπὶ τοῦ σημείου νὰ ἀποθάνῃ, ὅταν τὸν ἐνεχείρησαν).

285. Voici, voilà (ἴδού). Tò voici ἀναφέρεται εἰς τὰ ἑπόμενα: Voici trois médecins qui ne se trompent pas: Gaieté, doux exercice et modeste repas (ἡπίκ γυμναστικὴ καὶ μέτριον φαγητόν), tò voilà ἀναφέρεται εἰς τὰ προηγούμενα: Le travail et l'économie, voilà les deux routes qui conduisent à l'aisance (εὖπορία).

286. Αἱ κυριώτεραι σύνθετοι προθέσεις εἰσὶν αἱ ἑπόμεναι: au-dessus de = ὑπεράγω, à cause de = ἔνεκκα, au-dessus de = ὑποκάτω, à côté de = πλησίον, autour de = πέριξ, à l'égard de = ώς, πρός, avant de = πρὸν, à l'exception de = ἀξιαρέσει, en faveur de = ὑπέρ, à travers ces bois (δάσος) διὰ μέσου, au travers de ces bois (δάσος) διὰ μέσου, au délà de = πέραν, jusqu'à = ἔως, loin de = μακράν, lors de (κατὰ) son mariage, quant à = ὅσον ἀφορᾷ, vis-à-vis = ἀπέναντι.

Σημείωσις. Λέγεται: vis-à-vis de l'école = ἀπέναντι τοῦ σχολείου, ἀλλὰ il a été bon envers moi (ἀπέναντί μου) καὶ οὐχὶ vis-à-vis de moi.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ (L'ADVERBE)

ΜΑΘΗΜΑ 62.

Tà κυριώτερα ἐπιρρήματα¹.

287. *Xρονικὰ ἐπιρρήματα*: alors = τότε, longtemps = ἐπὶ μακρόν, après = μετὰ ταῦτα, revenez après maintenant = τώρα, parfois = ἐνίστε, aujourd'hui = σήμερον, puis = ἔπειτα, auparavant = πρότερον, quand = πότε, ὅταν, autrefois = ἀλλοτε, quelquefois = ἐνίστε, bientôt = ἐντὸς διλίγου, sitôt = ἄμα ώς, déjà = ἥδη, aussitôt = παρευθύς, demain = αὔριον, soudain = αἱφνῆς, depuis = ἐκτοτε, je l'ai vu depuis (ἐκτοτε), subito = αἱφνῆς, tantôt = μετ' διλίγον, πρὸ διλίγου, désormais = τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξης, dorénavant = τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξης, tard = ἀργά, tôt = ἐγωρίς, enfin = τέλος, toujours = πάντοτε, ensuite = ἔπειτα, vite = ταχέως, hier = χθές, souvent = συχνά, πολλάκις, jadis = πάλαι, rarement = σπανίως, jamais = ποτέ.

288. *Ἐπιρρήματα ποσότητος*: assez = ἀρκετά, moins = διλιγώτερον, autant, tant = τόσον, moitié = κατὰ τὸ ἡμισυ, moitié mort aussi, si = ἐπίσης, beaucoup = πολύ, peu = διλίγον, bien = λίαν (πολλοί, πολλαὶ κτλ.), plus = περισσότερον, combien = πόσον, point = διόλου, davantage = ἔτι μᾶλλον, que = πόσον, quelque = περίπου, très = πολύ, tout = δὲν ως tout étonné, trop = πάρα πολύ.

289. Aussi, autant δηλοῦσι σύγχρισιν: si, tant δηλοῦσιν ἐπειτασιν καὶ σημαίγουσι τόσον: Le riche qui n'a jamais assez est aussi indigent (*ἀπορος*) que le pauvre. — La grenouille s'enfla si bien qu'elle éревa (*ἀπέθανε*). On a autant d'ennemis que de flatteurs. — Il a tant de richesses, qu'on ne saurait les compter (*δὲν θὰ γένηται τις*).

¹ Τὰ παραδείγματα δεικνύοντι τὰς λέξεις, αἵτινες ἐνίστε μόνον εἰσὶν ἐπιρρήματα.

Παρατήρησις 1. Tò aussi καὶ si τίθενται πρὸ τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ἐπιρρημάτων τὸ autant καὶ τὸ tant τίθενται πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν· ἵδε προηγούμενον κανόνα.

Παρατήρησις 2. Δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ τὸ si ἀντὶ τοῦ aussi καὶ τὸ tant ἀντὶ τοῦ autant εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις: Il n'est pas aussi η si riche que vous. — Rien ne pèse tant η autant qu'un secret.

290. Davantage καὶ plus εἰσὶ συγώνυμα, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ ρήματα, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ρήματα, οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιθετα. Μή λέγετε: il a davantage de science que vous.—il est davantage prudent ἀλλά: il a plus de science (περισσοτέρας γνώσεις) que vous.—il est plus prudent. Ἐπίσης διφεῖλομεν νὰ εἴπωμεν: Eschines était éloquent, mais Démosthène l'était davantage (καὶ οὐχὶ plus), διότι εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο τὸ davantage ἐπέχει θέσιν κατηγορούμενου: ἵτο περισσότερον εὔγλωττος.

291. *Τοπικὰ ἐπιρρήματα*: ailleurs=ἄλλαχοῦ, dessus=ἄνω, alentour=κύκλῳ εἰς τὰ πέριξ, arrière=ὅπισθεν, devant=ἔμπροσθεν, courez devant, avant=ἔμπροσθεν, n'allez pas si avant, en¹, là=ἐκεῖ, autour=πέριξ, loin=μακράν, ça et là=τὴδε κἀκεῖσε, où=ποῦ, ὅπου, où vas-tu? dedans=ἔγδοθεν, outre=πέραν, dehors=ἔξωθεν, partout=πανταχοῦ, derrière=ὅπισθεν, marchez derrière, près=ἐγγύς, il est trop près, y²=ἐκεῖ, dessus=ὑποκάτω.

292. *Ἐπιρρήματα τρόπου*: ainsi=οὕτω, comment?=πῶς; bis=δίς, derechef=καὶ πάλιν, certes=βεβαίως, encore=ἄκομη, comme=ὅπως, ώς, ensemble=όμοῦ, exprès=ἐπίτηγδες, pis=χειρότερα, franco=ἀτελῶς, presque=σχεδόν, gratis=δωρεάν, surtout=πρὸ πάντων, incognito=ἀγγώστως, λαθραίως, voire=καὶ δῆ, mal=κακῶς, volontiers=μετὰ χαρᾶς, έκουσίως, même=μάλιστα, ίδιως, assurément=βεβαίως, non=οχι, autrement=ἄλλως, ne pas=οὐ, δέν.

Παρατήρησις. Plutôt=μᾶλλον, προτιμότερον, plutôt la mort

^{1 2} En, y εἰσὶν ἐπιρρήματα εἰς φράσεις ὁμοίας τῇ ἑπομένῃ: Connaissez-vous Patras? J'en arrive et j'y retourne.

que la honte (*καταισχύνη*), plus tôt = ταχύτερον: le soleil se lève plus tôt en été qu'en hiver.

293. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν τροπικῶν ἐπιρρημάτων σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐπιθέτων τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως *ment*, ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰς *ment* ἐπιθέτων στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐπομένων δύο κανόνων.

294. "Οταν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς σύμφωνον, ἡ κατάληξις προστίθεται εἰς τὸ θηλυκόν· fort fortement, grand grandement.

Ἐξαιρέσεις: 1) Gentil gentiment, bref brièvement. 2) Commun, confus (συγκεχυμένος), diffus exprès, importun (διχληρός), obscur, opportun (πρόσφορος), précis (ἀκριβής), profond (βαθύς), λαμβάνουσιν δξειαν ἐπὶ τοῦ ε τοῦ θηλυκοῦ: communément, confusément. 3) Τὰ εἰς αὐτ καὶ εἰς ἐπίθετα μεταβάλλουσι τὰς καταλήξεις αὗτῶν εἰς *amment*, *emment*: méchant, méchamment, récent, récemment (πρόσφατος). Lent, présent, véllement (σφοδρὸς) ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα: lentement, présentement.

Παρατήρησις. Τὰ ἐπιρρήματα: comment, notamment κυρίως, nuitamment δὲν ἀντιστοιχοῦσιν εἰς ἐπίθετα ἐν χρήσει ἐν τῇ γαλλικῇ.

295. "Οταν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς φωνῆγεν, ἡ κατάληξις *ment* προστίθεται εἰς τὸ ἀρσενικόν: poli (εὐγενής) poliment, utile utilement, facile facilement.

Ἐξαιρέσεις. 1. Impuni (ἀτιμώρητος), traître (προδότης) ἔχουσιν ἐπιρρήματα impunément, traîtreusement. 2. Aveugle, commode (εὐχερής), conforme (σύμφωνος), énorme (ὑπερμεγέθης), immense (ἀπειρος), opiniâtre (ἰσχυρογνώμων), uniforme (δμοειδής) μεταβάλλουσι κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐπιρρημάτων τὸ τελικὸν ε εἰς ἐ δέντογον aveuglément, commodément κτλ. 3. Τὰ ἐκ τῶν ἐπιθέτων assidu (ἐγδελεχής), continu (συνεχής), cru (φρός), ἐπιρρήματα ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, ἀλλὰ δέχονται συγάμα περισπωμένην assidûment, continûment. Gai ἔχει ἐπίρρημα gaîment ἢ gaiement. 4. Beau, nouveau, fou, mou, ἔχουσιν ἐπιρρήματα: bellement, nouvellement, follement... σχηματιζόμενα ἐκ τοῦ δευτέρου τύπου τοῦ ἀρσενικοῦ αὗτῶν: bel, nouvel, fol... συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα 293.

296. *Βαθμοὶ παραθέσεως.* — Ἐπιρρήματά τινα ἔχουσιν, δπως τὰ ἐπίθετα (ὅρα σελ. 35), τρεῖς βαθμοὺς παραθέσεως, tard, plus tard, très tard, utile, plus utile, le plus utile, brièvement, plus brièvement, le plus brièvement.

Παρατήσεις. Ἐχουσι βαθμοὺς παραθέσεως τὰ εἰς μετ τροπικὰ ἐπιρρήματα καὶ τὰ ὡς τροπικὰ ἐπιρρήματα ελλημμένα ἐπίθετα voir clair, voir plus clair, voir très clair. Τούγαντίον ὀλίγα τοπικὰ καὶ χρονικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσι παραθετικοὺς βαθμούς: loin, près, tôt souvent. Τὰ ἐπόμενα ἐπιρρήματα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τὸ συγχριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν αὐτῶν:

bien, mieux, le mieux, très bien

peu, moins, le moins, très peu

mal, pis ἢ plus mal, le pis ἢ le plus mal, très mal

beaucoup, plus ἢ davantage, le plus.

Παρατηρήσεις. Pire, le pire, εἰσὶν ἐπίθετα, pis, le pis, εἰσὶν ἐπιρρήματα.

297. *Ἐπιρρηματικὰ ἐκφράσεις.* — Au fur et à mesure καθ' ὅσον, à la bonne heure ἀξιόλογα, τύχῃ ἀγαθῇ, à l'envi ἐναμίλλως, à l'improviste ἀπροσδοκήτως, à loisir ἀνέτως, à peu près περίπου, à présent τώρα, à tort et à travers ἀπερισκέπτως, εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε, au moins τούλαχιστον, avant hier προχθές, d'abord κατ' ἀρχάς, d'ailleurs ἄλλως τε, d'emblée εὐχερῶς, ἐκ μιᾶς γνώμης, dès lors ἔκτοτε, de suite, κατὰ συνέχειαν, tout de suite, ἀμέσως, d'où πόθεν, du tout διόλου, en sus ἐπὶ πλέον, jusqu'à là ἔως ἔκει, là-haut ἔκει ἐπάγω, là-dessus ἐπὶ τούτῳ (τούτοις), pêle-mêle φύρδην μίγδην, sans doute, ἀγαμψιθόλως, là-bas ἔκει κάτω, mot-à-mot αὐτολεξεί, petit à petit, peu à peu ὀλίγον κατ' ὀλίγον, sens dessus dessous, ἄνω κάτω, tant pis, tant mieux τόσον χειρότερα, τόσον καλύτερα, tout à coup αἰφνῆς, tout d'un coup διὰ μιᾶς, tout à fait ἐντελῶς, ὅλως διόλου, tout à l'heure τώρα, εὐθύς, tout de même καὶ ὅμως, μολαταῦτα, vaille-que-vaille ὅπως ὅπως, de temps en temps ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, en avant ἐμπρός, en arrière ὀπίσω, à gauche ἀριστερά, à droit δεξιά, par ici par là ἀπ' ἕδω ἀπ' ἔκει, nul part οὐδαμοῦ, par hasard κατὰ τύχην, à la hâte ἐν βίᾳ, à dessein ἐπίτηδες, par cœur ἐκ στήθους, à contre-cœur ἀκουσίως (μετὰ δυσταρεσκείας), sur le champ πάραυτα.

ΜΑΘΗΜΑ 63.

I. Πότε παραλείπεται τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν *pas* η *point*.¹

298. Εἰς τὴν Γαλλικὴν μία μόνη ἀπλῆ ἀρνησις ὑπάρχει: *ne...οῦ*, καὶ δύο σύγθετοι = *ne... pas* (*οὐ*), *ne... point* (*οὐδαμῶς*).

299. Ἀντὶ τῆς *ne... pas* η *τῆς ne... point* μεταχειριζόμεθα *τὸν* τὴν *ne*. 1. Εἰς τὰς προτάσεις, ἐν αἷς εὑρίσκεται μία τῶν λέξεων *nul* (*οὐδεὶς*), *nullement* (*οὐδόλως*), *aucunément* (*μηδόλως*), *ni* (*οὔτε*), *guère* (*ἀλιγίστα*), *jamais* (*ποτέ*), *plus* *πλέον*, *rien* (*τίποτε*), *aucun* (*οὐδεὶς*), *personne* (*οὐδεὶς*), *mot* (*λέξις*) (όρα § 137), ώς: *Nul n'est prophète en son pays.* — *Je n'en doute nullement.* — *Il ne fera aucune concession.* 2. Μετὰ ἀναφορικὴν ἀγτωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ *ρήματος* εἰς τὴν ὑποτακτικὴν ώς: *Est-il un homme qui ne sache celà?* 3. Μετὰ *τὸ* *que* *σημαίνον* *διατί*, ώς: *Que ne vous corrigez-vous de vos défauts?* — *διατί δὲν διορθώνετε τὰ σφάλματά σας;* 4. Μετὰ *τῶν* *ἀπολύτων* *ἀριθμητικῶν* καὶ *μετὰ τῶν ἐκφραζόντων διάρκειαν* *οὐσιαστικῶν*, *ὅταν προηγήται* *αὐτῶν* η *πρόθεσις* *de*: *Je ne verrai mon fils de quinze jours, je ne mentirai de ma vie.* 5. Μετὰ *τῶν* *ρήμάτων cesser* (*παύειν*), *oser* (*τολμᾶν*), *pouvoir* (*δύγασθαι*), *savoir* (*σημαίνοντος δύγασθαι*), *ἐὰν ἀκολουθῇ* *ἀπαρέμφατον*. *Je n'ose partir, il ne cesse de parler.* Μετὰ *τῶν αὐτῶν* *δημως* *ρήμάτων* *δυγάμεθα* *γὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ne... pas* *χάριν* *ἐμφάσεως*. *Cet enfant ne cesse pas de nous tourmenter.*

II. Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως ἐν ταῖς ἐξαρτωμέναις προτάσεσι.

300. Μετὰ τὰ *ρήματα*: *appréhender* (*φοβεῖσθαι*), *avoir peur* (*φοβεῖσθαι*), *craindre* (*φοβεῖσθαι*), *redouter* (*φοβεῖσθαι*), *trembler* (*τρέμειν*), *λαμβανόμενα καταφατικῶς*. — Μετὰ τὰ *ρήματα*: *empêcher* (*ἐμποδίζειν*), *éviter* (*ἀποφεύγειν*), *prendre garde* (*προσέχειν*). — Μετὰ τὰς *συγδεσμικὰς ἐκφράσεις*: *à moins que* (*ἐκτὸς*

¹ Τὸ μάθημα τοῦτο ἐλήφθη ἐκ τῆς Γραμματικῆς Larive et Fleury pag. 169—171, 3ήμερη ἀναφέρεται.

έάν), de crainte que (ἐκ φόδου μή), de peur que (ἐκ φόδου μή). Μετὰ τὰς λέξεις: autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur τὸ ρῆμα τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως, καίτοι ἐκφέρεται καταφατικῶς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, προσλαμβάνει τὴν ἀργησιν πε: Empêchez qu'il ne sorte.— Je crains que vous ne perdiez votre procès (δίκη).— Il écrit mieux qu'il ne parle.— J'irai le voir à moins qu'il ne soit guéri.

Παραίησησις. Je crains qu'il ne vienne = μήπως ἔλθῃ (καὶ δὲν θέλω νὰ ἔλθῃ). — Je crains qu'il ne vienne pas = μήπως δὲν ἔλθῃ (καὶ θέλω νὰ ἔλθῃ).

301. "Οταν τὰ ρήματα appréhender, avoir peur κλπ. ἐκφέρωνται ἀποφατικῶς ή ἀπλῶς ἐρωτηματικῶς, ή πε δὲν τίθεται ἐν τῇ ἔξαρτωμένῃ προτάσει: Je ne crains pas qu'il vienne. — Je ne puis pas empêcher qu'il parte.

302. Μετὰ τὰ ρήματα douter (ἀμφιβάλλειν), nier (ἀργεῖσθαι), contester (ἀμφισθητεῖν), disconvenir (διαφωνεῖν) τὸ ρῆμα τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως, καίτοι ἐκφέρεται καταφατικῶς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, προσλαμβάνει τὴν ἀργησιν πε: Je ne nie pas que vous ne soyez appliqué.

"Οταν όμως πρόκειται νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶγμα, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ όποίου εἴμεθα βέδαιοι, δὲν μεταχειρίζόμεθα τὸ πε, je ne doute pas que vous réussissiez.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (LA CONJONCTION)

ΜΑΘΗΜΑ 64.

303. Διαχρίνομεν δύο εἰδῶν συγδέσμους: α') τοὺς συνδέοντάς ἀνέξαρτήτους προτάσεις ή λέξεις: et (καὶ), ou (ἢ), ni (οὔτε), mais (ἀλλά), or (θεν), car (διότι), c'est-à-dire = δηλαδή, c'est pourquoi = διὰ τοῦτο, d'ailleurs = ἄλλως, du moins = τούλαχιστον· β') τοὺς συνδέοντας ἔξηρτημένας προτάσεις. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἰσὶ: comme (ἐπειδή), lorsque, quand (ὅταν), puisque (ἀφ' οὐ),

que¹, quoique² (καίτοι), si (εάν), à moins que = ἐκτὸς εάν, attendu que = λαμδαγομένου ὅπ' ὅψιν ὅτι, aussitôt que = εὐθὺς ώς, avant que = πρὶν ἦ, depuis que = ἀφ' ὅτου, de sorte que = οὕτως ὥστε, jusqu'à ce que = ἔως ὅτου, parce que³ = διότι, tandis que = ἐν φ.

304. Γίνεται χρῆσις τοῦ συνδέσμου que πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαγαλήφεως τῶν συνδέσμων (ὅρα § 132). Quand on est riche et qu'on est (δητὶ quand on est) généreux on compte beaucoup d'amis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ

ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ (L'INTERJECTION)

ΜΑΘΗΜΑ 65.

ΑΣΚΗΣΙΣ

O mon Dieu que vous êtes grand dans vos ouvres.— Ah! combien la jeunesse est heureuse.— Chut! (σιωπή!) taisons-nous! la récréation est terminée: le maître a crié! Silence! (σιωπή!) il faut se remettre (νὰ ἐπαγαλάθωμεν) à l'ouvrage.— O ciel! (Θεέ μου!) ah! fâcheuse aventure (δυσάρεστος...).— Fi! (ἐντροπή!) que le mensonge est hideux.— Allons donc! travaillez avec plus d'attention!— Hélas! (φεῦ!) l'homme est né pour souffrir.— Tiens! (τοῦ ρήματος tenir,

¹ Τὸ que εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα: que la vertu est aimable! (πόσον...), σύνδεσμος: je désire qu'il vienne.

² Quoi que σύνδεσμος: j'irai vous voir quoique (ἄν καὶ) je sois malade. Quoi que σύνθετος λέξις ἐκ δύο ἀναφορικῶν ἀντωνυμῶν; quoi que (ὅτι δήποτε καὶ ἄν...) vous puissiez dire, vous ne convaincrez personne.

³ Parce que σύνδεσμος; Écoutez vos maîtres parce qu'ils ont plus d'expérience que vous. Par ce que (par πρόθεσις, ce que ἀντωνυμία). Il ne faut juger un homme par ce qu'il ignore (ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀγνοεῖ) mais par ce qu'il sait.

ἐκφράζει ἔκπληξιν) que c'est drôle. — *Paix!* (ἡσυχία!) ne répliquez rien. — *Quoi donc?* (τί λοιπόν;) vous essayeriez encore de vous justifier après une telle action! — *Holà!* Pierre, venez ici. — *Ahi!* en voulant cueillir une rose je me suis piqué le doigt. — *Courage!* (θάρρος!) ne faiblissons pas. — *Ferme!* ne vous laissez pas abattre. — *Miséricorde!* qu'allons-nous devenir! — *Hé!* l'ami, que fais-tu là. — *Ah!* *bravo!* (εὐγε!) voici mon château de cartes heureusement terminé. — *Bon!* (πάει καλὰ) le vent l'a renversé. — *Peste!* (διάβολε!) vous êtes bien suffisant. Vous pleurez pour ce léger contre-temps (ἀτυχία); *Bah!* vous en essuirez (δοκιμάσητε) bien d'autres.

T E Λ O Σ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1917

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

3300/95.

ΤΜΗΜΑ Γ'

Αριθμ. | πρωτ. 27966
διεκπ.

Πρόσις

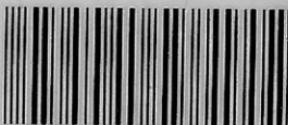
Ἰὸν κ. Λευτανὸν Φ. Φροφορίου, δικηγόρον.

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἐνεργοῦθη ἡ χρῆσις τῆς ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθείσης γραμματικῆς τῆς γαλλικῆς γλώσσης διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετρατάξιων γυμνασίων, τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὴν γ' τάξιν τῶν ἀστικῶν σχολείων τῶν θηλέων καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1917-1918 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ωρίσθη δὲ ἡ μὲν ἀξία τοῦ βιβλιοσήμου εἰς λεπτὰ ἑξήκοντα πέντε (0,65), ἡ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου εἰς δραχμὰς τρεῖς καὶ λεπτὰ εἴκοσι (3,20).

ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

(Τ. Σ.)

024000027945

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιόποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής